

കലാകൗമുദി

വില: 1 രൂപ 80 പൈസ

എല്ലാ ഞായറാഴ്ചയും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നു

ഒക്ടോബർ 14, 1984

474

സ്പെഷ്യൽ ഫീച്ചർ

നന്മ നിറഞ്ഞ
കൈനീക്കം 5

ശ്രീ. എൻ. കൃഷ്ണപിള്ള,
ശ്രീ. ടി. ആർ. സുകുമാരൻനായർ,
ശ്രീ. കെ. വി. നീലകണ്ഠൻനായർ
എന്നിവരുടെ ലേഖനങ്ങളും
ശ്രീ. കൈനീക്കമുറയായി
കലാകൗമുദി ലേഖകൻ നടത്തിയ
അഭിമുഖ സംഭാഷണവും

കവർസ്റ്റോറി

തപാൽമുദ്രകൊണ്ടു
പുലരുന്ന രാജ്യം 11
ശ്രീ. രവിന്ദ്രൻ

സ്പെഷ്യൽ റിപ്പോർട്ട്

പുതിയ ഓജഡികൾ
കോമഡികൾ 14
ശ്രീ. വേണു മേനോൻ

നങ്ങളുടെ താല്പര്യങ്ങൾക്കു
ചോരംപടി നിയമങ്ങൾ
നീട്ടുകയും കുറയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്ന
കേരളത്തിലെ
രേണു രാഷ്ട്രീയത്തെപ്പറ്റി.

ലേഖനം

ആൻറണി ഹിന്ദി
ബോൽത്താ ഹൈ 14

ശ്രീ. കണിയാപുരം

ഒരു മന്ത്രിയുടെ ആത്മരത്നം 17
ശ്രീ. എം. പി. നാരായണപിള്ള

അസുയയുടെ നിയമം 18

ശ്രീ. വെട്ടൂർ രാമൻനായർ

വായനയുടെ രാഷ്ട്രീയം 20

ശ്രീ. സച്ചിദാനന്ദൻ

കവിതയിൽ ശാസ്ത്രമെഴുതിയ
അപൂർവ്വ പ്രതിഭ 42

ഡോ. പി. ആർ. വാരിയർ

ആത്മകഥ 39

ശ്രീ. തങ്കപ്പി

സാഹിത്യവാദരമലം 45

ശ്രീ. എം. കൃഷ്ണൻനായർ

കവിത

സ്മാരകം 25

ശ്രീ. ദേശമംഗലം രാമകൃഷ്ണൻ

കഥ

ആരോഗ്യപരമായ കാരണങ്ങൾ 23

ശ്രീ. മലയാറ്റൂർ രാമകൃഷ്ണൻ

ചേറപ്പായിക്കഥകൾ 32

ശ്രീ അയപ്പം പാറമേൻ

നോവൽ

രണ്ടാമുഴം 26

ശ്രീ. എം. ടി. വാസുദേവൻനായർ

പണം 35

ശ്രീ. ഉണ്ണികൃഷ്ണൻ തിരുവാഴിയോട്ട്

കത്തുകൾ 4

പുതിയ പുസ്തകങ്ങൾ 41

ചരിത്രരേഖകൾ 50

മുഖചിത്രം

ലിഫ്റ്റിൽ കൈയ്യിലെ
തണുൽ മുദ്രകൾ
(11-ാം പുറം നോക്കുക)

Editor:
M.S. Mani

Assistant Editors:
S. Jayachandran Nair
N.R.S. Babu

Illustrations:
Namboodiri

Advertisement Manager:
V. Salimkumar

Circulation Manager:
K. Sreekumar

Printer & Publisher: M.S. Sreenivasan
Printed at S.T. Reddiar & Sons,
Ernakulam.

Postal Address:
Kala Kaumudi Group of Publications,
Kaumudi Buildings,
Trivandrum 695 024.

Kala Kaumudi Group of Publications:

1. Kala Kaumudi (Weekly)
2. Film Magazine (Weekly)
3. Katha (Fortnightly)

താരതമ്യേന ദീർഘമായ എന്റെ ജീവിത കാലത്തിൽ ഞാൻ എത്രയോ കാഴ്ചകൾ കണ്ടിരിക്കുന്നു എത്രയോ ചിത്രങ്ങൾ കണ്ടിരിക്കുന്നു. എന്താൽ ഇത്ര-എത്രപറയട്ടെ-പരിതാപകരമെന്നോ നാനം. കെട്ടതെന്നോ പറയാവുന്ന മറ്റൊരു ചിത്രം. കണ്ടതായി കഷ്ടന്നില്ല; ഒരു ആധുനിക ജനാധിപത്യ രാഷ്ട്രത്തിലെ ഒരു സ്റ്റേറ്റിന്റെ അത്യുന്നതമായ ഗവർണ്ണർ തിരുപ്പതി ദേവന്റെ മുൻപിൽ സാഷ്ടാംഗ പ്രണാമം നടത്തുന്നു! കേരളത്തിലെ ഹൈക്കോടതിയിലെ ഒരു ജഡ്ജി കരേവർഷം മുൻപ് സായിബാബയുടെ മുൻപിൽ സാഷ്ടാംഗപ്രണാമം നടത്തുന്നത് കാണാനിടയായ ഒരു മാതൃക വേണ്ടതോടെ ആ സംഭവം ഏകദേശം വീവരിച്ചതെന്ന് ഇത്ര ആഭാസമായിത്തോന്നിയില്ല. സായിബാബാ ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു മനുഷ്യനേക്കിലുമാണെന്നു പറയാം. എന്നാൽ ഗവർണ്ണർ ശ്മയുടെ സംഗതിയിലോ? ആശ്വാപ്രദേശിലെ ഗവർണ്ണറായി സ്ഥാനമേറ്റെടുത്തിട്ട് അദ്ദേഹം നേരെ ഓടിയത് ഇതിനായിരുന്നു. രണ്ടു ദിവസം അവിടെ തിരുപ്പതി ഭഗവാന്റെ അനുഗ്രഹത്തിനുവേണ്ടി ഭജനമിരുന്നുവെന്നു പറയാത്തതുമായിരുന്നു. മതനിരപേക്ഷതയുയർത്തിപ്പിടിക്കുകയും ശാസ്ത്രീയ മനോഭാവം പുലർത്തുകയെന്നതു മറ്റുലിക കൽപ്പമാണെന്ന് അനുശാസിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു ഭരണഘടനയനുസരിച്ച് തന്റെ കൽപ്പങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കാൻ ചുമതലയുള്ള ഒരാൾ, തന്റെ കഴിവിന്റെ പരമാവധിവരെ ഭരണഘടനയേയും നിയമത്തേയും നിലനിറുത്തുകയും രക്ഷിക്കുകയും പരിശോധിക്കുകയും ചെയ്യണം. മറ്റു പറയുന്ന ശുപഥം ചെയ്യുകൊണ്ട് കർത്തവ്യം നിർവ്വഹിക്കാൻ ബാധ്യസ്ഥനായ വിദ്യാർത്ഥനനായ ഒരാൾ, ഇങ്ങനെ അക്ഷരശൂന്യരെപ്പോലെ സാധാരണക്കാരായ അസംഖ്യ ശാസ്ത്രികളെപ്പോലെ

ലെ പെരുമാറ്റുന്നത് കഷ്ടതകൾക്കുതരുന്നല്ലോ. മനസ്സുതാങ്ങുവാൻ കഴിയാത്തവിധം. ഗവർണ്ണർ എന്ന നിലയിൽ പ്രവർത്തിക്കേണ്ട ഒരാൾ ഭരണഘടനയും നിയമങ്ങളും അനുശാസിക്കുന്ന തരത്തിലും ഭരണഘടനാപരമായ കീഴ്വഴക്കങ്ങളനുസരിച്ചും വേണം കാര്യങ്ങൾ നടത്തേണ്ടത്. അല്ലാതെ ബാധ്യമായ വേറെ യാതൊരു ഹിതാകാര സന്ദാനത്തിനോടു ആ ഉത്തരയോ ശാസനയോ നിർദ്ദേശമോ അനുസരിച്ചല്ല. ഒരുപക്ഷേ അങ്ങനെ ചെയ്യേണ്ടതായി വന്നിരിക്കുന്നതിനാൽ അതിനു മാപ്പു തരണമെന്ന് തീരുപ്പിച്ച് വേദനോട് അപേക്ഷിതമായിരിക്കുമോ സാമ്പ്രദായിക പ്രണാമം ചെയ്തത്.

നമ്മുടെ കേരളത്തിലെ ഗവർണ്ണർമാരിൽ പലരും വി. വി. ഗിരി തൊട്ടിങ്ങോട്ടുള്ളവരിൽ പലരും തങ്ങളുടെ പ്രധാന കർത്തവ്യം ദേവാലയസന്ദർശനം ആരാധനയുമാണെന്ന രീതിയിലാണ് പെരുമാറിപ്പോരുന്നതെന്നുള്ളത് ഇവിടത്തെ സാധാരണജനങ്ങളെപ്പോലും വേദനിപ്പിച്ചിരുന്നു. വേദനിപ്പിക്കുന്ന ഒരു വസ്തുതയാണ്. രാജ്യം ഭരിക്കേണ്ടത് തീരുപ്പിച്ച് ബാലാജിയും ഗുരുവായൂരപ്പനും മാറ്റുള്ള ഒരു വശങ്ങളും പറയുന്നപോലെയാണു്. ഇത്തരം ആക്ഷേപകരങ്ങളായ പരിപാടികൾ നടത്തിപ്പോരുന്നതു കാണുന്ന സാധാരണക്കാരായ ആളുകൾക്കുപോലും ഈ ഭക്തിഭരണക്കാരെക്കുറിച്ച് കഠിനമായ പൂജയല്ലാതെ വേറൊന്നുമുണ്ടായെന്നുവരികയില്ല. അവരുടെ ദേവാലയസന്ദർശനത്തിന് ഏഴുശത വ്യൂട്ടിയിൽ നിയുക്തരാകുന്നവഴി വൻ തുകകൾ അലവൻസായി വാങ്ങാൻ കഴിയുന്ന പൊലീസുദ്യോഗസ്ഥർക്കുപോലും നിയമല്ലാതെ വേറെ വികാരമെന്തെങ്കിലുമുണ്ടാകുമെന്നുതോന്നില്ല.

നമ്മുടെ ഇന്ത്യയുടെ ശാപം ഈ മാനസികമായ ഭാസ്യമാണ്, ഭക്തി ദാർഢ്യമാണ്. അതു വളർത്തിപ്പോരുന്നതിന്റെ അനന്തരഫലങ്ങളാണ് ഇന്ന് ഇന്ത്യയെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തിപ്പോരുന്ന ഉഗ്രമായ പ്രശ്നങ്ങൾ. രാജ്യത്തിന്റെ ഐക്യവും അഖണ്ഡതയും പാഞ്ഞു നിലവിലു

[illegible]

കുറിപ്പ്: ആചാര്യന്മാരായിരുന്ന തോട്ടം ശങ്കരൻ നമ്പൂതിരിയുടെ 'ഷഷ്ട്യുപുർത്തിയോസപ്പതിയോ' ആഘോഷിച്ചതും കരക്കാറായി ആ സഭയിൽ തോൻ പങ്കുകൊണ്ടതും ഓർക്കുന്നതായി പറയുന്നുണ്ട്. തോട്ടം ഷഷ്ടിപുർത്തിയാകുവരെ ജീവിച്ചിരുന്നില്ല എന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അയൽവാസിയായ തക്ഷി ഓർക്കാതിരുന്നത് എന്തുകൊണ്ടാണോ ആവോ! (ശങ്കരൻ നമ്പൂതിരിയുടെ ജീവിതകാലം 1884-1943 ആണ്.)

അതിനോടൊപ്പം ഉദയശങ്കരിന്റെ ഇന്ത്യ കൗൺസിൽിൽ നാട്ടുചാര്യനായിരിക്കുവേ വാരാണസിയിൽ ഒരു പ്രഗല്ഭസദസ്സിൽ രാജകീമനെ അവതരിപ്പിച്ചുകഴിഞ്ഞ ഉടനെ തോട്ടം വേദിയിൽ മരിച്ചുവെന്നത് 1943-ലാണ്.

തോട്ടത്തിന്റെ ഗൃഹത്തിൽ പല അവസരങ്ങളിലും ധാരാളം വലിയ സദ്യകൾ നടന്നു കാണും. മറ്റു ജന്മിഭവനങ്ങളിലുമെന്നപോലെ. അതിൽ പലതിലും തക്ഷിപോയ് പള്ളിക്കളത്തിൽ ശിവശങ്കരപ്പിള്ള പങ്കുകൊണ്ടിരുന്നു എന്നതിൽ അസാധാരണമായൊന്നായില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മകഥയിലെ പല വാചകങ്ങളും അവസാനിക്കുന്നത് '...എന്നു തോന്നുന്നു' എന്നാണ്.

അതുകൊണ്ടുതന്നെയാകാം തോട്ടത്തിന്റെ ഷഷ്ടിപുർത്തിയോസപ്പതിയോക്കുമോ ആണെന്നും അദ്ദേഹത്തിന് തോന്നിയതും, ക്ഷമിക്കുക.

ചെങ്ങന്നൂരിൽ നാരായണൻ പോറ്റി, ശാസ്ത്രംഗലം.

എം. ടി. യുടെ നോവൽ

472-ാം ലക്കത്തിലെ 'നവോദയം' വായിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ എന്റെ കണ്ണുകൾ ഇറങ്ങിത്തുറന്നു. ഒരു വലിയ യോദ്ധാവ് പാണ്ഡവപക്ഷത്തിനു നഷ്ടപ്പെട്ടപ്പോൾ എന്നു കേൾക്കുന്ന ദുഃഖം തോന്നി. വ്യക്തമായൊന്നാകട്ടെ അർത്ഥമില്ലെന്നു കേൾക്കുന്ന ദുഃഖമെന്നു തോന്നുന്നു. അതിനോടൊപ്പം മനസ്സിൽ.

കെ. എസ്. ദാനിയേൽ

നന്നനി

ഈ താളുകൾ തൊട്ടു
 ഓർക്കുക. മനുഷ്യ
 കമാരപിള്ളയെന്ന
 കൊണ്ടു, കേരള
 27-ാം തീയതി എ
 യിൽ ജീവിക്കുന്ന
 നെറയും പ്രഭാപു
 പ്രൊഫസർ എൻ.
 വി. നീലകണ്ഠൻ
 കൈനിക്കരയുമായ

നെ

കൈനിക്കര കമാരപിള്ള മികച്ച
 ഗാന്ധിയെന്നെ പരക്കെ പറയപ്പെടുന്നു;
 അറിയപ്പെടുന്നു. അതിലൊരു വാസ്തവമു
 ണ്ടെന്നു പറയാൻ വേണ്ട ഗാന്ധിസ
 ജ്ഞാനം എന്നിരിക്കില്ല. ഗാന്ധിയന്മാ
 രോടു അതേപ്പറ്റി ഞാൻ ചോദിച്ചിട്ടി
 ല്ല. തന്നോടു ഏതു സ്വാതന്ത്ര്യവും എനി
 ക്കുവേണ്ടി തന്നിട്ടുള്ള അദ്ദേഹത്തോടു
 പോലും ഞാൻ ഇക്കാര്യം തിരക്കി
 യിട്ടില്ല. ഗാന്ധിസം എന്നൊന്നി
 ല്ലെന്നു് ഉറക്കെപ്പറഞ്ഞവനാണല്ലോ
 ഗാന്ധിതന്നെ. അതുകൊണ്ടു് ഗാന്ധിസ

നന്മ നെക്ക

വോൾ നാം ഒരു വലിയ മനുഷ്യനെ
 ആദർശസുന്ദരമായ ഒരു മാതൃക
 ആ വലിയ മനുഷ്യൻ. ദൈവം നാം
 സംസ്കാരത്തെ ധന്യമാക്കിയ കൈ
 ന്നപത്തിനാലുവയസ്സു തികഞ്ഞു.
 ഈ അറിവിന്റെയും സംസ്കാരത്ത
 മായിട്ടാണ്. കൈനിക്കരയെപ്പറ്റി
 കൃഷ്ണപിള്ളയും ശ്രീ. ടി. ആർ. സുകുമാ
 നായരും എഴുതുന്നു. ഒപ്പം തന്റെ നാ
 കലാകൗമുദി ലേഖകൻ നടത്തിയ

നാൻ ശിരസ്സുനമിക്ക

എൻ. കൃഷ്ണപിള്ള

തോടൻ എന്നിങ്ങനെ തോന്നിയിട്ടില്ല.
 കൈനിക്കര നന്മ നിറഞ്ഞവനാണ്.
 തന്റെ നന്മയെ ഉഴുതിവളർത്താൻ എന്നും
 യത്നിച്ചിട്ടുള്ള ആളാണ്. അന്യരുടെ നന്മ
 യെ അവരുടെ ഏതു കഴിവിനേക്കാളും
 ബഹുമാനിക്കാൻ അദ്ദേഹം ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു.
 നന്മയില്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു കഴിവുണ്ടെങ്കി
 ലും ഒന്നുകിൽ നിഷ്ഫലം അല്ലെങ്കിൽ
 ആപൽക്കരം എന്ന് ദൃഢമായി വിശ്വസ
 കുന്നു. സ്നേഹമുള്ളിടത്തേക്കു നന്മയുള്ള; മനു
 ഷ്യന്റെ സ്നേഹശക്തിയെ എത്രയ്ക്കു നിഷ്
 ലവും വിശാലവുമാക്കാമോ അത്രയ്ക്കു അ
 ധ്വാനത്തിൽ പരമവിജയം അറിയിക്കു

കുറിപ്പ്

മാണു തൊടുന്നതെന്നും
 യാണു കൈനീക്കര
 പ്കിയ ദീർഘായുസ്സു
 നീക്കരയ്ക്കു ക്കോബർ
 ന്നേഹം നമ്മൾക്കിട
 ന്നെയും ലാളിത്യത്തി
 ഈ താളുകളിൽ
 ന്നായതും ശ്രീ. കെ.
 കവിക്ഷണത്തൊപ്പറി
 രീതിവസംഭാഷണവും..

മാണു

രയെ അടുത്തിയാവുന്നവർക്കെല്ലാം ആ
 നിഷ്കന്യ സ്നേഹം അനുഭവപ്പെട്ടു
 ആ സ്നേഹം സ്വകാര്യ ലാഭത്തിനുള്ള
 തല്ല; സമുദായത്തിൽ സ്ഥാനമാ
 ന്നതും നേടിയെടുക്കാൻനിന്ന ചൂണ
 യല്ല; മറ്റുള്ളവരുമേൽ ആധിപത്യ
 സമ്പാദിച്ചു തെളിയാനുള്ളതല്ല. സ്നേഹ
 ക്കുന്നതിൽ സുഖം, സന്തോഷം, മനസ്സ
 ത്വത്തിന്റെ നിറവേറ്റൽ—അതാണേ
 ഹം.. ആ സ്നേഹത്തിന്റെ മറ്റൊരു മുഖ
 മാണു സത്യനിഷ്ഠ. തന്നോടുതന്നെ
 ഏറ്റവും സത്യസന്ധനാവുക—താൻ എ
 ഞ്ചെന്നു നിൽക്കുന്നവനെപ്പോലും സത്യം

നന്മ നിറഞ്ഞ രൈകിരീക്കര

ഈ താളുകൾ തൊട്ടമ്പോൾ നാം ഒരു വലിയ മനുഷ്യനെന്നാണ് തൊട്ടുന്നതെന്ന് ഓർക്കുക. മനുഷ്യന്റെ ആദർശസുന്ദരമായ ഒരു മാതൃകയാണ് കൈനിക്കര കമാരപിള്ളയെന്ന ആ വലിയ മനുഷ്യൻ. ദൈവം നൽകിയ ദീർഘായുസ്സു കൊണ്ട്, കേരള സംസ്കാരത്തെ ധന്യമാക്കിയ കൈനിക്കരയ്ക്ക് ഒക്ടോബർ 27-ാം തീയതി എൺപത്തിനാലുവയസ്സു തികഞ്ഞു. അദ്ദേഹം നമ്മൾക്കിടയിൽ ജീവിക്കുന്നത് അറിവിന്റെയും സംസ്കാരത്തിന്റെയും ലാളിത്യത്തിന്റെയും പ്രഭാപുരമായിട്ടാണ്. കൈനിക്കരയെപ്പറ്റി ഈ താളുകളിൽ പ്രൊഫസർ എൻ. കൃഷ്ണപിള്ളയും ശ്രീ. ടി. ആർ. സുകുമാരൻനായരും ശ്രീ. കെ. വി. നീലകണ്ഠൻനായരും എഴുതുന്നു. ഒപ്പം തന്റെ നാടകവീക്ഷണത്തെപ്പറ്റി കൈനിക്കരയുമായി കലാകൗമുദി ലേഖകൻ നടത്തിയ അഭിമുഖസംഭാഷണവും.

ഞാൻ ശിരസ്സുനഖിക്കുന്നു

എൻ.കൃഷ്ണപിള്ള

കൊന്നിക്കര കുമാരപിള്ള മികച്ച ഗാന്ധിയെന്നു പരക്കെ പറയപ്പെടുന്നു; അറിയപ്പെടുന്നു. അതിലൊത്ര വാസ്തവമുണ്ടെന്നു പറയാൻ വേണ്ട ഗാന്ധിസങ്കല്പം. എന്നിരിക്കിലും ഗാന്ധിയന്മാരോടു അത്യന്താധിക്യം ഉണ്ടായിട്ടില്ല. തന്നോടു ഏതു സ്വാതന്ത്ര്യവും എന്നു കരുതപ്പെട്ടു തന്നിട്ടുള്ള അഭേദമന്യേയായ പാലം താൻ ഇക്കാര്യം തിരക്കിയിട്ടില്ല. ഗാന്ധിസം. എന്നൊന്നില്ലെന്നും ഉറക്കപ്പറഞ്ഞവർമാണല്ലോ ഗാന്ധിതന്നെ. അതുകൊണ്ട് ഗാന്ധിസം. അതിന്റെ ആചാര്യന്മാരോടു ഉപദേശം.

തോടൻ എന്നൊരു തോന്നിയിട്ടില്ല. കൈനിക്കര നന്മ നിറഞ്ഞവനാണ്. തന്റെ നന്മയെ ഉഴുതിവളത്താൻ എന്നും യതിചിട്ടുള്ള ആളാണ്. അന്യരുടെ നന്മയെ അവാർടെ ഏതു കഴിവിനെക്കാളും ബുദ്ധമാനിക്കാൻ അദ്ദേഹം ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. നന്മയില്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു കഴിവുണ്ടെങ്കിലും ഒന്നുകിൽ നിഷ്ഫലം. കഴിഞ്ഞതിൽ ആപൽക്കരം എന്ന് ദൃഢമായി വിശ്വസിക്കുന്നു. സ്നേഹമുള്ളിടത്തു നന്മയുള്ള; മനുഷ്യന്റെ സ്നേഹശക്തിയെ എത്രയ്ക്കു നിറുത്തലും വിശ്വസ്യമാക്കാതെ അതയ്ക്കു് ആഹ്വാനത്തിൽ നന്മ വിളയുന്നു. കൈനിക്കര

രെയ അടുത്തറിയാവുന്നവർക്കെല്ലാം ആ നിഷ്കന്യ മസ്കാൻ അനുഭവപ്പെട്ടു. ആ മസ്കാൻ സ്വകാര്യ ലാഭത്തിനുള്ളതല്ല; സമുദായത്തിൽ സ്ഥാനമുറപ്പിക്കാനും നേടിയെടുക്കാൻനിന്നു ചൂണ്ടിയല്ല; മറ്റുള്ളവരുമേൽ ആധിപത്യ സമ്പാദിച്ചു തെളിയാൻനുള്ളതല്ല. മസ്കാൻ ക്ഷണത്തിൽ സുഖം, സന്തോഷം, മനസ്സ് തൃപ്തിപ്പെടുന്ന നിറവേറ്റൽ—അതാണ്. ആ മസ്കാൻത്തിന്റെ ഭരണാഭിമുഖ്യമാണ് സത്യനിഷ്ഠ. തന്നോടുതന്നെ ഏകാഭിമുഖ്യം സത്യസന്ധനാഭിമുഖ്യം—അത് ബാഹ്യപ്പെടുത്തുന്ന ഏതിനോടു. എതിനോടു.

മനസ്സിലും ആത്മാവിലും ഹൃദയത്തിലും കഴിവുള്ളത്ര നന്മ കൈനിക്കര കമാരപിള്ള

അങ്ങേയറ്റം മുൻപുള്ള ആയുധം! പല കനേട്ടങ്ങൾ പിടിച്ചെടുക്കാൻ മാഹിപ്പം പരക്കംപാഞ്ഞു നടക്കുന്നവർക്ക് ആ സാധനം വളരെ അസൗകര്യമാണ്. ആപത്താണ്. മാടകവസ്തുക്കളുടെ നടുക്കിൽക്കണ മനുഷ്യനെ പലപ്പോഴും പിന്തിരിയാൻ പിടിച്ചുവലിക്കുന്ന കൊളുത്താണ്. പലപ്പോഴും അതുപേക്ഷിക്കുന്നിടത്തു ഭാഗ്യം തെളിയുന്നു; ഐശ്വര്യം പ്രകാശിക്കുന്നു, പ്രതാപം കിരീടമണിയിക്കുന്നു. അതൊക്കെ വേണ്ടെന്നുവെച്ചാലുള്ള ശുഭമായ സുഖം, കളിർ വിതരുന്ന നിർദ്യുതി—അതാണ് കൈനിക്കരയും ആ വസ്തുത്തിൽ പിറന്നവരും അഭിലഷിക്കുന്നത്. ഗീർവാണം കൂടാതെ പരഞ്ഞാൽ നേരപറയുക. നേത് എഴുതുക നേരം ചെയ്യുക. ആർക്കു നേരായി തോന്നാമത്?—അവനവനതന്നെ. അതേ അദ്ദേഹം ചെയ്യാറുള്ള, ആ നേരിനോട്ട് നമുക്ക് അഭിപ്രായവ്യത്യാസം വരാം. അതിൽ അദ്ദേഹത്തിനു കണ്ണിതടമ ഇല്ല. ഇപ്പറയുന്നതൊക്കെ ഗാന്ധിസമാവുമോ ആവോ? എങ്കിൽ അദ്ദേഹം ഗാന്ധിയനാണ്. വർഷങ്ങളോളം പതിവായി ധരിക്കുന്ന ഓരട്ടപ്പും മാറ്റംകൊണ്ടും, വേണമെങ്കിൽ അല്പം സസ്യഭാഗ്യഭോജനവും കൂടിപ്പേർത്താൽ, ഗാന്ധിയനായി എന്നു കരുതുന്ന ആളുകൾക്കിടയിൽ കൈനിക്കരയും അങ്ങനെ തെറ്റിദ്ധരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലേ എന്നു ഞാൻ വേദപുർവ്വം സംശയിക്കുന്നു. അതിനപ്പുറം മനസ്സിലും ഹൃദയത്തിലും ആത്മാവിലും കഴിവുള്ളത്ര നന്മയും മനുഹവും സത്യവും ചൊരിയണമേ എന്ന് പ്രാർത്ഥിച്ചു. ആ പ്രാർത്ഥനയെ ഫലിപ്പിച്ചും എൺപത്തിനാലു വർഷം നമ്മുടെയിടയിൽ ജീവിക്കാൻ കഴിയുകയെന്ന അഭ്യർത്ഥനയാണ് കൈനിക്കര. ആ ഭാഗ്യം ലഭിച്ചതിന് അദ്ദേഹത്തെ—ഒരുപക്ഷേ, അതിലധികം നമ്മെ, നമുക്ക് അനുഭവിക്കുക.

കൈനിക്കരയുടെ പ്രാണസുഹൃത്തായ സത്യബോധം അദ്ദേഹത്തെ കൃത്യവ്രതനാക്കിയതിൽ അഭ്യർത്ഥിച്ചു. പക്ഷേ ആ വ്രതം അദ്ദേഹത്തെ അറിയാവുന്നവരെയാകെ അഭ്യർത്ഥിച്ചു. അദ്ദേഹത്തെ കൃത്യബോധം പലപ്പോഴും സന്തോഷിപ്പിക്കുന്ന കൃത്യങ്ങളും അടിച്ചേല്പിക്കപ്പെടുന്ന കൃത്യങ്ങളുമുണ്ട്. അതേതായാലും ആ കൃത്യങ്ങൾ ആരംഭിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ തന്റെ സമാധാനകരങ്ങളും ബന്ധിച്ച് അവയിൽ മുഴുകുന്ന ഗ്രന്ഥപാരായണം ചെയ്യുമ്പോഴും നാടകമോ പ്രബന്ധമോ മറ്റൊരുതന്നെയോ എഴുതുമ്പോഴും, പാഠിപ്പിക്കുമ്പോഴും, ഒരുറ്റം ഗീതമായ പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുമ്പോഴും അഭിനയിക്കുമ്പോഴും, പ്രസംഗിക്കുമ്പോഴുമെല്ലാം തന്നെ തന്റെ കഴിവിന്റെ പരമാവധി തയ്യാറെടുക്കലും ഏകാഗ്രത പുലർത്തുകയും ചെയ്യണമെന്ന നിർബന്ധമാണദ്ദേഹത്തിന്. അതിനു സാധിക്കുന്നില്ലെന്ന് ആരംഭത്തിലോ നടുക്കുവെച്ചോ ഏതാണ്ട് ഒട്ടാകെ അഭിനയിക്കുന്നതിനു ശേഷം പോലുമോ തോന്നിക്കഴിഞ്ഞാൽ ആ യത്നമേ ഉപേക്ഷിച്ചുപോവാൻ യാതൊരു മടിയും അദ്ദേഹത്തിനില്ല. എല്ലാ കഴിവുകളും കരുക്കളും അനുസ്മരകർമ്മത്തിൽ അർപ്പിക്കുക എന്ന ആ മനോഭാവവും വിശ്വാസവും, നാലു ചെല്ലം തോറും നന്നേ ചുരുങ്ങിവരുന്ന ഒരു നൂറു പക്ഷത്തിന്റെ ചക്രവർത്തിയാക്കിയിരിക്കുന്നു അദ്ദേഹത്തെ. കാഞ്ഞ പ്രതിഭാശക്തിയും (ജീനിയസ്) ഭഗീരഥപ്രയത്നവും കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയതാണ് കൈനിക്കരയുടെ എല്ലാ സിദ്ധികളും. എന്ന് പണ്ഡിതമാനികളിൽ ചിലർ പറയുന്നതു ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ജീനിയസ് എന്ന് മഴപൊഴിയും പോലെ സ്വച്ഛന്ദവും നിഷ്പ്രയാസവുമായ ഒന്നാണെന്ന ആ മധവിശ്വാസക്കാരെ ഇശ്വരൻ രക്ഷിക്കട്ടെ! ഉപയോഗിക്കുന്ന ഓരോ വാക്കും ഏറന്തെന്നും കറയന്തെന്നും ശാഠ്യം തന്നെയുള്ള ഒരേയ്ക്കുകാരൻ, തനിക്കുതീക്കത്തോളം വരാത്തതൊന്നും എഴുതിപ്പിടിപ്പിക്കാൻ പാടില്ലെന്ന വിശ്വാസിക്കുന്ന ചിന്തകൻ. മുഖത്തും ശരീരത്തിലും ഉണ്ടാകേണ്ട ഓരോ ചലനത്തെയും അർത്ഥത്തെയും മുമ്പ് ക്ലിപ്തമായി ചിട്ടപ്പെടുത്തി, രംഗം

വാസികളായ മറ്റു നടന്മാർക്കു മാതൃകയും പ്രചോദനവും നൽകുന്ന അഭിനേതാവു്, കറിയെടുക്കുകയാണെങ്കിൽ തിരുത്തുക ഓരോ അച്ചടിക്കാൻ കഴിയുമാറ് അത്രയും ആശയങ്ങൾക്ക് അടക്കം പടവാക്യങ്ങൾക്കു മിട്ടക്കും ചിന്തകൾക്ക് പ്രോക്തവുമുള്ള പ്രസംഗങ്ങൾ അസംഖ്യം ചെയ്തിട്ടുള്ള അഭ്യർത്ഥനാഗാഥി, അഭിനയരണിയമാം വിധം ശിക്ഷാപ്രാഗല്ഭ്യം പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള അദ്ധ്യാപകൻ—ഇതൊക്കെയാകാൻ അദ്ദേഹത്തിനു സാധിച്ചതിന്റെ പാദികളുള്ളത് കർത്തവ്യത്തിനുവേണ്ടി കലവറയില്ലാത്ത ആത്മ സമർപ്പണമാണെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

അദ്ദേഹം കുറച്ചു എഴുതിയിട്ടുള്ള—അദ്ദേഹത്തിന് എഴുതാവുന്നതിന്റെ, അദ്ദേഹം എഴുതാൻ ആഗ്രഹിച്ചിട്ടുള്ളതിന്റെ തന്നെ അളവു വച്ചുനോക്കുമ്പോൾ, പലതും എഴുതാൻ ആശിക്കുന്നതിനെയും എഴുതാൻ കഴിയാതെ പോയതിനെയും പറ്റി

വ്യാഖ്യാനം നൽകുന്ന അഭിനേതാവു്, കറിയെടുക്കുകയാണെങ്കിൽ തിരുത്തുക ഓരോ അച്ചടിക്കാൻ കഴിയുമാറ് അത്രയും ആശയങ്ങൾക്ക് അടക്കം പടവാക്യങ്ങൾക്കു മിട്ടക്കും ചിന്തകൾക്ക് പ്രോക്തവുമുള്ള പ്രസംഗങ്ങൾ അസംഖ്യം ചെയ്തിട്ടുള്ള അഭ്യർത്ഥനാഗാഥി, അഭിനയരണിയമാം വിധം ശിക്ഷാപ്രാഗല്ഭ്യം പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള അദ്ധ്യാപകൻ—ഇതൊക്കെയാകാൻ അദ്ദേഹത്തിനു സാധിച്ചതിന്റെ പാദികളുള്ളത് കർത്തവ്യത്തിനുവേണ്ടി കലവറയില്ലാത്ത ആത്മ സമർപ്പണമാണെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

അദ്ദേഹം കുറച്ചു എഴുതിയിട്ടുള്ള—അദ്ദേഹത്തിന് എഴുതാവുന്നതിന്റെ, അദ്ദേഹം എഴുതാൻ ആഗ്രഹിച്ചിട്ടുള്ളതിന്റെ തന്നെ അളവു വച്ചുനോക്കുമ്പോൾ, പലതും എഴുതാൻ ആശിക്കുന്നതിനെയും എഴുതാൻ കഴിയാതെ പോയതിനെയും പറ്റി

അദ്ദേഹം സുഹൃത്തുക്കളോടു സംസാരിക്കാറുണ്ട്. അതിനി അദ്ദേഹവും നാമും ചിന്തിച്ചു വലഞ്ഞിട്ടു കാരുമില്ല. നമ്മുടെ സാംസ്കാരിക രംഗത്തു് 'ഇതാ ഞാനാ' അ മനുഷ്യൻ' എന്നു പറയാൻ നമുക്കു ഭാഗ്യം തന്ന സൽപുരുഷനെ നാം ഹൃദയത്തിന്റെ ആഴങ്ങളിൽ വെച്ചു് ആദരിക്കുക. ഔപചാരികമായി മാത്രം ശതാഭിഷിക്തനായ അദ്ദേഹം യഥാർത്ഥത്തിൽ ശതാബ്ദി ആഘോഷിക്കുവാൻ നമ്മോടൊത്തുണ്ടാവട്ടെ. നന്മയും സ്നേഹവും നേരം നേറിയും പ്രയത്നവും അതിൽനിന്നെല്ലാം സിദ്ധിക്കുന്ന ആത്മസുഖവുമാണ്, അവമാത്രമാണ് മനുഷ്യനെ മനുഷ്യനാക്കുന്നതെന്ന് ഒരു നിമിഷമെങ്കിലും ഓർക്കാൻ ഈ ഔപചാരിക ശതാഭിഷേകം നമ്മെ സഹായിക്കട്ടെ.

മനുഷ്യന്റെ ഒരു മാതൃക

ടി. ആർ. സുകുമാരൻ നായർ

മനുഷ്യലഭ്യമായ ഒരു മഹാപൈതൃകത്തിന്റെ ഉടമയാണ് കൈനിക്കര കമാരപിള്ള സാർ. കേരളത്തിന് ലഭിച്ച ഒരു നിധിയാണ് ആ മഹാപുരുഷൻ. ആ ആചാര്യനെക്കുറിച്ച് ഉറപ്പുള്ള കേന്ദ്രങ്ങളെ മാത്രമേ ആർക്കും സ്മരിക്കാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ. ആയിരത്തോളം പൂർണ്ണചന്ദ്രന്മാരെ കണ്ടെ ആ പുണ്യാത്മാവിന്റെ ആദർശധീരവും കളങ്കരഹിതവുമായ ജീവിതത്തിന് മുമ്പിൽ തലകനിച്ചു വന്ദിക്കട്ടെ. ആ മഹാപുരുഷി ശതാഭിഷിക്തനായിരിക്കുന്നു. മഹാമേരവിന്റെ ഭരണസ്യവും, അലകുലിന്റെ ആഴവും, വളത്തിന്റെ കാഠിന്യവും, നവനിതത്തിന്റെ ആർദ്രതയും ഒതുചേർന്ന ആ വ്യക്തിപ്രഭാവം ഒരു മഹാഭ്യർത്ഥനയെയാണ്. ഇങ്ങനെയുള്ളവർ ജനം നൽകാൻ നമ്മുടെ കാലത്തിന് കഴിയുന്നേയില്ല.

മാനഷിക മൂല്യങ്ങൾക്ക് അങ്ങേയറ്റം വില കല്പിക്കുന്ന ആദർശധീരൻ. ആയിരക്കണക്കിനു ശിഷ്യസമ്പത്തുള്ള മാതൃകാദ്ധ്യാപകൻ. സാർത്ഥലാഭമെന്നെറിഞ്ഞുകൂടാത്ത ഒരു മനുഷ്യൻ. പ്രശസ്തിക്കോ പ്രതാപത്തിനോ വേണ്ടി സാധനത്തിൽനിന്ന് അണമാത്രമെങ്കിലും വ്യതിചലിക്കാത്ത കമ്മ്യോഗി. സകലയശങ്ങളിലും ഒരു തികഞ്ഞ ഗാന്ധിയൻ. സാഹിത്യകാരനും വാഗ്മിയും ഉത്തമ സുഹൃത്തും നാടകകാരനും നടനുമായ കൈനിക്കര സാറിനെക്കുറിച്ച് ഞാൻ ഇവിടെ എന്തെങ്കിലും കുറിച്ചുവയ്ക്കുന്നത് ഓധികുറ്റമായിരിക്കും. കൈരളിയുടെ വിലപ്പെട്ട നിധിയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാഹിത്യ സൃഷ്ടികൾ എന്നുമാത്രം ഞാൻ വിനയത്തോടെ പറയട്ടെ.

വൈവിധ്യമാർന്ന ഒട്ടനേകം മഹാപാ

ത്രങ്ങളെ അദ്ദേഹം രംഗത്തുവരുത്തിപ്പിടിപ്പിട്ടുണ്ട്, സ്വതസ്സിദ്ധമായ അനന്തരണിയമായശൈലിയിലൂടെ. ചെയ്യുന്നതൊത്തതു് ചെയ്യുപോയതു ചെയ്യുപോയതിൽ പിടഞ്ഞുപൊരിയുന്ന ജുഡാസ്—മഹാത്മജിയെപ്പോലും വില്ലനച്ചരക്കാക്കി മാറ്റിയ ഗാന്ധിയന്മാരുടെ ചെയ്തികൾക്കു് ഹൃദയം തകർന്ന ഗാന്ധികേതന്റെ ആത്മരോദനമല്ലേ അവിടെ അദ്ദേഹം പ്രതിബിംബിപ്പിച്ചതു്? സൂര്യനുമ്മിക്കാത്ത ഒരു സാമ്രാജ്യശക്തിയുടെ അടിമത്വത്തിൽ നിന്ന് പൊന്നാടിനെ വിമുക്തമാക്കാൻ അന്യാദൃശമായ ധീരതയോടെ, വിജ്യാഭിതവീര്യത്തോടെ പടപൊതത്തി കീഴടങ്ങി ആത്മാഹുതി ചെയ്തു മാനധനനായ വേലുത്തമ്പി ഭട്ടവ. സത്യപാലനത്തിനുവേണ്ടി ധർമ്മപതിയെയും പുത്രനെയും തന്നെത്തന്നെയും വിറുഗ്ഗംഗംഗന കാവൽക്കാരനാകാൻപോലും മടിക്കാത്ത ഹരിശ്ചന്ദ്ര മഹാരാജാവു്. വ്രതഭംഗത്തിനു പകരം ഏക പുത്രന്റെ ജീവൻ നല്കാൻ തയ്യാറാകുകവഴി മോഹത്തിൽനിന്നും മുക്തി നേടിയ രാജാമാംഗൽ. ആഭിജാത്യവും പ്രഭുത്വവും, രാജവൃത്തത്തിന്റെ പ്രശസ്തിയും നാട്ടുപ്രമാണിത്തവും തുളുമ്പുന്നിമ്പ്കുന്ന തിരുമുഖത്തുപിള്ള. ഈശ്വരസാക്ഷാത്ക്കാരം സിദ്ധിച്ച വിലാപംഗലത്തു സ്വാമിയാർ. ഭ്രാന്തക്കേിയുടെ മുർത്തോപമായ ഭരതൻ. രാജകേതിയുടെയും ദേശസ്നേഹത്തിന്റെയും രാജ്യതന്ത്രജ്ഞതയുടെയും ഭരണഭാരപൂണ്ണത്തിന്റെയും പ്രതീകമായ രാജാ കേശവദാസ്. അങ്ങനെയുള്ള എത്രയെത്ര കഥാപാത്രങ്ങളെയാണ് രംഗത്തുവരുത്തിപ്പിച്ച് പ്രേക്ഷകവൃന്ദത്തെ അദ്ദേഹം കോരിത്തരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നോ! ഈ കഥാപുരുഷന്മാർ ഓരോരുത്തരുടെയും സ്വ

ഭാവവൈശിഷ്ട്യങ്ങളുടെ സമാഹാരമല്ല കമാരപിള്ള സാർ.

കമാരപിള്ളസാറിന്റെ കൂടെ അഭിനയിക്കുക എന്തൊരു സുഖമാണെന്നോ. അനുഭവിച്ചിട്ടുള്ളവർക്കേ അതിയാൻ കഴിയൂ. കൂടെ നിൽക്കുന്നവരെ അഭിനയത്തിന്റെ, ഭാവവിഷ്കരണത്തിന്റെ വിവിധ മേഖലകളിലേക്കു് പടിപടിയായി ഉയർത്തിവിടുന്ന ഏതോ ഒരു മാസ്മരശക്തി ആ നാടകസമുദായിനിന്നും തിരയെടുത്തു. ഈ അനുഭൂതിവിശേഷം നകരനുള്ള മഹാഭാഗ്യം. എത്രയോ തവണ ഇങ്ങനെയൊരു ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. പുരുഷ കേസരിയായ കേശവപിള്ള ദിവാൻ ജിയും പതിവ്രതാരത്നമായ തന്റെ ധർമ്മപതിയും തമ്മിൽ അവിഹിതവെച്ചു നെഞ്ച് ഉറഹാപോഹങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വെറും താർക്കികബുദ്ധ്യ അനുമാനിച്ചു്, പകയുടെ പുകപടലത്തിൽ വീർപ്പമുട്ടിക്കഴിയുന്ന ശുദ്ധാമാവായ കേശവനണ്ണിത്താനെ ദിവാൻജി സത്യത്തിന്റെ നേർക്കു കണ്ണുതുറപ്പിക്കുന്ന ഒരു രംഗം സി. വി. യുടെ രാജാകേശവദാസനിൽ ഉണ്ട്. കൈനിക്കര സാറിന്റെ കേശവപിള്ള ദിവാൻജിയുടെ മുമ്പിൽ കേശവനണ്ണിത്താനായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടാനുള്ള ഭാഗ്യം എനിക്കുണ്ടായിട്ടുണ്ട്—ഒരിക്കലല്ല, പലതവണ. പശുഷമുന്തിയായ കേശവപിള്ള ദിവാൻജി അക്ഷോഭ്യനായി, അനുകമ്പാർദ്ദ്രവും സ്നേഹസ്പർണവുമായ അനന്യങ്ങളിലൂടെ സത്യം ബോധ്യപ്പെടുത്തി, സംശയത്തിന്റെ പടുകഴിയിൽ വീണു പിടയുന്ന ശുദ്ധരിൽ ശുദ്ധനായ കേശവനണ്ണിത്താനെ കരകയറുന്ന ആ രംഗം രോമാഞ്ചത്തോടെയല്ലാതെ ഇപ്പോഴും ഓർമ്മിക്കാൻ

നിലാവു നിഴലു.

എനിക്ക് കഴിയുന്നില്ല. ഓർത്താൽ എത്രയത്ര സുന്ദരമുൾത്തടങ്ങൾ! കലയുടെ ദിവ്യമായ അനുഭൂതിയിലേക്ക് നയിക്കപ്പെട്ട സുന്ദരമുൾത്തടങ്ങൾ!!

കാഴ്ചയിൽ ഗാംഭീര്യം മുററിനിലംകുന്ന, പരക്കൽ പ്രകൃതക്കാരനെന്നു തോന്നിക്കുന്ന ആ മനുഷ്യന്റെ ഉള്ളിലൊതുങ്ങിക്കിടക്കുന്ന നർമ്മഭാവം എത്ര ഉദാത്തമാണെന്നു വിളിച്ചറിയിക്കുന്നതാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതൃകാമനുഷ്യൻ എന്ന നാടകം. പണ്ഡിതനെയും പാമരനെയും നാഗരികനെയും ഗ്രാമീണനെയും ഒരുപോലെ

ചിരിപ്പിച്ച ശാസംമുട്ടിക്കുന്ന, അകൃത്രിമരമണിയങ്ങളായ, പുത്രമിത്രകളത്രസമേതം ആർക്കും നാണിക്കാതെ കണ്ടുരസിക്കാവുന്ന എത്ര നാടകശില്പങ്ങളാണ് അതിൽ കോർത്തിണക്കിയിരിക്കുന്നത്. അതോടൊപ്പം, "തന്റേറടം കൈവെടിയാത്ത സ്നേഹസമ്പന്നമായ മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ പ്രാവേദം പ്രസാദം" ഉച്ചൈസ്സരം അതുൽഘോഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ആ നാടകത്തിലെ 'മാതൃകാ മനുഷ്യ'നായി ജീവിക്കാൻ പൃഥ്വീശ്വരനടത്തുന്ന മാർത്താണ്ഡൻതമ്പിയെ പല അര

എന്റെ രൂപാര്യൻ

കെ. വി. നീലകണ്ഠൻ നായർ

കൈനിക്കര കമാരപിള്ള സാർ എന്റെ ഗുരുനാഥനാണ്. അദ്ദേഹം അറിയാതെ ആയിരുന്നു ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ ഗുരുവരനായി വരിച്ചത്. അതിനു കാരണം 'രാജാ കേശവദാസൻ' നാടകമാണ്.

ഞാൻ സാവിത്രി. കമാരപിള്ള സാർ കേശവദാസൻ. ബാലരാമവർമ്മരാജാവിന്റെ കാലത്തു ജയന്തൻ നമ്പൂതിരിയുടെ കരുതലാലാണ് കാരണം. രാജാ കേശവദാസൻ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനായി നില്ക്കുന്ന സമയം. അനന്തപത്മനാഭൻ ആണല്ലോ രാജാ

കേശവദാസന്റെ ഗുരു. അനന്തപത്മനാഭന്റെ പടത്തിൽ നോക്കി തൊഴണം. അദ്ദേഹം മകളെപ്പോലെ പോറ്റി വളർത്തിയ സാവിത്രിയെ കാണണം. അതിനായി കേശവദാസൻ വന്നതാണ്. പടത്തിൽ തൊഴുന്ന നിലംകുന്നോര ഒരു പട്ടക്കാരൻ വന്ന്, വിലങ്ങുവയ്ക്കാൻ കല്പനയുണ്ടെന്ന് അറിയിക്കുന്നു. ഏതു കൈയിലാണ് വിലങ്ങുവയ്ക്കേണ്ടതു് എന്ന് അയാൾ ചോദിക്കുന്നു. "ഞാൻ പറയാം. ഏതു കൈകൾക്കും" എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അനന്തപത്മനാഭൻ സാവിത്രി കടന്നുവരുന്നു.

ങ്ങകളിലും അവതരിപ്പിക്കാൻ എനിക്ക് വസരമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. സാറിനെ സങ്കല്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഈ തമ്പിയെ ഞാൻ ആവിഷ്കരിച്ചത്. അതുപോലെതന്നെ ടി. എൻ. ഗോപിനാഥൻനായരുടെ 'പരീക്ഷ'യിലെ ആദർശധീരനായ റിട്ടയേർഡ് ഹെഡ് മാസ്റ്റർ ജനാർദ്ദനപിള്ളയെ രംഗത്തു സൃഷ്ടിക്കണം. സാറിനെത്തന്നെയാണ് ഞാൻ മാതൃകയാക്കിയത്. ആ വേഷം കെട്ടാൻ സാറു് അന്നു തന്നെ സാറിന്റെ ഖദർജൂബ്ബാ ഇപ്പോഴും ഞാൻ സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ട്.

കൈനിക്കരസാറിന്റെ ഭാവനാവില്ലാസത്തിന് നമോവാകമർപ്പിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ ഒരു കാര്യം ഓർത്തുപോകുന്നു. വടക്കുംകൂർ രാജരാജ വർമ്മ തിരുമേനിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ തിരുവനന്തപുരത്തു നിന്ന് 'വിശ്വകേരളം' എന്ന പേരിൽ ഒരു വാരിക പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്നു. അതിൽ പട്ടം താണുപിള്ള സാറിന്റെ ഒരു രൂപികാചിത്രം പേരുവയ്ക്കാതെ കമാരപിള്ള സാർ എഴുതിയുണ്ടാക്കിയിരുന്നു. അവസാനകാലത്തു് യഥാർത്ഥ താണുപിള്ള സാറിന്റെ അരികിൽവന്ന് വിനയപൂർവ്വം പോകാൻ സമയമായി എന്നറിയിച്ചിട്ടു്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പെട്ടിയും തുക്കി ആദരവോടെ പിറകേ പോകുന്നു. താണുപിള്ള സാർ തലയെടുത്തു പിടിച്ച് മുമ്പേയ്ക്കു്!

കമാരപിള്ളസാറിനെക്കുറിച്ച് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞുതുടങ്ങിയാൽ അനന്തമില്ല. എൻപത്തിനാലുവയസ്സു പൂർത്തിയായ ആ മഹാപുരുഷന്റെ ചേവടികളിൽ ഞാനും ഭക്തിപൂർവ്വം ആദരവോടെ ജലികൾ അർപ്പിച്ചുകൊള്ളട്ടെ!

"സാവിത്രി...!" എന്ന് ഒരൊറ്റവിളി, എന്നിട്ടൊരു നോട്ടവും.. സത്യം പറഞ്ഞാൽ, ഞാൻ അതുകേട്ടു് തരിച്ചു നിന്നുപോയി. എനിക്ക് സംഭാഷണം ഓർമ്മിച്ചെടുക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല. രണ്ടുപുറം നീളമുള്ള സംഭാഷണമാണ് പ്രോ.പ്റ്റർ ചെയ്യുന്നത്. കേൾക്കാൻ വയ്യ. കമാരപിള്ളസാർ ഒരു പ്രത്യേക രീതിയിൽ നടന്നുവന്ന് അടക്കം പറയുന്നതുപോലെ എന്റെ ചെവിയിൽ അടുത്തു വരികയും മന്ത്രിച്ചുതന്നു. അപ്പോൾ ആ കാൽക്കൽ വീണു നമസ്കരിക്കണമെന്ന് എനിക്ക് തോന്നി. ആ നിമിഷം ഞാനെന്റെ ഗുരുനാഥനായി അദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരിച്ചു. "സാവിത്രി...!" എന്നുള്ള ആ വിളി പുസ്തകത്തിലുണ്ടായിരുന്നല്ലോ. അപ്പോഴാണ് ഞാൻ ആകെ വിഷമിച്ചത്. കോട്ടയത്തു് 'രാജാ കേശവദാസൻ' നാടകം അരങ്ങേറിയപ്പോഴുണ്ടായ സംഭവമാണിത്.

എന്നെ നടനാക്കിയതു് കൈനിക്കര സഹോദരന്മാരാണ്. തമ്പുരാന്റെ കിരീടധാരണവേളയിൽ വഞ്ചിയൂർ വായനശാല ഒരു നാടകം

കളിച്ചു. 'രാമരാജാഭിഷേകം'. ഇ. വി. കൃഷ്ണപിള്ള എഴുതിയതു്. അന്ന് കരുവാറ എൻ. എസ്. എസ്. സ്കൂളിൽ ഹെഡ് മാസ്റ്റർ ആയിരുന്നു. കമാരപിള്ളസാർ. ഇ. വി. തന്നെ പോയി അദ്ദേഹത്തെ വിളിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു, നാടകത്തിൽ ഭരതന്റെ വേഷംകെട്ടാൻ. നാടകം കഴിഞ്ഞശേഷം കമാരപിള്ള സാറിനോടു് ആരോ ചോദിച്ചു, മറ്റു് നടന്മാരെപ്പറ്റി എന്തുപറയുന്നുവെന്ന്. അതിൽ നടന്നെന്നു പറയാൻ ഒരാളെ മാത്രമേ കണ്ടുള്ളൂ-ലക്ഷ്മണന്റെ വേഷംകെട്ടിയ ആരും എന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ മറുപടി.

ലക്ഷ്മണന്റെ വേഷം എന്നുകേൾക്കുകയും കമാരപിള്ളസാറിനെ ഞാനാദ്യമായി പരിചയപ്പെട്ടതു് അന്നാണ്. അതിനുശേഷം അദ്ദേഹമെഴുതിയ എല്ലാ നാടകങ്ങളിലും പ്രധാന സ്ത്രീ വേഷംകെട്ടിയതു് ഞാനായിരുന്നു. 'മണിമംഗല'ത്തിലെ ശ്രീദേവിക്കുഞ്ഞമ്മ, 'മോഹവും മുക്തിയിലും'യിലെ സന്ധ്യാവല്ലി തുടങ്ങി പലതും...

എന്നെ ഒരു മേക്കപ്പ് മാനാക്കിയതു് കൈനിക്കരയാണ്. പഞ്ചിയൂർ നാണക്കുട്ടൻനായരായിരുന്നു വായനശാലയിലെ നാടകങ്ങൾക്കു് മേക്കപ്പ് ചെയ്തിരുന്നതു്. എന്നാൽ ഒരിക്കൽ ചങ്ങനാശ്ശേരിയിൽ 'കാല'വരിയിലെ കല്യാപാദം' കളിക്കാൻപോയപ്പോൾ നടന്മാർ അവരവരുടെ വേഷങ്ങൾ സ്വയം കെട്ടണമെന്ന് കമാരപിള്ളസാർ നിഷ്കർഷിച്ചു. എന്റെ ജീവിതത്തിലാദ്യമായായിരുന്നു, അങ്ങനെയൊരു പരീക്ഷണം. കറെ പാവറൊക്കെ വാരിപ്പുശി കൈയിൽ ഏറ്റിയ വേഷവും വാരിച്ചുറിച്ചെന്ന് കണ്ണാടി നോക്കിയപ്പോൾ തനി പ്രകൃതമായിരുന്നു. ലോകസുന്ദരിയായ മായഭൂമിത്ത് ഇങ്ങനെയോ എന്ന് ഞാൻ ലൗകികപോയി. ഭാഗ്യത്തിന് മഴകാരണം അന്ന് നാടകം നടന്നില്ല. അങ്ങനെ ഞാൻ രക്ഷപ്പെട്ടു. പിന്നെ നാടകം നടക്കുന്നതിനുമുമ്പുതന്നെ ഞാൻ മേക്കപ്പ് നല്ലവണ്ണം പഠിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. അതിനുശേഷം പല നാടകങ്ങളിലും കമാരപിള്ള സാറിനൊക്കെ ഞാൻ മേക്കപ്പ് ചെയ്യാൻ തുടങ്ങി. എത്രയോ വേഷങ്ങൾ. 'രാജാ കേശവദാസനിലെ' രാജാ കേശവദാസന്റേയും 'മാർത്താണ്ഡവർമ്മ'യിലെ തിരുമുഖത്തുപിള്ളയുടെയുമൊക്കെ വേഷങ്ങൾ.

കൈനിക്കര കുടുംബത്തിലെ ഒരു ഗുരുക്കളെപ്പോലെയാണ് ഞാൻ. കമാരപിള്ള സാർ എന്നിരിക്കുന്ന പുസ്തകത്തിൽ "മക്കളുടെ ജൂഡിത്ത് മാമന്" എന്ന് എഴുതിയതു്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മക്കൾ എന്നു വിളിച്ചിരുന്നതു് ജൂഡിത്ത് മാമൻ എന്നായിരുന്നു. കൈനിക്കര സഹോദരന്മാർ രണ്ടു പേരെയും ഞാൻ ധാരാളം വേഷംകെട്ടിച്ചിട്ടുണ്ട്. 'കല്യാപാദം'ത്തിലെ ക്രിസ്തുവായി പത്മനാഭപിള്ള സാറിനെ ഞാൻ മേക്കപ്പ് ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഞാൻ വേഷം കെട്ടിക്കുമ്പോൾ വേഷംകെട്ടുന്ന ആളിന്റെ മുഖമല്ല എന്റെ മനസ്സിൽ തെളിയുക. കഥാപാത്രത്തിന്റെ രൂപമായിരിക്കും, മനസ്സിൽ വരുന്നതു്. കമാരപിള്ള

സാറിനെ മേക്കപ്പ് ചെയ്യുമ്പോഴും അങ്ങനെ തന്നെയായിരുന്നു.

കമാരപിള്ള സാർ അങ്ങിൻ തിളങ്ങി നിന്ന നടനാണ്. കരുവാറായിൽ 'കല്യാപാദം' കളിച്ചപ്പോഴുണ്ടായ ഒരു സംഭവം ഞാനിന്നുമോർക്കുന്നു. ഞാൻ ജൂഡിത്തിന്റെ വേഷത്തിൽ രംഗത്തുണ്ടു്. പ്ലാറ്റ് ഫോമിൽ കയറുപായ് ആണ് വിരിച്ചിരുന്നതു്. ജൂഡാസ് ബോധം കെട്ടുവീണ് ചില തിരിച്ചിലും മറിച്ചിലുമൊക്കെ നടത്തി പ്രേക്ഷകരെ പിടിച്ചിരുത്തി. ആ രംഗം കഴിഞ്ഞു് എണ്ണിറുവുന്നതിനുശേഷമാണ് കമാരപിള്ള സാർ സ്വന്തം കാൽ മുട്ടിൽ നിന്ന് ചോരയൊലിക്കുന്നതു കണ്ടതു്. അത്രയ്ക്കു് താൻ അവതരിപ്പിക്കുന്ന കഥാപാത്രത്തോടു് തീതി പുലർത്തിയ നടനായിരുന്ന, അദ്ദേഹം. പണ്ട് സി.എ. പരമേശ്വരൻപിള്ളയോടു് ആരോ ചോദിച്ചുവത്രെ ജൂഡാസിന്റെ വേഷംകെട്ടാമോ എന്നു്. ജൂഡാസാണെങ്കിൽ വയ്യ, എന്നായിരുന്നുവത്രെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മറുപടി. അത്രയ്ക്കു ശക്തമായിരുന്നു, കമാരപിള്ളസാറിന്റെ ജൂഡാസ്. കൂടെ അഭിനയിക്കുന്നവരെ അഭിനയിപ്പിക്കാനുള്ള കഴിവും കമാരപിള്ളസാറിനുണ്ട്.

നല്ല മനുഷ്യൻ. ഒരു കളികുവുമില്ലാത്ത മനുഷ്യൻ. ഇങ്ങനെയൊരു മനുഷ്യനെ ഞാൻ ജീവിതത്തിൽ വേറെ കണ്ടിട്ടില്ല. വേണ്ടിടത്തു് വേണ്ടതൊക്കെ വേണ്ടവിധത്തിൽ ചെയ്യുന്ന മനുഷ്യൻ. ആരും വാക്കി

ല്ലാതെ സൂതിക്കുന്നതു് അദ്ദേഹത്തിനു് ഇഷ്ടമില്ല. പണ്ടേ അങ്ങനെയൊരുതന്നെയാണ്. എല്ലാ അർത്ഥത്തിലും ഒരു മാതൃകാമനുഷ്യൻ. ഒരിക്കൽ 'കല്യാപാദം' കളിക്കാൻ ആലപ്പുഴയ്ക്കു പോവുകയായിരുന്നു; എന്റെകൂടെ രണ്ടുപേരും വന്നു. എന്റെ അറിവോടെയല്ലാതെ ഞാൻ കയറിയ ബസ്സിൽ വന്നിറങ്ങിയ അവർക്കു് ഒരു കാര്യം സാധിക്കാൻണ്ടായിരുന്നു. അവരിലൊരു പയ്യൻ പരീക്ഷയെഴുതിയിട്ടു നിലംകുന്നാണ്. പരീക്ഷപ്പേപ്പർ തിരുത്തുന്നതു് കമാരപിള്ള സാറാണ്. ഞാൻ കമാരപിള്ളസാറിനോടു് ശുപാർശചെയ്യണമെന്നാണ് അവരുടെ നിർബന്ധം. സാറിന്റെ പ്രകൃതം നന്നായറിയുന്ന ഞാൻ ഒഴിഞ്ഞുമാറാൻ നോക്കി. സാർ മുക്കിലുത്തെ നിലയിലെ വരാന്തയിൽ ഇരിക്കുകയാണ്. ഞാൻ അറച്ചുറച്ച് അടുത്തുചെന്നു പറഞ്ഞു, രണ്ടുപേർ കാണാൻ വന്നിരിക്കുന്നതും അവരുടെ ലക്ഷ്യം ഇന്നതായിരിക്കാമെന്നും. "അതിന് വിഷമിക്കാതെ വന്നുവല്ലോ. അയാൾ എഴുതിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ജയിക്കും" എന്നായിരുന്നു മറുപടി. 'പരീക്ഷ' എന്ന പേരിൽ ടി. എൻ. ഗോപിനാഥൻനായർ ഒരു നാടകം എഴുതിയിട്ടുണ്ടല്ലോ. അതിലെ ആ മാതൃകാധ്യാപകനുണ്ടല്ലോ. അതാണ് കൈനിക്കര കമാരപിള്ളസാർ.

നാടകം ജീവിതം തന്നെ

ജീവിതസത്യം ആവിഷ്കരിക്കുന്ന നാടകങ്ങൾക്കേ ജനങ്ങളെ സ്വാധീനിക്കാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ എന്ന് കൈനിക്കര കമാരപിള്ള വിശ്വസിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് നാടകം ജീവിതത്തിന്റെ പകർപ്പാണ്. അങ്ങിന്റെ കലയാണ് നാടകം. അങ്ങിനെ മറന്നെഴുതിയാൽ നാടകം നാടകമാകാതെപോകും. മലയാള നാടകത്തിന്റെ ആരംഭം മുതൽ ഇന്നേവരെയുള്ള ചരിത്രത്തിന് ഒരു ട്രഷിയുടെ കർമ്മധീരതയോടെ സാക്ഷ്യം വഹിച്ചു നടന്നു നാടകകാരന്മാരാണ് കൈനിക്കര കമാരപിള്ള. ആ മഹാ വാർദ്ധക്യത്തിന്റെ ക്ഷീണത്തിനിടയിൽനിന്നു പിടിച്ചെടുത്ത ഏതാനും നിമിഷങ്ങളിലൂടെ നമുക്കു കടന്നു പോകാം: തന്റെ നാടകവീക്ഷണത്തെപ്പറ്റി കൈനിക്കര ഇവിടെ സംസാരിക്കുന്നു.

ചോദ്യം: ഇന്ന് നമ്മുടെ നാടക വീക്ഷണത്തിൽ നടക്കുന്ന പരീക്ഷണങ്ങൾ ചോ ഇല്ലയോ എന്ന് ഇപ്പോൾ പറയാം എത്രത്തോളം ഫലവത്താവുന്നു? **പ്രതികരണം:** നാടകം ആരംഭിച്ച കാലം കൈനിക്കര പരീക്ഷണങ്ങൾ കരയ തൊട്ടുതന്നെ തുടങ്ങിയതാണ് പരീക്ഷ

ചെങ്കുട്ടി: എല്ലാക്കാലത്തും എല്ലായിടത്തും പാലികളാണ് നടന്നിട്ടുള്ളത്. എല്ലാ പാലികളെയും ഫലവത്താക്കുന്നുണ്ട്. എന്ന് തോന്നുന്നില്ല. മലയാള നാടക വേദിയിൽ ഇപ്പോൾ പലവിധത്തിലുള്ള കാഴ്ചപ്പാടുകൾ പ്രചാരത്തിലുണ്ട്. അതു വളർച്ചയാണോ എന്ന് ഇപ്പോൾ പാലാർ വയ്ക്കുന്നു. അതിന്റെയൊക്കെ ഇംപാക്റ്റ് അറിഞ്ഞതിനുശേഷം മാത്രമേ പറയാനാവുകയുള്ളൂ.

ചോദ്യം: ഈ പാലികളെക്കുറിച്ച് ഒരു കേരളീയ നാടകവേദി രൂപപ്പെടുത്തുന്നതിന് സഹായകമാകുന്നില്ലേ?

ചെങ്കുട്ടി: ഒരു തിയേറ്റർ എന്ന രീതിയിൽ ആകുന്നില്ല. നമ്മുടെ സ്വന്തം നാടകവേദികളെപ്പോലെത്തന്നെ. ജി. ശങ്കരപ്പിള്ളയും മറ്റും നടത്തുന്നുണ്ട്. അത് എത്രമാത്രം ഫലിക്കും എന്ന് ഇപ്പോൾ വിശിഷ്ടതയോടെ നോക്കില്ല.

ചോദ്യം: ഇന്ത്യയിൽ പൊതുവായൊരു നാടകത്തിൽ തിയേറ്റർ ഉണ്ടെന്നു പറയാമോ?

ചെങ്കുട്ടി: നമുക്ക് ഒരു നാടകത്തിൽ തിയേറ്റർ ഉണ്ടെന്നു പറയാനാവില്ല. ഒന്നാമത് നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് ഒരു പാട് ഓപ്പറകൾ ഉണ്ട്. ഓപ്പറകൾ പിന്നിൽ വിവിധ സംസ്കാരങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഒരു ഇന്ത്യൻ നാടകത്തിൽ തിയേറ്റർ ഉണ്ടായിരുന്നെന്ന് ഇനിയും കാലം പിടിക്കും.

ചോദ്യം: അത്തരമൊരു മേശിയ നാടകവേദിയുടെ വികാസത്തിൽ സംസ്കൃത നാടകങ്ങൾക്ക് കാര്യമായ പങ്കുവഹിക്കാൻ സാധിക്കുമോ?

ചെങ്കുട്ടി: സംസ്കൃതനാടകം അതേപോലെ ആകട്ടെ ചെയ്യാൻ എല്ലാക്കും മനസ്സിലാക്കുകയില്ല.

ചോദ്യം: എന്നിരിക്കിലും സംസ്കൃത നാടകചിന്തകളും നാട്യശാസ്ത്രവുമൊക്കെയല്ലേ ഇന്ത്യയിലെ സമകാലീന നാടകവേദിക്കും മാർഗ്ഗരേഖകളാകേണ്ടത്?

ചെങ്കുട്ടി: നാടകത്തിന് ശാസ്ത്രം ഉണ്ടാകുന്നത് പ്രവർത്തനങ്ങളിലൂടെയാണ്. ശാസ്ത്രം ആദ്യം ഉണ്ടാകുന്നില്ല. പരീക്ഷണങ്ങൾ എന്തുതന്നെ ഫലിക്കുന്നു എന്ന് മനസ്സിലാക്കിക്കഴിയുമ്പോഴാണ് നിയമങ്ങളും ശാസ്ത്രങ്ങളും ഉണ്ടാകുന്നത്. ശാസ്ത്രം പരീക്ഷണത്തിനു പിന്നാലെയാണ് ഉണ്ടാവുകയുള്ളൂ.

ചോദ്യം: സംഭാഷണപ്രധാനമായ, സാഹിത്യഗുണമുള്ള ഒരു നാടകകൃതിയായാലേ അരങ്ങിൽ ശോഭിക്കൂ എന്നുണ്ടോ?

ചെങ്കുട്ടി: സംഭാഷണം ഇല്ലാത്ത നാടകം ഇല്ല. അതില്ലെങ്കിൽ മിമിക്രി ആകും. അതിനെ നമുക്ക് കഥകളി ഉണ്ടല്ലോ. സംഭാഷണം മാത്രമായാൽ നാടകമാകണമെന്നില്ല. സാഹിത്യമുപയോഗിച്ച്, അതേത്രമാത്രം ജീവിതത്തെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നു എന്നതിനെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കും നാടകത്തിന്റെ മേന്മ. സ്ക്രിപ്റ്റ്

ഒന്നാംതരമായൊരു നാടകം നന്നാകണമെന്നില്ല. ഓരോ പാത്രവും അയാളുടെ ഭാഗം വാക്കുകളിൽക്കൂടെയും അടിയന്തരമായിട്ടുള്ളതും. ജീവിപ്പിക്കുകയാണ് രംഗത്ത്. രംഗത്തെ മറന്ന് എഴുതിയാൽ നാടകം നാടകമാകാതെ പോകും.

ചോദ്യം: നാടകകാരൻ ജീവിതത്തോടു എത്രമാത്രം പ്രതികരിക്കേണ്ടതുണ്ട്?

ചെങ്കുട്ടി: ജീവിതത്തിന്റെ ഒരു പകർപ്പാണ് നാടകം. ജീവിതത്തെയാണ് നാടകത്തിലൂടെ ആവിഷ്കരിക്കുന്നത് എന്നതിന് യാതൊരു സംശയവുമില്ല. ജീവിതത്തിന് എത്രയെത്രമുഖങ്ങൾ; എന്തെത്ര ഭാവഭേദങ്ങൾ; അത് അനന്തമാണ്.

ചോദ്യം: നാടകകാരൻ സ്വന്തമായൊരു ജീവിതവീക്ഷണം ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നാണോ ഇപ്പറയുന്നത്?

ചെങ്കുട്ടി: ജീവിതവീക്ഷണം മാത്രംപോരാ. ഏതുതരം ജീവിതാവേശങ്ങളും മനസ്സിലാക്കണം. അതുകൊണ്ടുണ്ടാകാറുള്ള പ്രതികരണങ്ങൾ സങ്കല്പിക്കണം. ശക്തിയുള്ള മനുഷ്യനെ നല്ല നാടകം എഴുതാണോളം. ഒരു പരിമിതി എപ്പോഴുമുണ്ട്. നാടകമെഴുതുന്നയാളുടെ ജീവിതാവേശങ്ങൾക്ക് ഒരു പരിമിതിയുണ്ട്. എന്നിട്ടും പരിചയമുള്ള സമൂഹങ്ങളുടെ ജീവിത രീതികളെക്കുറിച്ച് എനിക്കെഴുതാം. അതിനപ്പുറത്തു പോകാനും പാടില്ല. ഇടപഴകിയോൾ എന്തൊക്കെ ഉണ്ടാകുമെന്ന് നോക്കും. വളരെ ക്ലിയർ ആയി വേണം നമ്മൾ ക്യാരക്ടേഴ്സിനെ കണ്ടുപിടിക്കാൻ ചെയ്യേണ്ടത്. അവയെ തമ്മിൽ കൂട്ടിയിട്ട് എന്തു സംഭവിക്കുമെന്ന് പഠിക്കേണ്ടതാണ്. എങ്കിലും നാടകം എപ്പോഴും ആദ്യം ശരിയായ ക്യാരക്ടേഴ്സിനെ കണ്ടുപിടിക്കാൻ ചെയ്യേണ്ടത്. അവയെ തമ്മിൽ കൂട്ടിയിട്ട് എന്തു സംഭവിക്കുമെന്ന് പഠിക്കേണ്ടതാണ്. എങ്കിലും നാടകം എപ്പോഴും ആദ്യം ശരിയായ ക്യാരക്ടേഴ്സിനെ കണ്ടുപിടിക്കാൻ ചെയ്യേണ്ടത്.

ചോദ്യം: നടനാണോ സംവിധായകനാണോ നാടകത്തിന്റെ വിജയത്തിന് കൂടുതൽ കാരണക്കാരൻ?

ചെങ്കുട്ടി: നാടകം നാടകമാകുന്നതിൽ സംവിധായകൻ വഹിക്കുന്ന പങ്ക് വലുതാണ്. നാടകത്തിന്റെ ഘടകങ്ങൾ കൂട്ടിപ്പിടിച്ച് പെർഫെക്ഷനിലെത്തിക്കുന്നത് സംവിധായകനാണ്. എന്താണിത് നല്ല നടനാർക്ക് വലിയ സംവിധാനത്തിന്റെയും ആവശ്യം ഉണ്ടാകാറുള്ളത്. എങ്കിലും സംവിധായകന്റെ കൈയിലാണ് നാടകത്തിന്റെ ആകെ കൂടിയുള്ള വിജയം കടിയറിഞ്ഞത്. പക്ഷേ, രംഗശില്പപരിചയമുള്ള ഒരു നല്ല നടനെ സംബന്ധിച്ചിട്ടുണ്ടാകും. സംവിധായകന്റെ ആവശ്യമില്ല. സംവിധായകൻ വ്യക്തമായ കലാബോധമുണ്ടായിരിക്കണം. ഒന്നിലധികം അഭിനേതാക്കൾക്ക് വേണ്ടിയുള്ള സ്ക്രീനായ ലക്ഷ്യം വേണം.

ചോദ്യം: നാടകകാരൻ ട്രെയിനിങ് സഹായകമാവുമോ?

ചെങ്കുട്ടി: പരിശീലനം തീർച്ചയായും സഹായകമാവും. ആത്മ എങ്ങനെ നടത്തുന്നു എന്നതിനെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കും അത്. ജി. ശങ്കരപ്പിള്ളയുടെ സ്കൂളിൽ ഞാൻ പോയിട്ടില്ല. അവിടെ എന്തു നടക്കുന്നു എന്നറിയില്ല. നാടകം സർവ്വപ്രവർത്തനമാണെന്നിരിക്കെത്തന്നെ ചെങ്കുട്ടി

നിക്കൽ ആയ മൂവ് മെൻറ്സ് കററൊക്കെ ആവശ്യമാണ്. വേണ്ടതിലേറെ ചിട്ടപ്പെടുത്താൻ നോക്കിയാൽ അതു യാത്രികമായിത്തീരാനും.

ചോദ്യം: രാഷ്ട്രീയനാടകത്തിനുവേണ്ടി മലയാളത്തിൽ നടക്കുന്ന ശ്രമങ്ങളെ എങ്ങനെയാണ് കാണുന്നത്?

ചെങ്കുട്ടി: നാടകത്തിന് പ്രേക്ഷകരെ വൈകാരികമായും ധിഷണാപരമായും മാനസാന്തരം വരുത്താനുള്ള ശക്തിയുണ്ട്. എഴുതുന്നയാൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതുപോലെയിരിക്കും. രാഷ്ട്രീയനാടകമോ അല്ലയോ എന്നതൊക്കെ. രാഷ്ട്രീയത്തെക്കുറിച്ചും, തത്ത്വചിന്താപ്രബോധനത്തെക്കുറിച്ചും ജീവിതത്തിന്റെ സത്യം ആവിഷ്കരിക്കുന്ന നാടകങ്ങൾക്കാണ് എല്ലാ രേഖയും സ്വാധീനിക്കാൻ കഴിയുക. ഒരു ക്യാരക്ടർ, പല ക്യാരക്ടറുകൾ—അവ കൂട്ടിമുട്ടുമ്പോൾ എന്തെല്ലാം സംഭവിക്കും—അതിൽനിന്നാണ് നാടകം ജനിക്കുന്നത്.

ചോദ്യം: കഥയ്ക്കൊന്നോ കഥാപാത്രങ്ങൾക്കൊന്നോ നാടകത്തിൽ പ്രാമുഖ്യം?

ചെങ്കുട്ടി: കഥാപാത്രങ്ങളെയാണ് ആദ്യം മനസ്സിൽ രൂപപ്പെടുത്തുക. പിന്നെയാണ് നാടകം ഉണ്ടാകുക. ഞാൻ ചെയ്യുന്നത് അതാണ്. ഒരു സിറ്റുവേഷനോ കഥയോ സങ്കല്പിക്കുക അല്ല ചെയ്യുന്നത്. കററ ക്യാരക്ടേഴ്സിനെ മനസ്സിൽ കണ്ടുകൊണ്ട് ഈ ക്യാരക്ടേഴ്സ് തമ്മിൽ ഇടപഴകിയോൾ എന്തൊക്കെ ഉണ്ടാകുമെന്ന് നോക്കും. വളരെ ക്ലിയർ ആയി വേണം നമ്മൾ ക്യാരക്ടേഴ്സിനെ കണ്ടുപിടിക്കാൻ ചെയ്യേണ്ടത്. അവയെ തമ്മിൽ കൂട്ടിയിട്ട് എന്തു സംഭവിക്കുമെന്ന് പഠിക്കേണ്ടതാണ്. എങ്കിലും നാടകം എപ്പോഴും ആദ്യം ശരിയായ ക്യാരക്ടേഴ്സിനെ കണ്ടുപിടിക്കാൻ ചെയ്യേണ്ടത്.

ചോദ്യം: തെരുവുനാടകങ്ങൾ മലയാളത്തിൽ ഇപ്പോൾ ഒരു ശ്രദ്ധയോടെ നോക്കപ്പെടുന്നുണ്ടോ?

ചെങ്കുട്ടി: തെരുവുനാടകം ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ട് അഭിപ്രായം പറയാനാവില്ല.

ചോദ്യം: കളരിപ്പയറ്റിലെ കായികാഭ്യാസ മറകളും നാടൻ കലാരൂപങ്ങളുമൊക്കെ നാടകത്തിൽ സ്വാംശീകരിക്കാൻ നടക്കുന്ന ശ്രമങ്ങളെപ്പറ്റി എന്തു പറയുന്നു?

ചെങ്കുട്ടി: നാടകം നാടകമായിത്തീരുന്ന വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ് നല്ലത് എന്ന അഭിപ്രായക്കാരനാണ് ഞാൻ.

കാറിൽ ഒരു മണിക്കൂർകൊണ്ട് സഞ്ചരിച്ചു തീർക്കാവുന്ന ഒരു രാജ്യമുണ്ട്. സ്വപിറംസർവ്വലൻധിനം. ആസ്ത്രീയയ്ക്കുമിടയ്ക്കുള്ള ലിംഗ്സ്റ്റൻസ്റ്റീൻ എന്ന ഈ രാജ്യത്തെപ്പറ്റിയും അവിടെ ചുറ്റിനടക്കുമ്പോൾ, മനസ്സിൽപ്പതിഞ്ഞ ചില അനുഭവങ്ങളെപ്പറ്റിയുമാണ് രവീന്ദ്രൻ എഴുതുന്നത്.

രവീന്ദ്രൻ

തപാൽ മുദ്ര കൊണ്ട് പുലരുന്ന രാജ്യം

പത്രവാർത്തകളിലും ചരിത്ര പുസ്തകങ്ങളിലും കണ്ടെന്നുവരില്ല. എങ്കിലും സ്വപിറംസർവ്വലൻധിനം. ആസ്ത്രീയയ്ക്കുമിടയ്ക്കുള്ള ലിംഗ്സ്റ്റൻസ്റ്റീൻ എന്ന ഈ രാജ്യത്തെപ്പറ്റിയും അവിടെ ചുറ്റിനടക്കുമ്പോൾ, മനസ്സിൽപ്പതിഞ്ഞ ചില അനുഭവങ്ങളെപ്പറ്റിയുമാണ് രവീന്ദ്രൻ എഴുതുന്നത്.

തലസ്ഥാനനഗരം വാഡുസ്. പ്രശാന്തമായ റൈൻ താഴ്വരയിൽ ഒരു രാജപാതയിലൂടെപ്പുറവുമായി അത് ബഹളം വയ്ക്കുന്നു. നാലായിരംപേർ സ്ഥിരതാമസമുണ്ടാവിടെ. റെസ്റ്റോറന്റുകൾ, ടൂറിസ്റ്റ് ഗൈഡൻസ് സെന്ററുകൾ, കൗതുകങ്ങളും പഴങ്ങളും വില്പനയ്ക്കു വന്നിരിക്കും. പശ്ചാത്തലത്തിൽ ചെങ്കുത്തായ ഒരു കുന്നിൻമുകളിലാണ് രാജകൊട്ടാരം. താഴെ തെരുവിൽനിന്ന് നോക്കുമ്പോൾ പൈൻമരങ്ങളിലൂടെയും കടലിൽ പതിയുന്ന നൂറ്റാണ്ടിലെന്നോ പണിത അതി പ്രൗഢമായ ആ പ്രളവസന്ധിയുടെ കൂറ്റൻ മേൽപ്പുറകളും അനേകം ജാലകങ്ങളോടുകൂടിയ പാർശ്വഭിത്തികളും കാണാം. ഡ്രാഗ സഞ്ചാരികൾക്ക് മുകളിലേക്കു പ്രവേശനമില്ല. അവിടെ ഇരുന്നുണ് ഇപ്പോൾ നാടവാഴുന്ന ഹിസ് ഹൈനസ് പ്രിൻസ് ഫ്രാൻസ് ജോസഫ് തന്റെ ഇരുപത്തൊമ്പതാം വയസ്സിലെ പ്രജകൾക്കും അവരുടെ ആറായിരത്തിൽചിലാനും കനകാലികൾക്കും മുകളിൽ രാജ്യപരിപാലനം നിർവ്വഹിക്കുന്നത്.

വേനൽ ദിവസങ്ങളാണെങ്കിൽ വാഡുസിലെ വിപണിയിൽ തപാൽമുദ്രകളുടെ

വൻതോതിലുള്ള കച്ചവടം നടക്കും. ഒരു വിധം മിക്ക സ്ഥാപനങ്ങളിൽ നിന്നും അവ വാങ്ങിക്കാം. പുറമെ, ഒന്നോരണ്ടോ മണിക്കൂറുകൾ നിത്യവും പ്രവർത്തിക്കുന്ന ലിംഗ്സ്റ്റൻസ്റ്റീൻ സിറ്റിയിലെ പരമപ്രധാനമായ പോസ്റ്ററാപ്പീസ്, അവിടെത്തന്നെയാണ്. ഒന്നും രണ്ടും ഡസനുകളുടെ കൊച്ചു പാക്കറ്റുകളായാണ് അവ കിട്ടുന്നത്. പല നിരക്കുകളിലുമുള്ള ഉപയോഗിച്ചും ഉപയോഗിക്കാത്തതുമായ സ്റ്റാമ്പുകൾ. ചിലപ്പോൾ ഒരു ബോണസ്സെന്ന വിധം രാജകുടുംബത്തിന്റെ വർണ്ണചിത്രത്തോടുകൂടിയ ഒരു പോസ്റ്റ് കാർഡും പാക്കറ്റിനൊപ്പം കിട്ടിയെന്നുവരും. വേനൽമാസങ്ങളിൽ മെഡിറ്ററേനിയൻ സൂര്യനെത്തേടി തെക്കോട്ടു തിരിക്കുന്ന ജർമ്മൻ സഞ്ചാരികൾ തെല്ലുദൂരം വഴി ചുറ്റേണ്ടിവരുമെങ്കിലും തപാൽമുദ്രകൾ വാങ്ങുവാൻ വാഡുസിലെത്തുന്ന പതിവുണ്ട്. കാരണം, ലിംഗ്സ്റ്റൻസ്റ്റീൻ ഏറ്റവും പ്രമുഖമായ ദേശീയോല്പന്നം ഈ തപാൽമുദ്രകളാണ്. വർഷം പ്രതി അവയുടെ രണ്ടുമൂന്നു സെററുകൾ പുറത്തിറങ്ങുന്നു.

പായത്തക്ക നികുതിവ്യവസ്ഥകളും ആ വഴി വരുമാനങ്ങളും ഇല്ലാത്തതിനാൽ ലിംഗ്സ്റ്റൻസ്റ്റീനിലെ രാജ്യകാര്യങ്ങൾ സ്റ്റാമ്പ് വിറ്റഴിക്കലിലേക്ക് മാറിയിട്ടു വേണം. ഒരു ഇടത്തരം മുന്നിലെക്കെട്ടിടത്തിലാണ് ഗവണ്മെന്റിന്റെ ആസ്ഥാനം. പാർലമെന്റടക്കം എല്ലാ ഗവണ്മെന്റ് വകുപ്പുകളും അതിനകത്തു പ്രവർത്തിക്കുന്നു. ലിംഗ്സ്റ്റൻസ്റ്റീനിലെ ആകെത്തുക ഒരു കാരാഗൃഹവും അതിനകത്തു തന്നെ. സഭാവിരക്തചിത്തനായി കാണുന്ന ഒരു മദ്ധ്യവയസ്സനാണ് ജയിൽ സൂക്ഷിപ്പുകാരൻ. എത്രയോ കാലമായതത്രെ അയാൾ ഒരു ക്രിമിനലിന്റെ മൃതദേഹം കണ്ടെത്തിയത്. ജയിൽ സൂക്ഷിപ്പിന്റെ ഭാരം അയാളെ കണക്കറ്റു മൂടിപ്പിടിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നത് സ്പഷ്ടമാണ്. നിരന്തരം കാലിയായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ബീർകുപ്പികൾക്ക് നടുവിൽ ഉറക്കംതുടങ്ങുന്ന അയാളെ ഉണർ

ത്താൻ എന്നെങ്കിലും ഒരു ചുള്ളി അവിടെയെത്തുമെന്ന് വിശ്വസിക്കാൻവയ്ക്കും. തിരക്കുള്ള വേനൽദിവസങ്ങളിൽ പുറത്തെ ഹോട്ടലുകളിലെല്ലാം താമസിക്കാൻ മുറിയല്ലാതെ വരുമ്പോൾ ചില ടൂറിസ്റ്റുകൾക്ക് അയാൾ ജയിലുകളിൽ ആതിഥ്യം നൽകാറുണ്ട്. അവർക്ക് സമ്മതമാണെങ്കിൽ മാത്രം. ടൂറിസ്റ്റുകൾ എത്രയായാലും ടൂറിസ്റ്റുകൾ തന്നെ. അവർ ഒരിക്കലും ഒരു ജയിലറുടെ ഭരതം സാർവ്വകാമമാക്കുന്ന ക്രിമിനലുകളാവുന്നില്ല. ഗവണ്മെന്റ് വേതനം പറയുന്ന ഒരു പൊലീസ് സേനയുണ്ട് ലിംഗ്സ്റ്റൻസ്റ്റീനിലെ. നല്ലതുപോലീസുകാരും ഒരു നായയും. പക്ഷേ, ഒരു ക്രിമിനലിനെ പിടികൂടി ഒരു നാളത്തേക്കെങ്കിലും വാഡുസിലെ ജയിലറുടെ ഏറ്റക്കുറച്ചിൽ അവർക്ക് കഴിയാറില്ല. എന്നാൽ ഇക്കാര്യത്തിൽ അയാൾക്ക് പൊലീസുകാരോട് നീരസമില്ല. 'അവരെല്ലാ ചെയ്യും' അയാൾ ചോദിക്കുന്നു. 'ആകെ ഉണ്ടാവുന്നത് മൈൻ ട്രാഫിക് ബ്രിച്ചുകളാണ്' എന്തെങ്കിലും സിവിലൈസ്ഡ് ഗവൺമെന്റ് അതിന് ആരെയെങ്കിലും ജയിലിലടയ്ക്കാറുണ്ടോ?

ലിംഗ്സ്റ്റൻസ്റ്റീനിലെ നായയുണ്ടായിരുന്ന പട്ടാളം കഴിഞ്ഞ നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനത്തോടെ തന്നെ നാമാവശേഷമായി. വാർദ്ധക്യസഹജമായ കാരണങ്ങളാൽ സാധാരണ. അന്ത്യം നീണ്ടുനിൽക്കുന്ന യോദ്ധാവു 1939-ൽ തന്റെ തൊണ്ണൂറ്റാണ്ടാമത്തെ വയസ്സിൽ ഒരു വിശ്വാസിയായ കത്തോലിക്കൻ ചേന്ന വിധം അന്ത്യശ്വാസം കൈക്കൊണ്ട് മരണമടയ്ക്കപ്പെട്ടു. ജയിൽ സൂക്ഷിപ്പുകാരൻ മരിച്ചത്. അതിൽപ്പിന്നിൽ ഒരു സൈന്യം നിലനിറുത്തണമെന്ന് ലിംഗ്സ്റ്റൻസ്റ്റീനിലെ ആകും തോന്നിയിട്ടില്ല. ഒന്നും രണ്ടും ലോകമഹായുദ്ധങ്ങളിൽ അവിടുത്തുകാരായ ഒരാളെങ്കിലും കൊല്ലപ്പെടുകയോ ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള യുദ്ധക്കൊടുതികൾ തങ്ങളുടെ രാജ്യത്തു ഉണ്ടാവുകയോ ചെയ്താൽ എന്നെങ്കിലും ഒരു ചുള്ളി അവിടെയെത്തുമെന്ന് വിശ്വസിക്കാൻവയ്ക്കും. തിരക്കുള്ള വേനൽദിവസങ്ങളിൽ പുറത്തെ ഹോട്ടലുകളിലെല്ലാം താമസിക്കാൻ മുറിയല്ലാതെ വരുമ്പോൾ ചില ടൂറിസ്റ്റുകൾക്ക് അയാൾ ജയിലുകളിൽ ആതിഥ്യം നൽകാറുണ്ട്. അവർക്ക് സമ്മതമാണെങ്കിൽ മാത്രം. ടൂറിസ്റ്റുകൾ എത്രയായാലും ടൂറിസ്റ്റുകൾ തന്നെ. അവർ ഒരിക്കലും ഒരു ജയിലറുടെ ഭരതം സാർവ്വകാമമാക്കുന്ന ക്രിമിനലുകളാവുന്നില്ല. ഗവണ്മെന്റ് വേതനം പറയുന്ന ഒരു പൊലീസ് സേനയുണ്ട് ലിംഗ്സ്റ്റൻസ്റ്റീനിലെ. നല്ലതുപോലീസുകാരും ഒരു നായയും. പക്ഷേ, ഒരു ക്രിമിനലിനെ പിടികൂടി ഒരു നാളത്തേക്കെങ്കിലും വാഡുസിലെ ജയിലറുടെ ഏറ്റക്കുറച്ചിൽ അവർക്ക് കഴിയാറില്ല. എന്നാൽ ഇക്കാര്യത്തിൽ അയാൾക്ക് പൊലീസുകാരോട് നീരസമില്ല. 'അവരെല്ലാ ചെയ്യും' അയാൾ ചോദിക്കുന്നു. 'ആകെ ഉണ്ടാവുന്നത് മൈൻ ട്രാഫിക് ബ്രിച്ചുകളാണ്' എന്തെങ്കിലും സിവിലൈസ്ഡ് ഗവൺമെന്റ് അതിന് ആരെയെങ്കിലും ജയിലിലടയ്ക്കാറുണ്ടോ?

യൂട്ടിലിറ്റിസ് അഥർ പരയും. കാരണം, ഈ യൂദ്ധാവസരങ്ങളിൽ ലീഫ്സ്സ്റ്റീൻ ഒരു നിഷ്പക്ഷശക്തിയായി നിലകൊള്ളുകയാണു ചെയ്യുന്നത്. അടുത്തകാലത്ത് ലീഫ്സ്സ്റ്റീനിന്റെ ദേശീയവരുമാനത്തിൽ ഗണ്യമായ

പ്രിൻസ് ഫ്രാൻസ് ജോസഫ്, പ്രിൻസ് ഹെൻരി ആഡം, പ്രിൻസ് അലോയ്സ്

വർദ്ധനവുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. പോസ്റ്റ് റവന്യൂ വിനു പുറമേയണിത്. നാമമാത്രമായ നീകതി മാത്രമേ ഇടാക്കുന്നുള്ളവെന്നതിനാൽ പല ബഹുരാഷ്ട്രകോർപ്പറേഷനുകളും തങ്ങളുടെ പിതൃഗൃഹമായി ലീഫ്സ്സ്റ്റീനിനെ വരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇപ്പോൾത്തന്നെ അത്തരം ഏഴായിരം കോർപ്പറേഷനുകൾ വാഡുസിലെ ഗവണ്മെന്റിൽ രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. രജിസ്റ്ററിൽ പേർ എന്നതിൽക്കവിഞ്ഞ് യാതൊരു ബിസിനസ്സും അവർക്കൊന്നും ഈ സ്വതന്ത്ര പരമാധികാരരാഷ്ട്രത്തിൽ നിർവ്വഹിക്കാനില്ല. സ്കൂളുകളുടെ

പരിപാലനത്തിനും നിരന്തുരപണിക്കുമാണ് പ്രധാനമായും ഗവണ്മെന്റ് ധനവ്യയം ഉണ്ടാകുന്നത്. കാഴ്ച ചെലവുള്ള മറ്റൊരു പദ്ധതി ആൽബെർട്ടിനെയെ കൊള്ളാവുന്ന മേച്ചിൽമേടുകളാക്കി സംസ്കരിക്കുക എന്നതാണ്. എന്തെന്നാൽ ലീഫ്സ്സ്റ്റീനിൽ 520 കർഷകരുണ്ട്. മൊത്തം ജനസംഖ്യയുടെ രണ്ടു ശതമാനമാണിത്. ശേഷിച്ച തൊഴിലാളിയെട്ടു ശതമാനം പരമ്പരാർ പുള്ള പച്ചയ്ക്കാണ് ദാരിദ്ര്യം തൊഴിലില്ലായ്മയും അവിടെ ഇല്ലെന്ന് തീർച്ച. ഇത്രയും പ്രസന്നമായ ഒരു പർവ്വത ഭൂമിയിൽ ദാരിദ്ര്യത്തെക്കുറിച്ച് വിചാരിക്കുന്നതുപോലും അശ്രീലമാവും. രണ്ടാംലോക മഹായുദ്ധത്തിനു ശേഷം തങ്ങളുടെ നാട്ടിൽ പല വൻ വ്യവസായങ്ങളും വളർന്നിട്ടുണ്ടെന്ന് അവർ അഭിമാനപൂർവ്വം ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. രണ്ടു പ്രമുഖ സംരംഭങ്ങൾ; കൃത്രിമപ്പല്യ കളുടെയും സോസൈറ്റികൾ പൊതിയുന്ന നേർത്ത പ്ലാസ്റ്റിക് ഉറകളുടെയും ഉത്പാദനമാണ്. നാടുവാഴുന്ന പ്രിൻസ് തന്നെയും ഒരു ഒന്നാംകിട വ്യവസായിയാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഫാക്ടറിയിലാണത്രെ ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും ചെറിയ കാൽകലേറർ മെഷീനുകൾ നിർമ്മിക്കുന്നത്. യന്ത്രങ്ങളുടെ സൈസിനെക്കുറിച്ചുള്ള നിർബന്ധം അങ്ങോളുടെ ലളിതമായ യുക്തിക്കും ഔചിത്യ ബോധത്തിനും നിദർശനമായി കാണേണ്ടതുണ്ട്.

കൃത്രിമപ്പല്യകളും സോസൈറ്റികളും ഉണ്ടാക്കുന്നതിനു പുറമെ, മലിനമായ മറ്റു ചില തൊഴിലുകളിലും ലീഫ്സ്സ്റ്റീൻ പരമ്പരാർ വ്യാപൃതരാണ്. നിർദ്ദോഷികളും അപരിചിതരായ സഞ്ചാരികളെ അമ്പരപ്പിക്കുന്നവിധം വിചിത്രങ്ങളാണ് അവയിൽ ചിലവ. സെപ്റ്റംബറിലെ തെളിഞ്ഞ ഒരു പ്രഭാതത്തിൽ വാഡുസിൽ നിന്നു പോവുന്ന പ്രധാന വീഥിയിലൂടെ ഉൾപ്രദേശങ്ങളിലേക്കു യാത്രചെയ്യുന്ന ഒരാൾ അനേകം പ്രലോനങ്ങൾ നേരിടുന്നു. ആകാശം സ്വച്ഛനീലയാണ്. അവിടവിടെ മോലങ്ങൾ

അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ വെൺകീറുകയും പർവ്വതശിഖരങ്ങളിൽ വേനലിനു വഴങ്ങാതെ ഉറഞ്ഞുകിടക്കുന്ന ഹിമശേഖരങ്ങളുടെ തുടർച്ചയാണവയെന്നു തോന്നും. വഴിക്കിരുവശവും നിർജനമായ താഴ്വരകളുടെ മൃദലമായ ഇണു. ചരിവുകളിലെ തരളമായ പച്ചയിൽ ഹൃദ്യമായ ഗൃഹാകാരങ്ങളുമായി ദൂരഗ്രാമങ്ങൾ. അവയുടെ പരിസരങ്ങളിൽ ശീതകാലത്തേക്കു നിറുത്തിയ അനേകം വയോൽ കൂനകൾ. ഓരങ്ങളിൽ വിശാലമായ മുതിരിത്തോട്ടങ്ങളുണ്ട്. അവയ്ക്കിടയിലൂടെ മനോഹരമായ നടപ്പാതകൾ. ആ വഴികൾ അതിദിവ്യമായ ഏതോ ലോകങ്ങളിലേക്കു നയിക്കുമെന്നതിനെക്കുറിച്ച് ആർക്കും സംശയമുണ്ടാവില്ല.

നിങ്ങൾ വണ്ടി പാർക്ക് ചെയ്ത് അവിടെ ഇറങ്ങുന്നു. മുതിരിത്തോട്ടങ്ങൾക്കിടയിലൂടെ തെല്ലനേരം വെറുതെ നടക്കുവാൻ; അന്യമായ ആ ഗ്രാമവഴികളിൽ ശ്വസിക്കുവാൻ. ആ മഹാമനത്തിലൂടെ അധികദൂരമൊന്നും നടന്നിരിക്കില്ല. പെട്ടെന്ന് തലയ്ക്കു മുകളിൽ ചെവി കൊട്ടിയടയ്ക്കുന്ന ശബ്ദത്തിൽ വെടിയൊച്ച മുഴങ്ങുന്നു. ഏവിയുടെനിന്നും എന്തിനെന്തിയാളെ പകച്ചുനിൽക്കുമ്പോൾ തെല്ലകലെ വീണ്ടും വെടിയൊച്ചകളുടെ ഭീഷണി. അടുത്തനിമിഷം നിങ്ങൾ നിറുത്തിയിട്ടു കാറിനുമുന്നെ തിരിച്ചൊട്ടുകയാവും. "ഹോയ്...ഹോയ്" പിന്നിൽനിന്നു തുടരെതുടരെയുള്ള വിളി നിങ്ങളെ ഉദ്യേശിച്ചാണെന്നു വ്യക്തമാവുമ്പോൾ വേവലാതിയോടെ നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞുനീളും. തടിച്ച കഷ്ടനിയായ ഒരു മനുഷ്യൻ പുരാതനമായി ഒരു നാടൻ തോക്കും ചുമന്ന് കൃത്യപ്പെട്ട് നിങ്ങളെ സമീപിച്ചു. ദൈവാശംസകൾ അറിയിച്ച് ക്ഷമാപണം ചെയ്യുന്നു. വല്ലാതെ പരിഭ്രമിച്ചുപോകുന്നത് തീരക്കുന്നു. പക്ഷേ, എന്തിനാണ് അയാൾ അതു ചെയ്യുന്നത്? അല്പം നിരസത്തോടെയും ജാഗ്രതയോടെയും നിങ്ങൾ ചോദിക്കും. വിശദീകരിക്കുവാൻ അയാൾക്ക് ഉത്സാഹമേയുള്ളൂ. അത് അയാളുടെ തൊഴിലാണ്. മുതിരിത്തോട്ടങ്ങൾക്കുമീതെ വെടിവച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുക. വാസ്തവത്തിൽ ഇതേ തൊഴിലിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന അനേകംപേരിൽ ഒരാൾ മാത്രമാണയാൾ. ഓരോ അരമണിക്കൂർ കൂടുമ്പോഴും വിവിധ ദിശകളിലേക്കു നിറയൊഴിക്കുവാനുള്ള നിർദ്ദേശവും പഴഞ്ചൻ തോക്കുകളുമായി അവരെ പറഞ്ഞു വിടുന്നത് തോട്ടം ഉടമകളാണ്. വിളഞ്ഞു നിലകുന്ന മുതിരിപ്പടർപ്പുകളിൽ നിന്നു പക്ഷികളെ വിരട്ടിയകറ്റാനാണത്രെ ഈ ആചാരവെടികൾ. ടൂറിസ്റ്റുകളെ ഉദ്ദേശിച്ചല്ല.

ലീഫ്സ്സ്റ്റീനിലെ ഏറ്റവും സമ്പന്നവും പ്രസിദ്ധവുമായ ഒരു മുതിരിത്തോട്ടത്തിനു മുകളിലാണ് അയാളുടെ കാവൽ ജോലി. ആ വിശാലമായ താഴ്വരയത്രയും മുൻകാലങ്ങളിൽ ഒരു മൊണാസ്ത്രീയുടെ വകയായിരുന്നു. മൊണാസ്ത്രീയുടെ കെട്ടിടങ്ങളും ഏറ്റേറ്റുകൾക്കും ഒരു സ്വകാര്യമുതലാളി വിലയ്ക്കു വാങ്ങി. പക്ഷേ, ഇന്നും ആ വൈൻയാർഡുകളിൽ നിന്നു വരുന്ന വീഞ്ഞ് വിശേഷമാണ്. സെമിനാരിയുടെ സെല്ലാറിൽ

രാജാവും അദ്ദേഹത്തിനു് അധികാരവുമുള്ള ഈ പരമാധികാര രാജ്യത്തു് രണ്ടു രാഷ്ട്രീയപാർട്ടികളുണ്ടു്. അതു വെറും സ്കൈറൽ ആണെന്നേ കരുതേണ്ടു. പാർട്ടികൾ തമ്മിലുള്ള അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങൾ എന്തെന്നു് അവർക്കുതന്നെ അറിഞ്ഞുകൂടാ.

അവ ഇപ്പോഴും പിഴിഞ്ഞെടുക്കുന്നത് പതിനാലാം നൂറ്റാണ്ടുമുതൽ അതിനുപയോഗിച്ചിരുന്ന കൂറൻ ഓക്ക് തടികളുപയോഗിച്ചാണെന്നതാണ് കാരണം. 'വാഡുസർ' എന്നറിയപ്പെടുന്ന ലോക്കൽ റെഡ് വൈനാണ് ലീഫ്സ്സ്റ്റീനിൽ പ്രിയം. വർഷം പ്രതി 20000 ഗാലൻ വാഡുസർ അവർ ഉണ്ടാക്കുന്നുണ്ട്. വിശുദ്ധ റോമൻ സാമ്രാജ്യത്തോടു കൂറിലായിരുന്ന വാഡുസ്, ഷെല്ലൻ ബർഗ് എന്ന രണ്ടു പ്രളകൃഷ്ടങ്ങളും അവയുടെ വിശാലമായ ഏറ്റേറ്റുകളും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന പ്രദേശമാണ് ചില്ലാലത്തു് ലീഫ്സ്സ്റ്റീൻ സ്റ്റീനായതു്. 1866 വരെ ഇതു് ജർമ്മൻ കോൺഫെഡറേഷനിലായിരുന്നു. അതിൽ പിന്നീടു് സ്വതന്ത്ര പരമാധികാര രാഷ്ട്രമായി. അന്നു് ഭരണാധികാരമേറ്റ പ്രിൻസ് ജോൺ രണ്ടാമൻ തന്റെ പ്രജകൾക്കു് ഒരു ഭരണഘടന സമ്മാനിച്ചു. അതിനുശേഷം ഇന്നേവരെയും ലീഫ്സ്സ്റ്റീൻ ഒരു കൺസ്റ്റിറ്റ്യൂഷൻൽ മൊണാർക്കിയാണ്. ഒന്നാം ലോക മഹായുദ്ധത്തിന്റെ ഘട്ടത്തിലും പിന്നീടു് യൂറോപ്പിനെ ഗ്രസിച്ച രാഷ്ട്രീയ വിപ്ലവങ്ങളുടെ നാനാ സന്ധികളിലും വാഡുസിലെ നാടുവാഴികൾ ബുദ്ധിപൂർവ്വകമായ പരാജയമുഖത്വം പുലർത്തി. ഈ നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആരംഭത്തിൽ, കസ്റ്റംസ്, മോണിറ്ററിംഗ് ഏക്ട്സ് ചേഞ്ച്, തപാൽ, രാജ്യരക്ഷ എന്നീകാര്യങ്ങളിൽ അവർ സ്വീറ്റർലാൻഡുമായി ഐക്യം സ്ഥാപിച്ചു. ലീഫ്സ്സ്റ്റീൻ സമതലത്തിലേക്കു് തുറക്കുന്ന പ്രധാന ഓട്ടോ ബാൻ തുടങ്ങുന്നത് അവരെപ്പോലെ തന്നെ സൈനിക രാഷ്ട്രീയ നിഷ്പക്ഷത അവകാശപ്പെടുന്ന മറ്റൊരു യൂറോപ്യൻ രാജ്യമായ സ്വീറ്റർലാൻഡിന്റെ ഒരു അതിർത്തിസൈനികത്താവളത്തിൽ നിന്നാണ്.

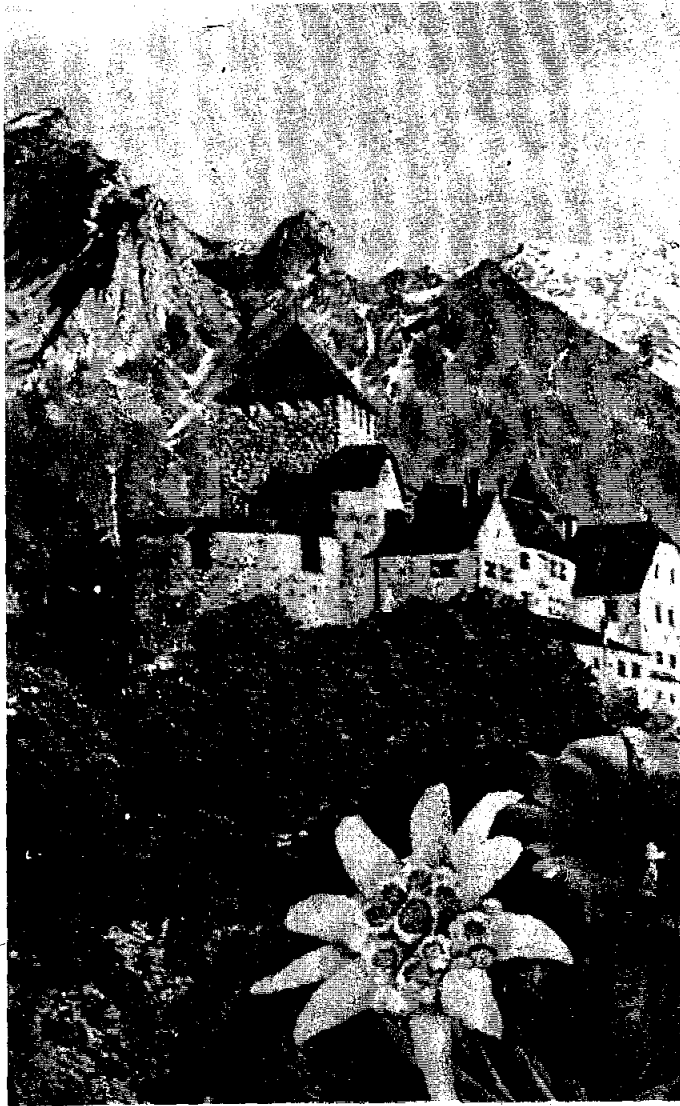
രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധം യൂറോപ്പിൽ പൊരിഞ്ഞു് നടക്കുന്നതിനിടയ്ക്കു് ഒരു നാൾ വാഡുസിലെ പ്രിൻസ് ഫ്രാൻസ് ജോസഫ്, വിയന്നയിൽ ചെന്ന് കൗണ്ടസ്സ് ജോർജിയനാ വൊൺവിൽചെക്കിനെ വിവാഹം കഴിച്ചു. യുദ്ധം കഴിഞ്ഞു് അന്തരിക്ഷം തെളിഞ്ഞപ്പോൾ അവർക്കു് ഒരു മുത്തമകനും ലീഫ്സ്സ്റ്റീനിനു് കിരീടാവകാശിയുമായി പ്രിൻസ് ഹാൻസ് ആഡം പിറന്നു. ഏതോ മാർപ്പാപ്പയാണ് അയാളുടെ തലതൊട്ടപ്പൻ. നാടുവാഴുന്ന രാജകീയ സ്വേതികൾക്കു് ഇപ്പോൾ നാലു് ആൺമക്കളും ഒരു മകളുണ്ടു്. തൊണ്ണൂററിയേഴു് ശതമാനവും കത്തോലിക്കരായ ലീഫ്സ്സ്റ്റീൻ നിവാസികൾക്കു് അവരുടെ രാജകുടുംബം പ്രിയപ്പെട്ടതാണ്. പ്രിൻസ് ഫ്രാൻസ്

ജോസഫിന്റെ ജന്മദിനമായ ആഗസ്റ്റ് പതിനാറു് അവർക്കു് ദേശീയാഘോഷമാണ്. വാഡുസിലെ ഹൈസ്കൂൾ മുററത്തു് തലേന്നു് വൈകീട്ടു് രാജകുടുംബം മധ്യകാലധാടി യോടെ സമ്മേളിക്കും. രാജ്യത്തിന്റെ നാനാഭാഗത്തു നിന്നും എത്തുന്ന ബോയ്സ്കൂട്ടുകളും ഗേൾ ഗൈഡുകളും ജലികുന്ന പന്തങ്ങളും ഏന്തി തെരുവിൽ പരേഡ് ചെയ്യും. വിശപ്പുരായ പ്രജകളെക്കൊണ്ടു് നഗരം നിറഞ്ഞു കവിയും. മുഖ്യപുരസ്കാര പദാന പ്രസംഗങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കും. ഒടുവിൽ പ്രിൻസിന്റെ നന്ദിപ്രകടനം. അതു് കഴിയുന്നതോടെ രാജകൊട്ടാരത്തിന്റെ പ്രാകാരങ്ങളിൽനിന്നു് ഉജ്ജ്വലമായ വെടികളെടകൾ ആകാശത്തേക്കു് ഉയരുന്നു.

ലീഫ്സ്സ്റ്റീൻ പാർലമെന്റിൽ പതിനഞ്ചു് അംഗങ്ങളാണുള്ളതു്. നാലു് വർഷത്തിലൊരിക്കൽ തിരഞ്ഞെടുപ്പു്. ഇരുപത്തൊന്നു വയസ്സായ എല്ലാ പുരുഷന്മാർക്കും വോട്ടവകാശമുണ്ടു്. സ്ത്രീകളുടെ രാജ്യകാര്യ പ്രാപ്തിയിൽ അവർക്കു് വിശ്വാസം പോര. അതുകൊണ്ടു് അവർക്കു് വോട്ടവകാശം അനുവദിച്ചിട്ടില്ല. രണ്ടു് രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികളുണ്ടു്, ലീഫ്സ്സ്റ്റീനിൽ. അതു് വെറും 'സ്കൈറൽ' ആണെന്നേ കരുതേണ്ടതുളളൂ. പാർട്ടികൾ തമ്മിലുള്ള അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങൾ എന്തെന്നു് അവർക്കുതന്നെ വ്യക്തതയില്ല.

ഡാവീൻചി, റൂബൻസ്, ബോട്ടി പെല്ലി, റെബ്രാൻ, വാൻഡൈക്ക്, വാഡുസിലെ നാടുവാഴി. ഹിപ്പോൺ കമ്പനികൾ കൂടുതൽ ചെറിയ കാൽകലേറർ യന്ത്രങ്ങളാക്കി യൂറോപ്പിൽ വിലക്കുൻ തുടങ്ങിയതോടെ പ്രിൻസിന്റെ കാൽകലേറർബിസിനസ് പരവശമായിരിക്കണം. അദ്ദേഹം ഇപ്പോൾ തന്റെ മാസ്റ്റർപീസുകൾ ഒന്നൊന്നായി അമേരിക്കയിലേയും യൂറോപ്പിലേയും ആർട് വിപണികളിൽ വിറ്റുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണത്രെ.

ഫ്രാൻസ് ഹാഡസ് തുടങ്ങിയ മാസ്റ്റർ ചിത്രകാരന്മാരുടെ അനേകം രചനകൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന പ്രശസ്തമായ ഒരു സ്വകാര്യ ശേഖരത്തിന്റെ ഉടമയാണ്

വാഡുസിലെ രാജഗേഹം

രേണുലടനകൊണ് രാഷ്ട്രീയക്കാർ ടെനിസ് കളിക്കുമ്പോൾ, അതിലെ വക പുകൾ തങ്ങളുടെ ആവശ്യത്തിനിണങ്ങും പടി അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടുമിട്ടാട്ടുമ്പോൾ, സംഗതി ഒരേ സമയം കോമിക്കും. ട്രാജി കമാവുന്നു.

ഇത്തരമൊരു കെട്ടുകാഴ്ച കേരളത്തിൽ ഇപ്പോൾ ആരംഭിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ക്ഷേത്രങ്ങളുടെ ഭരണം നടത്തുന്ന അത്യുന്നതസ്ഥാനങ്ങളിലേക്ക് സ്ഥാനാർത്ഥികളെ തിരഞ്ഞെടുക്കാൻ വോട്ടുചെയ്യണമെങ്കിൽ, ഇടതുപക്ഷ എം. എൽ. എ. മാർ ദൈവത്തിലും ക്ഷേത്രാചാരങ്ങളിലുമുള്ള വിശ്വാസം പ്രഖ്യാപിക്കണമെന്ന് അവരെ നിർബന്ധിക്കാൻ സംസ്ഥാനഗവണ്മെന്റ് ഓർഡിനൻസ് ഇറക്കാൻ പോവുകയാണത്രെ.

ഈ തന്ത്രത്തിന് പിന്നിലെ രാഷ്ട്രീയ കയ്യെത്തി ആർക്കും കാണത്തക്കവിധം സുതാര്യമാണ്.

തിരുവിതാംകൂർ, കൊച്ചി ദേവസ്വം ബോർഡുകളിൽ ഓരോ അംഗത്തെയും തിരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടതു് സംസ്ഥാന നിയമസഭയിലെ ഹൈന്ദവാംഗങ്ങളാണ്. ഈ അംഗങ്ങളിൽ 46 പേർ പ്രതിപക്ഷക്കാരായ സി. പി. എം., സി. പി. ഐ., ആർ. എസ്. പി. എന്നീ കക്ഷികളിൽ പ്പെടും. പിന്നെയൊരു 34 പേർ ഭരണ പക്ഷത്തുള്ളവരും. ദേവസ്വം ബോർഡുകളിലേക്ക് നിയമസഭയിൽനിന്നുള്ള ഏതു വോട്ടെടുപ്പിലും ഭരണമുന്നണി സ്ഥാനാർത്ഥികൾ പരാജയം സുനിശ്ചിതമെന്നർത്ഥം.

തമിഴ്. ഇപ്പോൾ മന്ത്രിസഭ തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നത്, ഈ പരാജയമൊഴിവാക്കാൻ നായി തിരു-കൊച്ചി ഹിന്ദു മത സ്ഥാപന ചട്ടം ഭേദഗതിചെയ്യാൻ ഓർഡിനൻസ് ഇറക്കണമെന്നാണ്.

മതവിശ്വാസങ്ങൾക്കു നേരെ പണ്ടേ തന്നെയുള്ള കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് നിരോധനം ഉയർത്തിപ്പിടിച്ച് സ്വന്തത്താല്യം ഭേദമാക്കലാണ് ഭരണനേതൃത്വം ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. ഭയങ്കരമായ ധർമ്മബോധത്തോടെ മുഖ്യമന്ത്രി കരുണാകരൻ ചോദിച്ചിരിക്കുന്നു: "ക്ഷേത്രഭരണകാര്യം, ദൈവ വിശ്വാസമുള്ളവരെത്തന്നെ ഏല്പിക്കുകയല്ലേ നല്ലതു്?"

സർക്കാരിന്റെ ഈ നീക്കം കണ്ട്

ഒന്നടങ്കം ഞെട്ടിപ്പോയ ഇടതുമുന്നണി നേതാക്കൾ, ഈ നിർദ്ദിഷ്ട ഓർഡിനൻസിനെ കോടതിയിൽ ചോദ്യം ചെയ്യേണ്ട ഉറപ്പിരിക്കുകയാണ്. വോട്ടവകാശം വിനിയോഗിക്കാൻ വ്യക്തികൾക്കുള്ള മൗലികാവകാശത്തിന്മേലുള്ള കടന്നുകയറ്റമായി ഇതിനെ സ്വാഭാവികമായും അവർ കാണുന്നു.

ഭരണമുന്നണിയെ ഭീഷണിപ്പെടുത്താൻ തൽക്കാലം നേർമില്ലെന്ന തോന്നലിൽ ഏതാണ്ടെല്ലാ ശാസ്താക്കളും അങ്ങനെ കടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണിപ്പോൾ കരുണാകരന്റെ ഏറ്റവും പുതിയ ഈ കളി ഉണ്ടായിരിക്കുന്നത്. നിലനിൽക്കൽ വിദ്യകൾ പലതും പുഴുത്തിവച്ചിരിക്കുന്ന

വേണമെന്നോൻ

പുതിയ ട്രാജഡിക്കൾ, കോമഡിക്കൾ

തന്റെ സഞ്ചിക്കുള്ളിലേക്ക് മുഖ്യമന്ത്രി, തന്റെ വിരുദ്ധിപ്പൻ വിരലുകളിട്ട് പൊക്കിയെടുത്ത ഈ പുതിയ ഓർഡിനൻസ് അഭ്യോസം, സംസ്ഥാനമാകെ വാദകോലാഹലമുയർത്തുമെന്നു് ഉറപ്പാണ്.

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകൾക്കു നേരെ, അവരുടെതന്നെ നിരീശ്വരവാദമുഖം എടുത്തു പിടിച്ചിരിക്കുന്നതിൽ ഒരു കൈയടി വാങ്ങൽ ലക്ഷ്യമുണ്ട്; സംസ്ഥാനത്തെ ഹൈന്ദവരിലെ ചില വിഭാഗങ്ങൾക്കിടയിൽ ഉറങ്ങിക്കിടക്കുന്ന മതവികാരമിളക്കിവിടുക എന്ന നില വിചാരമുണ്ട്. ഇതു സംബന്ധിച്ച സർക്കാരിന്റെ നിലപാടിൽ, അടിസ്ഥാനപരമായ ഒരു യുക്തിഭംഗമുള്ളതു്, അധികം പേർ ശ്രദ്ധിച്ചുവെന്ന് തോന്നുന്നില്ല; ഇടതുപക്ഷത്തെ ഹൈന്ദവ എം. എൽ. എ. മാരെ, നിയമസഭാ രേഖകളിൽ ഹിന്ദുക്കൾ എന്തെന്ന യാതൊ വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതു്. അതിനാൽ, ഹിന്ദുക്കളാണെന്ന പുതിയ ഒരു പ്രതിജ്ഞ വേണമെന്നും സർക്കാർ ശാഠ്യം പിടിക്കുന്നത് ആവശ്യമില്ലായ്മയാണ്.

മതശ്രാമമെന്ന് മാർക്സിസ്റ്റുകൾ അധികേഷ് പിടിക്കുന്ന നിർദ്ദിഷ്ട ഓർഡിനൻസ്, അഴിമതി തടയാൻ. ക്ഷേത്രങ്ങൾ "അശുദ്ധം" ആകാതിരിക്കാനുള്ള ഒരു ഉപാധിയാണെന്നാണ് അതിന്റെ ഉപജ്ഞാതാക്കൾ പറയുന്നത്. എന്നാലേതാ? "ഞാൻ ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നു" എന്ന് ഏഴുതിക്കൊടുത്തു് വോട്ടുചെയ്യശേഷം, എം. എൽ. എ. ജൂ. തന്റെ വിശ്വാസം മാറ്റി കളഭിപ്പോട്ട്. ഇല്ലേ? "തൊട്ടുകൈയ്ക്ക് മുഖ്യമന്ത്രി കരുണാകരന്റെ മറുപടി.

എന്നാൽ, ഇതൊക്കെ, പ്രതിപക്ഷം ദേവസ്വം ബോർഡിൽ തൊടാതിരിക്കാനുള്ള വേലികെട്ടലാണെങ്കിൽ, ഇതു കൊണ്ടൊന്നും കഥ അവസാനിക്കുന്നില്ല. ഭരണമുന്നണിയിലെ ഹൈന്ദവവിഭാഗങ്ങൾതന്നെ മുറുമുറപ്പിലാണ്. ഈയിടെ ദേവസ്വം ബോർഡിന്റെ പ്രസിഡൻ്റ്

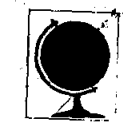
ആദർശാത്മകമായ നിലപാടുകളെ അവസരവാദപരവും ജാതി-സമുദായ-മതപരവുമായ തന്ത്രങ്ങൾ കൊണ്ട് കീറിമറി കുന്നതിൽ കേരള രാഷ്ട്രീയം ഈയിടെ യായി നടത്തിയിട്ടുള്ള "സംഭാവനകൾ." അതിലേക്കു് ഒരു പാളിനോട്ടം.

സ്ഥാനത്തേക്കു നടന്ന നിയമനം എസ്. ആർ. പി. യിൽനിന്നു് കടുത്ത പ്രതിഷേധം ക്ഷണിച്ചുവരുത്തി; എൻ. ഡി. പി. യുടെ ചില വിഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും ഉണ്ടായി പ്രതിഷേധം. എസ്. ആർ. പി. യുടെ മനസ്സിൽ പിന്നോക്ക വിഭാഗ

ത്തിൽപ്പെട്ട ഒരാളെ നിയമിക്കണമെന്നാണു് അഭ്യർത്ഥനയ്ക്കു്. പിളർന്ന രണ്ടു് എൻ. ഡി. പി. വിഭാഗങ്ങൾക്കുമുണ്ടായിരുന്ന രണ്ടു നോമിനികൾ. കരുണാകരന്റെ സിലക്ഷൻ, അനിവാര്യമായും ഒരു എൻ. ഡി. പി. ഗ്രൂപ്പിനെ അകറ്റി, എൻ. ഡി. പി. യിലെ പിളർപ്പു് പൂർണ്ണമാവുകയും ചെയ്തു.

ക്രിസ്തുമസ് കേക്കിന്റെ ബാഹ്യ ഭാഗം പോലെ ആമോദകരമായ ഈ 'ഉറച്ച' ഭരണത്തിനടിയിലേക്കു നോക്കിയാൽ, ഭരണമുന്നണി തിളച്ചു മറിയുന്ന സംഘർഷങ്ങളുടെ കലവറയാണെന്നതാണു് സത്യം. ഇക്കഴിഞ്ഞ ജൂണിലെ ഉപതിരഞ്ഞെടുപ്പുകളിൽ നേടിയ തകർപ്പൻ വിജയം ഭരണമുന്നണിയിലെ സമ്മർദ്ദ തന്ത്രക്കാരെക്കൂടും, ഈർക്കിൽ ഗൂഢകളുടെയും, ഏകാംഗപാർട്ടികളുടെയും കരകളടി വലിയ പ്രാദേശിക കക്ഷികളുടെയും കണ്ണിൽ തങ്ങാൻ ഒരു ബഹുമാന്യതയൊക്കെ നൽകി. രാഷ്ട്രീയവിവാദങ്ങൾ അതോടെ ശമിച്ചു.

പക്ഷേ, സാമുദായിക ശക്തികൾ പൂർണ്ണമായും അടങ്ങിയില്ല. ജാതിയും സമുദായവും മതവും, ഇന്നത്തെപ്പോലെ മറ്റൊരിക്കലും ഇവിടെ ഇങ്ങനെ ഉച്ചത്തിൽ ശബ്ദമുയർത്തിയിരുന്നില്ല. നായർ സമുദായത്തിന്റെ ആവശ്യം മുന്നോക്കവിഭാഗക്കാർക്കും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും വേണമെന്നാണ്; എൻ. എസ്. എസ്. നടത്തുന്ന വിദ്യാഭ്യാസങ്ങളിൽ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ എണ്ണം കുറയുമാറു് സൂക്ഷ്മകുരുവദിക്കുന്നതും അവസാനിപ്പിക്കണമെന്നാണ് ക്രിസ്ത്യാനികൾ, നേരെമറിച്ചു്, സംസ്ഥാനത്തെ വിദ്യാഭ്യാസവേലയിൽ കരകളടി ദിഗ്വിജയങ്ങൾ നടത്തി, സാമുദായം

കുണിയാപുരം രാമചന്ദ്രൻ ആന്റണി ഹിന്ദി ബോൽത്താ ഹൈ

"മേം ആന്റണി ഡിം. ഹിം ടില്ലി ജാനെ പർ വെറും ഹിന്ദി മേം ബോൽത്താ ഡിം. കോൻ ബോൽത്തേ ഹോ?"

"മേം അശോക് ഡിം." (ഡിം, ഓ എന്തൊക്കെ പറഞ്ഞാൽ ഹിന്ദിയാകും എന്നാണ് ചിലരുടെ വിശ്വാസം. അക്ഷരങ്ങളുടെ മുക്കളിലെല്ലാം ചുമടുതാങ്ങിയുള്ള ഒരു ഭാഷയാണ് ഹിന്ദി എന്നൊരു പരാതിയുണ്ട്. തുളസിദാസരാമായണവും റെയിൽവേ ഗൈഡും മാത്രമേ ഹിന്ദിയിലെ മഹാകാവ്യങ്ങളായിട്ടുള്ള എന്തൊരാക്ഷേപം അന്തരിച്ചുപോയ ഒരു മലയാള മഹാപണ്ഡിതൻ ഉന്നയിക്കുന്നത് ഈ ലേഖകൻ കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ആ ഭാഷയിലാണ് കേരളത്തിലെ 'മൈ ഡിയർ കുട്ടിച്ചാത്ത' നായ എ. കെ. ആന്റണി മലയാളിയായ പത്രപ്രവർത്തകനോടും മലയാളിയായ മുൻമന്ത്രി ആര്യാടൻ മുഹമ്മദിനോടും സംസാരിച്ചതു്. ഹിന്ദിയില്ലാതെ രക്ഷയില്ലെന്ന് അദ്ദേഹം രണ്ടുപേരോടും പറഞ്ഞു എന്നാണ് മഹാപത്രം റിപ്പോർട്ടുചെയ്തിരുന്നത്. അപ്പോൾ സംഭാഷണത്തിന്റെ ചാതുര്യം ഉപഹിക്കാവുന്നതേയുള്ളു.)

ഡയലോഗ് കണ്ടിന്യൂ കർത്താ ഹൈ. ആന്റണി ബോൽത്താ: "കൽ ആവോ" (കലവുമായി വരണമെന്നല്ല അർത്ഥം. നാളെ വരണമെന്നാണ്.) ഹിന്ദിയേയും ഇന്ദിയേയും ഞാൻ പറിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

"മേം ഹിന്ദി ഒർ ഇന്ദിരാ പാത്താ ഡിം... ബഹുത്ത് മുഷ്കിൽ ഹൈ. ഒർ ഏക് മുഷ്കിൽ ബാത്ത്" ഭീ ഹൈ-ആന്യ. ആന്യ മേം രാമറാവു കൊ ഡിസ് മിസ് കിയാ ബാത്ത് മേം ഹിംകോ റെസ് ഡോൺസി ബിഹിററി ബിൽ കൽ നഹി."

ചോദ്യം: "ബോ വാപസ് ആനെ കെ ബാദ ആപ്കാ അഭിപ്രായ?"

ഉത്തർ: "ഹിംകോ കമം ഭീ അഭിപ്രായ നഹി. ഇസ്കാ പൂർണ്ണ ഉത്തർവാദി ഇന്ദിരാജി ഹൈ. വെ, ഏക് സംപൂർണ്ണ ജനാധിപത്യവാദി ഹൈ."

ചോദ്യം: "രാംലാൽ നേ ക്യോം റിസൈൻ കിയാ?"

ഉത്തർ: "ഓൻ റിസൈൻ കിയാ. ബികാസ് ഓൻ കൊ വഹാം സ്റ്റാൻഡ് കർണേ ബഹുത്ത് മുഷ്കിൽ മാ."

ചോദ്യം: "ബാഗറെല്ലി നേ ക്യോം റിസൈൻ കിയാ?"

ഉത്തർ: "ഉസ്കോ ഹാർട്ട് അറാക് മാ"

ചോദ്യം: "രാമറാവു വാപസ് ആനെ കെ ബാദ ഡെമോക്രസി കെ ഭാവി ക്യാ ഹൈ?"

ഉത്തർ: "സർവ്വം ശുഭം മംഗൽ ഹൈ"

ചോദ്യം: "ആപ്കാ ഭാവി?"

ഉത്തർ: "ഹിംകോ നഹിം മാലും സബ് സിർഫ് ഭഗവതി കോ ഭാലും"

ചോദ്യം: "കബ് ആപ് ആന്യ ജാത്തേ ഹൈ"

ഉത്തർ: "അബ് ആന്യമേം ജാനാ ബഹുത്ത് ഡയി ബർസ് ഹൈ. ഹിമാരാ ഹെയ്സ് ആജ്കൽ സുന്ദർ നഹി."

ചോദ്യം: "ആജ് ഹിം പത്രം സേപാ, രാമറാവു സർക്കാർ ഭൂരിപക്ഷം മലം നേ കോ മുഖം മേം വിജയ ശ്രീ ലാളിത് ഹോ ഗയാ"

ഉത്തർ: "ഇന്ദിരാജി കമാ മാ-നഹി നഹി. കഹിമി, വെട ന്യൂസ് ഏജൻസി സെ സജ്ജാ മാ, ജബ് ഇന്ദിരാജിനേ വാർത്താ ഏജൻസി സേ ന്യൂസ് സമത്വം, തബ് മേം ഭീ ന്യൂസ് ഏജൻസി സേ സമത്വം"

ചോദ്യം: "ആപ്കാ ഭാവി കാര്യം ക്യാ ഹൈ?"

ഉത്തർ: "ഭീല്ലിമേ ആരണ്യവാസം ഹൈ"

തുളസിദാസ് ഹിന്ദിയിൽ എ. കെ. ആന്റണി പറഞ്ഞ മറുപടികൾ കേട്ടു് പത്രലേഖകനായ അശോകനും, കോൺഗ്രസ്സ് നേതാവായ ആര്യാടൻ മുഹമ്മദും ഇപ്പോൾ ഡൽഹിയിലെ മെഡിക്കൽ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിൽ ചികിത്സയിലാണെന്നാണ് ഒടുവിൽ കിട്ടിയ സമാചാർ. ആന്റണിയുടെ ഹിന്ദിരോഗം സംക്രമിച്ചു അവർ രണ്ടുപേരും അവസരായി പട്ത്തേ ഹൈ!

ജ്യോതിഷം സാക്ഷാൽക്കാരമുള്ള ശ്രമത്തിലും അസാധാരണമായി ഭരണമുന്നണിക്കകത്തു നിൽക്കുന്നതും ഈശ്വര പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നതായ ഏസ്. ആർ. പി. ആർ. പി. എന്നിവർക്കുവേണ്ടിയും പട്ടികജാതിക്കാരെയും പട്ടികവർഗ്ഗക്കാരെയും അണിനിരത്തി ഒരു മുന്നോട്ട് പോകുന്നതിനായി സംഘടിപ്പിക്കാനുള്ള ശ്രമത്തിലാണ്. ഭരണമുന്നണിയിൽ മുസ്ലിമുകളെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്ന ഇന്ത്യൻ യൂണിയൻ മുസ്ലിം ലീഗ്, സർക്കാർ സംവരണനയം നടപ്പാക്കുന്ന രീതിയിൽ സംരൂപമല്ല. സർക്കാർ ജോലിയിൽ മുസ്ലിമുകൾക്കു കിട്ടുന്ന പ്രാതിനിധ്യത്തിന്റെ തോത് അവരെ ചൊടിപ്പിക്കുന്നു.

ഒരു സംസ്ഥാന കമ്മീഷൻ കൗൺസിൽ, മുഖ്യമന്ത്രി കരുണാകരൻ, ഈ നാനാജാതി സ്വരങ്ങൾക്കും അപസരങ്ങൾക്കും നടുവിൽ നിന്ന് സ്വരമേറിയ യുടെ തോന്നൽ സൃഷ്ടിക്കുന്നു. ശ്രമിക്കുന്നു. ഈ ജോലി സ്വയംചേതം മാത്രമേ വരുത്തൂ. നിലനില്പിനുവേണ്ടി രാഷ്ട്രീയദർശനങ്ങൾക്കുപകരം സാമൂഹികവികാരങ്ങളെ ആലിംഗനം ചെയ്യുന്ന മുന്നണിപ്പടകളാണല്ലോ ഈ കൂട്ടമന്ത്രിസഭയുടെ നെടുമുളകൾ! ഭരണമുന്നണിയിലെ അധികാര കേന്ദ്രത്തിൽ രണ്ടു കേരള കോൺഗ്രസ്സുകൾ, ഇന്ത്യൻ യൂണിയൻ മുസ്ലിം ലീഗ്, എൻ. ഡി. പി. എസ്. ആർ. പി. കെ. ഡി. എൽ. പി. പോലെയുള്ള കോളനികളുടെ മാത്രം കാണാവുന്ന കക്ഷികൾ എന്നിവയാണല്ലോ ഉള്ളത്.

മറ്റുഭാഗം ശോഭനമാണെന്നല്ല. മാർക്സിസ്റ്റു പാർട്ടിയും വിരുദ്ധരാഷ്ട്രീയശക്തികളുടെ കൂട്ടുകെട്ട് ഒഴിവാക്കുന്നില്ല. അവിടേയ്ക്കു മുസ്ലിം ലീഗ്, സോഷ്യലിസ്റ്റ് കേരളകോൺഗ്രസ്സ് എന്നിവയോട് സി. പി. എമ്മിനുള്ള ബാധ്യസ്ഥം മാത്രം മതിയല്ലോ ഈ പോയിന്റ് സ്ഥാപിക്കാൻ.

ഇപ്പോഴത്തെ ഭരണമുന്നണിയെ ഒന്നലയ്ക്കുന്ന്, യൂണിയൻ ലീഗിനെത്തന്നെ സി. പി. എം. സ്വല്പം സ്നേഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്തുള്ള ഈ കൂട്ടുകെട്ടുകളെ ഇ. എം. എസ്. നമ്പൂതിരിപ്പാട് ഈയിടെ ഒരു പത്രസമ്മേളനത്തിൽ ന്യായീകരിച്ചത് "അനിവാര്യമായ രാഷ്ട്രീയ നിഷ്പേക്ഷകൾ" എന്നായിരുന്നു.

ആദർശാത്മക വാദത്തെ കീറിമുറിച്ച് കൊണ്ട് സാമൂഹിക സമ്മർദ്ദശക്തികൾ നടത്തുന്ന ഈ കളികളാണ് കേരളത്തിലെ കൂട്ടമുന്നണി സർക്കാരുകളെ—അത് ഏതു നിരമുള്ളതായാലും ശരി—നിയന്ത്രിക്കുന്ന ഏറ്റവും ശക്തമായ ഘടകമെന്നു വന്നിരിക്കുന്നു.

സാമൂഹിക—സമ്മർദ്ദശക്തി—ഈക്കിൽ ശക്തികളായിട്ടുള്ളതിനേക്കാൾ വിസ്മയനീയമായ വൈഭവവും കാണിച്ചിട്ടുള്ള ഏറ്റവും വലിയ രാഷ്ട്രീയതേതാവ് മുഖ്യമന്ത്രി കരുണാകരനാണെന്നു കാണാം. ഈ 'സ്ഥാനം' അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു ബഹുമതിയെന്നുവെല്ല. പോട്ടർമാർക്കിടയിൽ വലിയ പിടിപാടൊന്നുമില്ലെങ്കിലും, നിയമസഭയിലെ തലയെണ്ണവോരം വിലയേറുന്ന നിരവധി ഈക്കിൽ ഗുപ്തകളുടെ നിരയ്ക്ക് പിതൃത്വം കരുണാകരനുതന്നെ. അദ്ദേഹം ഈ ചെറുകക്ഷികളോട് പെരുമാറുന്നത് അപ്പപ്പോൾ തോന്നുംപോലെയാണ്. പ്രത്യേകിച്ചു ആലോചിച്ചുവെച്ചിട്ടില്ലാത്തവയായാണല്ലോ രസകരമായ മറ്റൊരു കാര്യം. ഡി. എൽ. പി. യെ സന്തോഷിപ്പിക്കാൻ ധീവരസമുദായത്തെ അദ്ദേഹം ഒ. ബി. സി. ലിസ്റ്റിലാക്കുമ്പോൾ, അതേ നടപടിതന്നെ ജനത-ജി യെയും എൻ. ഡി. പി. യെയും പ്രകോപിതമാക്കുന്നു എന്നത് ഇവിടെ കാണുക. എന്തായാലും തന്ത്രജ്ഞനായ കരുണാകരൻ സമർത്ഥമായി കളിച്ചുവെന്നുവേണം.

റിസർവ്വവനങ്ങളിലെ ക്രിസ്ത്യൻ കൈയേറ്റക്കാരുടെ താല്പര്യങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കാൻ ബലകക്കുന്നായ റവന്യൂമന്ത്രി പി. ജെ. ജോസഫ് ആണ് മുഖ്യമന്ത്രിയുടെ മാക്കിയവെല്ലിയൻ തന്ത്രങ്ങളുടെ

കാസിക് ഇറ. കഴിഞ്ഞ ഡിസംബറിൽ കരുണാകരൻ മന്ത്രിസഭയ്ക്കെതിരെ അവിശ്വാസപ്രമേയം വരുത്താൻ തലേന്നാ അനധികൃത പണം കൈയേറ്റാക്കാർക്ക് പട്ടയം നൽകുന്നതു ഏറ്റവും ചെറു കൊണ്ടുള്ള ക്യാബിനറ്റിനുമുമ്പായി. മാറ്റം മെന്ന് മുഖ്യമന്ത്രി ഉറപ്പുനല്കി. വാക്കാൽ. ഇന്നോളം രേഖാമൂലം നൽകിയിട്ടില്ല. പട്ടയം നൽകാൻ കേന്ദ്രാനുമതിവേണം. സംസ്ഥാനത്തെ ഒരു സീനിയർ ഐ. എ. എസ്. ഓഫീസർ ഈ അനുമതിവാങ്ങാൻ ടിപ്പിക്സോടായി, "തത്ത്വത്തിൽ" കേന്ദ്രം അനുമതി നല്കി. അദ്ദേഹം തിരിച്ചുപോന്നു. പക്ഷേ, ഈ "തത്ത്വത്തിൽ" ചത്തതുപോലെ ഇപ്പോഴും കിടക്കുന്നു. ഉത്തരവൊന്നും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. കഴിഞ്ഞ നിയമസഭാ സമ്മേളനത്തിലെ ഗവർണ്ണറുടെ ഉദ്ഘാടനപ്രസംഗത്തിൽ പട്ടയം നൽകാൻ മിണ്ടിയിരുന്നില്ല. ജോസഫ് കപിതനായി. പക്ഷേ, ഗവർണ്ണറുടെ പ്രസംഗം കഴിഞ്ഞുപോയപ്പോൾ, ഒന്നുകൂടി അദ്ദേഹത്തെ വിളിച്ചുവരുത്തി "വിട്ടുപോയ" വാക്യം പ്രസംഗിപ്പിക്കാനാവുമോ?

ഇങ്ങനെ ജോസഫിനെ എന്നും കരുണാകരൻ പൊള്ളവാക്കുകൊണ്ട് ഉദ്ദിയിരിക്കിക്കിടത്തിയിട്ടുണ്ട്.

ഒരു ട്രിപ്പിസ് വിശേഷാൽ അനായാസത കാണിക്കുന്ന കരുണാകരൻ ട്രിപ്പിസ് വിഴുന്ന്വെങ്കിൽ, അത് സ്വന്തം കക്ഷിക്കുള്ളിൽത്തന്നെ വളരുന്ന, വളരാൻ അദ്ദേഹം ഇടനല്കിയിട്ടുള്ള തീരാപ്പകരം കാരണമാവണം. ആന്റണിയുടെ അനുയായികളും മുഖ്യമന്ത്രിയുടെ അനുയായികളും ഇപ്പോൾത്തന്നെ നിലകൊള്ളുന്നത് ഹിസ്റ്റോറിയോടും നൽകാനാകാത്ത അകലത്തിലാണ്. പാർട്ടിയിലെ യുവരാജാവായ രാജീവ് ഗാന്ധിയാകട്ടെ, കരുണാകരന്റെ അഭ്യാസങ്ങളിൽ വലിയ കളുഹലമൊന്നും കാട്ടാത്തതുമായിരിക്കുന്നു. ഡെൽഹിയിൽ തന്റെ രാഷ്ട്രീയ സുന്ദാസ്സായും ഉണ്ടാകാതെ നോക്കിയാൽ മുഖ്യമന്ത്രിക്ക് സ്വന്തം വ്യക്തിപ്രഭാവവും കാഴ്ചസൂക്ഷിക്കാം. അത്രതന്നെ.

വലിയ വലിയ പാർട്ടികൾ നടത്താൻ പാടൊന്നുമില്ല. അതുപോലെയാണോ ഒരു ചെറുകിട പാർട്ടിയുടെ കാര്യം—പ്രത്യേകിച്ചും പാർട്ടിയും എം. എൽ. എ. യും മന്ത്രിയുമെല്ലാം ഒരാൾതന്നെ ആയിരിക്കേ? ചെറുകിട വ്യവസായം നടത്തുന്നവരെക്കാൾ കഷ്ടമാണ് ഇത്തരം പാർട്ടി നടത്തുന്നവരുടേതെന്നാണ് ഒരു മന്ത്രിയുടെ മനസ്സിനെക്കൊണ്ടുതന്നെ നാരായണപിള്ള പറയിക്കുന്നത്.

സക്കാരുദ്ദോഗസ്ഥന്മാർ കണ്ണിൽ ചോരയില്ലാതെ പെരുമാറാൻ തുടങ്ങിയാൽ തെങ്ങിപ്പോകുന്നത് പാവം മന്ത്രിമാരാണ്.

ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്ക് പേടിക്കാനൊന്നുമില്ല. ശമ്പളമുണ്ട്, പ്രോവിഡൻ്റ് ഫണ്ടുണ്ട്, പെൻഷനുണ്ട്. ഈ ജോലിയില്ലെങ്കിൽ മരണാനന്ദം. ദൈവം സഹായിച്ചു ആരും പിരിച്ചുവിട്ടമെന്ന് അവർക്ക് പേടിക്കേണ്ട. സർക്കാറായതുകൊണ്ട് എല്ലാത്തിനും ഒരു വ്യവസ്ഥയും വെള്ളിയായ്കുമുണ്ട്. ഏറ്റവുമൊക്കെ ഒരു സ്ഥലം മാറ്റം. എന്നാലും പേടിക്കേണ്ട. അവയിലൊക്കെ. മന്ത്രിമാരുനതുവരെ അവയിൽ തുടരാം.

അതാണോ ഒരു മന്ത്രിയുടെ സ്ഥിതി? കാലത്തെഴുന്നേറ്റ് പത്രം വായിക്കുമ്പോഴാണറിയാനുള്ള ഉദ്യോഗം പോയെന്നു. വാടകയെടുത്തവീട് ഇക്കാലത്തു ഒഴിഞ്ഞുകൊടുക്കേണ്ട. കേന്ദ്രപരഞ്ചത്ത് ആവശ്യമുള്ളകാലംവരെ താമസിക്കാം. പക്ഷേ, മന്ത്രിമന്ദിരത്തിൽ ഇതൊന്നും പററില്ല. ഉടനെ ഇറങ്ങണം. എളുപ്പമാണോ തിരുവനന്തപുരത്തു വീട് വാടകയെടുക്കുക. പിന്നെയുള്ളത് എം. എൽ. എ. ഹോസ്റ്റലാണ്. ഭാര്യയും മക്കളുമായി താമസിക്കാൻ പററിയാ സ്ഥലമാണോ എം. എൽ. എ. ഹോസ്റ്റൽ? അസംബ്ലിക്കടുത്തുവെച്ച് തന്ത്രം വിളിക്കുന്ന പാർട്ടികൾ രാത്രി താമസിക്കുന്ന സ്ഥലത്തെ സ്ഥിതി എന്തായിരിക്കും!

മന്ത്രിയൊരു ചെറുകിട പാർട്ടിയുടെ ആളാണെങ്കിൽ പാട്ട് ചില്ലറയാണോ? ചെറുകിട വ്യവസായം നടത്തുന്നവരെക്കാൾ കഷ്ടമാണ്. ഇക്കാലത്തു ചെറുകിട പാർട്ടികൾ കൊണ്ടുനടക്കേണ്ടവരുടെ ഗതി. പാർട്ടിയും എം. എൽ. എ. യും മന്ത്രിയും എല്ലാം ഒരാൾതന്നെ ആയിരിക്കുമ്പോഴത്തെ സ്ഥിതി ആരെങ്കിലും ആലോചിച്ചു നോക്കിയിട്ടുണ്ടോ?

എം. പി. നാരായണപിള്ള ഒരു മന്ത്രിയുടെ ആത്മഗതം

സ്വന്തമായിട്ടൊരു പാർട്ടി കൊണ്ടുനടക്കുകയെന്നത് ചില്ലറക്കാര്യമല്ല. അത്യാവശ്യ സാധനങ്ങൾക്ക് ഈ തീപിടിച്ച വിലയുള്ള കാലത്തു—ഒരു തേങ്ങയ്ക്കുണ്ടു രൂപ വിലയുള്ളപ്പോൾ—ഒരു പാർട്ടി നടത്താൻ എന്താകുമെന്ന് ഊഹിക്കാവുന്നതേയുള്ളൂ.

തിരഞ്ഞെടുപ്പു വരാൻപോകുന്നു. പാട്ടി ചെറുതാണെങ്കിലും ചെലവ് എന്താണെന്നു കരുതിയത്.

കരുണാകരൻ കാശിൻ വല്ല ക്ഷാമവുമുണ്ടോ? നായനാട്കണ്ടോ? ഫോണിൽ വിളിച്ചുപറഞ്ഞാൽ അവർക്ക് കാശുകൊടുക്കാൻ എത്രപേരെ വേണമെങ്കിലും കിട്ടും. കാരണം അവർ വലിയ പാർട്ടിക്കാരാണ്. ജോസഫിനാണെങ്കിൽ പട്ടയം കൊടുത്തവരുടെ ലിസ്റ്റ് നോക്കി നടന്നു പിരികാം. ലിറ്റുകാർക്ക് വരുത്തു ചെക്കായിട്ടല്ല, ഡ്രാഫ്റ്റ്റായിട്ടാണ്. കണ്ണുമാണിക്കാവശ്യമുള്ളതു പാലാടംതൊണ്ടിച്ച് എവിടന്നും പിരികാം. എൻ. ഡി. പി. കാക്ക് കാശിൻ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടോ? എസ്. ആർ. പി. കാക്കാണെങ്കിൽ അടുത്ത നാലു തിരഞ്ഞെടുപ്പിനുള്ളത് നീക്കിയിരിപ്പുണ്ട്.

അങ്ങനെയുള്ള ചുറ്റുപാടില്ലാത്ത പാർട്ടികളുണ്ട്. പാവപ്പെട്ട പാർട്ടികൾ.

ഒരാൾ തനിച്ച് പാർട്ടി നടത്തുന്നത് തൻപിടിപിടിച്ച് ചീട്ടുകളി ജയിക്കാൻ നോക്കുന്നപോലാണ്. ഒരുത്തൻ തന്നെ എല്ലാ ചെലവും മുൻകൂട്ടി കണ്ട് പ്രവർത്തിക്കണം. അതിനുള്ള വരുമാനമുണ്ടോ? ഇതൊക്കെ കണ്ടറിഞ്ഞല്ലെ നമ്മുടെ പൂർവ്വികന്മാർ പൊതുമേഖലയുണ്ടാക്കിയത്. 1956-ലെ ഇൻഡസ്ത്രിയൽ പോളിസി റെസല്യൂഷൻമുണ്ടാക്കിയവർ മണ്ടന്മാരായിരുന്നോ? ഓരോ ഇനത്തിലും വരാൻ പോകുന്ന കമ്മീഷൻ മുൻകൂട്ടി കണക്കാക്കിയാണ് ഓരോ പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയും ഓരോ ലേവൽക്കാരനും നടത്തിയിരുന്നത്. അതുകൊണ്ടല്ല അവരുടെ പാർട്ടിയും ഭരണവും നടന്നുപോന്നത്? അതുകൊണ്ടല്ല അവരാഗ്രഹിച്ചവർതന്നെ ഇന്നു രോച്ചുപോരുന്നത്?

പറഞ്ഞിട്ടെങ്കിലും വലിയ കമ്മീഷൻ കിട്ടുന്ന കോർപ്പറേഷനുകളൊക്കെ കേന്ദ്രത്തിന്. പിന്നെ, അന്നാടുപള്ളി

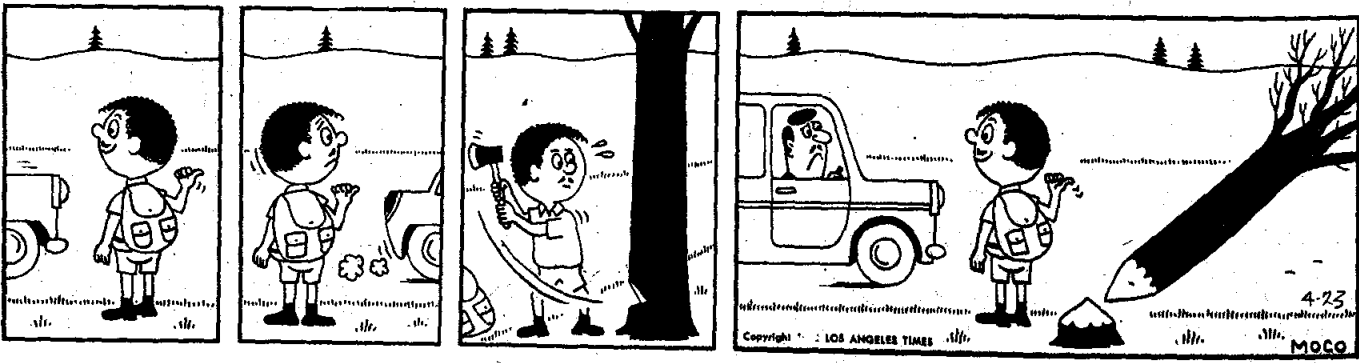
കഴിഞ്ഞുകൂടാൻ ചില കോർപ്പറേഷനുകൾ സംസ്ഥാനങ്ങൾ നടത്തുന്നു. അതിലുണ്ടു തിരിവ്. സിമന്റിന്റെ കാശെവിടെപ്പോയി? പട്ടയുടെ കാശെവിടെ? വലിയവലിയ കച്ചവടം നടത്തുന്ന കോപ്പറേഷനൊക്കെ വലിയവലിയ പാർട്ടികൾക്ക്. പാർട്ടി ചെറുതാകുമ്പോൾ വീതിച്ചുകിട്ടുന്ന കോർപ്പറേഷനും തമൈവ. ഇലനക്കിപ്പട്ടിയുടെ ചിററിക്കിപ്പട്ടി!

അങ്ങനെയിരിക്കുമ്പോഴാണ് ചാൻസു വന്നത്. അതു എളുപ്പത്തിൽ വന്നതല്ല. ഒരു റൺ പിഴിച്ചിൽ ടിപ്പിയിൽവെച്ച് നേരെത്തേ നടന്നു. അതിൽനിന്ന് പാർട്ടിക്കുള്ളത് കൊടുത്തുകഴിഞ്ഞു ത്രീസ്റ്റാർ ഹോട്ടൽവരെ ചിലർ സംഘടിപ്പിച്ചു. അതൊക്കെ കഴിഞ്ഞു ബാക്കി വന്ന നക്കാപ്പിച്ചുയ്ക്കാണിവിടെ തർക്കം.

സ്വപ്നത്തിൽപ്പോലും കരുതിയിരുന്നതല്ല ഈ പാരാമൈഡിക്കൽ കോള. ഇലക്ഷൻ വരുന്നതും കണ്ട് ദൈവം കൊണ്ടുവന്നതെന്നുപോലായിരുന്നു. അതും ഒരൊറ്റ കണ്ണിനുപോലും ദ്രോഹം ചെയ്യാതെ ഉണ്ടാക്കാമായിരുന്ന പത്തിരപത്തഞ്ചുലക്ഷം.

ഒരു വാദ്ധ്യാരുദ്യോഗത്തിന് അമ്പതിനായിരം നാട്ടുനടപ്പായ നാട്ടിൽ, ഗവണ്മെന്റാലോ തോട്ടിപ്പണിയുടെ വിസ പതിനായിരത്തിന് സന്തോഷമായി മനുഷ്യൻ വാങ്ങുന്ന കാലത്തു, വെറുതെയിരുന്നു പിരിയുന്നവന്ന കാര്യമായിരുന്നു. ഇവിടെ നമ്മുടെതന്നെ കീഴിലുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കിടപെടേണ്ട കാര്യമുണ്ടായിരുന്നോ? അവരാ കിട്ടിയ വിസ നേരെ ബോംബെയിലെ ഏജൻറുമാരെ എല്ലിച്ചാൽ പോരായിരുന്നോ? ഒരുദ്യോഗവും കൊടുക്കാതെ ഏജൻറുമാരും സബ് ഏജൻറുമാരും പാവങ്ങളെ കറക്കുന്ന ഈ കാലത്തു ഉദ്യോഗം കൊടുത്തതിനുശേഷം മാത്രം പാർട്ടിഫണ്ടിലേക്ക് ചെറുതായൊരു സംഭാവന പിരിച്ചുതരാൻ ഏജൻറുമാർ തയ്യാറാണെങ്കിൽ ആ പണി അവർക്ക് കൊടുക്കുന്നതുകൊണ്ടാർക്കൊന്നുപത്താണുണ്ടാവുക?

ആരും പറഞ്ഞില്ല ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്ക് അഴിമതി നടത്തണമെന്ന്. ആരും പറയാൻ (ശേഷം 41-ാം പേജിൽ)

വെട്ടൂർ രാമൻനായർ

അസുയയുടെ നിയമം!

സിഗററിന്റെ പരസ്യത്തിന് തന്റെ ചിത്രവും അഭിപ്രായവും ഉപയോഗിക്കാൻ അനുവദിച്ചതിന് ഒരു അഭിഭാഷകനെ ബാർകൗൺസിലിന്റെ അച്ചടക്കനടപടി കമ്മിറ്റി ഒരു മാസത്തേക്ക് അഭിഭാഷകവൃത്തിയിൽനിന്നും സസ്പെൻഡ് ചെയ്യുകയുണ്ടായല്ലോ. ഈ വാർത്ത വായിച്ചപ്പോൾമുതൽ എന്തോ ഒരു അസ്വസ്ഥത. സംഗതി അത്ര പതിയായില്ലെന്നൊരു തോന്നൽ. നിയമജ്ഞന്മാർ ചെയ്ത കാര്യമാണ്. അതും ബാർകൗൺസിൽ ആകുമ്പോൾ ജനാധിപത്യമന്യായം വേണ്ടുവോളം ആയി. സംഗതി നിയമാനുസൃതമായിരിക്കുമെന്ന കാര്യത്തിൽ സംശയത്തിന് വഴിയൊന്നില്ല. എന്നിട്ടും എവിടെയോ കഴപ്പുള്ളതുപോലെ ഒരു തോന്നൽ.

ഇതുസംബന്ധിച്ച് പത്രത്തിൽ വന്ന വാർത്തകൾ കിട്ടാവുന്നത്ര വായിച്ചു. അഭിഭാഷകൻ തന്റെ പ്രവൃത്തിയിലൂടെ സ്വന്തം തൊഴിലിന് അവിഹിതമായി പരസ്യം തേടുകയായിരുന്നു എന്നും ഇതു തികഞ്ഞ അച്ചടക്കലുംലഭിക്കുമെന്നും കമ്മിറ്റിക്കു ബോധ്യപ്പെട്ടതായിട്ടാണ് വാർത്തകൾ സൂചിപ്പിച്ചത്. അതു ശരിയായിരിക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ ഒരു മാസക്കാലത്തേക്കും 'കററവാളിയായ' അഭിഭാഷകനെ കറുത്ത കോട്ട ധരിക്കുന്നതിൽ നിന്നും നിരോധിക്കുകയല്ലായിരുന്നല്ലോ. സസ്പെൻഡ് ചെയ്തത് അദ്ദേഹത്തിന് വല്ല സബ്സിസ്റ്റൻസ് അലവൻസും ബാർകൗൺസിൽ അനുവദിച്ചിരുന്നോ എന്നും അറിവില്ല. കൗൺസിലിന്റെ കമ്മിറ്റി ഈ കററകൃത്യത്തിന് നല്കിയ പ്രാധാന്യം വ്യക്തമാക്കുമ്പോൾ അതു ചെയ്തിരിക്കാൻ ഇടയില്ല. കൂടുതൽ പിഴച്ചു കാക്കയെ മറ്റു കാക്കകൾ കൂട്ടം ചേർന്ന് ആക്രമിക്കുന്ന പ്രതിതിയാണു് കററവിസ്മയം വിധിയും വായിച്ചപ്പോൾ തോന്നിയതു്. വളരെ അപൂർവ്വമായെങ്കിലും ചുരുക്കം ചില വക്കീൽമാർ വാദിയുടെ വക്കീലത്തുപിടിച്ച് പ്രതിയെ സഹായിക്കുകയും കോടതിയിൽ കെട്ടിവയ്ക്കാൻകൊടുത്തസംഖ്യ എടുത്തു് അബ്കാരിവകുപ്പിന് തലകീഴ്കെട്ടിയെ തോല്പിക്കുകയുംചെയ്ത സംഭവങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ട്. അപ്പോഴൊക്കെത്തന്നെ, വക്കീൽമാർ ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടും ഉണ്ട്. എങ്കിലും അതിലും കൂടിയ ധർമ്മരോഷമുണ്ട് സിഗററിന്റെ പരസ്യത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട അഭിഭാഷകന്റെ നേർക്ക് കമ്മിറ്റിക്കുണ്ടായതെന്ന് വാർത്തകൾ വായിച്ചപ്പോൾ തോന്നിപ്പോയി.

കററ അത്ര കഠിനമാണോ? ഒരു വക്കീലിന് തന്റെ പേരും ബിരുദവും വക്കീൽ എന്നോ അഡ്വക്കേറ്റ് എന്നോ ഉള്ള തൊഴിൽ നാമവും നിശ്ചിതവലിപ്പത്തിലുള്ള ഒരു ബോർഡിൽ വീടിന്റെയോ ഓഫീസിന്റെയോ മുമ്പിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതിലധികമായ പരസ്യമൊന്നും പാടില്ലെന്നു് മലയാറ്റൂർ രാമകൃഷ്ണൻ ഒരിക്കൽ എഴുതിക്കണ്ടു. ഈ പരസ്യം തൊഴിലിന് മതിയാകാത്തതാണെന്ന് തോന്നിയതുകൊണ്ടോ എന്തോ ആചാരത്തിന് അധികം താമസിയാതെ വക്കീലത്തു പണി ഉപേക്ഷിച്ചു.

എന്നു കഴപ്പും പിടിച്ചുകേട്ടും ഏറെനടക്കും. ഫീസ് തൂട്ടും, ജയം നിശ്ചയം... എന്നിങ്ങനെ യുനാനി - ആയുർവ്വേദ വൈദ്യന്മാരുടെ മട്ടിൽ പരസ്യം ചെയ്യാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം വക്കീൽമാർക്ക് ഉണ്ടാ

യിരിക്കണമെന്നു് ആരും പറയുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. എന്നാലും ഈ സിഗററിന്റെ പരസ്യത്തിന്റെ കാര്യത്തിലുണ്ടായ കടുത്ത നടപടിയും അതിന്റെ നീതികരണവും കണ്ടപ്പോൾ ലേശം ആശങ്കതോന്നാതിരുന്നില്ല.

താൻ ഉപയോഗിക്കുന്നതോ അല്ലെങ്കിൽ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതോ ഇന്ന് സിഗററിന്റെ ആണെന്നു കാണിക്കുന്ന വാചകത്തോടൊപ്പം അഭിഭാഷകന്റെ ചിത്രവും പരസ്യത്തിൽ വന്നതാണ് അച്ചടക്കനടപടിക്കു് വിധേയമായ കററം. (പരസ്യം കണ്ടതായി ഓർമ്മിക്കുന്നില്ല.) പരസ്യത്തിൽ സിഗററിനെപ്പറ്റി അഭിപ്രായം പറയുന്ന ആൾ അഭിഭാഷകനാണെന്നും ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കണം. ഇതു് നിയമത്തെ കബളിപ്പിച്ച് വളത്തെ വഴിയിലൂടെ തന്റെ തൊഴിലിന് പരസ്യം നേടുകയായിരുന്നു എന്ന വാദം തീരെ തള്ളിക്കളയാവുന്നതല്ല. വാദം അതുതന്നെ ആണെന്നാണ് പത്രവാർത്തയിൽനിന്നും മനസ്സിലാക്കേണ്ടതു്. നേരെമറിച്ചു്, ആരോ ഗൃത്തിന് ഹാനികരവും ചെറിയ തോതിലെങ്കിലും മയക്കുമരുന്നുകളുടെ വ്യക്തിയിൽ പെട്ടതുമായ സിഗററിന്റെ ഉപയോഗം എന്ന ഒറ്റിലും വക്കീലന്മാരിൽ ഒരാൾക്കുണ്ടെന്നു് സമ്മതിക്കുകയും അതു് അഭിമാനപുരസ്സരം പരസ്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു് അഭിഭാഷകവർഗ്ഗത്തിന് ആകെ ആക്ഷേപാർഹമായി എന്നതാണ് കററമെങ്കിൽ അതു് കൂടുതൽ ഗൗരവം അർഹിക്കുന്നതായേനെ. ഇനിയും ഒരു വക്കീൽ താൻ കഴിക്കുന്നതു് ഇന്ന് ഇന്ന് മദ്യമാണെന്നു കാണിച്ച് സ്വന്തം ചിത്രത്തോടുകൂടി പരസ്യത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുകൊള്ളരുത്. പക്ഷേ, ധർമ്മികളെന്നു പറയാവുന്ന ആ വകുപ്പിന്റെ ബാർ കൗൺസിലിന്റെ പരീക്ഷണത്തിൽ വന്നിട്ടില്ലെന്നു തോന്നുന്നു. അവിഹിതമാർഗ്ഗത്തിലുള്ള പരസ്യം നേടിയെന്നതാണ് കററം. യാചകവൃത്തി നിരോധിച്ച പ്രദേശങ്ങളിൽ തീപ്പെട്ടിക്കുമ്പോ ഫ്ലോറൈഡ് സിലോ വിലയെന്നു ഭാവത്തിൽ വീടുകയറുന്ന ഭിക്ഷക്കാരന്മാരെ തന്നെ നമ്മുടെ വക്കീലും ഉപയോഗിച്ചു എന്നു ചുരുക്കം. നിയമങ്ങൾക്ക് വ്യക്തമായും സാമൂഹ്യമായ ഒരു ലക്ഷ്യം ഉണ്ടായിരിക്കണം. ഈ പ്രത്യേക പ്രശ്നത്തിൽ സമൂഹത്തിന് ദോഷകരമായ എന്തു കാര്യമാണുള്ളതു്?

ഭിഭാഷകരിൽ ഒരാൾ സിഗററിന്റെ വലിക്കുന്നവനാണെന്നു് സ്വയം പരസ്യപ്പെടുത്തുകവഴി അഭിഭാഷകസമൂഹത്തിന്റെ മാനുതയെ കളങ്കപ്പെടുത്തി എന്നൊരാൾക്കേപം എന്തായാലും ഈ പ്രശ്നത്തിൽ അന്തർവേദിച്ചിട്ടില്ല. 'ആരോഗ്യരക്ഷയ്ക്കായി ഞാൻ പതിവായി ച്യവനപ്രാശം ഉപയോഗിക്കുന്നു' എന്നാണ് പരസ്യത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതെങ്കിലും 'കററക്കാരന്റെ' പേരിൽ ഇതേ നടപടിതന്നെ ഉണ്ടാകുമായിരുന്നു എന്നു തീർച്ച. പിന്നെ ആക്കം ഇതുകൊണ്ടു് എന്തു നഷ്ടമാണു വന്നതു്?

സത്യത്തിൽ നമ്മുടെ വക്കീലിന്റെ പ്രവൃത്തി അഭിഭാഷകന്മാർക്ക് ആകെ അഭിമാനകരമാണെന്നാണ് എന്റെ പക്ഷം. ഒരു അഭിഭാഷകൻ ഇന്നിഹിതം സിഗററിന് വലിക്കുന്നു എന്നു് ജനം അറിയുന്നതു് തങ്ങൾക്കു് ഗുണകരമാണെന്നു് സിഗററിന് കമ്പനിക്ക് തോന്നിയെന്നതു് അഭിഭാഷകവർഗ്ഗത്തിന് മൊത്തം അഭിമാനകരമല്ലേ? പരസ്യത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട വ്യക്തിക്ക് മറ്റു് എടുത്തുപറയത്തക്ക പ്രത്യേകതകളൊന്നും ഇല്ലാത്തവർക്കിടയിൽ അയാളുടെ മേന്മ അഭിഭാഷകൻ എന്നതുതന്നെ ആവണം (ബാർ കൗൺസിലിനെ പ്രകോപിപ്പിച്ചതും അതുതന്നെ). വക്കീൽപണി ഇങ്ങനെ ശ്രദ്ധേയവും മാനുഷ്യവും ആകുന്നതു് അഭിഭാഷകന്മാർക്ക് സമ്മതമല്ലെന്നുണ്ടോ?

നമ്മുടെ അഭിഭാഷകനെപ്പോലെതന്നെ ഒരു സാഹിത്യകാരനായ സി. രാധാകൃഷ്ണൻ. ഒരു ഇന്നം സിഗററിന്റെ പരസ്യത്തിൽ ഫോട്ടോ സഹിതം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇതു് സാഹിത്യകാരനെന്ന നിലയിൽ കൂടുതൽ പ്രതിഫലം കിട്ടുന്നതിനോ കൂടുതൽ ചാൻസ് കിട്ടുന്നതിനോ വേണ്ടി ചെയ്ത അവിഹിത പരസ്യമാണെന്നു പറഞ്ഞു് സാഹിത്യകാരന്മാരുടെ ഒരു സംഘടനയും അദ്ദേഹത്തെ കററപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. വ്യക്തികളും ആക്ഷേപിച്ചിട്ടില്ല. മറിച്ചു് എന്റെ വർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ട ഒരു സാഹിത്യകാരന്റെ അഭിപ്രായത്തിന് സിഗററിന് കമ്പനി നൽകിയ പ്രാധാന്യത്തിൽ ഞാൻ അഭിമാനം കൊണ്ടതേയുള്ളു. വക്കീലന്മാർക്കും ഇതുതന്നെ ആയിരുന്നില്ലേ ഭ്രഷണം?

തങ്ങൾ ഒരിക്കലും ഉപയോഗിച്ചിട്ടില്ലാത്ത സോപ്പിനുവേണ്ടി സിനിമാതാരങ്ങൾ തങ്ങളുടെ സൗന്ദര്യത്തിന്റെ മൂലഹേതു ഇന്നു സോപ്പാണെന്നു പറഞ്ഞുകൊ

ണ്ടു് സ്നാനവേഷത്തിൽത്തന്നെ പരസ്യങ്ങളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. (മാലിന്യം അധികം സ്രീതാരങ്ങൾക്കാണെന്നതുകൊണ്ടോ എന്തോ ഈ സൗഭാഗ്യം സാധാരണയായി പുരുഷന്മാർക്കു് ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അതോ പുരുഷന്മാർക്കു് സൗന്ദര്യം ഇല്ലെന്നാണോ സോപ്പിനിർമ്മാതാക്കൾ കരുതുന്നതെന്നും അറിഞ്ഞിട്ടില്ല). സിനിമ ആർട്ടിസ്റ്റുകൾ അവിഹിതമാർഗ്ഗത്തിലൂടെ ഈ പരസ്യങ്ങൾ വഴി സ്വന്തം തൊഴിലിനെ പ്രചാരണം നടത്തുകയാണെന്നു് അവരുടെ സംഘടനകളോ അവിഹിതപ്പെട്ട വ്യക്തികളോ ഇതേവരെ പരാതിപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നു തീർച്ച. തങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്ന സോപ്പിനെപ്പറ്റിയോ സിഗററിനെപ്പറ്റിയോ അഭിപ്രായം പറയാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം ഓഗുവശാൽ സാഹിത്യകാരന്മാർക്കോ ചലച്ചിത്രതാരങ്ങൾക്കോ നിഷേധിച്ചിട്ടില്ല. സാമാന്യം സ്വതന്ത്രമെന്നു കരുതിപ്പോരുന്ന അഭിഭാഷകവൃത്തിയിൽ ഈ സ്വാതന്ത്ര്യം ഇല്ലെന്നുവരുന്നതു് അവർക്കു് ഭ്രഷണമാണോ? അതോ, അങ്ങനെ മറ്റുള്ളവർ അംഗീകരിക്കുന്ന വ്യക്തിത്വമുള്ളവർ അഭിഭാഷകരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നാണോ?

ഇനിയും അവിഹിതമാർഗ്ഗത്തിലുള്ള പരസ്യം നേടൽ ഇതു കൊണ്ടുമാത്രം തടയാൻ പററുമോ? ചില വക്കീൽമാർ സാഹിത്യകാരന്മാരാണ്. അവരുടെ കഥകളും ലേഖനങ്ങളും അവരുടെ ചിത്രങ്ങളോടൊപ്പം പത്രങ്ങളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. സി. വി. ശ്രീരാമൻ അയ്യപ്പപാറമേലും അവർ വ്യവഹരിക്കുന്ന കോടതികളിലെ മറ്റു വക്കീൽമാർക്കില്ലാത്ത പരസ്യം നേടുന്നുണ്ട്. (ചിലപ്പോൾ ഇവർ തങ്ങൾ വക്കീൽമാർ ആണെന്നു് കഥയിലൂടെ സൂത്രത്തിൽ സ്ഥാപിച്ചെടുക്കുന്നുമുണ്ട്) ബാർകൗൺസിലിന് ഇതു തടയാൻ പററുമോ? സത്യത്തിൽ സിഗററിനെ പരസ്യത്തെക്കാൾ തങ്ങളുടെ തൊഴിലിനുള്ള ഫലപ്രദമായ പരസ്യമാണു് ഈ വക്കീൽമാർ സാഹിത്യപ്രവർത്തനത്തിലൂടെ നിർവ്വഹിക്കുന്നതു്. തങ്ങൾക്കു് ധാരാളം കേസുകളുണ്ടെന്നു് സൂചിപ്പിക്കാനും അതു് വിദഗ്ദ്ധമായി നടത്താൻ തങ്ങൾക്കു കഴിയുമെന്നു് ധരിപ്പിക്കാനും പററിയമാദ്ധ്യമമാണു് കഥകളും നോവലുകളും. ഇക്കാര്യത്തിൽ ബാർ കൗൺസിലിന് എന്തുചെയ്യാൻ കഴിയും?

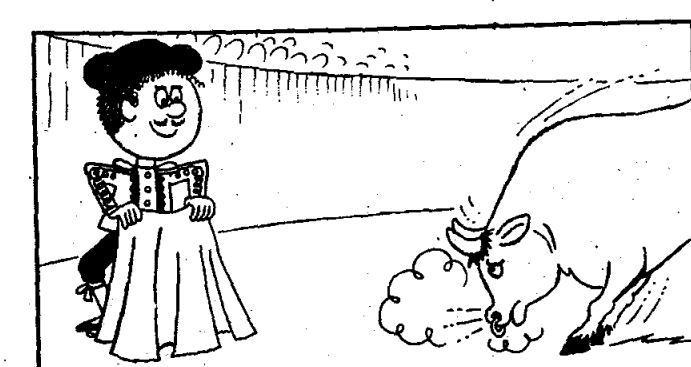
പല വക്കീൽമാരും - അവരിൽ പലരും കേസ് കറവുള്ളവരാവാം - സമ്മേളന

ങ്ങളിൽ പ്രസംഗിക്കാറുണ്ട്. ഇവർ പ്രസംഗിക്കുന്ന ചിത്രം പത്രത്തിൽ വരാറുമുണ്ട്. നല്ല വാഗ്മിയായെന്നു ധാരണയുണ്ടാകുന്നതു് വക്കീൽപ്പണിക്കു് നല്ലതാണ്. അങ്ങനെ ഈ പ്രസംഗങ്ങളും അവയെ സംബന്ധിച്ച പത്രവാർത്തകളും അഭിഭാഷകവൃത്തിക്ക് പരസ്യമായിത്തീരുന്നു. ബാർ കൗൺസിൽ ഇത്തരം പ്രചാരണങ്ങൾ തടയേണ്ടതല്ലേ?

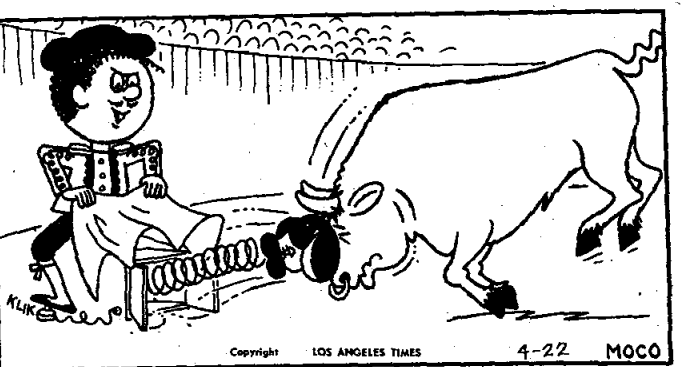
ഇപ്പോൾ വക്കീൽമാരിൽ നല്ലൊരു വിഭാഗം രാഷ്ട്രീയപ്രവർത്തകരാണ്. അവർ തങ്ങളുടെ സംഘടനകളിൽ പല പ്രധാന നേതാക്കളും വഹിക്കുന്നു. ആ നിലയ്ക്കു് അവരുടെ പേരും ചിത്രവും പത്രങ്ങളിൽ വരുന്നു. ഇതും അവിഹിതമായ പരസ്യമല്ലേ? ഇതിനെല്ലാം പുറമേ, ജൂഡീഷ്യറിയുടേയും പൊലീസിന്റെയും ചുമതലവഹിക്കുന്ന മന്ത്രിയുടെ പാർട്ടി നേതാവുപോലും അഭിഭാഷകനാണെന്നു വരാം. ഇതെല്ലാം വക്കീലത്തു ലഭിക്കുന്നതിന് അവിഹിതമായ സാധനം ചെയ്യുന്നതില്ലെന്നു പറയാൻ പററുമോ? സിഗററിന്റെ പരസ്യത്തിൽപ്പെട്ടതിനെക്കാൾ അധർമ്മികമല്ലേ ഈ സാധനം നേടാൻ? ഇവർക്കൊന്നും ബാധകമല്ലാത്ത നിയമം സ്വന്തം മനസ്സാക്ഷിക്കു യോജിച്ച ഒരു സത്യം പരസ്യപ്പെടുത്തിയ അഭിഭാഷകനിൽ ചുമത്തണമോ?

ചുരുക്കത്തിൽ അതു് അസുയയുടെ നിയമമാണു്. അതുൾക്കൊള്ളുന്ന തത്വം തുല്യമായി ബാധകമാക്കാൻ അതിനു കഴിയുന്നില്ല. മറിച്ചു് മറ്റു തൊഴിലിൽ ഏർപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവർക്കുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യംപോലും അഭിഭാഷകർക്കു് നിഷേധിക്കുന്നു. ഇതു് തിരുത്തേണ്ടതല്ലേ? അഭിഭാഷകർക്കുവേണമെങ്കിൽ മതി എന്നു എന്നിക്കു പറയാനുള്ളതും.

അതെന്തായാലും സാഹിത്യകാരന്മാർക്കും സിനിമാതാരങ്ങൾക്കും ഇക്കാര്യത്തിൽ അഭിമാനിക്കാം. തങ്ങൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതോ, തങ്ങൾക്കു് നല്ലതെന്നു തോന്നിയതോ ആയ എന്തും അതു് സിഗററില്ല ബ്രാണ്ടിയോ റോമൻ ആണെങ്കിലും ഇഷ്ടപ്പെട്ടെന്നും നല്ലതാണെന്നും പറയാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം അവർക്കുണ്ടല്ലോ. മത്താടിക്കൊലകളിമാനമേ നി.

കലാകൗമുദി 19

Copyright LOS ANGELES TIMES 4-22 MOCO

സച്ചിദാനന്ദൻ വായനയുടെ രാഷ്ട്രീയം

ഓഗ്രം അരവിന്ദൻ

അർത്ഥോത്പാദനത്തിന്റെ സാമൂഹ്യ സ്വഭാവം സൂചകങ്ങളുടെ ആപേക്ഷിക സ്വാച്യവും, സാമൂഹ്യോത്പന്നമെന്ന നിലയിലുള്ള കൃതിയുടെ യഥാർത്ഥ പദവി, പാരായണത്തിന്റെ പ്രത്യയശാസ്ത്രനിഷ്ഠയും, പാഠങ്ങളുടെ ചരിത്രപരത-ഇവയെ നിഷേധിക്കുന്നതിലൂടെയാണ് പ്രാചീനഭാരതീയ സൗന്ദര്യശാസ്ത്രം അതിന്റെ വരേണ്യചർമ്മപക്ഷപാതിത്വം സ്വകാര്യസ്വഭാവപ്രത്യയശാസ്ത്രവും ശ്രദ്ധാലുക്കൾക്ക് പ്രത്യക്ഷമാക്കുന്നത്. (പാ

സാഹിത്യത്തിന്റെ ഭൗതിക പ്രയോജനങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കാൻ നിലുക്കാത്ത ഭാരതീയ കാവ്യമിമാംസകർക്കു പററിയ അതേ തെറ്റാണ് വേദാന്തരീതിയിൽ 'നവ നിരൂപകർക്കും' പററിയത്. ഇതിന്റെ മറുപുറമെന്ന നിലയിലാണ് സമീപകാലത്തു ചില യൂറോപ്യൻ സൗന്ദര്യസിദ്ധാന്തങ്ങൾ വികസിച്ചു വന്നത്. ഈ വികാസത്തിന്റെ നിറമേറിയ രേഖകളിലൂടെ കടന്നുപോവുകയാണ് സച്ചിദാനന്ദൻ. ഇവിടെ.

ശാസ്ത്രസൗന്ദര്യശാസ്ത്രങ്ങൾക്കും ഈ നിഗമനം ബാധകമാണെന്നും തുടർന്നുള്ള ചർച്ചകൾ തെളിയിക്കും.) രവിന്ദ്രനാഥാ ടാഗൂർ, അരവിന്ദൻ തുടങ്ങിയ സമീപ കാല ഭാരതീയ സൗന്ദര്യ സൈദ്ധാന്തികർ കർക്കശമായ ആശയവാദാടിസ്ഥാനത്തിൽ തന്നെയാണ് തങ്ങളുടെ കലാ സങ്കല്പം ഉറപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഓഗ്ര ആവിഷ്കാരവാദിയാണ്. പ്രപഞ്ചത്തിൽ നിന്നൊറ്റപ്പെട്ട സ്വാർത്ഥമായ മനുഷ്യൻ ദുഃഖിതനാണ്. പ്രപഞ്ചസൃഷ്ടികളുമായുള്ള പുനഃസമാഗമമാണ് 'സാഹിത്യ'ത്തിലൂടെ സാധിക്കുന്നത്. ഈ 'താദാത്മ്യം', അഥവാ ബ്രഹ്മാണ്ഡ സൗഹൃദം, സൗന്ദര്യം സൃഷ്ടിക്കുന്നു. ആത്മ സാക്ഷാത്കാരത്തിനുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗമാണിത്. പ്രകൃതിയെക്കുറിച്ച് ധ്യാനിക്കാൻ മനുഷ്യൻ പ്രകൃതിയിൽനിന്നു ഭിന്നനായി സ്വയം കരുതേണ്ടിവരും; ആദ്യ കാലമാർക്കു അപരിചിതവത്കരണം (estrangement) എന്നു വിളിച്ചു ഈ പ്രതിഭാസത്തെ ഓഗ്രർ 'ലീല'യെന്നു വിളിക്കും. ആത്മാവും പ്രപഞ്ചവുമായുള്ള മിഥ്യയായ ഒരു വേർപാടാകാത്തതാണ്. ജീവാത്മാവും പരമാത്മാവും തമ്മിലുള്ള വിലയനപൂർവ്വമായ മിഥ്യാവിരഹം

പോലെ. ('വസ്തുക്കളെക്കുറിച്ചുള്ള നിഷ്ഠാമധ്യാനം' എന്നു കാൻ, ബ്രാഡ്ലി, ഷോപ്പർഹവർ.) കല 'ബ്രഹ്മാസാദസഹോദര'ത്തിലൂടെ ആനന്ദം നേടുന്നു, പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ആത്മീയമായ ആഴം പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഈ ആഴം നമുക്കു പ്രത്യക്ഷമാകുന്നത് വിചിത്രമായ മനുഷ്യാനുഭവങ്ങളിലൂടെ തന്നെയാണ്. നമ്മുടെ ഓരോ ചെറിയ അനുഭവവും പ്രപഞ്ചസത്തയെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നുണ്ട്; ഇന്ദ്രിയാർക്കശ്ചകമായ ഓരോ രൂപവും സൗന്ദര്യസത്തയെ അഥവാ 'പരമസൗന്ദര്യം' (ഹെഗലിന്റെ 'Absolute Beauty') ആവിഷ്കരിക്കുന്നുണ്ട്. പ്രത്യക്ഷത്തിൽ അന്യോന്യഭിന്നമെങ്കിലും വസ്തുക്കൾ സത്തയിൽ ഒന്നാണ്. കലയുടെ സത്യം വസ്തുവിലോ യുക്തിയിലോ അല്ല. ഈ സത്തയുടെ ആവിഷ്കാരത്തി

മുട്ടുന്നു, സ്വന്തം അസ്തിത്വത്തെ തിരിച്ചറിയുന്നു. ('അസ്മിതാബോധം') ഈ തീവ്രബോധമാണ് കലയ്ക്കു അതിന്റെ സവിശേഷ 'രൂപി' നൽകുന്നത്. പരമമായ സൗന്ദര്യത്തിന്റെ പ്രത്യേകമായ ആവിഷ്കാരമായ കല ബ്രഹ്മത്തെ (അഥവാ ഹെഗലിന്റെ 'Idea') ഇന്ദ്രിയ വേദ്യമായി സാക്ഷാത്കരിക്കുന്നു. കലയ്ക്കു ഭൗതിക പ്രയോജനങ്ങളില്ല, എന്നാൽ കലാകാരൻ ആവിഷ്കരിക്കുന്ന അനുഭവം 'സമൂഹത്തിന്റെ ഹൃദയ'ത്തിലുള്ളതാകയാൽ, അതു പങ്കുവയ്ക്കാവുന്നതാണ്. മൗലികതയുടെ പേരിൽ കലാകാരൻ സംവേദനക്ഷമതയെ തടസ്സപ്പെടുത്തരുത്. തനിക്കും മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന ജീവിതത്തിന്റെ ഉദാത്തസുന്ദരമായ വശങ്ങളെല്ലാം കലാകാരൻ സ്വാംശീകരിക്കുന്നുണ്ട്. [ടി. എസ്. എലിയറിന്റെ

ലാണ്. ആവിഷ്കാരത്തിലൂടെ മനുഷ്യൻ പ്രപഞ്ചത്തെ ആത്മനിഷ്ഠവത്കരിക്കുകയല്ല, മറിച്ച്, അനുഭവങ്ങളിലൂടെ ആത്മനിഷ്ഠവത്കരിച്ച ആനന്ദസന്താപങ്ങളെ ആത്മനിഷ്ഠതയിൽനിന്നു മോചിപ്പിക്കുകയാണ് (de subjectify) ചെയ്യുന്നത്. ഇങ്ങനെ മോചിപ്പിക്കുന്നതിന്റെ പ്രത്യേകരീതികളാണ് 'സൈലികൾ', കലയുടെ ഉള്ളടക്കം സമഗ്രമായ മനുഷ്യവ്യക്തിത്വമാണ്, എന്നാൽ അതു കലയാകുന്നത് മാധ്യമത്തിലൂടെ സുന്ദരമായി ആവിഷ്കരിക്കപ്പെടുമ്പോൾ മാത്രമാണ്. അനാവിഷ്കൃതമായ സൗന്ദര്യ സാദനത്തെ 'ഏഴുതപ്പൊത്ത കവിത'യെന്നു വിളിക്കുന്നത് കത്താത്ത വിവിധ കലാകലകളിലെ അഗ്നിയിലെ വിളിപ്പാട്ടും പോലെയാണെന്നു ഓഗ്രർ പറയുന്നു. 'ഏഴുതപ്പൊത്ത കവിത'യെന്ന ആശയത്തെ ക്രോച്ചേയും നിരാകരിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. അപ്രതിരോധവും അഭൂതപൂർവ്വമായ ലീലയുടെ മണ്ഡലമായ സാഹിത്യം പാരതന്ത്ര്യങ്ങളിൽ നിന്നു മുക്തമാണ്. പ്രപഞ്ചസൃഷ്ടിയുടെ ആനന്ദം തന്നെയാണ് കലാകാരനും അനുഭവിക്കുന്നത്. താൻ നിർമ്മിക്കുന്ന മിഥ്യാലോകത്തിൽ വച്ച് കലാകാരൻ തന്നെത്തന്നെ കണ്ടു

'പാരമ്പര്യ' സങ്കല്പവുമായി ഇരുട്ടത്തു വരുന്നുണ്ട്.) കലാകാരൻ ക്രാന്തദർശിയായതിനാൽ ഭാവിക്കേണ്ട വേണ്ടിയിട്ടില്ലാത്തവയാണ്. പ്രപഞ്ചത്തെ ഒരു സങ്കേതിക ഘടനയായി സങ്കല്പിക്കുക, ആ കേന്ദ്രമായി 'ബ്രഹ്മം', 'ആശയം', 'പരമസൗന്ദര്യം' തുടങ്ങിയ അമൂർത്ത കലാപനകളെ പ്രതിഷ്ഠിക്കുക. ഘടനയുടെ ഓരോ അംശത്തിലും ഈ പൊതുപ്രവർത്തിക്കുന്നതായി കരുതുക, പ്രത്യേകത്തെ സാമാന്യത്തിന്റെ പ്രതിഭാസം മാത്രമായിക്കാണുക, കാലത്തിലൂടെ തുടർന്നു വീടുന്ന ഒരു സത്തയെ സങ്കല്പിക്കുക—ഇങ്ങനെയാണ് ഓഗ്രിയൻ കലാ സങ്കല്പം അതിന്റെ ആശയവാദാടിസ്ഥാനം പ്രകടമാക്കുന്നത്.

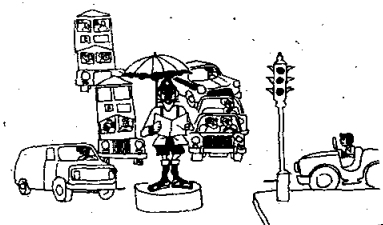
ഓഗ്രിയന്റെ കലാസങ്കല്പത്തിൽ മനുഷ്യനും മനുഷ്യാനുഭവങ്ങളുടെ വൈവിധ്യത്തിനും സ്ഥാനമുണ്ടായിരുന്നു. അത്രത്തോളം അതു 'ഹ്യുമനിസ്റ്റ്'യിരുന്നുവെന്നു പറയാം. ഓഗ്രർ കൃതികളെ ആത്മീയമായിരിക്കണമെന്ന സ്പോഹനിർഭരവുമായ കാൻ-രേമൂർത്തരീതിയിലേക്കിലും—ഈ 'മനുഷ്യത്വം' സ്ഥായിച്ചിരിക്കുന്നു. അരവിന്ദനിലെത്തുമ്പോൾ ഈ മനുഷ്യത്വം പോലും കലയ്ക്കു നഷ്ടമാകുന്നു; ഹൈന്ദവമായ

ഒരു 'ഫണ്ടമെൻറലിസം' അരവിന്ദനിലുണ്ട്. ഹിന്ദുവിന്റെ കാവ്യ-നാടകാദികളെക്കുറിച്ച്, വിശാലമെന്നു വിളിക്കാൻ പ്രയാസമായ, ഒരഭിമാനവുമുണ്ട്. ഷേക്സ്പിയർ നാടകങ്ങളെപ്പോലെ ദുരന്തം സങ്കല്പിക്കാനോ ക്രൂര്യത്തെ വിശകലനം ചെയ്യാനോ പോലും അസാധ്യമായവിധം സംസ്കാരസ്വന്നനായിരുന്നു ഹിന്ദു എന്നും, അതുകൊണ്ടാണ് 'ഹൈന്ദവ' നാടകങ്ങളിൽ ക്രൂര്യവും ദുരന്തവും കാണാത്തതെന്നും അദ്ദേഹം പറയുന്നു. (ഇതേ 'സംസ്കാരസ്വന്നന'മായ ഹിന്ദുവാണു് മൃഗീയമായ ജാതിവ്യവസ്ഥയ്ക്കും കൂടിലുന്റെ അർത്ഥശാസ്ത്രത്തിലെ നിഷ്ഠുരണമായ അധികാരസങ്കല്പത്തിനും സ്ത്രീക്കു് സ്വാതന്ത്ര്യമനുഭവിക്കാത്ത സ്തുത്യാചാരങ്ങൾക്കും ജന്മം നൽകിയതു്. എന്നു മറന്നുകൂടാ.) ചരിത്രാത്മക സമീപനത്തെ അരവിന്ദൻ സമ്പൂർണ്ണമായി തള്ളിക്കളയുന്നു. കാവ്യോദ്യാനത്തിലേക്കു കടന്നുവരുന്ന ശാസ്ത്രത്തിന്റെ വെട്ടിച്ചാലുകളാണ് ചരിത്രപരമായ സമീപനം എന്നദ്ദേഹം പറയുന്നു. വ്യക്തിപ്രതിഭയാണ് നിർണ്ണായകം. അതിനെ പ്രസ്ഥാനങ്ങളിലും പ്രവണതകളിലും വിഭയിപ്പിക്കുന്നതു ശരിയല്ല. കലയുടെ കേന്ദ്രധർമ്മം 'ചിത്തവിസ്താരം'മാണ്, സൗന്ദര്യത്തെ അതിന്റെ മൂലസ്തോതസ്സോളം പിന്തുടരേണ്ടതാണ്, അതു് നേഷ്യാനുഭവത്തിനു് കാലാതിതമായ മേന്മ നൽകുന്നു, വിപരീതങ്ങളെ പൊരുത്തപ്പെടുത്തുന്നു, വികാര-വിജ്ഞാനങ്ങളെ ഒന്നിപ്പിക്കുന്നു. ജീവശാസ്ത്രപരവും സാമ്പത്തികവും മറ്റുമായ യാദൃച്ഛികനിർണ്ണയനങ്ങളിൽ നിന്നും അസ്തിത്വത്തിന്റെ ശാശ്വതനിയമങ്ങളെ വ്യവച്ഛേദിച്ചു കാണിച്ചു നമ്മുടെതന്നെ അർത്ഥം വെളിപ്പെടുത്തി രസജന്യമായ സംതൃപ്തി നല്കുന്ന കല. (രസേന തൃപ്താ:) ബിംബങ്ങളുടെ പ്രഭവമായ ഭൂമിയുടെ ഐഹികതയിൽ നിന്നാണ് അതു് ഉദ്ഭവനമാരംഭിക്കുന്നത്. എന്നാൽ, ഉദാത്തകല ഐന്ദ്രിയതയെ ഭേദിച്ച്, ദുഃശ്ചായത്തിൽ നിന്നും അദൃശ്യമായതിലേക്കുയരുന്നു. ഈ ശ്രമത്തിൽ കവിത 'മന്ത്ര'മായി മാറുന്നു. ഹൈന്ദവ പ്രേരണയാണ് ഭൗതികതയിൽ നിന്നുയർന്നു് അതിന്ദ്രിയസാധ്യതകൾ സാക്ഷാത്കരിക്കാൻ കവി യത്നിക്കുന്നു. പ്രത്യക്ഷങ്ങളുടെ പിന്നിലുള്ള പരമയാമാർത്ഥ്യം, ഒരു സ്വയം നിരാകരണത്തിലൂടെ രൂപപ്രപഞ്ചത്തിൽ ആവിഷ്കാരം തേടിയിരിക്കുകയാണ്. ആ യഥാർത്ഥ്യത്തിലേക്കുത്തന്നെ. ആകാരങ്ങളെ പിന്തുടരുന്ന കലാകാരൻ. വസ്തു, ജീവൻ, മനസ്സ്—ഇവ പരിണാമത്തിന്റെ ഘട്ടങ്ങളാണ്; പരിണാമം ഇപ്പോഴെത്തിനിൽക്കുന്ന പടവാണം മനസ്സ്. ഇനി അതു് 'അതിമനസ്സി'ലേക്കും (Supermind) പുരോഗമിക്കും. സ്വയം പ്രബുദ്ധമായ, സ്വയം നിർണ്ണയിക്കുന്ന, സ്വയം സമ്പൂർണ്ണമായ ഈ ആത്യന്തികാവസ്ഥയോടാണ് കലയുടെ ഉന്മൂലത്വം. സത്യാകാരമായ ആത്മാവിഷ്കാരമോ ലോകാവിയ്കാരമോ ആയ കല, ജീവിതത്തിലെ ലയവിച്ഛിത്തിക്കു് അന്ത്യംകുറിച്ചു് മനുഷ്യനും പ്രപഞ്ചവുമായുള്ള ഉദ്ഗ്രഥനം

സാധിക്കുന്നു. ഔപചാരിക മതത്തിനപ്പുറം പോകുന്ന ഔദ്യോഗികതയിലൂടെ, പ്രാതിഭാസിക പ്രകൃതിയിൽ നിർല്പിതമായ ഈശ്വരത്വത്തിന്റെ മുഖദർശനം നൽകുന്ന അതു് രൂപസൗന്ദര്യത്തെ പ്രപഞ്ചസത്യവുമായി ഇണക്കുന്നു. അരിസ്റ്റോട്ടിലിന്റെ 'ക്ലാർസിസ്റ്റം', ഹൈന്ദവ പാരമ്പര്യത്തിലെ 'ചിത്തശുദ്ധി'യും സമാനമാണെന്നു് അരവിന്ദൻ വാദിക്കുന്നു. 'ചിത്തശുദ്ധി' സംയമത്തിലൂടെയെന്നപോലെ ഭോഗത്തിലൂടെയും നേടാവുന്നതത്രേ. ഭാവനാത്മകമായ സംതൃപ്തിയിലൂടെ കല മനസ്സിനെ ശീലങ്ങളിലും ആശയങ്ങളിലും വികാരങ്ങളിലും നിന്നു് മോചിപ്പിക്കുന്നു. കലയുടെ ഏറ്റവും താഴ്ന്ന പ്രയോജനതലമാണു് സൗന്ദര്യതലം. പിന്നത്തേതു് ധൈര്യബലം, ഏറ്റവുമുയർന്നതു് ആദ്ധ്യാത്മികം. ഉദാത്തമായ അറിവിന്റെ ഉറവിടം അന്തർജ്ഞാനമാണ്. പ്രകൃതിജന്യവും യുക്തതീതവുമായ അന്തർജ്ഞാനം ആത്മബോധത്തിന്റെ വാതിൽ തുറന്നുതരുന്നു—ഇത്തരമൊരു സമീപനത്തിലൂടെ അരവിന്ദൻ കലയെ യുക്തിയിലും സമൂഹത്തിലും ചരിത്രത്തിലും നിന്നു് മുക്തമാക്കി യോഗികമായ ഒരു സ്വകാര്യതലത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്നു.

കാലപനികത മുതൽ 'നവനിരൂപണം'വരെ

ഇംഗ്ലീഷിൽ 18-ാം നൂറ്റാണ്ടു മുതൽ 'സാഹിത്യ'ത്തെക്കുറിച്ചു നിലവിലിരുന്ന

ന്ന ധാരണകളുടെ വർഗ്ഗപരവും പ്രത്യയശാസ്ത്രപരവുമായ അടിസ്ഥാനങ്ങൾ ഒന്നോടിച്ചു പരിശോധിക്കുക: വ്യാവസായികമുതലാളിത്തം യഥാർത്ഥ ജീവിതത്തിൽനിന്നെടുത്തുകുളഞ്ഞ സർഗ്ഗാത്മക മൂല്യങ്ങളെ ഭാവനാത്മകമായി പുനഃപ്രതിഷ്ഠിക്കുവാനാണ് ഇംഗ്ലീഷിലെ കാല്പനിക സൈദ്ധാന്തികർ സാഹിത്യത്തിൽ 'സർഗ്ഗാത്മക ഭാവന'യ്ക്കു കേന്ദ്രസ്ഥാനം നൽകിയതു്. പുത്തൻ ധനികവർഗ്ഗത്തിന്റെ ഉപകരണവാദം, മനുഷ്യബന്ധങ്ങളുടെ വാണിജ്യവത്കരണം, പ്രകട 'വസ്തു'കളുടെ വിഗ്രഹവത്കരണം, ഇതിന്റെയെല്ലാം ഫലമായി ഉണ്ടായ കലാവിരോധം—ഇതിനെല്ലാമെതിരായ ഒരു പ്രതികരണമായിരുന്നു കാല്പനികത. അതിനുമുമ്പു നിലവിലിരുന്ന നിയോ-ക്ലാസ്സിസിസം ക്രമം, യുക്തി, ഔചിത്യം തുടങ്ങിയവയ്ക്കാണ് പ്രഥമ സ്ഥാനം കല്പിച്ചിരുന്നത്. സാംസ്കാരികമായി പിന്നോക്കം നില്ക്കുന്നതും സാമ്പത്തികമായി ശക്തി പ്രാപിക്കുന്നതുമായ മദ്ധ്യവർഗ്ഗങ്ങളെ, ഒരിക്കലും

ആദ്ധ്യവർഗ്ഗങ്ങളുടെ മൂല്യങ്ങൾ പഠിപ്പിച്ചു നേരെയാക്കി 'യെടുത്തു' അരാജകത്വം തടഞ്ഞു വ്യവസ്ഥയെ ഉന്നം കൂടാതെ നിലനിറുത്തുകയായിരുന്നു ഈ സാഹിത്യ സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ പ്രത്യയശാസ്ത്രപരമായ ധർമ്മം. പണ്ടത്താസ്വതം ശക്തത്തിൽ മതം ദുർബ്ബലമായിക്കൊണ്ടിരുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ 'സാഹിത്യം' മതത്തിനുപകരംനിന്നു. 'ആത്മാവിനെ രക്ഷിക്കുകയും ഭരണകൂടത്തിന്റെ മുറിയുണ്ടാക്കുകയും'ണു് സാഹിത്യത്തിന്റെ പുതിയ ധർമ്മമെന്നു് പരസ്യമായി പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടു. സമൂഹത്തിനു് അടിസ്ഥാനമിടാമോളികളും വൈകാരികമൂല്യങ്ങളും നൽകി വിവിധവിതാനങ്ങളെ കൂട്ടിയിണക്കി ഒരേകീകരണശക്തിയായി പ്രവർത്തിക്കാൻ സാഹിത്യത്തിനുള്ള കഴിവു കണ്ടെത്തിയ മാതൃ ആർനോഡ്, ധനമൂല്യത്തിനടിപ്പെട്ട മദ്ധ്യവർഗ്ഗത്തിനു് ഒരു പ്രത്യയശാസ്ത്രം നൽകാൻ ശ്രമിച്ചു. അവരെ ആദ്ധ്യവത്കരിച്ചു, തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തെ ചൊല്ലിക്കുന്നിറുത്താൻ അവരെ കഴിവുറവരാക്കുകയായിരുന്നു ആർനോഡിന്റെ ലക്ഷ്യം. അദ്ധ്യാനീവർഗ്ഗത്തിന്റെ കൂട്ടായ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിനെ ചെറുക്കുവാൻ അധീശവർഗ്ഗത്തിന്റെ സംസ്കാരസമ്പത്തിനെക്കുറിച്ചു അവരെ തുടരെത്തുടരെ ഓർമ്മിപ്പിക്കേണ്ടിയിരുന്നു. സ്വയം സാഹിത്യം സൃഷ്ടിക്കാൻ കഴിവു. ഒഴിവുമില്ലാത്ത അവർ ഉപരിവർഗ്ഗത്തിന്റെ മഹദ്ഭാവനകളിൽ അഭിമാനം കൊള്ളേണ്ടിയിരുന്നു. താത്കാലികമായ ഭൗതികാവശ്യങ്ങളിൽനിന്നു് ചിരന്തനസത്യങ്ങളിലേക്കു് ജനശ്രദ്ധതിരിക്കുകയും വിനയവും അനുസരണവുമുള്ള പൗരന്മാരായി ജനങ്ങളെ വളർത്തിയെടുക്കുകയും ആവശ്യമായിരുന്നു. ഈ വർഗ്ഗപരമായ ആവശ്യം സർവ്വകലാശാലകൾ അതിഭവഗം ഏറ്റെടുത്തു, സാഹിത്യപഠനം ബഹുമാന്യമായി.

ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ടി. എസ്. എലിയറിനു് തന്റെ സാഹിത്യസിദ്ധാന്തങ്ങൾ മുന്നോട്ടുവച്ചതു് മദ്ധ്യവർഗ്ഗലിബെറലിസത്തിനെതിരായിട്ടാണ്. മനുഷ്യർ തങ്ങളുടെ കൊച്ചുകൊച്ചു വ്യക്തിത്വങ്ങളും അഭിപ്രായങ്ങളും ഒരു നിർവ്യക്തികൃമത്തിനായി ബലികഴിക്കണമെന്ന അധികാരാധിഷ്ഠിതമായ (authoritarian) പരിഹാരമായിരുന്നു എലിയറിന്റെതതു്. സാഹിത്യത്തിന്റെ മണ്ഡലത്തിൽ ഈ ക്രമത്തെ എലിയറിനു് 'പാരമ്പര്യ'മെന്നു വിളിച്ചു. ഭൂതകാലത്തിൽനിന്നു് തന്റെ കവിതയെഴുതാൻ തന്നെ സഹായിക്കുന്ന അംശങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുത്തു് അതിനെ 'പാരമ്പര്യ'മെന്നു വിളിക്കുകയാണ് എലിയറിനു് ചെയ്തതു്. 'പാരമ്പര്യ'ത്തിൽ തിങ്ങിക്കൂടിയിരുന്ന ക്ലാസ്സിക്കുകൾ പുതിയ ഒരുവന്നു വഴിയൊരുക്കാനായി വിനയപൂർവ്വം സ്ഥലമൊഴിഞ്ഞുകൊടുത്തു. കർത്താവിൽ ജീവിക്കാതെ

കുറിപ്പായിട്ട് സ്വർഗ്ഗം കിട്ടാത്തതു പോലെ, പാരമ്പര്യത്തിൽ നിലനില്പാത്ത സാഹിത്യരചനയ്ക്ക് മുഖ്യംകൂട്ടുകയില്ല. 'പാരമ്പര്യം' ദൈവത്തെപ്പോലെ, ചില കൃതികളെക്കാൾ തിരഞ്ഞെടുക്കൽ, ചിലപ്പോൾ അറിയപ്പെടാതെ കിടന്നവയെ പ്രകാശത്തിലേക്കുയർത്തുന്നു. ചിലപ്പോൾ പ്രസിദ്ധരെ നിത്യനരകത്തിൽ വിധിക്കുന്നു. (എലിയററിന്റെ സാഹിത്യസിദ്ധാന്തവും രാഷ്ട്രീയസിദ്ധാന്തവും അന്യോന്യപുരകങ്ങളായിരുന്നു. കുറച്ചു വർഷം-ബങ്ങലാൽ രേക്കപ്പെട്ടത് ഗ്രാമീണമായൊരു സമുദായക്രമമാണ്. ഇരുപതുകളിലെ എലിയററി ആദർശമായിക്കരുതിയത്. യഹൂദരോടുള്ള പച്ചവടം 'ആക്ഷൻ ഫ്രാൻസൈസ്' എന്ന ഫ്രെഞ്ച് അർദ്ധമാസിസ്റ്റിക് സംഘടനയോടുള്ള അടുപ്പവും ഹിറോളറുടെ സൈന്യം പോളണ്ടിലേക്കു മേർച്ച് ചെയ്യുമ്പോഴും മതത്തിൽ ഒരറ്റമുറി കണ്ടെത്താനുള്ള വ്യഗ്രതയും അധികാരോന്മുഖമായ ആ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ ഭിന്നഭാവങ്ങളായിരുന്നു.) ആഗോളയുദ്ധവും മുർച്ചിക്കുന്ന വർഗ്ഗസമരവും തകരുന്ന മൂലധനവ്യവസ്ഥകളുമെല്ലാം ചേർന്ന് യൂറോപ്പിലുണ്ടാക്കിയ പ്രതിസന്ധിയുടെ പരിഹാരം ചരിത്രത്തോടുതന്നെ പുറംതിരിഞ്ഞിരിക്കുകയാണെന്നും ചരിത്രത്തെ 'മിഥോളജി' കൊണ്ട് അട്ടിമറിക്കുകയാണെന്നും എലിയററി വിശ്വസിച്ചു. ലിബെറലിസം ഇനി പോരെന്നും കൂടുതൽ ശക്തവും പരമ്പരയായ ഒരനുഭവസന കാലം വരണമെന്നും ആഗ്രഹിച്ച എസ്റ്റാബ്ലിഷ്മെന്റിന്റെ സത്തിൽ ആ അയസ്ക്രമമാണ് ഒർഗ്വിച്ചത്. ഐ.എ. റിച്ചാഡ്സ്. 'അർത്ഥശാസ്ത്ര'ജ്ഞനായ നവനിരൂപകനും ചരിത്രത്തോടുള്ള ഈ അവഗണനയെ സൂക്ഷ്മവത്കരിച്ചു. കവിതയ്ക്കുമോത്രമേ യൂറോപ്പിനെ രക്ഷിക്കാനാവൂ എന്ന് റിച്ചാഡ്സ് വിശ്വസിച്ചു. ശാസ്ത്രത്തെ നിഷ്പക്ഷമായ ഒരു സാങ്കേതികപദ്ധതിയായിക്കാണുന്ന നവീന ശാസ്ത്രചാടത്തിന്റെ ഉദയമായിരുന്നു അദ്ദേഹം. ചരിത്രവൈരുദ്ധ്യങ്ങളെ യഥാർത്ഥത്തിൽ പരിഹരിക്കാനാവില്ലെങ്കിൽ ധ്യാനാത്മകമായ മനസ്സിൽ പ്രേരണകളുടെ ലയനത്തിലൂടെ ആത്മനിഷ്ഠമായി പരിഹരിക്കാമെന്നു കരുതി. വ്യാവസായിക മുതലാളിത്തത്തിൽനിന്നു രക്ഷനേടാനുള്ള ഗ്രാഹ്യമായ അഭയകേന്ദ്രമായി കവിത. പരാവർത്തനവിധേയമല്ലാത്ത, പണ്ണിതിർന്ന ഒരു പുണ്യപുസ്തകമായി അത്. രചയിതാവിന്റെ മാനസികാവസ്ഥ നമ്മിൽ പുനഃസൃഷ്ടിക്കുന്ന പ്രക്രിയായാണ് 'വായന'യെന്ന് റിച്ചാഡ്സ് ആത്മാർത്ഥമായി വിശ്വസിച്ചു. മഹത്തായ സാഹിത്യം മഹാനാരുടെ സൃഷ്ടിയാണെന്നും അവരുടെ ഗംഭീരമായ ആത്മാക്കളെ അടുത്തുകാണാൻ അതു സൗകര്യമുണ്ടാക്കുന്നുവെന്നും അദ്ദേഹം കരുതി. നവ നിരൂപണം (New Criticism) ചെയ്തത് രചയിതാവിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങളിൽനിന്നും ഒപ്പം വാ

യനക്കാരന്റെ വികാരങ്ങളിൽ നിന്നും പാഠാർത്ഥത്തെ മോചിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു. കവിതയെ അത് ഒരു അടഞ്ഞ വ്യവസ്ഥയാക്കി, വിഗ്രഹം പോലെ സ്വയംപര്യപൂർത്തിയാക്കി. അർത്ഥോത്പാദനക്രിയ സാമൂഹ്യമാണെന്നു കാണാത്തതിനാൽ 'പാഠ'ത്തെ ചരിത്ര-സാമൂഹ്യ സന്ദർഭങ്ങളിൽനിന്നും അപരിപൂർണ്ണ നിറുത്തി. ഭാരതീയ കാവ്യമീമാംസകർക്ക് പറ്റിയ അതേതെറ്റാണ് വേറൊരു രീതിയിൽ 'നവനിരൂപകർ'ക്കും പറ്റിയത്. രണ്ടും സാങ്കേതികത്വങ്ങളിൽ കരുങ്ങി, കൃതികളെത്തന്നെ സാഹിത്യത്തിന്റെ ഗുണങ്ങളും ലക്ഷണങ്ങളും പരതി, വായനക്കാരനെ ഒരു നിർഗുണ സത്വമായി, വിഗ്രഹപണ്ഡിതനായി, നിർമ്മാണ നിർമ്മാതാക്കായി, ഭാഷാജ്ഞാനമുള്ള ഒരു ശൂന്യനായി, കരുതി.

പ്രതിഭാസവിജ്ഞാനീയം

ഇന്ത്യയിലെ ആധുനിക നിരൂപണത്തിൽ ഗാഢമായ സ്വാധീനം ചെലുത്തിയിട്ടുള്ളതോ ചെലുത്തിവരുന്നതോ ആയ യൂറോപ്യൻ നിരൂപണപദ്ധതികളുടെ രാഷ്ട്രീയവിവക്ഷകളുടെ ഒരു ലഘുസംക്ഷേപം. 'സാഹിത്യ'ത്തെക്കുറിച്ചുള്ള കാഴ്ചപ്പാടുകളെല്ലാം തന്നെ 'സാഹിത്യബാഹ്യ'ധനികളുൾക്കൊള്ളുന്നുവെന്നു തെളിയിക്കും.

ഒന്നാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിനുശേഷം യൂറോപ്പിലുണ്ടായ പ്രത്യയശാസ്ത്ര പ്രതിസന്ധിയിൽനിന്നു പിറവിയെടുത്ത ചിന്താപദ്ധതിയായിരുന്നു 'പ്രതിഭാസവിജ്ഞാനീയം' (Phenomenology). 'സ്വയം സമ്പൂർണ്ണമായ ഓരോശാസ്ത്രീകശാസ്ത്രത്തിലൂടെ മനുഷ്യന്റെ ആത്മീയമായ പുനർജനനത്തിനു വഴിയൊരുക്കാ'നായിരുന്നു ഈ പദ്ധതിയുടെ അവതാരകനായ എഡ്മണ്ട് ഹ്യൂസെർലിന്റെ ശ്രമം. അരക്ഷിതാവസ്ഥയിൽനിന്നു മോചനം നേടാൻ സുനിശ്ചിതമായ കാര്യങ്ങളെ മാത്രമേ ആശ്രയിക്കാവൂ എന്നദ്ദേഹം തീരുമാനിച്ചു. മനുഷ്യനിരപേക്ഷമായ വസ്തുലോകത്തിന്റെ നിലനില്പ് അനിശ്ചിതമാണ്. നമ്മുടെ ജ്ഞാനത്തിനു പുറത്താണ്. നമ്മുടെ ബോധത്തിൽ വസ്തുക്കൾ എങ്ങനെ പ്രതിഫലിക്കുന്നു എന്നറിയാൻ മാത്രമാണ് നമുക്കു കഴിയുക. എല്ലാ ബോധവും എന്തിനെയെങ്കിലും കുറിച്ചുള്ള ബോധമാണ്. ചിന്തയും ചിന്താവിഷയവും അന്യോന്യശാസ്ത്രീയമാണ്. പരസ്പരസംബന്ധമാണ്. നമ്മുടെ ആസന്നമായ അനുഭവത്തിനു പുറത്തുള്ളതെല്ലാം സ.ശ.യാസപരമാണ്; ബാഹ്യലോകത്തെ ബോധത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തിലേക്കു വെട്ടിച്ചുരുക്കണം. ഇതാണ് 'പ്രതിഭാസവിജ്ഞാനപരമായ സംക്ഷേപവൃത്തി' (Phenomenological Reduction) ശുദ്ധ പ്രതിഭാസങ്ങളുടെ ശാസ്ത്രമായ 'ഫിനോമിനോളജി'. പ്രതിഭാസങ്ങളെ സാർവ്വലൗകികമായ ഒരു സത്താവ്യവസ്ഥയായി മനസ്സിലാക്കുന്നു. പ്രതിഭാസത്തെ മനസ്സിലാക്കുകയെന്നാൽ അതിന്റെ മാറ്റമില്ലാത്ത കാതലിനെത്തന്നെ പിടി

ച്ചെടുക്കുകയെന്നാണർത്ഥം; അങ്ങനെ വസ്തുക്കളെ അവയുടെ മൂലമാതൃകകളിലേക്കു വെട്ടിച്ചുരുക്കാൻ കഴിയും. ഇതാണ് 'മാതൃകോന്മുഖമായ സംക്ഷേപവൃത്തി' (Eidetic Reduction; eidōs (Gk) = type, മാതൃക) പ്രതിഭാസങ്ങളെ യും ബോധത്തിന്റെ അഗാധഘടനകളെയും ഏകകാലത്തു അനാവരണം ചെയ്യുന്നതായി പ്രതിഭാസവിജ്ഞാനീയം. അപകാശപ്പെട്ട രീതിശാസ്ത്രത്തെപ്പോലെ സ്ഥിര ആശയവാദമായിരുന്നു ഇത്. 'മനുഷ്യബോധം' എന്ന ഒരമുർത്തനത്തെയും ശുദ്ധസാമ്യതകളുടെ ഒരു ലോകവുമായിരുന്നു അതിന്റെ അന്വേഷണവിഷയം. വസ്തുസത്തകളിലേക്കുള്ള ഈ പ്രയാണം, കാവ്യഭാഷ യഥാർത്ഥ്യത്തിന്റെ സത്തയെത്തന്നെ ആവിഷ്കരിക്കുന്നുവെന്നു എഫ്. ആർ. ലീവിസ്സിന്റെ സിദ്ധാന്തത്തോടുതുല്യവരുന്നതാണ്. ഇരുവരും ജ്ഞേയമായതിന്റെ സമാശ്വാസങ്ങളിലേക്കു തിരിച്ചുപോകുന്നു; ഇരുവരും അന്തർജ്ഞാനത്തിൽ ഊന്നുന്നു. പ്രതിഭാസങ്ങളെ യുക്തിസഹമായി നിർമ്മിക്കേണ്ട ചുമതലയിൽനിന്നും ഒഴിഞ്ഞുമാറ്റുന്ന, കേവലമായ അന്തർജ്ഞാനത്തിലൂന്നുന്ന, ഏതൊരു സിദ്ധാന്തവും അധികാരോന്മുഖമാണ്; വ്യക്തിയെ സമൂഹത്തിനു മുകളിൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കുകയും യുക്ത്യനുസൃതമായ ചോദ്യംചെയ്യലിനെ നിഷേധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. വിഷയവും വിഷയിയും ഇവിടെ ഒന്നിന്റെ ഇരുപുറങ്ങൾ മാത്രമാണ്. മനുഷ്യലക്ഷ്യങ്ങളിൽനിന്നും വസ്തുക്കൾ വിച്ഛേദിക്കപ്പെടുന്ന ഉപഭോക്തൃ സമൂഹങ്ങൾക്കു് അയഥാർത്ഥമായ ഒരാശ്വാസമാണ് വിഷയ-വിഷയികളുടെ ഈ ഐക്യം. ലോകവും മനസ്സും ഒന്നാകുന്നു-മനസ്സിനകത്താണെന്നു മാത്രം. കർത്തൃനിഷ്ഠതയെ തീരെ നിരാകരിച്ച പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ശാസ്ത്രത്തിന്റെ യുക്തിവാദത്തിനെതിരെ, കർത്തൃനിഷ്ഠതയിൽ മാത്രം ഊന്നുകയാണ് പ്രതിഭാസവിജ്ഞാനീയം. ചെയ്തത്. 'മനുഷ്യനെ' അമുർത്തവത്കരിച്ചെടുത്ത അവനെ ശരിക്കും സൃഷ്ടിക്കുന്ന ചരിത്രത്തിനും സാമൂഹ്യാവസ്ഥയ്ക്കും മുമ്പിൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കുകയാണ് ഹ്യൂസെർലും ചെയ്തത്. ക്ലാസ്സിക്കൽ ബുർഷാപ്രത്യയശാസ്ത്രത്തിന്റെ പുരാസ്ഥപുമാണിത്. ചരിത്രവും സാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥയും ജലധാരയിൽനിന്നു ജലമെന്നപോലെ മനുഷ്യനിൽനിന്നു പ്രവഹിക്കുന്നതായി ഇതു സങ്കല്പിക്കുന്നു. വ്യക്തിയുടെ കർത്തൃത്വത്തെ എല്ലാ അർത്ഥത്തിന്റെയും ഉറവയായിക്കരുതുന്നു. ലോകത്തെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതുതന്നെ മനുഷ്യനാണെങ്കിൽ, അവൻ ലോകത്തിന്റെ ഭാഗമല്ലല്ലോ. അങ്ങനെയാണ് വിഷയി അതിത്വം നേടുന്നത്. (transcendental subject). സഗൗരവമായ ഒരു ചരിത്രപ്രതിസന്ധിക്ക് ഭാവനാത്മകമായ ഒരു പരിഹാരം നിർദ്ദേശിക്കുകയാണ് വിഷയിയുടെ പുനഃസ്ഥാപനത്തിലൂടെ പ്രതിഭാസവിജ്ഞാനീയം ചെയ്തത്.

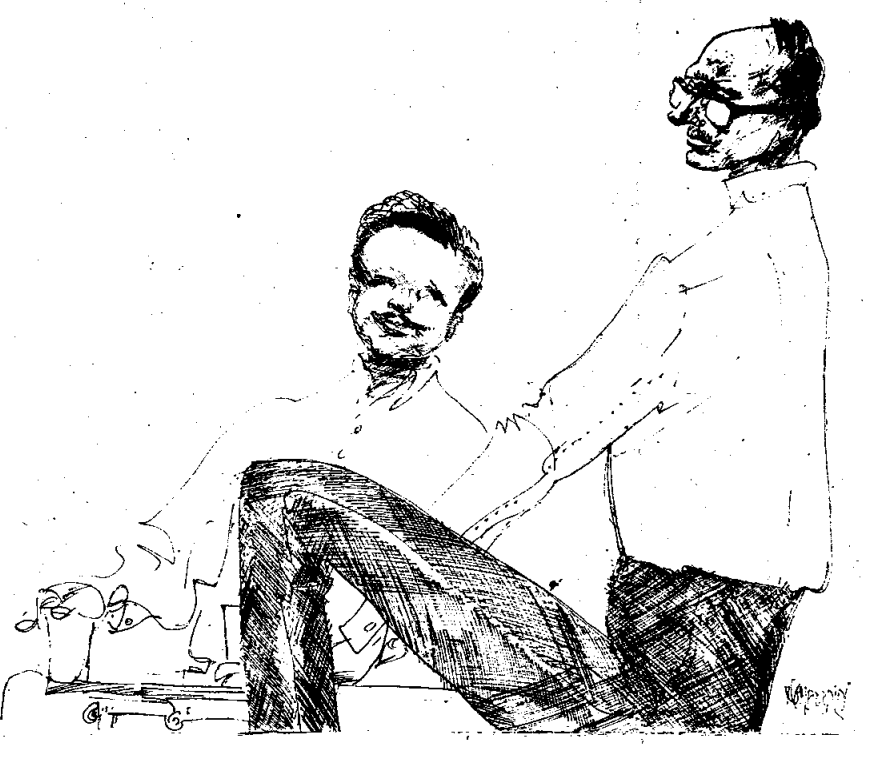
(തുടരും)

"ജനം...പാർലമെന്റ്..." ഞാൻ പറഞ്ഞു. ബാഹുലേയൻ ടിപ്പോയിയുടെ പരപ്പിനു മുകളിലൂടെ ചാഞ്ഞു, എന്റെ മുഖത്തോടുത്തു. "നീ കഴുതയാണോ, കഴുതയാണിനെയിടുകയാണോ?" "രണ്ടുമല്ല..." "നീ ഗർഭഭം ചമയുകയാണ്...അത് പോട്ടെ...അത് ഒരു ഇഷ്ട ആക്കേണ്ട കാര്യമില്ല...കാമിനി ലോഷിനെയും ടോപ്പ് മേഫിയെയും പറ്റി കേട്ടിട്ടില്ലാത്ത മിസ്റ്റർ നിർദ്ദോഷിയവർക്കുള്ള, ലോകവിനാശപ്പാർട്ടിയിലെ സമുന്നതനായ-ഐ മീൻ, അപ്പ് ആൻഡ് കമിങ്-നേതാവ് പാബ്ലോ-ഗണെപ്പറിയെങ്കിലും നീ കേട്ടിട്ടുണ്ടോ?" "കേട്ടിട്ടുണ്ടോ എന്നോ? അവനല്ലായിരുന്നോ?" ബാഹുലേയൻ ചോദിച്ചു. പുതിയ ഫിലിംസ്റ്റാറോ മറ്റോ ആയിരിക്കാമെന്നു തോന്നി. ഏതായാലും ഞാനറിയില്ല. കേട്ടിട്ടുപോലുമില്ല. അക്കാദ്യം ഞാൻ ബാഹുലേയനോടു പറഞ്ഞു. "അതാണ് അവളുടെ സക്സസ്! അവളേയും അവളെ ഉപകരണമാക്കുന്നവരേയും..."

ഇതു പറഞ്ഞതിനുശേഷം, ബാഹുലേയൻ വർണ്ണിക്കാൻ തുടങ്ങി. "പ്രേബോയ്" സെൻറർഫോറഡിൽ ഇന്നേറ്റം അച്ചടിച്ചവനിട്ടുള്ള ഒരു 'പ്രേമേറിയം' കാമിനിയുടെ അഴകിലു മുഖത്തിന്റെയും ഉടലിന്റെയും അഴകു. 'സ്കാഷിങ്'! 'റാവിഷിങ്'! 'ഡിവാസ്റ്റേറ്റിങ്'! ഇനിയെന്താടോ ഞാൻ പറയേണ്ടത്? പ്രായം കേവലം 22 എന്നും കൂടി പറഞ്ഞേക്കാം. "എന്താണവളുടെ 'സക്സസ്' എന്നു പറഞ്ഞത്?" ഞാൻ തിരക്കി. "അധികമാരും അവളെ അറിയുകയില്ലെന്നുതന്നെ. നേരിട്ടറിയുക, എന്ന അർത്ഥത്തിലല്ല-കേട്ടറിവിൽപ്പോലും...! അക്കാദ്യത്തിലവൾ ജാഗ്രത പാലിക്കുന്നു. ആ ബോബിക്ക് ഈ കോഷൻ ഇല്ലായിരുന്നു...ബോബി, കാമിനിയുടെ 'ക്ലാസ്' ഉള്ളവളാണെന്നല്ല. ഷീ വാസ് ജസ്റ്റ് എ ഗുഡ് ലുക്കിങ് ലൗഡ് മുത്ത്ഡ് ബിച്ചി!" "ബോബി? രാജ്കുമാറിന്റെ...?" "അല്ലെടോ! ബീഹാർ അസംബ്ളിയിലെ സ്റ്റേനോ...! ഏതോ ബീസ്റ്റ് പില്ലാലത്തു കൊന്ന ബുട്ടി...!" ബാഹുലേയൻ പറഞ്ഞു. "എടോ, ബാഹു! നീ ഒരുവക റിഡിൽ ശൈലിയിലാണ് സംസാരിക്കുന്നത്. എനിക്കൊന്നും മനസ്സിലാകുന്നില്ല. നീയെന്തോ പറഞ്ഞല്ലോ അല്പംമുന്പെ-കാമിനിയുടെ ഉപകരണങ്ങൾ...?" ബാഹുലേയൻ കലുങ്ങിക്കുലുങ്ങിച്ചിരിച്ചു. "ഡട്ടി ഓൺ"മാൻ! അവളെ ചിലർ ഉപകരണമാക്കുന്നുണ്ടെന്നാണ് ഞാൻ സൂചിപ്പിച്ചത്." "എന്തു ചിലർ?" "രാഷ്ട്രീയക്കാർ...അവരുടെ ടോപ്പ് മേഫിയ." "മനസ്സിലായില്ല." "എടോ, ഈ രാജ്യം രേിക്കുന്നതാരാ?"

മലയാററർ രാമകൃഷ്ണൻ

ആരോഗ്യ പരമായ കാരണങ്ങൾ

നിങ്ങൾ...
മേന്മകൂടിയ സാധനം വാങ്ങാൻ അധികം
ചെലവു ചെയ്യുന്നുണ്ടോ? അതോ തരം താഴ്ന്ന
സാധനം കൊണ്ട് തൃപ്തിപ്പെടുകയാണോ?

ബിസ് കൊണ്ട് അത് വിലയിരുത്തുക.

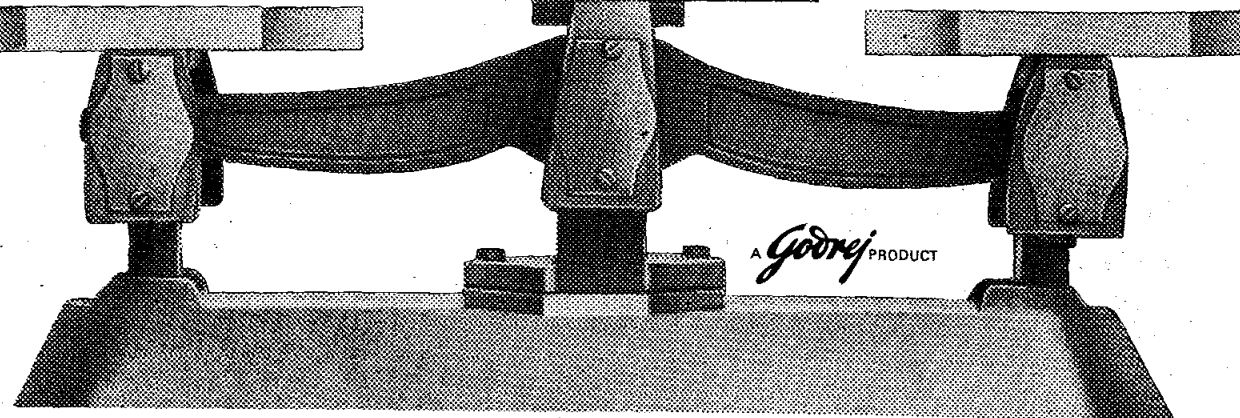
വിലയിൽ

മുമ്പ് രണ്ടുതരം ശുചീകരണ പദാർത്ഥങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. വിലകൂടിയ ഉന്നതതരം ശുചീകരണ പദാർത്ഥം. വിലകുറഞ്ഞ തരം താഴ്ന്ന ശുചീകരണ പദാർത്ഥം. പിന്നീട് വന്ന ബിസ്! ബിസ് ആദ്യം മേന്മയും അതിവിശിഷ്ടമായ രീതിയിൽ കൂട്ടിച്ചേർത്തിരിക്കുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ ബിസ് നല്ലത് ആദ്യം രണ്ടു തരത്തിലാണ്. ഇതാ നോക്കൂ—ഒരു പ്രമുഖ ശുചീകരണ പദാർത്ഥങ്ങളുടെ വിലയിലും 25% കുറവാണ് ബിസ്. മാത്രമല്ല, മോശമായ ശുചീകരണ പദാർത്ഥങ്ങളെക്കാൾ കുറഞ്ഞ അളവിൽ ഉപയോഗിച്ചാലും തീർന്നു. കറുത്ത ശോഭയും മറിയും.

പ്രവർത്തനത്തിൽ

കൂടുതൽ ഡിറർജൻ്റ് അടങ്ങിയതിനാൽ സ്പ്രിങ് ബിസ് മെഴുക്ക് എളുപ്പത്തിൽ അകറ്റുന്നു. പുളളികൾ, കറകൾ, അഴുക്ക്, കരി ഇവയെല്ലാം ഉടൻ തന്നെ അപ്രത്യക്ഷമാവുന്നു. എളുപ്പത്തിൽ പരയുന്നതിനാൽ കുറഞ്ഞ അളവ് കൊണ്ട് കൂടുതൽ വേഗത്തിൽ ശുചിയാക്കാൻ പറ്റുന്നു. സ്പ്രിങ് ബിസ് ഉദ്ദേശ്യ കാര്യങ്ങളിൽ സൗജന്യമായ പരക്കൽ കാര്യങ്ങളിൽ കഠിനമായും പ്രവർത്തിക്കുന്നു. എന്തെന്നാൽ ശുചിയാക്കാനും ഇതുപയോഗിക്കാം. സ്കീൽ പാത്രങ്ങൾ, മരണികൾ, ഗ്ലാസ്സ്, പ്ലാസ്റ്റിക് വാക്കുകൾ, സൂപ്പർ, വാഷ്ബേസിനുകൾ, ടൈലുകൾ എല്ലാമെല്ലാം. പലവിധ ഉപയോഗങ്ങളുള്ള ബിസ് ഉണ്ടാകുമ്പോൾ, വിവിധ ശുചീകരണ രീതികൾക്ക് എന്തിനായി വിലയധികം കൊടുത്ത് വേറെ വേറെ ശുചീകരണ പദാർത്ഥങ്ങൾ വാങ്ങണം? ആദ്യം, ഗുണം ഇവയൊന്നും നിങ്ങൾക്ക് നഷ്ടപ്പെടുത്തേണ്ടതില്ല. ഉന്നതമിഷ്ടം, ഉന്നത പ്രവർത്തനം ഇവ ശരിയായ അളവിൽ ചേർത്ത് ബിസ് തന്നെ വാങ്ങുക.

വില കുറഞ്ഞത്, മേന്മ കൂടിയത്.

CASGS-163-254 ML

ദേശമംഗലം രാമകൃഷ്ണൻ

സ്വാരകം

പക്ഷികളുടെ തൂവൽ വെളുപ്പ്, കറുപ്പ്, മഞ്ഞ, നീല...

ഒടുവിൽ എല്ലാം ചുകന്ന് ചുകന്ന് ഈ ചുരത്തിലൂടെ ചിതറിയിരിക്കുന്നു. മഞ്ചാടിച്ചുണ്ടകൾ കന്നിമുക്കുണ്ണികൾ കരിങ്കുവളക്കണ്ണികൾ തെറിച്ചുവീഴുന്നു ആദ്യത്തെ നാദങ്ങൾ ആദ്യത്തെ ചുവടുകൾ ഒലിച്ചുപോകുന്നു. തൊട്ടിൽ കെട്ടിയ മരങ്ങൾ താരാട്ടുകുളോടുകൂടി കട പിഴുതിയിരിക്കുന്നു മാവും കയീലും മരഞ്ചാടിയും ഉണ്ണികളും നിറഞ്ഞ മനസ്സ് ആളിക്കയറ്റുന്നു. കരിഞ്ഞ മയൂരത്തിന്റെ ശാപവും ഒടുങ്ങിയ പുപോലുള്ള മൊഴികളും പരിച്ചെറിയപ്പെട്ട തണലും അനന്തമായ ഈ വഴിയെ പിന്നോക്കം ചുരുട്ടിക്കുട്ടുന്നു

പാതിരാത്രിയിൽ കടൽക്കരയിന്റെ ചുളങ്ങലിർത്തുവീർത്തു വരുന്ന തേങ്ങലുകൾ ഭൂമിയിൽ അനാദിയായ ശബ്ദബ്രഹ്മത്തിലേക്ക് ഒരുവന്റെ രോദനങ്ങൾ രക്തം ചിന്തിപ്പിക്കുന്നു. മനുഷ്യൻ ഹാ, എത്ര നീചമായ പദം! എന്ന് നാം അനുശോചിക്കുന്നു. അവനും നമ്മളും ഒന്നാണ് പക്ഷേ, വിശക്കുന്ന പശുക്കുട്ടിക്കു ചുരന്നുനിൽക്കുന്ന അകിടമാത്രം നമ്മൾ വിട്ടുകൊടുക്കുകയില്ല. തുരുത്തും മണ്ണൊലിക്കുന്ന ഇരിപ്പിടവും

ഈ നൂലും വലയും.

കറുത്ത താമരകളും അവൻ! അവന്റെ കതിർക്കലുകളെ അവന്റെ സംഗീതത്തെ അവന്റെ ചിരികളെ എന്നാണ് നാം അവനായിവിട്ടുകൊടുക്കുക? ഉട്ടിപ്പട കാര്യസിദ്ധിക്കു മെഴുകുതിരികളുടെ കണ്ണനീർ. വെളുത്ത പുഴമണലിലെ ശുന്യമായ തലയോട്ടികളിൽ റീത്ത് സമർപ്പിക്കാൻ രാത്രികൾ കടന്നു ഒരു പിടി ഉപ്പ് [വരണം. അനാഥരുടെ ജഡങ്ങൾക്കു മീതെ.

മുതിരികളെക്കുറിച്ചും ഒരു ചുംബനംപോലും സാധിക്കാതെ വിരഹങ്ങളിൽ കഴുത്തുക്കുപ്പെട്ടവർക്കുവേണ്ടി. ഒരുപിടി വറുന്ന് കൈകളുറുപോകുംവരെ പണിയെടുത്ത ചക്രപാണിമാരുടെ നെഞ്ചിൽനിന്നു വിറർത്ത വാഴയിലയ്ക്കും.

അവന്റെ കണ്ണീർകൊണ്ട് കഴുകിത്തുടച്ച ഈ ഹൃദയപത്രത്തിൽ മാലാഖമാരേ, അടുത്തപ്രഭാതത്തിലെ കിളികൾക്കുവേണ്ടി എന്തെങ്കിലും വിളമ്പിവയ്ക്കൂ— സ്വപ്നത്തിന്റെ രക്തം. വിലക്കുപ്പെട്ട അന്നം. ഇത്തിരി ജലം. ഒരിറ്റ വിഷവും?

പാളിറ്റിക്സിലേക്ക് മടങ്ങുമെന്നോ? "ആയിക്കൂടെന്നില്ല." "ഇല്ല, ഒരു കാലത്തും അതുണ്ടാവില്ല." "കാരണം?" "ട്രേപ്പ്." "മൊയ്ലി ട്രേപ്പോ?" "ഞാൻ ചോദിച്ചു. മൊയ്ലിയും പൈലിയുമൊന്നല്ല." "പിന്നെ?" "വിഡിയോ ട്രേപ്പ്!" ബാഹു പറഞ്ഞു. "മനസ്സിലായില്ല." "തന്റെ പാഞ്ചുരംഗൻ സൽസ്വഭാവിയും. ഏകപത്നിവ്രതക്കാരനും. റ്റ്രോട്ട്

ലൈസ് ക്യാരക്ടറുള്ളവനും. മിസ്റ്റർ കീനും ഒക്കെയല്ലേ?" "അതെ." "എന്നാൽ—അല്ല! അത് ഈ വിഡിയോ ട്രേപ്പ് തെളിയിക്കും." "എന്താണോ ട്രേപ്പിത്?" "കാമിനിപോഷിന്റെയും പാഞ്ചുരംഗന്റെയും കിടക്കയിലേക്ക് അവൾ ഒരു ഉപകരണമാണെന്ന് ഞാൻ പറഞ്ഞില്ലേ! രാഷ്ട്രീയമേധാവിയുടെ ഉപകരണം! ക്രിഡ മുഴുവനും മേധാവി ട്രേപ്പിലാക്കി. പാഞ്ചുവിനെ വിരട്ടി. ക്വിറ്റ് പോളിറ്റിക്സ്! അല്ലെങ്കിൽ ട്രേപ്പ് പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെടും! അതുകൊണ്ടാണ് അയാൾക്ക് അനാരോഗ്യമുണ്ടായത്."

"ബാഹു! ഇത് യേശു ബാക്കിയിലല്ലേ? ഇതൊരു വക അമേരിക്കൻ ഇടപാടല്ലേ?" "സുറുപ്പിഡ് ചാപ്പ്! അമേരിക്കൻ മോഡൽ പ്രസിഡൻഷ്യൽ ഭരണമല്ലേ? നമ്മുടെ വളർച്ചയുടെ അടുത്ത ഘട്ടം!" "യോക്ക" മാറാനായി ഞാൻ ഒരു 'സ്മാൽ' കഴിച്ചു; ബാഹുവിന് ഒരു 'ലാർജ്ജ്' വീഴ്ത്തി. കാമിനിപോഷ് ഈ തിരഞ്ഞെടുപ്പു വർഷത്തിൽ ഓവർകൈ ചെയ്യുകയാണത്രെ." "ആരോഗ്യപരമായ കാരണങ്ങളാൽ ഇനിയും പലതും രാഷ്ട്രീയം വെടിയിറക്കുമോ?"

എം. ടി. വാസുദേവൻനായർ

രണ്ടാമുഴു

രചന

ഏഴുതേക്കുകൾ ഒന്നിച്ചു കൈനിലയിലേക്കു കയറ്റുന്നതു കണ്ടു ഞാൻ ആലോചിച്ചു. എന്തോ സംഭവിച്ചിരിക്കും. വിശ്വാകർഷന്റെ ശരീരത്തിലെ ചോര തുടച്ചു നീക്കുകയായിരുന്നു. ഞാൻ യുധിഷ്ഠിരന്റെ താവളത്തിലേക്കു നടന്നു. തെർത്തട്ടിൽ നിന്നും, നില്പും മുമ്പേ എടുത്തുചാടിയ അർജ്ജുനൻ എണക്കെണ്ണു ഓടിയെത്തുന്നു.

"കർണ്ണനെ വധിച്ചു. ഞാൻ കർണ്ണനെ വധിച്ചു." ആഹ്! ഉദമത്തോടെ, എന്റെ ആദ്യേഷത്തിനായി കൈരണ്ടും നീട്ടിക്കൊണ്ടു അയാൾ വന്നു.

എന്റെ കൈകൾക്കുള്ളിൽ അവൻ ഒരുങ്ങിനിന്നപ്പോൾ ഞാൻ നെടുവീർപ്പിട്ടു, കണ്ണുടച്ചു.

ആഹ്! ഉദമംകൊണ്ടു പരസ്പരം അഭിനന്ദിക്കുകയാണ് കൂടെ വന്നവർ.

അർജ്ജുനൻ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു: "എവിടെ സംഗീതം? എവിടെ സുതരം. മാഗധരം. കർണ്ണൻ മരിച്ചു!"

യുധിഷ്ഠിരൻ ആഘോഷത്തിൽ പങ്കെടുക്കാൻ ഓടിയെത്തി.

ദൂരത്തെ കൗരവപ്പാളയത്തിൽ വിലാപഗീതങ്ങൾ ഉയരാനു തുടങ്ങിയിരുന്നു. പാണ്ഡവരുടെ സ്തുതിപാഠകർ പെട്ടെന്നു യർത്തിയ വാദ്യഘോഷത്തിൽ അതലിഞ്ഞു ഇല്ലാതെയായി.

താളമുളങ്ങര നടത്തുന്നവരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു യുധിഷ്ഠിരൻ ഓടി നടന്നു.

"കർണ്ണൻ മരിച്ചു. രാഗധരേ പാടുവിൻ! സുതപത്രനെ വില്ലാളിവിരൻ, വിജയൻ, ഇന്ദ്രസമനായ അർജ്ജുനൻ വധിച്ചു. കണ്ണമണൻ പാടുവിൻ!"

തെർച്ചക്രം കഴുമണ്ണിൽ താഴ്ന്നു കണ്ണൻ നിസ്സഹായനായിത്തീർന്ന ഒരു സന്ദർഭം കിട്ടിയതു ഇന്ദ്രാദിവേകളുടെ അനുഗ്രഹം കൊണ്ടുമാത്രമാണെന്നു യുധിഷ്ഠിരൻ അർജ്ജുനനെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചു. അവർ അന്ത്യം വിവരിക്കുകയായിരുന്നു.

ചക്രം മാറി യുദ്ധംചെയ്യാനുള്ള ഇട ചോദിച്ചവനെ കർണ്ണൻ; ധർമ്മസ്ഥലമുറയുടെ പേരിൽ.

അർജ്ജുനൻ പറഞ്ഞു: "ധർമ്മയുദ്ധം!

അതു ഭീഷ്മാചാര്യർ വീണത്തോടെ തീൻ കരുക്കുതൃത്തിൽ. അമിതസുവിനോടു എന്തു മറയാണ് കാണിച്ചതെന്നു ഞാൻ ചോദിച്ചു. യുധിഷ്ഠിരൻ തേരിലേക്കു നീങ്ങുവോൾ പറഞ്ഞു: "സുതപത്രന്റെ ജഡം നേരിൽക്കണ്ണു ഞാനൊന്നാശ്വസിക്കട്ടെ. തേരേ വിട്ടു!"

ഞാൻ തനിയെ, കർണ്ണന്റെ ശവംകാണാൻ കയറുന്ന യുധിഷ്ഠിരന്റെ തേര കലുന്നതു നോക്കിക്കൊണ്ടുനിന്നു.

നീക്കം ചെയ്യാതെ കിടക്കുന്ന ശവങ്ങളുടെ രൂക്ഷഗന്ധം വായുവിൽ കനത്തുനിന്നു. പക്ഷം കുറന്നുകിട്ടിയ ഓരിവിളി നിർബാധം തുടന്നു. കെടാത്ത ശംഭുഗാനത്തിലൂടെ ഹിരണ്യപതിയിൽ നിന്നുള്ള കാര്യം കയറിവരുമ്പോൾ ചുടിന്റെ അലകൾ പടന്നു.

അവശേഷിച്ച സൈന്യവുംകൊണ്ടു ശല്യൻ യുദ്ധം തുടർന്നു ക്ഷത്രിയധർമ്മം പാലിക്കാൻ മാത്രമായിരുന്നു. വിജയം പ്രതീക്ഷിച്ചിട്ടല്ല. ശക്തിയായിരുന്നു അയാൾക്കു പ്രധാന പിൻബലം. കർണ്ണന്റെ മരണത്തോടെ ഹതാശനായ അശ്വത്ഥാമാവു മുൻനിരയിലേക്കു വന്നില്ല.

പാണ്ഡവപക്ഷത്തു മുഖിലാത്ത ആവേഗം ഉണർന്നു. ആണയിട്ടുപോലെ, സഹവേദന്റെ കൈകൊണ്ടുതന്നെ ശക്തി മരിച്ചു. സഹവേദന്റെ യുവത്വത്തിനും പൗരുഷത്തിനും മുമ്പിൽ ശക്തി നിസ്സാരനായ ഒരു ശത്രുവായിരുന്നു. കർണ്ണൻ മരിച്ചപ്പോൾ പെട്ടെന്നു അതിശക്തനായി മാറിയപ്പോലെ തോന്നി യുധിഷ്ഠിരൻ. ഒരു മഹാരഥിയെ വധിക്കാനുള്ള ആഗ്രഹം കൊണ്ടാവണം, നകുലനെ മാറി യുധിഷ്ഠിരൻതന്നെ ശല്യനെ നേരിട്ടു. വിജയഗാഥകൾക്കുവേണ്ടി ഒരു യുദ്ധവും യുധിഷ്ഠിരനുണ്ടായിട്ടില്ല. ഇടം തേരിൽനിന്നു ശല്യന്റെ സാരഥിയേയും കതിരയേയും വീഴ്ത്തി, സഹായിച്ചുവെന്നു യുധിഷ്ഠിരൻ തോന്നാത്തവിധം, ഞാൻ പിന്നിലേക്കു മാറിക്കൊടുത്തു.

എന്റെ പ്രധാന ശത്രു അപ്പോഴും അകലെയാണ്. ഞാൻ അന്വേഷിച്ചിരുന്നതു ദുര്യോധനനെയാണ്.

അവസാനശ്രമമായി, ഓടിപ്പോകുന്ന

വരെ കൂട്ടിച്ചേർത്തു ഒരു സൈന്യമൊരുക്കാൻ അയാൾ ശ്രമിക്കുകയുണ്ടായി. വിശ്വാകർഷൻ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന അതായിരുന്നു. അതുപോലെതന്നെ സംഭവിച്ചു. ശല്യൻ വീണു അധികം കഴിയുംമുമ്പു അവശേഷിച്ച ചെറിയ സൈന്യവുംകൊണ്ടു ദുര്യോധനൻ വന്നു. ധൃതരാഷ്ട്രനെ യുദ്ധപരോഗതി അറിയിച്ചു കൂടെ നിന്നിരുന്ന സന്തപ്തയുക്തി അടുത്തുതീർന്നു. അപ്പോൾ ആ സൈന്യത്തിന്റെ ശക്തി ഉൾക്കൊള്ളുന്നതായുള്ളു. കുറച്ചു സമയം മാത്രംചെല്ലുന്നതിന്നു ദുര്യോധനൻ യുദ്ധമവസാനിപ്പിച്ചു ഓടിപ്പോകുവാൻ. ഞങ്ങളുടെ സൈനികർ ആർത്തുവിളിച്ചു. അവസാനം, പാണ്ഡവർ ജയിച്ചിരിക്കുന്നു! വിജയഘോഷങ്ങളാൽ രാജാക്കന്മാർ പാണ്ഡവർ ജയിച്ചിരിക്കുന്നു!

നടിക്കുന്നതു തൽക്കാലത്തേക്കൊക്കെയു അന്വേഷത്തിൽ നിന്നു സ്ത്രീകളെ തോണികളിൽ ഹസ്തിനപുരത്തിലേക്കു അടക്കാൻ യുദ്ധസുവിനെയായു യുധിഷ്ഠിരൻ ഏല്പിച്ചു. ധൃതരാഷ്ട്രൻ പിന്നെ ഈ ഓസീപത്രൻ യുദ്ധം തുടങ്ങു

മെന്നായപ്പോൾ യുധിഷ്ഠിരന്റെ പരിജ്ഞാതിലൊരാളായി വന്നുചേർന്നതാണ്. ആഘോഷത്തിൽ പങ്കെടുക്കണമെന്നു എനിക്കു തോന്നിയില്ല. ഭീമന്റെ യുദ്ധം അവസാനിച്ചിട്ടില്ല. ധൃതരാഷ്ട്രന്റെ മക്കളിൽ ഒരാളിനെയും ശേഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഹസ്തിനപുരത്തിലില്ല ദുര്യോധനൻ എന്ന് അയാളെ അന്വേഷിച്ചു പോയ സൈനികൾ ചാരന്മാരും അറിയിച്ചു.

കൂടാരങ്ങളിലും പാളയങ്ങളിലും മദ്യകുടങ്ങൽ തുറന്നു. ആഘോഷം നരഞ്ഞുപോയി.

എകനായിരിക്കുന്ന എണ്ണ നോക്കി വിശ്വാകർഷൻ പറഞ്ഞു: "അധികമൊന്നും ദൂരത്തു പോകാനിടയില്ല. തേരും കതിരുകളുമില്ലാതെ ഓടിപ്പോകുന്നതാണ് അവസാനം കണ്ടതു്."

എനിക്കു വിശേഷിച്ചൊന്നും വേണ്ടതില്ല. ആഘോഷത്തിൽ പങ്കുചേരാൻ അയാൾക്കു തോന്നുവാൻ കൊടുത്തു.

വിശ്വാകർഷൻ പോയതു ആഘോഷത്തിനായിരുന്നില്ല എന്ന് തിരിച്ചുവന്നപ്പോൾ മനസ്സിലായി. കൂടെ രണ്ടു വേടന്മാർ. അതിലൊരാളെ എനിക്കു മുഖപരിചയമുണ്ട്. നദീതീരത്തിൽ വേട്ടയാടിക്കിട്ടിയ മാംസവുംകൊണ്ടു അയാൾ മുഖവിടെ വന്നതു കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഒരു മദ്ധ്യവയസ്കൻ. പിന്നെ മകനെന്നു തോന്നിയ ഒരു യുവാവും.

നദീതീരത്തു നായാടുമ്പോൾ അവർ കയത്തിനരികെ മുന്തപേർ നിന്നു സംസാരിക്കുന്നതു കണ്ടു. ഒരാൾ ആയുധധാരിയാണെങ്കിലും ബ്രാഹ്മണനാണ്. ആകൃതി വിവരിച്ചപ്പോൾ അശ്വത്ഥാമാവു. മറ്റു രണ്ടുപേർ കൃപരും കൃതവർമ്മാവാണെന്നു വ്യക്തമായി.

വിശ്വാകർഷൻ അവരെ മാറിനിറുത്തി പിന്നെയും എന്തൊക്കെയോ ചോദ്യം ചെയ്തു. പിന്നീടു എന്റെ അനുവാദത്തോടെ ആ നീഷ്കങ്ങൾ സമ്മാനം കൊടുത്തു അവരെ പറഞ്ഞയച്ചു.

മുന്തപേർ കയത്തിനു സമീപംനിന്നു

സംസാരിച്ചതു രണ്ടുതമല്ല. കാണാത്ത ഒരാളോടു സംസാരിച്ചിരുന്നതു അദ്ദേഹം തന്നെ. നാലാമൻ ഉളിച്ചിരിക്കുന്ന ദുര്യോധനനെല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരാൾ? ശത്രുവിന്റെ മാളം വ്യക്തമായി എന്ന് വിശ്വാകർഷൻ അറിയിച്ചു.

ആഘോഷങ്ങളിൽ എണ്ണ കാണാതെ തിരഞ്ഞുവന്ന അർജ്ജുനനോടു ഞാൻ പറഞ്ഞു:

"ഒരാൾ ബാക്കിയുണ്ട്. അതു തീർന്നിട്ടു ഞാൻ ആഘോഷിക്കും..."

മദ്യലഹരിയും വിജയമുഖവുമായി കയറിവന്ന ധൃഷ്ടദ്യുമനൻ എണ്ണ സ്നേഹത്തോടെ വലിച്ചെഴുന്നേല്പിച്ച്.

"ദുര്യോധനൻ രാജ്യം വിട്ടിട്ടില്ല. അയാൾ നദീതടത്തിൽ ഒരു കയത്തിനടുത്തു ഉളിച്ചിരിക്കുന്നു."

അതു കേട്ട ഉടനെ രാവംമാറി ധൃഷ്ടദ്യുമനൻ പുറത്തേക്കു ഓടി. എല്ലാവരും വന്നു. കൃഷ്ണനും യുധിഷ്ഠിരനും സാത്യകിയും കൂടി കയറിയ തേർ അർജ്ജുനൻ ഓടിപ്പോയി. എന്റെ തേരിൽ നകുലസഹവേദന്മാർ കയറി. ഞാൻതന്നെ കടിഞ്ഞാൺ പിടിച്ച്, വഴി കാണിക്കാൻ ചെറിയ തേരിൽ വിശ്വാകർഷൻ മുനിൽ വിട്ടു.

ഭൈഷ്പായനമെന്നു വിളിക്കാറുള്ള കയം ശാന്തമാണു്. അഗാധവുമാണു്. അവിടെ യൊന്നും ആരെയും കണ്ടില്ല. താണുകിടക്കുന്ന ആറുവെള്ളികൾക്കിടയിൽ നദീമുഖത്തു ഗുഹകളുണ്ട്. അതിലൊന്നിലായിരിക്കും ദുര്യോധനൻ എന്ന് വിശ്വാകർഷൻ പറഞ്ഞു.

ശങ്കാരവാക്കുകളെറിഞ്ഞു മാനംകെടുത്തി പുറത്തിറക്കണമെന്നു യുധിഷ്ഠിരൻ തന്ത്രം നിശ്ചയിച്ചു.

"യുധിഷ്ഠിരനും പാണ്ഡവന്മാരും. ദുര്യോധനാ!" മറുപടി ഒന്നുമില്ല.

"ഉളിച്ചിരിക്കുകയാണോ ഭീരു? കലദ്രോഹി! പുറത്തുവന്നു ക്ഷത്രിയരെപ്പോലെ യുദ്ധം ചെയ്തു നേകിൽ ജയിച്ചു" വി

രനാവു! അല്ലെങ്കിൽ അവസാനത്തെ ഉറക്കം ഉറങ്ങു്."

ഗംഗയിൽനിന്നു തേട്ടിയൊഴുകിയ ത്തിൽ വട്ടംചുറ്റുന്ന പ്രവാഹത്തിന്റെ അടക്കിയസ്വരം പതുക്കെ കേട്ടു. പിന്നെ ദുര്യോധനന്റെ ശബ്ദം തന്നെ.

"എനിക്കു രാജ്യം വേണ്ട. എല്ലാ ബന്ധുക്കളും സുഹൃത്തുക്കളും മരിച്ചു ഈ വിധവകളുടെ രാജ്യം എനിക്കെന്തിനു? ഞാൻ മാനോലുടത്തു വന്നത്തിൽപ്പോയി തപസ്സുചെയ്തു ഇനിയുള്ളകാലം കഴിക്കാൻ നിശ്ചയിച്ചു. എണ്ണ വെറുതെ വിട്ടേക്കാ!"

യുധിഷ്ഠിരൻ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു:

"നിന്നെ തോല്പിക്കാതെ ഞാൻ രാജ്യം ഏറ്റെടുക്കുന്നില്ല. നീചാ, ആണങ്ങളെപ്പോലെ പുറത്തുവന്നു യുദ്ധം ചെയ്തു!"

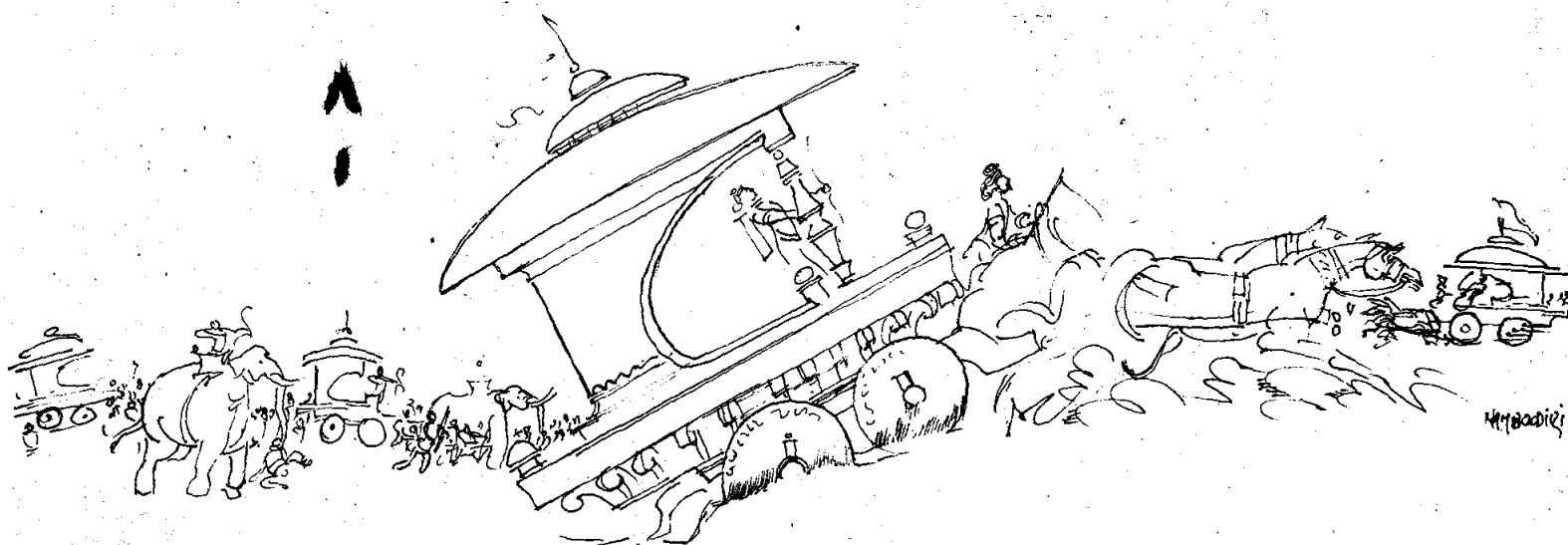
"യുദ്ധം ചെയ്തു ക്ഷിണിച്ചു ആയുധം കൂടിയില്ലാതിരിക്കുന്ന എണ്ണ വെല്ലുവിളിക്കുന്നതായിരിക്കും ആണത്തം."

ദുര്യോധനന്റെ വാക്കുകൾ കേട്ടപ്പോൾ യുധിഷ്ഠിരൻ കോപാപവേശംകൂടി. അദ്ദേഹം അട്ടഹസിച്ചു:

"പുറത്തുവന്നു യൈര്യമുണ്ടെങ്കിൽ പുരുഷനാണെങ്കിൽ! ഞങ്ങളിലൊരാൾക്കുവേണമെങ്കിൽ ഒറ്റയ്ക്കു യുദ്ധം ചെയ്യാം. നീ നിശ്ചയിക്കുന്ന ആയുധം. ജയിച്ചാൽ നീ തന്നെ രാജാവു!"

ആവേശംകൊണ്ടുപറഞ്ഞ ഈ വാക്കുകൾ കേട്ടപ്പോൾ കൃഷ്ണൻ നടുങ്ങി. നകുലസഹവേദന്മാർ അവരനു് എണ്ണനോക്കി. ഞാൻ അസ്വസ്ഥത പുറത്തു കാട്ടിയില്ല. അർജ്ജുനൻ എന്തോ യുധിഷ്ഠിരനെ ചൂണ്ടി പറയാൻ ആരംഭിച്ചു പിന്നെ നിയന്ത്രിച്ചു.

ആറുവെള്ളികൾ ഇളകി, പൊന്തക്കാടിലൂടെ ദുര്യോധനൻ നടുങ്ങു കയറി വന്നു. ചളിപുരണ ശരീരത്തിൽ മുറിപ്പാടുകൾ. ആയുധമില്ലെന്നു പറഞ്ഞതു വെറുതെയായിരുന്നു. കൈപ്പിടിയിൽ,

എപ്പോഴും അയാളെവിട്ടു പിരിയാത്ത സാർണ്യം കെട്ടിച്ച് ഗദ്യമുണ്ട്. ദുര്യോധനൻ പറഞ്ഞു: "വ്യവസ്ഥ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു."

കൃഷ്ണൻ കോപമേടക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. "എന്തു വിസ്തീർത്താണു പറഞ്ഞത്? ഇപ്പോഴുള്ള ആളെ തോല്പിച്ചാൽ രാജ്യം താങ്കളെ പോരിന് വിളിച്ചാലോ? നകലസഹദേവന്മാരെയാണു അർജ്ജുനനെയോ ഗദായുദ്ധത്തിന് വിളിച്ചാലോ?" എന്നിട്ട് നിരാശയോടെ പറഞ്ഞു: "ഭീമൻ കൂടി അയാൾക്ക് കിടന്നിരിക്കുമോ എന്നാണു സംശയം."

താൻ ഒരു ദുർബ്ബലനിമിഷത്തിൽ അഹങ്കാരംകൊണ്ടു പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ പിൻവലിക്കാനാവാതെ യുധിഷ്ഠിരൻ കഴങ്ങി. കൃഷ്ണൻ പിന്നെയും പിറുപിറുത്തു. "എന്നും കാട്ടിൽ കഴിയണമെന്നായിരിക്കും കന്തിയുടെ മക്കളുടെ വിധി."

തോൻ ദുര്യോധനന്റെ മുമ്പിലേക്ക് ചെന്നു.

പ്രമാണകോടി മുതൽക്കുള്ള പല കടങ്ങളും നമ്മൾ തമ്മിൽ വീട്ടാനുണ്ട്. ധൃതരാഷ്ട്രന്റെ മക്കളെ മുഴുവൻ കൊല്ലമെന്ന ശപഥത്തിൽ നിന്നൊളം ബാക്കിയുള്ളത്."

ദുര്യോധനന്റെയും എന്റെയും കണ്ണുകൾ ഇടഞ്ഞുനിന്നു. മല്ലയുദ്ധത്തിൽ ആദ്യം കോർത്ത മുപ്പുകൾ പിന്മാറ്റത്തോടെ പാലെ. "നേരിട്ടുള്ള യുദ്ധത്തിൽ എന്നെ ജയിക്കാൻ ഒരു മനുഷ്യൻ ഇനി പിറക്കണം."

ദുര്യോധനൻ അഹങ്കാരത്തോടെ പറഞ്ഞു. "മഴയില്ലാത്ത മേഘം പോലെ വെറുതെനിന്നു അലറാൻ വ്യക്തമാക്കാം. ചൈവായന ഗ്രന്ഥത്തിലും കാഴ്ചക്കാരെത്തി. അവർ ഇരുചേരികളിലെന്താണു സ്ഥലം പിടിച്ചു.

കേരവിക്കാരെങ്ങനെയെന്നു കണ്ടപ്പോൾ ദുര്യോധനന്റെ സ്മരണയുണ്ടായി: "ശരിയാണ്, ചുതിൽ തോല്പിച്ചു. കാട്ടിലും പരഗ്രഹത്തിലെ ദാസ്യത്തിനുമായു. കോമാളിവേഷവും കെട്ടിച്ച്. എനിക്കു നിങ്ങളേക്കാൾ ശക്തിയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു പറയുക."

തന്നെ. നാശവും നഷ്ടവും ഇരുട്ടുതർക്കം തുല്യം. എല്ലാ ശക്തിയുമെടുത്ത് യുദ്ധം ചെയ്തു! ദേവകൾക്കുകൂടി കാണാൻ പറിയ ഭാഗ്യമുണ്ട്. തന്മൂലം ഞാൻ."

അപ്പോൾത്തന്നെ ആരംഭിക്കേണ്ടതായിരുന്നു യുദ്ധം. നദീതടത്തിൽ കന്തിയെത്തിയ തേരിൽനിന്നിറങ്ങിയ ആളെ നോക്കിദുര്യോധനൻ സംശയിച്ചു. പിന്നെ അയാളുടെ മുഖത്തു സാഗതഭാവം തെളിഞ്ഞു. ബലരാമൻ നടന്നടക്കുകയാണ്.

കൃഷ്ണൻ സ്വീകരിച്ചു. "നല്ല സമയത്തു തന്നെ വന്നു. ശിഷ്യന്മാരെല്ലാ രണ്ടുപേരും."

അദ്ദേഹം മധ്യസ്ഥനായി. തീർത്ഥക്കരയിലേക്ക് അദ്ദേഹം യുദ്ധരംഗം മാറ്റാൻ നിർദ്ദേശിച്ചു. ബലരാമന്റെ ഇടപെടൽ എനിക്കിഷ്ടമായില്ല. ജീവനുവേണ്ടിയും രാജ്യത്തിനു വേണ്ടിയുമാണു എന്നിരിക്കുക. അവസാനത്തെ യുദ്ധം. ബലരാമൻ നിയമങ്ങൾ പറയുമ്പോഴും അതിരുകൾ നിർണ്ണയിക്കുമ്പോഴും എനിക്കു തോന്നി; രാജാവു പൊൻപേടകം വച്ചുനോക്കി, കാഴ്ചക്കാരെ വിനോദത്തിനായി ഇറങ്ങുകയാണ് ശിഷ്യന്മാർ എന്നദ്ദേഹം കരുതുകയാണോ?

ശരീരമാകെ ചുരുക്കി അകം വളഞ്ഞുനിന്നു ദുര്യോധനൻ പിന്നെ നീങ്ങുനിവർന്നു. എനിക്കുമുമ്പാകെ ശത്രു അരക്കൈ കൂടി ഉയർന്നു എന്തു തോന്നി.

ആദ്യത്തെ ഗോലാതം തട്ടത്തപ്പോൾ അയാളുടെ ഗദ്യം കനം കാവാണെന്നു തോന്നി. അന്ധയാളുടെ വേഗം വർദ്ധിപ്പിച്ചേക്കും. പിൻവാങ്ങിയും ചാടിക്കയറിയും ചുറ്റിയും പഴുതുകൾ കാണാൻ ഞാൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. പിൻവാങ്ങുമ്പോൾ മുഖം തിരികൊട്ടിച്ചു ഒരുടി അയാളുടെ ചുമലിലേറ്റു. അയാൾ ഗർജ്ജിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു ഇടവംവലവും ചുവടുമാറി വീശിയടിച്ചതിനിടയ്ക്കു പലപ്പോഴും ഞാൻ തലനാരിഴയ്ക്കാണ് രക്ഷപ്പെട്ടത്. നിലകൾ അയാൾ പൊടുന്നനെ മാറ്റിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അയാൾ വാമമുഖം ലത്തിൽ സഞ്ചരിച്ചപ്പോൾ ഞാൻ കൈനമസ്സലത്തിൽനിന്നു തടുത്തു. ഇടംചുമലിൽ എനിക്കു ഒരുടിയേറ്റു.

ഗദകൾ കൂട്ടിയടിക്കുമ്പോഴൊക്കെ തീപ്പൊരികൾ ചിതറി. അയാൾ കൗശലവും കരവേശവുംകൊണ്ടു എന്നെ അമ്പരപ്പിച്ചു. ശിരസ്സിലടിച്ചു ഒരുടി ഞാൻ തടഞ്ഞെങ്കിലും സ്വന്തം ഗദ ഞെറിയലിടിച്ചു. തളരുകയാണ് എന്ന് ഞാൻ ഭയന്നു. സ്വയം ശകാരിച്ചു. എവിടെ മഹാബലൻ. ബലനെ, ഹിഡിംബനെ, ജരാസന്ധനെ, കീചകനെ എല്ലാം കൊന്ന ഭീമൻ? ഇതാണു ഞാൻ കാത്തിരുന്ന ശത്രു. എന്നെ കരുത്തനാക്കി വളർത്തിയ ശത്രു. ഓരോ അടിയിലും ശത്രുവിന്റെ ചാതകം ഞാനോർമ്മിച്ചപ്പോൾ എന്റെ കൈത്തണ്ടയുടെ വേരുകളിൽ, അസ്ഥികളിൽ, നെരമ്പുകളിൽ കാട്ടുകുതിരകളുടെ കരുത്തു കതിച്ചുചാടി.

ഉയർന്ന കൈ താഴുംമുമ്പേ ഗതിമാറ്റി വലംതിരിഞ്ഞുടിച്ചപ്പോൾ എന്റെ എല്ലാ ശക്തിയും അതിന്റെ പിന്നിലുണ്ടായിരുന്നു. വാരിയെല്ലിൽ കക്ഷത്തിനു താഴെവിണ അടിയേറ്റു എല്ലുകൾ തക

ന്നതു എന്റെ കൈത്തണ്ടയിലറിഞ്ഞു. ദുര്യോധനൻ വിങ്ങ. എഴുന്നേല്ക്കാൻ പ്രയാസപ്പെടുന്ന ദുര്യോധനന്റെ മുന്നിൽനിന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞു: "ഒരിക്കൽക്കൂടി പരിഹസിക്കാം. ഒരു ചിരിയ്ക്കുക സമയമുണ്ട്." ഞാൻ കിതയ്ക്കുന്നുണ്ട്. യുധിഷ്ഠിരൻ പറയുന്നതു കേട്ടു: "ഭീമസേനാ നിർത്തൂ, നി ജയിച്ചു." പുരുഷലക്ഷണമൊത്ത ദുര്യോധനന്റെ തുട. ഭൃതസദസ്സിൽ പടവനീക്കി, പാഞ്ചാലിയെ നോക്കി താളംപിടിച്ചു കാണിച്ചു തുട. ഗദ വീണ്ടും ഉയർന്നു താങ്ങ. "അരുതു, അധർമ്മം!" പല ശബ്ദങ്ങൾ. എന്തോ പറയാനാത്ത ദുര്യോധനന്റെ തല നിലംതൊട്ടു മരിച്ചിട്ടില്ല. കണ്ണുകളിൽ ഒന്നുകൂടി

നോക്കി. ഞാൻ കാത്തുനിൽക്കുന്നവരുടെ സമീപത്തേക്കു നടന്നു. ക്ഷീണിതനായിരുന്നു. ഒരു ഭാഗ്യമുദ്ധം എന്നെ ഇത്ര തളർത്തിയിട്ടില്ല. എല്ലാ ശക്തിയും എന്നിൽനിന്നു പുറത്തു കൈഴകിപ്പോയിരിക്കുന്നു എന്നു തോന്നി. ബലരാമൻ പറയുന്നു: "അധർമ്മം!" യുധിഷ്ഠിരൻ പറയുന്നു: "വീണശേഷം തുടങ്ങിപ്പോട്ടു ശരിയായില്ല. അധർമ്മമായി." യുധിഷ്ഠിരനോടു ഞാൻ പറഞ്ഞു: "കൊല്ലാനാണു എന്റെ പ്രതിജ്ഞ. പ്രതിജ്ഞ നിറവേറാത്ത ക്ഷത്രിയൻ അധർമ്മമാകുന്നു. അവനു നരകം. എന്നെ അധർമ്മിച്ചതു ജ്യേഷ്ഠനാണു. തലതല്ലി യുദ്ധം തീർക്കാൻ പോകുന്നു. തടയാനാൻ രെങ്കിലുമുണ്ടെങ്കിൽ തടയാം." ബലരാമനെ ഞാൻ നോക്കി. അദ്ദേഹം

എഴുന്നേൽക്കുമെന്നു തോന്നി. ധൃഷ്ടദ്യുമനും സാത്യകിയും കൃഷ്ണനും ചേർന്നു അദ്ദേഹത്തെ ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നതു കണ്ടു.

ഗദ ഞാൻ വലിച്ചെറിഞ്ഞു. അതിന്റെ ആവശ്യം തീർന്നിരിക്കുന്നു. എന്റെ യുദ്ധം കഴിഞ്ഞു.

വിശോകൻ കാത്തുനില്ക്കുകയായിരുന്നു. ധർമ്മധർമ്മങ്ങളെപ്പറ്റി എനിക്കിനിയും മനസ്സിലാകുന്നില്ല. ശത്രു ഞാനാണെന്ന ഭാവത്തിൽ ജയിച്ചെത്തിയ എന്റെനേക്കു വന്നുകിറുന്ന കണ്ണുകൾ. കറുച്ചുറ്റം ചെന്നപ്പോൾ ഞാൻ തേർത്തട്ടിൽ വെറുതെ നോക്കി. ഞാൻ വലിച്ചെറിഞ്ഞ മയന്റെ സമാനമായ ഗദ കിടക്കുന്നതു കണ്ടു വിശോകനെ നോക്കി.

വിശോകൻ പറഞ്ഞു: "ഗദ നല്ലതാണു. കളഞ്ഞില്ല. ഗദയ്ക്കു ധർമ്മധർമ്മങ്ങളറിയില്ല!"

അലകൾ ഉണർന്നു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത മഹാപ്രവാഹത്തിൽ നോക്കിക്കൊണ്ടു ഞാൻ നിന്നു. കാറ്റുറങ്ങുന്ന രാത്രി. വിജയം ആഘോഷിക്കാൻ കരുക്കുത്തിനു പുറത്തേങ്ങോപോയിരിക്കുകയായിരുന്നു കൃഷ്ണനും സഹോദരന്മാരും. സാത്യകിയും അവരുടെ കൂടെയുണ്ടു. ഞാനൊഴിഞ്ഞുമാറി. നീണ്ട ഒരുരക്കം ആഘോഷിക്കണമല്ലോ എന്നു കരുതി ധൃഷ്ടദ്യുമനും അവരുടെ സംഘത്തിൽ ചേർന്നില്ല. ഞങ്ങൾ രണ്ടു വഴിക്കു പിരിഞ്ഞു.

ഈ നദിയുടെ തീരത്തിൽ ഇരുണ്ട സന്ധ്യകളിൽ പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്ന ബാല്യം ഞാനോർത്തു. വായുദേവന്റെ സന്ദേശം കാത്തുനിന്ന പൂക്കടവുകൾ. മഹാബലനാവാൻ പ്രാർത്ഥിച്ച ആ ബാലനെ ഞാനോർമ്മിച്ചു. കാലത്തിന്റെ അകലങ്ങളിൽ കളിച്ചുപൂച്ചു നടക്കുന്ന ആ വ്യക്തമാണെന്നു എനിക്കു ഇപ്പോഴും കാണാം.

അവൻ വളർന്നു മഹാബലനായി. അവനൊരു യുദ്ധം ജയിച്ചിരിക്കുന്നു.

എന്റെ അവസാനത്തെ ശത്രു അന്ത്യശ്വാസംവലിച്ച് സ്യമന്തപഞ്ചകത്തിലെ മണ്ണിൽ കിടക്കുകയാണിപ്പോൾ. ശപഥങ്ങളെല്ലാം നിറവേറിയ ക്ഷത്രിയനാണു ഞാൻ.

മഹാബലനായ ഭീമൻ. കാട്ടിലും രാജാക്കങ്ങളിലും അവസാനം ഈ കരുക്കുത്തിലും ഞാൻ യുദ്ധം ചെയ്തു. കീഴടക്കി. കൊന്നു. വെറും മനുഷ്യനായ എന്റെ മാത്രം കരുത്തല്ല എന്നെ മഹാബലനാക്കിയതു. എന്റെ ഗർഭജനത്തിൽ ആരോ ഇരുന്നുകൂട്ടിയിരുന്നു. എന്റെ കൈകൾ തളരുമ്പോൾ കരുത്തു ഒഴുകിയിരുന്നു. ഞാൻ വിജയത്തിന്റെ ഈ വിനാഴികകളിൽ അഹങ്കരിക്കുന്നില്ല. ശിരസ്സുകനിക്കട്ടെ.

കൊടുങ്കാറ്റുകളെ ചങ്ങലയ്ക്കിട്ട്, മേഘങ്ങൾക്കു മുകളിൽ വേട്ടയാടുന്ന ദേവാ, എന്റെ പിതൃദേവാ, ഞാനിന്നു നദി പറയുന്നു. അവിടുത്തെ കാലടികളെ

ഇളം മനസ്സുകൾക്കു അറിവിന്റെ ആനന്ദവും നന്മയുടെ വെളിച്ചവും പകരുന്ന

മലർവാടി

കുട്ടികളുടെ മാസിക

ചിത്രീകരിക്കുന്ന ലേഖനങ്ങൾ, എന്നും ഓർക്കുന്ന മുഖ്യമുള്ള കഥകൾ കവിതയുടെ തേൻതുളളികൾ, ധാരാളം ചിത്രകഥകൾ കണ്ടുണ്ണിയുടെ സ്ഥിരം പാക്കി "കണ്ടുണ്ണിമാപ്പും കുട്ടോളം"

മലയാളത്തിലെ കട്ടികൾക്കു കിട്ടിയ റെമുലുനിധി

ദയ എന്ന പെൺകുട്ടി

എം. ടി. വാസുദേവൻനായർ

എഴുതുന്ന നോവൽ

നവമ്പർ ലക്കം മുതൽ

മലർവാടി, പി. ബി. നമ്പർ 2017, കൊച്ചി, 682 018

Goody
CINTHOL
DEODORANT AND COMPLEXION SOAP

CHAITRA-B-G-189-MAL

കഥാകൗമുദി 31

ഡോക്ടർ മരോട്ടി പറമ്പിൽ. *
 ചോദ്യമായിട്ടു കയ്യാരിക്കാവൂ പ
 യോയത്തിൽ, അദ്ദേഹത്തെ ഓർത്താ
 വരാം, ദുഃസ്വപ്നം കാണാത്തവരോ
 വിരളം!
 ചോദ്യമായി എന്നും ഓർക്കും. ആജീവ
 നാന്തം. മരിച്ചതിനുശേഷം ഓർത്താലോ?
 ചോദ്യമായി ശവപ്പെട്ടിക്കെത്തു് കണ്ണു
 പൊത്തി കമിഴ്ന്നുകിടക്കും.
 കാരണം, അവർ തമ്മിൽ, സഞ്ചയനം
 കോഴിക്കോട്ട് മുതിസിപ്പാലിററിയും
 പോലെ. കയ്യാൻസ്വന്തം നായന്മാരും
 പോലെ. അത്ര അടുപ്പം.

എന്താണ് ഡോക്ടർ മരോട്ടിപറമ്പി
 ന്റെ ഡിഗ്രി? ആർക്കറിയില്ല. തെക്കേ
 നിന്നവന് കടിയേറ്റിപ്പാർത്തവൻ. പല്ലു
 പരിക്കേറവൻ. കട്ടികളുടെ കീരിപ്പല്ലു്.
 യുവതിയുവാക്കന്മാരുടെ കോരും പല്ലു്,
 ഓട്ടവീണ അണപ്പല്ലു്. പിന്നെ കരോപ്പേ
 രുടെ സർവ്വപല്ലുകളും.
 എല്ലാ പല്ലുകളും പഠിച്ചുകൊടുത്താലോ?
 പകരം, ഒരു സെറാ്. ടേഗിയുള്ള പല്ലു
 കൾ, അവരുടെ വായിൽ ചുറ്റിക്കൊ
 ണ്ട് അടിച്ചുകേറും. പല്ലുപഠിച്ച ആയുധം
 കൊണ്ടുതന്നെ.

പുതിയ സെറാ വച്ചാൽ, അവർക്കൊ
 ക്കെ മനോഹരമായി മന്ദഹസിക്കാം.
 പക്ഷേ, കക്കടം, വറാഹം, അജം, വൃഷ
 ടം, മഹിഷം എന്നിവയുടെ മാംസം നീ
 ഷിദ്ധം. പഴം കടിച്ചാലോ? പല്ലുകൾ മുഴ
 വൻ പഴത്തിലൊട്ടിപ്പിടിക്കും!

കടിക്കാൻ പഠിപ്പിച്ചു വിഴങ്ങാം.
 മനസ്സമാധാനത്തോടെ, മനസ്സിന്നിഷ്ട
 മായ തരത്തിൽ; സ്വതന്ത്രമായി ഒന്നു
 തുടിയായിൽ, കോട്ടുവായിട്ടാൽ, ഉറക്കെ
 സംസാരിച്ചാൽ, പൊട്ടിച്ചിരിച്ചാൽ,
 പോട്ടെ ഒന്ന് ദീർഘമായി നിശ്വസിച്ചാൽ,
 വച്ച പല്ലു് മുഴുവൻ പുറത്തു
 ചാടും. അതു് പെറുക്കിയെടുത്തു്, യഥാ
 സ്ഥാനത്തു് വച്ചു് ധൈര്യമായി പുഞ്ചി
 രിക്കുന്നവരാണ് കയ്യാരിക്കാവൂ പഞ്ചാ
 യത്തിലെ പല മാന്യരും മഹികളും.

പിന്നെ, ഡോക്ടർ മരോട്ടിപറമ്പി
 ന്റെ ഡിഗ്രിയെന്തിനന്വേഷിക്കണം? ഇത്ര
 യും മഹത്തായ സേവനങ്ങൾ, കയ്യാരി
 ക്കാവിലെ ഏതൊരു പൗരനാണ് ചെ
 യ്തിട്ടുള്ളതു്? ഡോക്ടർ, കയ്യാരിക്കാവൂ
 പഞ്ചായത്തിൽ കൃത്യമായി തൊഴിൽ
 കരം കൊടുക്കേണ്ടു്. ബിൽഡിങ്ങ്
 ടാക്സ്. പുറമെ കത്താത്ത വഴിവള
 ക്കിനും കൃത്യമായി കാശുയ്ക്കുന്നുണ്ടു്.

ഡോക്ടർ മരോട്ടിപറമ്പിൽ. ഒരി
 ക്കൽ കണ്ടാൽ ഒരിക്കലും മാക്കില്ല.
 കൃത്യം അഞ്ചടി മുന്നിട്ടു പോക്കും.
 കറകുറത്ത നിറം. കരോരമായ കയ്യാണി
 എന്നു പറഞ്ഞാലോ? ചെന്നികളിലും
 പിൻ കഴുത്തിലും ഇടതുർന്ന് വളരുന്ന
 ശക്തമായ കോലൻ മുടികൾ. രസികൻ
 വയർ. പൊക്കത്തിനനുസരിച്ചു് നാലേ
 മുക്കാൽ അടി ചുറ്റളവു്. നന്നായി ഇസ്സ
 റിയിട്ടു ഷർട്ട്, വൃളൻ പേൻ്സിന്നക

അയ്യപ്പ് പാറമേൽ

ചോദ്യമായിക്കൊടുക്കുക

3

ഭാരതഭരണം

ഇതു് തിരുക്കി വയർ ഭൂമായി, ബെൽ
 റിട്ട് മുറക്കിയിട്ടുണ്ടു്. നല്ല ആരോഗ്യം,
 അമ്പത്തിയഞ്ചുവയസ്സിലും! കുറുകിയ
 കാൽവയ്പോടെ അതിശീഘ്രം നടക്കും.
 ആരേയും കൂസാത്ത മുഖം. ഒന്നു ചിരി
 ചാലോ? മുല്ലമൊട്ടുപോലുള്ള മുപ്പത്തി
 രണ്ടു പല്ലുകളും പുറത്തുകാണും. അങ്ങനെ
 യാണ് ചിരി സംവിധാനം ചെയ്തി
 ട്ടുള്ളതു്. അതു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരസ്യ
 വുമാണു്.

* * *
 ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമം വകുപ്പു് 325.
 പ്രതി, പോക്കിനെ വെട്ടുന്ന കരിയപ്പൻ.
 കറച്ച കള്ളകടിച്ച ഒരു തൊയറാട്ടു വൈക
 ന്നരും, കരിയപ്പൻ, തെങ്ങുചെത്തുന്ന
 പറങ്ങോടനമായി ചില ആശയവിനി
 മയം നടത്തി. വിനിമയം ഉദ്ദേശിച്ച
 പോലെ മയത്തിലായില്ല. കരിയപ്പൻ,
 പറങ്ങോടന്റെ കടവയററിത്തന്നെന്നോ
 ക്കി ഒരു ഇടി. നല്ല കള്ളയതുകൊണ്ടാ
 യിരിക്കണം. ഇടി വീണതു് പറങ്ങോട
 ന്റെ വായിൽ! പറങ്ങോടന്റെ മുൻവശം
 തെങ്ങു പല്ലുകൾ ഉടനെ കരിയപ്പന്റെ
 കാൽക്കൽ! ചോര കണ്ടാൽ ഓടാൻ പാടി
 ല്ലാത്ത കരിയപ്പൻ ഓടി. പൊലീസ്
 വന്നു്, രണ്ടു പല്ലുകൾ സാക്ഷികൾ കാണു
 കെ, മഹസ്സർ എഴുതി ബന്തവസ്സിൽ
 എടുത്തു. കടലാസിൽ പൊതിഞ്ഞു്
 കോടതിയിൽ ഹാജരാക്കി. കേസ്സായി.

ചോദ്യമായിക്കു്. എല്ലാ ബുധനാഴ്ചയും
 ശനിയാഴ്ചയും നല്ല പോർക്കിറച്ചി
 എത്തിച്ചുകൊടുക്കുന്ന കരിയപ്പൻ വന്നു്
 കരഞ്ഞുപറഞ്ഞു.

രക്ഷിക്കണം.
 രക്ഷിക്കാം.
 ചോദ്യമായി കേസ്സ് ലോരലോരം
 നടത്താൻ തുടങ്ങി, സ്വന്തം കേസ്സ് പോ
 ലെ. ഐഡൻറിഫയിങ്ങ് വിത്ത് ദ
 ക്കുയൻ്റ. സാക്ഷികൾ ഒന്നൊന്നായി,
 ചോദ്യമായിട്ടു കയ്യാരിക്കാവൂ പഞ്ചാ
 യത്തിൽ അടി ചുറ്റളവു്. നന്നായി ഇസ്സ
 റിയിട്ടു ഷർട്ട്, വൃളൻ പേൻ്സിന്നക

കറിയ വട്ടക്കണ്ണുകൾ അനക്കാതെ പുഞ്ചി
 രിച്ചു കേട്ടിരുന്നു പറഞ്ഞു്.
 എഡാ ചോദ്യം. നിന്റെ ക്രോസ്സ്
 വിസ്താരം നന്നായിട്ടുണ്ടു്. ഇനി പറ
 ങ്ങോടനെ ചികിത്സിച്ച സർക്കാർ ആശു
 പത്രിയിലെ ഡോക്ടറെ, പ്രോസിക്യൂട്ടർ
 വിസ്തരിച്ചു്, വൃണ്ട് സർട്ടിഫിക്കറ്റും
 പറങ്ങോടന്റെ രണ്ടു പല്ലുകളും ഹാജരാ
 ക്കും. നീ അപ്പോൾ എന്തുചെയ്യും?
 വെപ്രാളത്തോടെ ചോദ്യമായി.

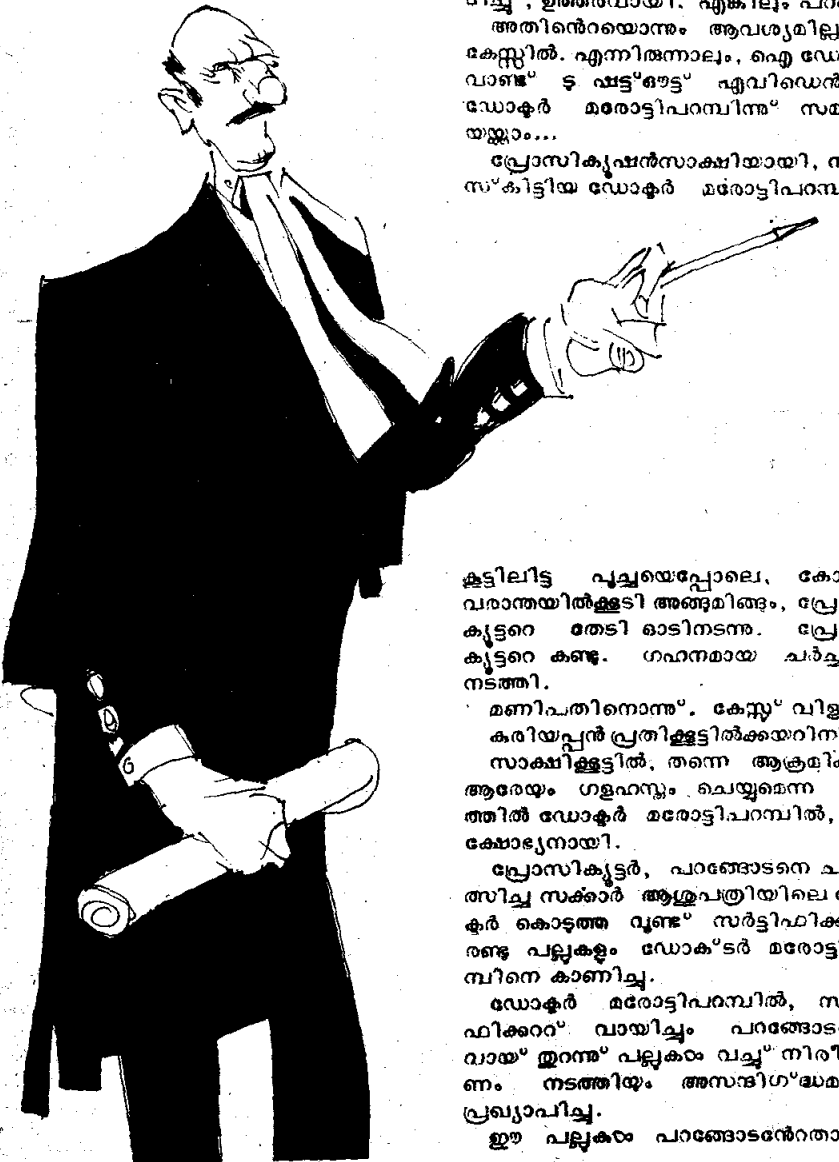
എന്തുചെയ്യും സ്വാമി? വരട്ടെ
 നോക്കാം...
 സർക്കാർ ആശുപത്രിയിലെ ഡോക്ടറെ
 വിസ്തരിക്കുന്ന ദിവസം, ചോദ്യമായി
 മാതാവിന്റെ മുന്നിൽ നിന്നു കരഞ്ഞു.
 മാതാവേ, രണ്ടു പല്ലല്ലെ? നനിയ്ക്കു്
 രണ്ടു് മെഴുതിരി, പോരെ?
 മാതാവിൽ നിന്നും ഒരക്ഷരം കേട്ടില്ല.
 മാതാവേ, നിയ്യെന്താ ഒന്നും മിണ്ടാ
 ഒത്തു്? ജനിക്കുമ്പോ, ആക്കെങ്കിലും പല്ലു
 ണ്ടോ? പിന്നെ രണ്ടു പല്ലു പോയാൽ
 ഏന്താ ഇത്ര...?

അപ്പോൾ 'മാതാവു്' ചോദിച്ചു:
 സെഖര്യാവേ, സെഖര്യാവേ, പല്ലു
 കൾ കൊടുക്കുന്നതും കൊഴിയുന്നതും ദൈവ
 നിശ്ചയമല്ലേ? മനുഷ്യർക്കെതിൽ അധി
 കാരമെന്തു്?

ചോദ്യമായിക്കു് ദേഷ്യം വന്നു.
 മുത്തേ, ഇറുക്കു് ഇന്റെ കേസ്സോ
 കാര്യം. നിന്റെ കിന്നാരം കേക്കണ്ട.
 അപ്പോൾ മാതാവു് മൊഴിഞ്ഞു.
 സെഖര്യാവേ, നീ സമാധാനമായി
 പോകൂ.

ചോദ്യമായിക്കു് സമാധാനമായി...
 പറങ്ങോടനെ ചികിത്സിച്ച സർക്കാർ
 ആശുപത്രിയിലെ ഡോക്ടർ, സാക്ഷികളു
 ടിൽക്കയറി മൊഴികൊടുത്തു. വൃണ്ട് സർ
 ടിഫിക്കറ്റും, പറങ്ങോടന്റെ പല്ലുകൾ
 എല്ലാം നോക്കി മൊഴികൊടുത്തു്, തെളി
 വാക്കി, രേഖയാക്കി. എന്തിട്ടു് പ്രോ
 സിക്യൂട്ടർ പൂച്ചരസത്തിൽ ചോദ്യമായി
 യെ ഒന്നു നോക്കി.

ബഹുമാനപ്പെട്ട കോടതി കല്പിച്ചു.
 ക്രോസ്സ്.
 ചോദ്യമായി ഗൗണിന്റെ സടകുടത്തെ
 നീറ്റു. തന്റെ പെൻസിലിന്റെ കൂർത്ത
 മന, ഡോക്ടരുടെ നേർക്കു ചൂണ്ടി
 അക്ഷോഭ്യനായി ചോദിച്ചു.
 ഡോക്ടർ, നിങ്ങളുടെ ബീരുമോ?
 എം. ബി. ബി. എസ്സ്.
 അത്രമാത്രം? വെരിഗുഡ്. ഇനി ഞാൻ
 ബഹുമാനപ്പെട്ട കോടതി കല്പിച്ചു് ചോ
 ദിക്കുന്നു. ഡോക്ടർ ഇന്നുവരെ ആരുടെ
 യെങ്കിലും പല്ലു് പഠിച്ചിട്ടുണ്ടോ?
 ഇല്ല.
 ആക്കെങ്കിലും പല്ലു് വച്ചുകൊടുത്തി
 ട്ടുണ്ടോ?
 ഇല്ല.
 വെരിഗുഡ്. ഇനി ചോദിക്കാം. ഡോ
 ക്ടർക്കു് പല്ലു് പഠിക്കുന്നതിലോ, പല്ലു
 വയ്ക്കുന്നതിലോ വല്ല ഡിഗ്രിയുണ്ടോ?
 അതായതു് ഡെൻറൽ സയൻസിൽ? ഇവ,
 എം. ബി. ബി. എസ്സ്. ബീരുമോ ഷെറിക?
 ഇല്ല.

ഉടനെ ചോദ്യമായി ബഹുമാനപ്പെട്ട
 കോടതിയോടുമുഖത്തായി:
 യുവർ ഓണർ, ഈ സാക്ഷി പല്ലിനെ
 ക്കാറിച്ച്, ആധികാരികമായി തെളിവു
 നല്കാൻ കഴിവുള്ള ഒരു വിദഗ്ദ്ധ സാക്ഷി
 യല്ല. ഹി ഈസ് നോട്ട് ഏൻ എക്സ്
 പ്ലൈറ്റ്സ് വിററു് നെസ്സ്. അമോറിട്ടി
 അല്ല. അതുകൊണ്ടു് ഈ സാക്ഷിയുടെ
 മൊഴി, ഈ കേസ്സിൽ സ്വീകാര്യവുമല്ല.
 പ്രോസിക്യൂഷൻ ഡെൻറൽ സയൻസിൽ
 ഒരു എക്സ് പ്ലൈറ്റ്സിനെയാണ് വിസ്തരി
 ക്കേണ്ടതു്. എന്നാൽമാത്രമേ കൃത്യമായ
 വസ്തുതകൾ തെളിവാകൂ, തെളിവിൽ
 സ്വീകരിക്കാവൂ.
 പ്രോസിക്യൂട്ടർ ചാടിയെന്നിററു.
 യുവർ ഓണർ, എങ്കിൽ അന്യായമോഗം
 സാക്ഷിയായി ഞാൻ ഡോക്ടർ മരോട്ടിപ
 റമ്പിനെ വിസ്തരിക്കും. ഹി ഈസ് ഏൻ
 എക്സ് പ്ലൈറ്റ്സ് വിററു് നെസ്സ്. അദ്ദേഹത്തി
 ന്റെ പേരു ചേർത്ത ഒരു അഡീഷണൽ
 വിററു് നെസ്സ് ലിസ്റ്റ്, ഒരു റിപ്പോർട്ടു്
 സഹിതം ഉടനെ ഹാജരാക്കുന്നതാണു്.
 ബഹുമാനപ്പെട്ട കോടതി, അതനുവ
 ദിച്ചു്, ഉത്തരവായി. എങ്കിലും പറഞ്ഞു.
 അതിന്റെയൊന്നും ആവശ്യമില്ല ഈ
 കേസ്സിൽ. എന്നിരുന്നാലും, ഐ ഡോണ്ട്
 വാണ്ട് ടു ഷട്ട് ഔട്ട് എവിഡൻസ്.
 ഡോക്ടർ മരോട്ടിപറമ്പിന്നു് സമൻസ
 യയ്ക്കാം...
 പ്രോസിക്യൂഷൻസാക്ഷിയായി, സമൻ
 സ് കിട്ടിയ ഡോക്ടർ മരോട്ടിപറമ്പിൽ,

കൂട്ടിലിട്ടു പുച്ചയെപ്പോലെ, കോടതി
 വരാനായിൽക്കൂടി അങ്ങമിങ്ങും, പ്രോസി
 ക്യൂട്ടറെ തേടി ഓടിനടന്നു. പ്രോസി
 ക്യൂട്ടറെ കണ്ടു. ഗഹനമായ ചർച്ചകൾ
 നടത്തി.

മണിപതിനൊന്നു്. കേസ്സ് വിളിച്ചു.
 കരിയപ്പൻ പ്രതിക്കൂട്ടിൽക്കയറിനിന്നു.
 സാക്ഷികളിൽ, തന്നെ ആക്രമിക്കുന്ന
 ആരേയും ഗളഹസ്സും ചെയ്യുമെന്ന ഭാവ
 ത്തിൽ ഡോക്ടർ മരോട്ടിപറമ്പിൽ, അ
 ക്ഷോഭ്യനായി.
 പ്രോസിക്യൂട്ടർ, പറങ്ങോടനെ ചികി
 ത്സിച്ച സർക്കാർ ആശുപത്രിയിലെ ഡോ
 ക്ടർ കൊടുത്ത വൃണ്ട് സർട്ടിഫിക്കറ്റും
 രണ്ടു പല്ലുകളും ഡോക്ടർ മരോട്ടിപറ
 മ്പിനെ കാണിച്ചു.
 ഡോക്ടർ മരോട്ടിപറമ്പിൽ, സർട്ടി
 ഫിക്കറ്റും വായിച്ചു. പറങ്ങോടന്റെ
 വായ് തുറന്നു പല്ലുകൾ വച്ചു് നിരീക്ഷി
 ണം നടത്തിയു. അസന്ദിഗ്ദ്ധമായി
 പ്രഖ്യാപിച്ചു.
 ഈ പല്ലുകൾ പറങ്ങോടന്റെതാണു്.

ഈ പല്ലുകൾ മുഷിച്ചുവെട്ടി ഇടിച്ചു് താഴെ
 വീണതാണു്.

അക്ഷോഭ്യനായി, ആറടി ഉയരത്തിൽ
 ഗൗണിട്ട ചോദ്യമായി ഉയർന്നുനിന്നു, എ
 തീർവിസ്താരത്തിന്നു്. കൂർപ്പിച്ച പെൻ
 സിൽമന ഡോക്ടരുടെ നേരെ ചൂണ്ടി ഒരു
 ചോദ്യം.

ഡോക്ടർ, ചുറ്റിക്കൊണ്ടു് അടിച്ചാ
 ലും ഈ പല്ലുകൾ ഇതുപോലെ ഇളകി
 വീഴില്ലേ?

ഡോക്ടർ മരോട്ടിപറമ്പിന്നു്, ചോദ്യാ
 യിയുടെ ചുറ്റിക പ്രയോഗത്തിന്റെ
 പൊരുൾ പെട്ടെന്നു മനസ്സിലായി.
 തന്നെക്കൊടു്, അങ്ങനെ ഒരു അപവാദ
 മുണ്ടു്.

ചോദ്യമായിട്ടു കയ്യാരിക്കാവൂ പഞ്ചാ
 യിയുടെ ചോദ്യത്തിന്നു് ഉത്ത
 രം കൊടുക്കാതെ, മജിസ്റ്റേറ്റിനെ
 നോക്കി ഡോക്ടർ മരോട്ടി പറമ്പിൽ—
 യുവർ ഓണർ, ദിസ് അഡ്വക്കേററു്,
 ഈഫ് എററു് ആര ഹി ഈസ് ഏൻ
 അഡ്വക്കേററു്, ഹി ഈസ് ഇൻസൾ
 ട്ടിങ് മി.

ചോദ്യമായിക്കു് കലികയറി. സംഹാര
 ഭാവങ്ങൾ കവിളുകളിലും കയ്യാണിയി
 ലും നഖശിഖാന്തം കയറിയിറങ്ങി.

അപ്പോൾ മജിസ്ത്രേട്ടു്.
 അടുത്ത ചോദ്യം.

ചോദ്യമായി ഉടനെ.
 മിസ്റ്റർ ഡോക്ടർ മരോട്ടി, താങ്കൾ
 കു് വല്ല ഡിഗ്രിയുണ്ടോ, ഡെൻറൽ
 സയൻസിൽ?

ഡിഗ്രി വേണമെന്നില്ല.
 എന്റെ ചോദ്യത്തിനത്തരം പറയണം.
 എന്റെ ചോദ്യം. ആവർത്തിക്കാം.
 താങ്കൾക്കു് ഡെൻറൽ സയൻസിൽ വല്ല
 ഡിഗ്രിയുണ്ടോ? യെസ്, ഓർ നൊ.
 എന്തുത്തരം വേണമെങ്കിലും പറയാം.
 എനിക്ക് ഡിപ്ലോമയുണ്ടു്.

അതല്ല എന്റെ ചോദ്യം. ഡിഗ്രി
 യുണ്ടോ? അർത്ഥം മനസ്സിലായില്ലേ?
 ഡി-ഇ-ജി-ആർ-ഇ-ഇ-ഡിഗ്രി. അതാ
 യതു് താങ്കൾക്കു് ബി. ഡി. എസ്സ്
 എന്ന ഡിഗ്രിയുണ്ടോ?

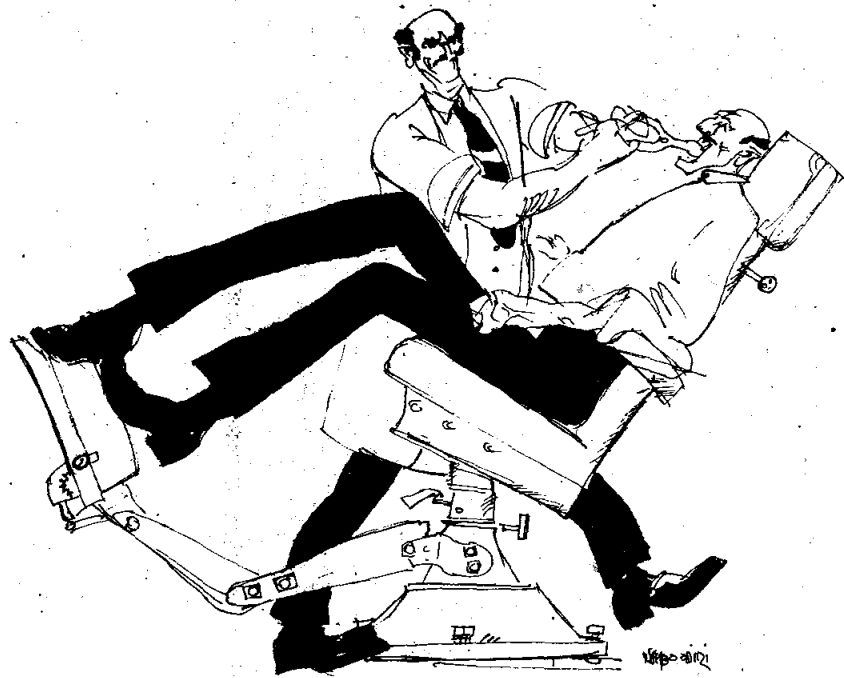
ഡോക്ടർ മരോട്ടി പറമ്പിൽ നിന്നു
 വിയർക്കുമ്പോൾ, പെൻസിൽമന ചൂണ്ടി
 ഗാബഡീവം കലച്ചു അർജ്ജുനനെപ്പോ
 ലെ ചോദ്യമായി നിന്നു.

വിഷണ്ണനായി ഡോക്ടർ പറഞ്ഞു.
 ഇല്ല. പക്ഷേ, എന്റെ ഇത്രയുംകാല
 തെളിപ്രാഥമ്യം നോളഡ്ജു്, പ്രാ
 ക്കീസ്, അതിൽനിന്നെല്ലാം എനിക്ക്
 അമോറിറ്റേറ്ററിയായി പറയാം, ഈ
 പല്ലുകൾ പറങ്ങോടന്റേ...

ചോദ്യമായി ഇടയിൽ കടന്നാക്രമിച്ചു.
 മതി. യു കേൻ സ്റ്റോപ്പ് ടെയർ. ഡോ
 ക്ടർ, നിങ്ങൾ എങ്ങനെ പല്ലു പഠിക്കുമെ
 ന്നു് ഇവിടെ എല്ലാവർക്കുമറിയാം.

അപ്പോൾ മജിസ്ത്രേട്ടു്, സ്വന്തം കീഴ്
 അടയിൽനിന്നും പറിച്ചെടുത്ത രണ്ടു
 പല്ലുകളുടെ സ്ഥാനത്തു്, ചൂണ്ടാണിവി
 രൽ ഒന്നമർത്തി ആലോചനയിലാണു്.
 അപ്പോൾ ചോദ്യമായിട്ടും ഡോക്ടറും

അങ്കം വെട്ടി. പരിചയിലമർന്നു, പാടി കൈട്ടി, വലിഞ്ഞമർന്നു, നിവർന്നു തെരുത്തു, വഴിമാറി, ഓതിരം വെട്ടി... അവസാനം ഒരു ചോദ്യം മാത്രം അവ ശേഷിച്ചു. ഈ പല്ലകൾ പറഞ്ഞാടന്റെ തന്നെയാണോ?...
സംശയത്തിന്റെ ആനുകൂല്യത്തിന്മേൽ, കരിയപ്പനെതിരായ തെളിവുകൾ പോരണം വിധിച്ചു കരിയപ്പനെ വെറുതെ വിട്ടു.

ചോറ്റായി മാതാവിന്റെ മുന്നിൽ മുട്ട കത്തിനിന്നു പറഞ്ഞു: മാതാവേ നി രക്ഷിച്ചു. മാതാവ് തന്റെ വത്സലനായ, അനുസരണമില്ലാത്ത കട്ടിയായ ചോറ്റായി യോടു മൊഴിഞ്ഞു: സെഖര്യാവെ നി ഉറങ്ങൂ.

നാളുകൾ കറെ കഴിഞ്ഞു. ഒരു രാത്രി ചോറ്റായി കിടക്കയിൽ കിടന്നു വേദന സഹിക്കാതെ തിരിഞ്ഞു. മറിഞ്ഞു. കിടന്നു നേരം വെളുപ്പിച്ചു. ഒരുവിധം എഴുന്നേറ്റു. അപ്പോൾ കൊച്ചുറോത ചോദിച്ചു: എന്താ നങ്ങളെ മോത്തു നീന്തു? ചോറ്റായി കണ്ണാടി നോക്കി. ഇടതുവശം കുവിളാകെ നീന്തു സഹിക്കാത്ത വേദന.

ചോറ്റായി ദുഃഖത്തോടെ, ഡേ, കൊച്ചുറോതേ, അണപ്പല്ല രണ്ടെണ്ണം പരിക്കെന്നൊ തോന്നണം. എന്നാ നങ്ങളു, ആ ഡോക്ടർടെ വീട്ടിലേക്കു പോയ്ക്കാ. ഉം... ഏ-ങ്ങാൻ പോവ്വില്ല. എന്നാ ഡോക്ടറെ ഇങ്ങട്ട് കൊണ്ടുനോ. എഡേ, ഡോക്ടറെ ഇങ്ങോട്ട് കൊണ്ടുരാൻ കാറ്റു. പിന്നെ അവന്റെ കസേര കൊണ്ടുരാൻ ലോറി. എന്നാ അങ്ങട്ട് പോയ്ക്കാ. ചോറ്റായി മാതാവിന്റെ മുന്നിൽ ചെന്നുനിന്നു കരഞ്ഞു.

മാതാവേ, ഞാൻ അവന്റെ അടുത്തേക്കു പുറം. അവസാനമായി ഞെ ഇന്നെ കണ്ടോ.

മാതാവ് ഞെ പുഞ്ചിരിച്ചു പറഞ്ഞു. സെഖര്യാവെ സമാധാനമായി പോകൂ.

ചോറ്റായി, കൊച്ചുവർക്കിയുടെ കാരിൽ, ഡോക്ടർ മരോട്ടി പറമ്പിന്റെ അടുത്തുവെന്ന്. ഡോക്ടർ മരോട്ടി പറമ്പിൽ ചോറ്റായിയുടെ നീരുവന്ന കവിളുകണ്ടു, അത്യുന്നതങ്ങളിൽ പുഞ്ചിരിച്ചു.

"ഹിബെയേർഡ് ഹിസ്സ്" കൈനെൻ ടിത്തു... എന്നാണു പിന്നീടൊരിക്കൽ ആ പുഞ്ചിരിയെക്കുറിച്ച് സ്വാമിയോടു പറഞ്ഞതു്.

ഡോക്ടർ മരോട്ടി പറമ്പിൽ, ചോറ്റായിയെ തന്റെ മഹത്തായ കസേരയിൽ ഉപവിഷ്ണുനാക്കി, വായ തുറന്നു പരിശോധിച്ചു. ചോറ്റായി വേദനകൊണ്ടു പുളഞ്ഞു.

ഡോക്ടർ പുഞ്ചിരിച്ചു പറഞ്ഞു: ഇടതുഭാഗം താഴെവരിയിൽ നിന്നും രണ്ടു അണപ്പല്ലകൾ പരിക്കണം.

ചോറ്റായി ഉടനെ പറഞ്ഞു.

എന്നാ, വേഗം പരിക്കു. വേദന സഹിക്കണില്ല. അന്നു കോടതിയിൽ വച്ച് ചോദിച്ചതൊന്നും കാര്യമാക്കരുതു്. അതു് ഇന്റെ പ്രൊഫഷണല്ലേ? കറക്ട് മിസ്റ്റർ അഡ്വക്കേറ്റ്. ഇതു് എന്റെ പ്രൊഫഷൻ. ഇവിടെ കിടക്കു. ഞാൻ ഇപ്പോൾ വരാം.

ഡോക്ടർ ചൊറുചൊറുക്കോടെ പുറത്തേക്കോടി. തൊട്ടു അടുത്തു കാറ്റു നന്നാക്കുന്ന വർക്കുപ്പോപ്പിൻപോയി, ഒരു വലിയ ചവണ, ചുറ്റിക, ടയർ ലിവർ ഇത്രയും ആയുധങ്ങളുമായി തിരിച്ചെത്തി. ആയുധങ്ങൾ കണ്ടു ചോറ്റായി ഞെട്ടി, ചോദിച്ചു: എന്താ ഡോക്ടർ കസേരയ്ക്ക് വല്ല റിപ്പയറു: ഓ...ഉവ്വു. ഒരു ചെറിയ ഇളക്കം.

വക്കിൽ കണ്ണടയ്ക്കു. ഒരു വേദനയുമില്ലാതെ രണ്ടു പല്ലകളും ഞാൻ പഠിച്ചു തരാം. വായ് നല്ലവണ്ണം തുറക്കു. കണ്ണു തുറക്കരുതു്.

ചോറ്റായി കണ്ണുകൾ ഇറക്കിയപ്പോൾ വായ തുറന്നു. ബലാൽസംഗത്തിനു വിധേയയാകുന്ന നാരിയെപ്പോലെ.

ഡോക്ടർ മരോട്ടി പറമ്പിൽ, വക്കുപ്പോപ്പിൻനിന്നും കൊണ്ടുവന്ന ടയർ ലിവർ ചോറ്റായിയുടെ വായിൽ വിലങ്ങു വെച്ചു. ചവണയിട്ടു്, യാതൊരു കേടും മില്ലാത്ത ചോറ്റായിയുടെ വലതുവശം കീഴ്ത്താടിയിലെ രണ്ടണപ്പല്ലകൾ വലിച്ചുപറിക്കാൻ തുടങ്ങി. വേദനകൊണ്ടു ചോറ്റായി പുളഞ്ഞു. ചോറ്റായി ക്സബോധോദയം. വലതുവശത്തെ അണപ്പല്ലോ? ഡോക്ടർ, പകരം വീട്ടുകയാണു്! സർവ്വശക്തിയും സംഭരിച്ചു്, രണ്ടുകാലുകളും ഉയർത്തി, ചോറ്റായി, ഡോക്ടർ മരോട്ടി പറമ്പിന്റെ വയറ്റത്തു് ആഞ്ഞു ചവുട്ടി.

പക്ഷേ, ഡോക്ടർ പിടിവിട്ടില്ല.

രണ്ടു അണപ്പല്ലകൾ കടക്കിയ ചവണ മുറക്കിപ്പിടിച്ച്, ഡോക്ടർ മലർന്നടിച്ച് വീണു.

വായിൽനിന്നു നില്യാതെ പ്രവഹിക്കുന്ന രക്തച്ചൊരിച്ചിൽ വകവയ്ക്കാതെ, ചോറ്റായി ഡോക്ടറുടെ ഉത്തുഗമായ വയറിൽ ചവുട്ടിക്കയറി സംഹാര താണ്ഡവമാടി.

ഡോക്ടർ മരോട്ടി പറമ്പിൽ, അപ്പോഴും ക്രൂരമായി ചിരിച്ചു, ചവണയിൽ കൊരുക്കിയ അണപ്പല്ലകൾ ഉയർത്തിക്കാണിച്ച് അട്ടഹസിച്ചു. യു ഡിസർവ് ദിസ്.

* ഡോക്ടർ മരോട്ടി പറമ്പിൽ എന്ന പേരു കല്പിതമാണു്. ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരോ മരിച്ചവരോ ആരുമല്ല. സാദൃശ്യമുണ്ടെങ്കിൽ തികച്ചും യാദൃച്ഛികമാണു്. അയപ്പ് പാഠമേൽ.

വിയർലെസ് മെസേജിൽ കണ്ണാടി ചുറ്റോൾ സതീഷിനു വിശ്വസിക്കാനായില്ല. സെൻട്രൽ ഇൻഡസ്ട്രിയൽ സെക്യൂരിറ്റി ഫോഴ്സിലേക്കു തന്നെ മാറ്റിയിരിക്കുന്നു. ഉടനെ ചാർജ്ജെഴിഞ്ഞു ദേവാസിലുള്ള കേന്ദ്രസർക്കാർ സ്ഥാപനത്തിൽ ചീഫ് സെക്യൂരിറ്റി ഓഫീസറായി ചാർജ്ജടക്കാൻ കല്പപന്.

ചില മാറ്റങ്ങൾ തീർച്ചയായും ഉണ്ടാവുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നു. ഈ ജില്ലയിൽ അഡീഷണൽ എസ്. പി. യായി ചാർജ്ജടത്തിട്ട് ഏതാനും മാസങ്ങളേ ആയുള്ളൂ. മാറ്റമുണ്ടെങ്കിൽ സ്റ്റേറ്റിൽ തന്നെ ഏതെങ്കിലും ജില്ലയുടെ എസ്. പി. ആവുമെന്നായിരുന്നു പ്രതീക്ഷ. സ്റ്റേറ്റിലെ ഭരണയന്ത്രത്തിനു സൗകര്യമായവരെ, കഴിവുകൾക്കനുസരണം, ഉന്നത തലങ്ങളിൽ സ്വാധീനം കരഞ്ഞവരെ യൊക്കെയാണു CISE, CRP മുതലായ ഫോഴ്സുകളിലേക്കയയ്ക്കാറു്. ഡെപ്യൂട്ടേഷനാണെന്നതു് ശരി. പക്ഷേ, ഒരു ജില്ലയിലെ സർവ്വാധികാരിയെവിടെ? ഒരു കേന്ദ്ര സർക്കാർ സ്ഥാപനത്തിന്റെ നൂറോ നൂറ്റമ്പതോ ജവാന്മാരുടെ ചാർജ്ജും, യൂണിയന്റെ ചീഫ് ഏജി കട്ടിവിന്റെ ഇഷ്യാനിഷ്യങ്ങൾ നോക്കി, തുടക്ക യൂണിയൻ നേതാക്കളെ വെറുപ്പിക്കാതെ, ചുരുങ്ങിയ ബജറ്റും, പരിചിതമായ അധികാരങ്ങളുമുള്ള സെക്യൂരിറ്റി ഓഫീസറെവിടെ?

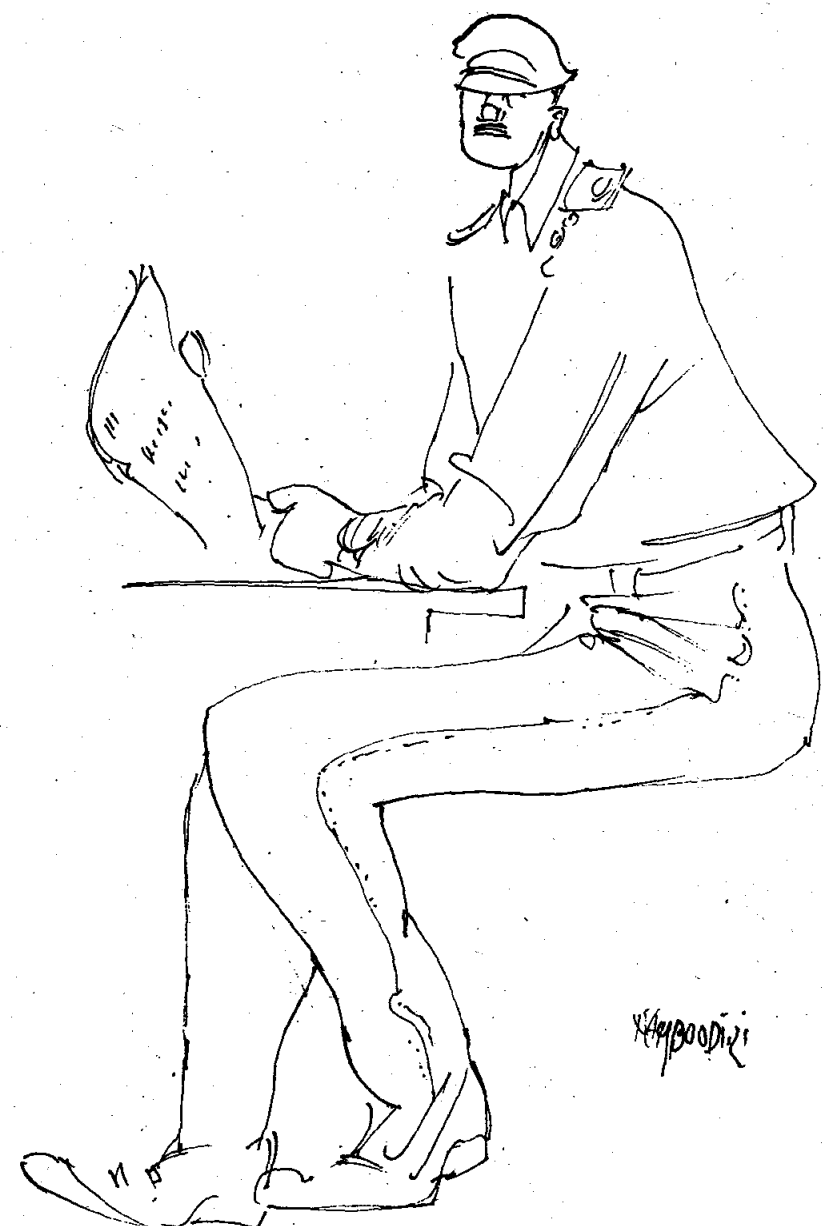
ഒരു ചെറിയ പൊലീസ് സ്റ്റേഷന്റെ ഇൻചാർജായ സ്റ്റേഷൻ ഓഫീസറുടെ അധികാരങ്ങൾ പോലുമില്ല. നിയമമനുസരിച്ച് കാമ്പസിലെ നിയമപരിപാലനം പോലും ലോക്കൽ പൊലീസിന്റെ ചുമതലയാണു്. ഫാക്റ്ററിക്കകത്തെ ആളുകളേയും സാധനങ്ങളേയും സുരക്ഷ അങ്ങനെ ഒരൊഴുക്കൻ മട്ടിലാണു് ചുമതല. തൊഴിൽക്ഷേമവുമായും ബോൾ മാനേജ്മെന്റിനെയും, തൊഴിലാളികളേയോ ഭാഗം പിടിക്കരുതെന്നാണു് വിലക്കു്. പക്ഷേ, മാനേജ്മെന്റ് കൂപ്പുകാരായ തൊഴിലാളികളെ ശരിക്കു് കൈകാര്യം ചെയ്യാനും, അവരെ കഴിയുന്നത്ര ദ്രോഹിക്കാനും, പറ്റുമെങ്കിൽ ക്രിമിനൽ കററാചുമത്തി അറസ്റ്റ് ചെയ്യിക്കാനും സെക്യൂരിറ്റി ഓഫീസറെ നിർബ്ബന്ധിക്കും. ചിലർ വഴങ്ങും. ചിലർ നിയമത്തിന്റെ അക്ഷരങ്ങളിൽ തലപൂഴ്ത്താൻ ശ്രമിക്കും. സംഘർഷാവസ്ഥ നിയന്ത്രണാതീതമാവുമ്പോൾ നിയമത്തിന്റെ അക്ഷരവും, അർത്ഥവും ലംഘിക്കപ്പെടുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ മാനേജ്മെന്റിനെയും തൊഴിലാളികളേയും, ഹെഡ്കാർട്ടേഴ്സിനെയും അപ്രീതി മാത്രം ബാക്കിയാവുന്നു.

അയാൾ മെസേജിൽ തന്നെ തുറിച്ചു നോക്കി. ഹെഡ് ക്വാർട്ടേഴ്സിൽ. ഐ. ജി. യുടെ ഓഫീസിലും. ഡോ. സെക്രട്ടറിയുടെ ഓഫീസിലും വേണ്ടത്ര പരിചയക്കാരണായിട്ടും ഇത്തരമൊരു മാറ്റത്തിന്റെ സൂചനപോലും കിട്ടാത്ത

ഉണ്ണിക്കൃഷ്ണൻ തിരുവാഴിയോടു്

പണം

മുൻ

Handwritten signature or mark.

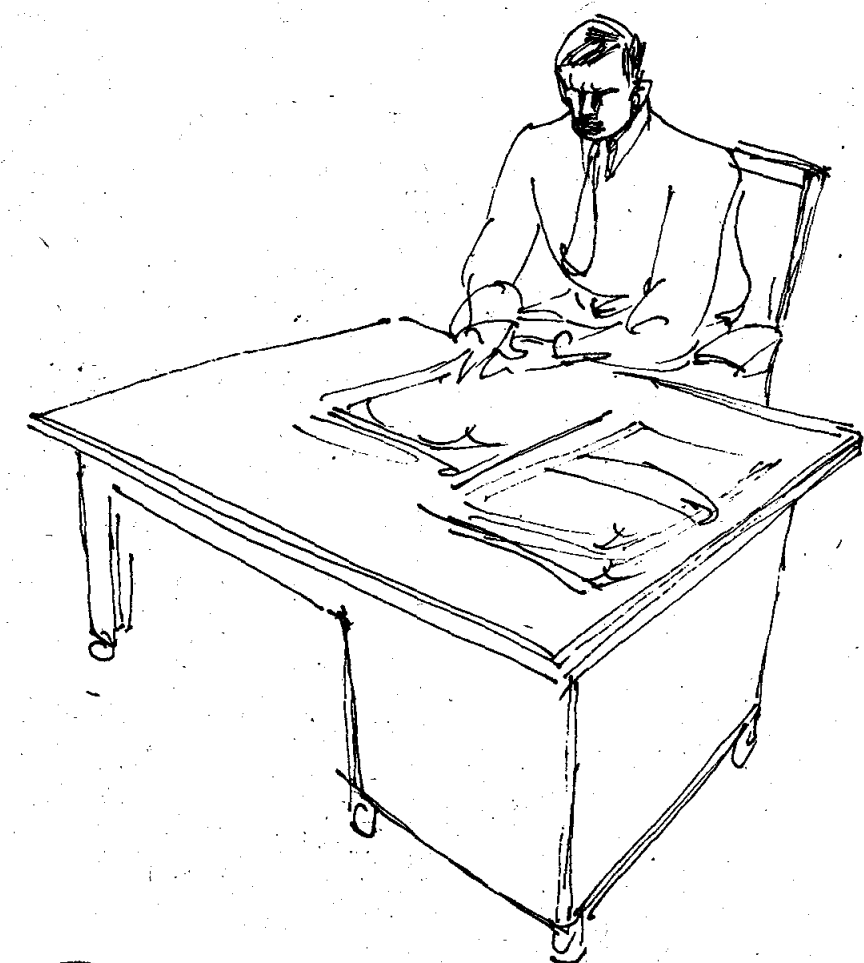

തിൽ അധാരം വേദനയും അരിശവും തോന്നി.

ഹെഡ്കാർട്ടേഴ്സിലുള്ള തന്റെ പിടിയെയും സ്റ്റേറ്റ്ഫോലീസ് ഫോഴ്സിൽ താനാരുമല്ലാത്തവനും.

സിൽക്കിന്റെ ഞൊറികളെയെന്ന നേർ അ മർമ്മരം അയാളെ ഉണർത്തി. അയാൾ തിരിഞ്ഞുനോക്കി. ഷീല. ബ്ലഡ്ഡെ കളിലുള്ള സിൽക്ക്സാരിയിൽ അവൾ ജ്വലിക്കുന്നു. അവൾക്ക് കാർ വേണമായിരിക്കും. ഏതോ കൂട്ടുകാരിയുടെ വീട്ടിൽ പതിവുള്ള റമ്മികളി. പെട്രോളിൻ വിലകയറിയതും, തന്റെ വരവിന്റെ പരിധിയിൽ അവളുടെ ആവശ്യങ്ങൾ ഒരിക്കലും ഒതുങ്ങാറില്ലെന്നതും, അവളറിയുന്നില്ല.

അവൾ കൈനീട്ടി. കാറിന്റെ താക്കോലിനു പകരം വയർലെസ് മെസേജ് കൈയിൽ കൊടുത്തു. അവൾ ഒട്ടും താല്പര്യമില്ലാതെ, ഇത്തരം കാര്യങ്ങളിൽ എന്തിനലോസരപ്പെടുത്തുന്നു എന്ന മട്ടിൽ, മെസേജിൽ കണ്ണോടിച്ചു. ആ മുഖത്തു നിരാശയോ, അദ്ഭുതമോ, വിസ്മയമോ എന്തെങ്കിലും വികാരത്തിന്റെ നിഴൽ പരന്നുകൊണ്ടിരുന്നു പ്രതീക്ഷിച്ചതു വെറുതെയായി.

ചുണ്ടിന്റെ കോണിൽ, ഇങ്ങനെയെല്ലാം വരുമെന്ന് തനിക്ക് മുമ്പേ അറിയാം എന്ന ഭാവം പ്രകടമാക്കുന്ന ചിരിയുടെ ഒരു ചിരം. അവളിൽ ഏറ്റവും അധികം വെറുക്കുന്നത് ആ ചിരിയാണ്. ഒരിക്കലേങ്കിലും ആ ചിരിയടക്കി ഒരടികൊടുക്കണമെന്ന് സ്വയം നിർബ്ബന്ധിക്കും. ദിവസങ്ങളോളം നീണ്ടുനില്ക്കുന്ന ഹിസ്റ്റീരിയയായും ഫലം. അതുകൊണ്ട് നിയന്ത്രിക്കും.

അവൾ മെസേജ് മടക്കിത്തന്നു. പ്ലേപറയുകയും ചെയ്തു: എനിക്കറിയാം ഇങ്ങനെയൊന്ന സംഭവിക്കുമെന്ന്. എന്റെ അച്ഛൻ ഐ. ജി. ആയിരുന്നപ്പോൾ ഇഷ്ടമുള്ള സ്ഥലത്തേക്ക് ട്രാൻസ്ഫർ, ഓട്ടോഫോട്രേൺ പ്രൊമോഷൻ, എന്തിനും, ധീരതയുള്ള വിരമപത്രം പോലും കിട്ടിയപ്പോൾ, സ്വന്തം കഴിവുകൊണ്ടാണിതെല്ലാം എന്ന ഭാവമായിരുന്നു. മിസ്റ്റർ സതീഷ് പുലിക്കട്ടിയാണെന്നായിരുന്നു ധാരണ. അച്ഛൻ റിട്ടയർ ചെയ്തിട്ട് മൂന്നു മാസം തികഞ്ഞില്ല. കണ്ടില്ലെ ഫലം? ഏതോ കാട്ടുമുക്കിൽ ഒരു ഫാക്ടറിയിൽ സെക്യൂരിറ്റി ഓഫീസർ. ഐ. പി. എസ്സിന് റാങ്ക് കിട്ടിയ സതീഷിന്റെ കേമത്ത്മെ വീടെയാണിപ്പോൾ? ഓ മൈ ഗോഡ്! എവിടെയാണി ഓണം കോരൂല? അവിടെ ഇടപഴകാനും റമ്മികളിക്കാനും സംസ്കാരമുള്ള ആളുകളോടൊപ്പം അനിമോൾക്ക് പാക്കോൻ പാറിയ നിലവാരമുള്ള

ഇംഗ്ലീഷ് മീഡിയം സ്കൂളുകളോടൊപ്പം? പെരുമഴ തോർന്ന് കാണൽത്തുള്ളികൾ മാത്രമായപ്പോൾ അവളെ മനസ്സിലാക്കിക്കാൻ ഒരു ശ്രമം നടത്തി. ഇന്തോറിൽ നിന്ന് മൂപ്പത്തഞ്ചു കിലോമീറ്റർ ദൂരമേയുള്ളൂ. ഉള്ളെഴുതിനിയിലേക്കുണ്ടത്ര ദൂരം. കാമ്പസ്സിൽത്തന്നെ സെൻട്രൽ സ്കൂളുണ്ട്. പുതിയ ജോലിയുടേയും സ്ഥലത്തിന്റെയും നല്ല വശങ്ങൾക്കുനൽ നല്ലി, മോശമല്ലാത്തൊരു ചിത്രം വരയ്ക്കാൻ വ്യഥാശ്രമം നടത്തി. ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ മാർവാഡ് പ്രദേശത്തെ കാലാവസ്ഥ സുപ്രസിദ്ധമാണ്. ഏറെ ചൂടില്ലാത്ത പക്ഷകൾ. ഇടുത്തപ്പുള്ള രാത്രികൾ. സുഖവാസകേന്ദ്രങ്ങളായ ഹിൽസ്റ്റേഷനുകളെ അതിശയിക്കുന്ന കാലാവസ്ഥ. നിനക്ക് കൂട്ടിനായി അവിടേയും ആൾക്കാർ കാണും. അവിടത്തെ കലക്ടറും എസ്. പി. യും നമ്മുടെ പരിചയക്കാരാണ്. കേന്ദ്രസർക്കാർ സ്ഥാപനമായതുകൊണ്ട് ഉയർന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കും ക്ഷാമമുണ്ടാവില്ല. നിന്റെ ക്ലബ്ബ് ലൈഫ് മുങ്ങാതിരിക്കാൻ വേണ്ടത്ര ഉദ്യോഗസ്ഥപത്നിമാർ കാണും. എനിക്കും ഈ എലിയോട്ടത്തിനിടയിൽ മുറുകുന്ന അമ്പുകളെ ഒന്നയ്ക്കാൻ അവസരം കിട്ടും. അതുകൊണ്ട്, ചിയർ അപ്പ് മൈ ഡിയർ...ലൊറസ് ഫോസിറീ... അവൾ ചിന്തയിൽ. നെററി ചൂടിച്ച്, കണ്ണുകളിൽ ഇർപ്പും. പിന്നെ സ്വന്തം വിധിയെ കുറപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് വീണ്ടും കോരിച്ചൊരിയാൻ തുടങ്ങി—

അച്ഛൻ ഇപ്പോഴും ഐ. ജി. യായിരുന്നെങ്കിൽ, തലസ്ഥാനത്തുതന്നെ എസ്. പി. (ഇൻറലിജൻസ്) ആയോ എസ്. പി. (സെക്യൂരിറ്റി)യായോ പോസ്റ്റിങ് വാങ്ങാമായിരുന്നു. കുറഞ്ഞപക്ഷം പൂതെങ്കിലും സ്റ്റേറ്റ് ഓഫീസ് ആംഡ് ഫോഴ്സിന്റെ കമാൻഡറാകിലും ആകാമായിരുന്നു. ഓ, ഇതെന്തൊരു ഡെസിഗ്നേഷൻ! കേൾക്കാൻപോലും സുഖമില്ല...സെക്യൂരിറ്റി ഓഫീസർ...വെറും ചുക്കിടാരുടെ പണി...മണ്ണാങ്കട്ട...

അവൾ തേങ്ങിക്കരയുമ്പോൾ ഉയരുകയും താഴുകയും ചെയ്യുന്ന നഗ്നമായ ചുമലുകൾ...ഡ്രീവ് ലസ് ജാക്കറ്റിന്റെ ഇറക്കത്തിൽ തിങ്ങുന്ന മാംസളതയുടെ വെൺമ...പ്രായം. അവളിൽ ചുളിവുകൾ വിഴ്ത്തിയിട്ടില്ല. അനിമോൾ സാരിയടുത്തു ഷീലയുടെ കൂടെ നടക്കുമ്പോൾ ചേച്ചിയും അനുജത്തിയും. ആണെന്നതോന്നും മറ്റൊരാൾ കാര്യത്തിലും വിമുഖത കാണിക്കുന്ന ഷീല സ്വന്തം ശരീരവാടിവുകൾ സൂക്ഷിക്കുന്നതിൽ അതിവശ്രദ്ധ ചെലുത്തുന്നു. ക്രീമുകളും, തൈലവും, ചന്ദനവും, ഫൽഭിയും തേച്ചു ക്ഷമയോടെ മസാജ് ചെയ്യുന്നു. ഒരൊൻപത് മാംസം പോലും അധികപ്പറ്റാറില്ല എവിടേയും. പതിഞ്ഞ വയറിൽ മടക്കുകൾ വീണിട്ടില്ല. കണ്ണുകളിലെ തിളക്കവും മുടിയുടെ കറുപ്പും അവൾ ഈ മുപ്പത്തൊട്ടാം വയസ്സിലും അസുഖാവഹമായി നിലനിറുത്തുന്നു.

അവൾ കാറിന്റെ താക്കോൽ വാങ്ങി. ഹാൻഡ്ബ്രേക്ക് തുറന്ന് ചെറിയ കണ്ണാടിയിൽ നോക്കി. പഫെടുത്തു കണ്ണിൻ പാടുകൾ വീണ കവിളുകൾ ചുപ്പ് ചെയ്തു...

പാതിൽ കർത്തവ്യം അകറ്റി നടന്നുകുലുന്ന അവളുടെ നിതംബത്തിന്റെ താളം...

തനിക്ക് നിഷേധിക്കപ്പെട്ട അവളുടെ സ്ത്രീത്വം...

അയാൾ ഓതു. എത്ര വർഷങ്ങളായി? പതിനാറ്...? പതിനേഴ്?

ഐ. പി. എസ്. പാസായിട്ടായി നിന്റെ കഴിഞ്ഞേയുള്ളൂ. ആദ്യത്തെ പോസ്റ്റിങ് ഏതു ഐ. പി. എസ്. കാരനും യോദ്ധവകളോടെ കൊതിക്കുന്ന ചമ്പൽക്കുന്നുകളിൽ.

ചമ്പലിന്റെ രോമാഞ്ചങ്ങളായി, ജമീന്ദാർമാരുടെ പേടിസ്വപ്നങ്ങളായി, പൊലീസിന്റെ തലവേദനയായി ചെറുതും വലുതുമായ ഒട്ടേറെ കൊള്ളസ്സംഘങ്ങൾ. ഗ്രാമങ്ങൾ അവർ സ്വന്തം തട്ടകങ്ങളായി പീടിപ്പടുത്തിയിരിക്കുന്നു. കർമ്മംഗങ്ങളുടെ അതിർത്തികളെക്കുറിച്ച് അവർ തമ്മിൽ ഉറപ്പോടെക്കുറിച്ചല്ലെന്ന്. ജാതിയുടെ പേരിലും അവർ തല്ലി. തട്ടിക്കൊണ്ടുപോയ സുന്ദരികളെക്കുറിച്ച് അവർ തമ്മിൽ പോരാടി. പക്ഷേ, ഒരിക്കലും ഒരു സംഘം മറ്റൊരു സംഘത്തെ ഒറ്റിക്കൊടുത്തില്ല...വനമുറ്റത്തുളള ഉപാസകരായ അവർക്ക് സ്വന്തം ധർമ്മനിരീകളുണ്ട്. അലിഖിത നിയമങ്ങൾ. അവർ എത്രപേരെ വേണമെങ്കിലും കൊല്ലും. പക്ഷേ, ഒരിക്കലും ഇഷ്ടത്തിനെതിരെ ഒരു സ്ത്രീയുടെ മാനം കവർന്നെടുക്കില്ല.

മുർഗ്ഗാഷ്ട്വി ദിവസം അവർ ചോദിച്ചതെന്തും നല്കും. ഇഷ്ട പ്രേരണയെയും, ഓമനിച്ചു വളർത്തിയ കതിരയെയും, സന്തതസഹചാരിയായ ആയുധത്തെയും. കൊള്ളയടിച്ചതിൽ മുന്നിലൊന്ന് വനമുർഗ്ഗു. മുന്നിലൊന്ന് പാവങ്ങൾക്കും. മുന്നിലൊന്ന് സംഘാംഗങ്ങൾക്കും. സംഘത്തലവൻ ഒന്നും സ്വന്തമാക്കില്ല.

തലയ്ക്ക് അമ്പതിനായിരം വിലയിട്ടിരുന്ന മായവ്സിംഗിന്റെ സംഘത്തേയും, ഇരുപത്തയ്യായിരം വീതം വിലയിട്ടിരുന്ന കരൺസിംഗിന്റെയും മിരാഭായിയുടേയും സംഘങ്ങളെയും പിടിക്കുന്ന ചുമതലയായിരുന്നു തനിക്ക്. മിരാഭായി മായവ്സിംഗിന്റെ വെല്ലുവിളിയായി വന്നുവീശി. തുടങ്ങി. പുതലിഭായിയുടെ ഏറ്റവും പുതിയ പതിപ്പ്...കരൺസിംഗ് അവളെ മോഷ്ടിച്ച് സ്വന്തം താവളത്തിലെത്തിച്ചു. കുറെക്കാലം അയാളുടെ ഇഷ്ടതോഴിയായി അവൾ. പിന്നീട് തെറ്റിപ്പിരിഞ്ഞു സ്വന്തം സംഘമുണ്ടാക്കി.

ഈ മൂന്നു സംഘങ്ങളും നാലു പൊലീസ് സ്റ്റേഷന്റെ അതിർത്തികളിലായി, മൊറിനാ ജില്ലയിൽ പരന്നുകിടക്കുന്ന നൂറ്റിനാലു ഗ്രാമങ്ങൾ പരസ്പരം പങ്കിട്ടെടുത്തു. ഈ നാലു സ്റ്റേഷനുകളിലെ പൊലീസുകാരുടെയും ഒരു ചെറിയ സംഘത്തിനു പുറമെ ഒരു ബറാലിയൻ ഡ്രൈപ്പൽ ആംഡ് ഫോഴ്സിന്റെ സഹായവും തനിക്കുണ്ടായിരുന്നു.

ചമ്പൽക്കാടുകളിലെ ക്രൂരസിദ്ധമായിരുന്ന കൊള്ളസ്സംഘങ്ങളുടെ കെട്ടുറപ്പോ, ആയുധബലമോ, സാഹസികതയോ അവകാശപ്പെടാൻ വയ്ക്കുകിലും ഈ മൂന്നു

സംഘങ്ങളും പ്രാചീനരുടെയിടയിൽ—പ്രത്യേകിച്ച് ഭൂപ്രളയങ്ങളെയും കച്ചവടക്കാരുടെയും ഇടയിൽ—വലിയ ഭൂകമ്പം സൃഷ്ടിച്ചു. തീവണ്ടിക്കൊള്ളുകൾ, സ്റ്റേറ്റ് ഹൈവേയിലൂടെ ഓപ്പിയം കയറ്റിപ്പോകുന്ന ലോറികളേയും, അരി, കൽക്കരി, പെട്രോൾ മുതലായ ആവശ്യസാധനങ്ങൾ കയറ്റിപ്പോകുന്ന വാഹനങ്ങളേയും കൊള്ളചെയ്യുന്നതിൽ ഈ മൂന്നു സംഘങ്ങളും വിശേഷരായിരുന്നു. ഇടയ്ക്ക്, ഒരു സെൻസേഷൻ വേണ്ടിയാവണം, വിവാഹലോപ്പയത്രകളെ അക്രമിച്ച് സർവ്വഭരണവിശിഷ്ടതയായ വധുവിനെ അവർ മോഷ്ടിച്ച് കൊണ്ടുപോവു...ആരേണങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെട്ട ചില വധുക്കൾ തിരികെയെത്തും. അപൂർവ്വം ചിലർ കൊള്ള സംഘത്തിന്റെ ഭാഗമാവും.

ആദ്യേ മാസത്തെ നിരന്തരശ്രമത്തിനുശേഷം മൂന്നു സംഘങ്ങളുടേയും സവിശേഷതകളെക്കുറിച്ച് സന്ദൃക്ഷം അറിയാൻ കഴിഞ്ഞു അവരുടെ ആക്രമണരീതികൾ, ആക്രമണത്തിന് തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന ദിവസങ്ങളുടെ പ്രത്യേകതകൾ, ഉപയോഗിക്കുന്ന ആയുധങ്ങളുടെ പൊതുസ്വഭാവങ്ങൾ, രാഷ്ട്രീയതലത്തിൽ അവർ ചെലുത്തുന്ന സ്വാധീനം, നിയമോപദേശങ്ങൾ നടത്തുന്ന വക്കീലന്മാരുടെ വിവരങ്ങളും.

കരൺസിംഗിന്റെ സംഘത്തിൽ വിശ്വാസ്യതയോടെ നഷ്ടത്തുകയൊരാൻ കഴിഞ്ഞു. സംഘത്തിന്റെ അപ്പപ്പോഴത്തെ ആക്രമണവിവരങ്ങൾ മുൻകൂട്ടി അറിയാൻ കഴിഞ്ഞു. ഏതൊക്കെ സിയാതെ, വിദേശമായാ ആസൂത്രണം ചെയ്തു കൈനീട്ടിയിൽ കരൺസിംഗിനോടും പതിനൊന്നു പേർ കടുങ്ങി. ഏറ്റുമുട്ടലിൽ രണ്ടു പൊലീസുകാരും ഒരു എസ്. ഐ. എഫ്. ജവാന്റും കൊല്ലപ്പെട്ടു. മറ്റൊരാൾ അവളെ കരൺസിംഗിനോടും ഏഴുപേർ കൊല്ലപ്പെട്ടു.

പത്രക്കാക്ക് അതൊരു വലിയ വാർത്തയായിരുന്നു. തന്റെ മേൽനോട്ടത്തിൽ നടന്ന ആ ഏറ്റുമുട്ടലിൽ മുൻപേജിൽ അന്നെ സ്ഥാനം കിട്ടി. അക്കാലത്തു ചംബൽ ഓപറേഷന്റെ ചാർജ്ജ് അഡീഷണൽ ഐ. ജി. ഗർഗിനായിരുന്നു.

ഷീലാഗർഗിനെ ആദ്യമായി കണ്ടത് അക്കാലത്താണ്. ആരേയും മോഹിപ്പിക്കുന്നതായിരുന്നു അവളുടെ ആകാരം.

മിസ്റ്റർ ഗർഗ് പരിചയപ്പെടുത്തി—യു മോ ദിസ് യങ് മാനർ?

അവൾ പുരികങ്ങളുയർത്തി. ആകാശനിലമയുടെ സ്പിഷ്ടതയത്രയും നിഴലിക്കുന്ന കണ്ണുകൾ. ചുണ്ടിൽ എപ്പോഴും കാണുന്ന പുഞ്ചിരിയുടെ വാടാത്ത ഇരുൾ, ഒതുങ്ങിയ അരയും മിനുത്ത കഴുത്തും ചെറിയ മാറിടങ്ങളും. ഒരു മെഴുതിരിനാളത്തിന്റെ വിറപ്പുണ്ടു ചിത്രമാണ് മനസ്സിൽ പതിഞ്ഞത്.

ഹീ ഇസ് വൺ ഫെർ ഓർ പ്രോമിസിങ് ബ്രേവ് ബോയ്സ്.

അവൾ കണ്ണുകൾ താഴ്ത്തി. 'നയീ ദുനിയായിലും, 'ഒന്നെങ്കിൽ മാസ്കറിലും' ഈ ചെറുപ്പക്കാരന്റെ ഫോട്ടോകൾ കണ്ടു കാര്യം അവളോർത്തു...അവൾ കൈകൾ കൂപ്പി. മധുരസ്വരത്തിൽ ആരാഞ്ഞു—

എന്നാണ് മിരാഭായിയുടെ ഊഴം? മിസ്റ്റർ ഗർഗ് സഹജമായ ഉയർന്ന ശബ്ദത്തിൽ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു.

യു സി...എ ഗേൾ ആരവേസ് വറീസ് എബട്ട് അനൺ ഗേൾ...

എന്നിട്ട് ഷീലയുടെ ചുമലിൽ തട്ടിക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞു—

മിരാബാബ് സതീഷിന്റെ അടുത്തളനും...

ഗർഗിന്റെ സ്വീകരണമുറിയിൽ താൻ പതിവുകാരനായി. ഒട്ടേറെ പൊലീസ് ജേർണലുകളും, സോഷ്യലുകളും, ക്രിമിനോളജിയും, സാഹിത്യവും, ചരിത്രവും എല്ലാരുടെയും വലിയൊരു പുസ്തകശേഖരമുണ്ട്, ഗർഗിന്.

ഷെൽഫിന്റേലുറപ്പിച്ചു പോസ്റ്റിക്സ് തങ്ങളിൽ എഴുതിവച്ചിരുന്ന രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ ഇപ്പോഴും മാർക്കുന്നു.

നിങ്ങൾക്കൊന്നും ചെയ്യാനില്ലെങ്കിൽ അതിവിടെ ചെയ്യാതിരിക്കുക.

മറ്റൊന്നിൽ,

ഞാനാണിവിടെത്തെ നാഥൻ. അങ്ങനെ പറയാൻ എന്റെ ഭാര്യയുടെ അനുഭവമുണ്ടെന്നിടം...ആ നർമ്മബോധം അദ്ദേഹത്തിന്റെ സംഭാഷണത്തിലും പ്രകടമായിരുന്നു.

പരിചയം വളർന്നു.

അഡീഷണൽ ഐ. ജി. യുടെ സന്ദർശനമായ മകൾ ഏതു ഐ. പി. എസ്., കാരനാണ് പ്രലോഭനമാവാത്തതു? സാധാരണ സന്ദർശനവേളകൾ നീണ്ടു.

ഒന്നോ രണ്ടോ തവണ അമ്മയുടെ അനുമതിയോടെ സിനിമയ്ക്കുപോയി. മറ്റൊരിക്കൽ, കോളേജിൽനിന്നുള്ള വിനോദയാത്രയുടെ മാർപിടിച്ചു, ദൂരെ കാലവർഷം അടയിരിക്കുന്ന മാണ്ടവിലെ ഗസ്റ്റ് ഹൗസ് തങ്ങളുടെ പ്രേമവിഹാരമായി...

ഓർമ്മയിൽ മധുരം പുരട്ടിയ ആ ദിവസങ്ങൾ വേദനയോടെ മാത്രമേ ഓർമ്മിക്കാനാവൂ...

എല്ലാം നേടിയെന്ന വ്യാമോഹത്തിൽ മുഗ്ദ്ധനായപ്പോഴാണല്ലോ, തനിക്കെല്ലാം നഷ്ടപ്പെട്ടത്...

മാറിയിട്ടുണ്ടു ആഴങ്ങളിലേക്ക് മനസ്സ് പുഴുങ്ങിയിട്ടിരുന്ന ആ ദിവസങ്ങൾക്ക് വീണ്ടും മിഴിവുകൂടുന്നു. വ്യക്തത കൈവരുന്നു...

പുറത്തു കാർ സ്റ്റാർട്ടാവുന്നതും, ചാൽ വിരിച്ച നടപ്പാതയിൽ ടയറുകൾ ഞരങ്ങുന്നതും, ഗേറ്റിനപ്പുറത്തേക്കു കതിച്ചു, ഗിയർ മാറ്റുന്നതോടൊപ്പം പെട്ടെന്ന് വളുവു തിരിയുന്നതും ശ്രദ്ധിച്ചു...

കേളിനഗരമെന്ന് ഖ്യാതികേട്ട മാണ്ടവിലെ സത്രത്തിൽ എറിഞ്ഞമരുന്ന, തീക്ഷണ്യത്തിനരികെയിരുന്നു ഊഷ്മളത പകർന്നിരുന്ന ആ പെൺകുട്ടിയോണോ, കാരോടിച്ചുപോയ ആ സ്ത്രീ?

ഇപ്പോൾ... ചമ്മ ദൃഷ്ടിങ്ങൾ അപ്പാടെയകറ്റാം.
ആരോഗ്യപൂർണ്ണമായ ചമ്മകാന്തി നേടാം.

ഗോദേജ് നിമിൻ

ശുദ്ധമായ വേപ്പെണ്ണയുടെ
നൈസർഗ്ഗിക ഗുണത്തോടെ

വേപ്പ്. ഇതിന് മാർഗോസയെന്നും പേരുണ്ട്. മനുഷ്യരുടെ ചമ്മ-
ദൃഷ്ടിങ്ങൾക്കെതിരെ പ്രകൃതിയുടെ നൈസർഗ്ഗിക പ്രതിവിധി.
പതിവായി വേപ്പെണ്ണ ഉപയോഗിച്ചാൽ ചമ്മം സ്വയം നിർമ്മലമാകുന്നു.
ഗോദേജ് ശുദ്ധമായ വേപ്പെണ്ണ കൊണ്ടാണ് നിമിൻ നിർമ്മിക്കുന്നത്.
നിമിൻ-ചമ്മദൃഷ്ടിങ്ങൾ അകറ്റുന്ന സൗന്ദര്യ ഓയ്ലാണ് സോപ്പ്.
ഗോദേജ് നിമിൻ കൂടുതൽ നാൾ ഉപയോഗിച്ചാൽ, കാരണം മറ്റു
പല മാർഗോ സോപ്പുകളേയും പോലെ ഇത് കർമ്മം പോകുകയില്ല.

നിമിൻ-നിങ്ങളുടെ ചമ്മപരിചരണം
നിങ്ങളോളം ശുദ്ധവും ചെയ്യുന്ന സോപ്പ്.

CHAITRA G 230 MAL

കലാകൗമുദി 38

ഹാസസാഹിത്യത്തിന് മാനുഷ കൂടിവരുന്ന ഒരു കാലമായിരുന്നു അത്. സഞ്ജയനും ഇ. വി. ജി. വാരികകളിലും മാസികകളിലും മാനുഷ വർദ്ധിച്ചുവരിക യിരുന്നു. നേരത്തേതന്നെ മാനുഷാരാ ണല്ലോ അവർ. ഇ. വി. യോടോ സഞ്ജ യനോടോ പ്പെം നിലക്കാവുന്ന ഒരു ഹാസസാഹിത്യകാരനായിരുന്നു പി. ശ്രീധരൻപിള്ള. സിതാരാമൻ എന്ന പേരിലാണ് അദ്ദേഹം എഴുതിക്കൊണ്ടി രുന്നത്. 'കേസരി'യുടെ നടത്തിപ്പിൽ വലിയ സഹായം ചെയ്തുകൊണ്ടി രുന്ന ആളായിരുന്നു അദ്ദേഹം. കൂട കൂടെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹാസ്യ കവി തകര കേസരിയിൽ വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. സിതാരാമൻ ഇംഗ്ലീഷും തമിഴും സംസ്കൃ തവും അറിയുന്നവനായിരുന്നു. ഗഹനങ്ങ ളായ ലേഖനങ്ങൾ തർജ്ജമചെയ്തുകൊ ണ്ടിരുന്നതും അദ്ദേഹമായിരുന്നു. ബാല കൃഷ്ണപിള്ള സാറിന്റെ കർശനമായ നേതൃ ത്വത്തിൽ പലരുടെയും ശ്രമഫലമായി പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട ഒരു പത്രമായി രുന്നു കേസരി. കെ. എ. ദാമോദര മേനോൻ, സി. നാരായണപിള്ള, തകഴി എൻ. എൻ. ഇളയത്ത്, എം. എൻ. ഗോവിന്ദൻനായർ (കോട്ടയം), എ. കെ. ഗോപാലപിള്ള (തിരുനെൽ വേലി) ഇവരെല്ലാമായിരുന്നു കേസരി ക്ഷാപത്തിൽ പണിയെടുത്തുകൊണ്ടിരുന്ന ൂ. എല്ലാവരുടെയും ജോലി സാറി ന്റെ നിർദ്ദേശപ്രകാരമുള്ള തർജ്ജമയാ യിരുന്നു. തിരഞ്ഞെടുപ്പ് കർശനമായും സാറിന്റെതായിരുന്നു. ചൂടപിടിച്ച ചൂട് കൾ അനുസംബന്ധിച്ച നടക്കും. ചായന ക്കാരുടെ അഭിരുചിയനുസരിച്ച് പത്രം നടത്തുകയെന്ന നിലയിലേക്ക് കേസരി യോ പ്രബോധകനോ ഒരിക്കലും കഴിഞ്ഞു വീണിട്ടില്ല. വരികാരും കുറവായിരു ന്നും അഞ്ചലിൽ കെട്ടി അയയ്ക്കുകയല്ലാ തെ, ഏജൻറായാണായിരുന്നില്ല. അത്ര യ്ക്കൊക്കെ വരികാരോ ഉണ്ടായിരു ന്നുള്ളൂ. അതിനും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരില്ല. ഈയവസരത്തിൽ ഒരു വ്യക്തിയെ ഓർക്കാതിരിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല. ആരു മാതും അദ്ദേഹത്തെ പത്രത്തിൽക്കൂടി അറി ണ്തിരുന്നില്ല. ആ ആളിന്റെ പേർ രാമ ചന്ദ്രൻതമ്പി എന്നായിരുന്നു. സ്കൂൾ ഫൈനൽ പാസ്സായി. വക്കീൽ പരീക്ഷ യും പാസ്സായി. ഞാൻ പഠിച്ചിരുന്ന പരീക്ഷ) തിരുവനന്തപുരത്തു കൂടുകയായി രുന്നു. സാറിന്റെ ശാരദാ പ്രസ്സിന്റെ മാനേജറായിരുന്നു. അതിനു മുമ്പുതന്നെ സാറുമായി അടുത്ത മറ്റൊരു പ്ലീഡർ ഷിപ്പുകാരൻ. എന്താണ്. എങ്ങനെയാ െ സാറുമായുള്ള ആ അഭ്യേന്ദ്രമായ ബന്ധം ആരംഭിച്ചതെന്ന് എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. പ്രസ്സും പത്രവും തുടങ്ങുവാൻവേണ്ടി സാർ എഫ്. എം. എസ്സിലും മറ്റും മറ്റും യാത്ര ചെയ്തപ്പോൾ തമ്പിയും കൂടെയുണ്ടായിരു ന്നെന്നാണ്ററുവ്. കേസരി തുടങ്ങുന്ന തിന് യത്നിച്ചതും പ്രസ്സും കേസരിയും നടത്തിക്കൊണ്ടുപോയതും തമ്പി തന്നെ

യാണ്. അത് നിശ്ശബ്ദമായ ഒരു കൂറിന്റെ ചരിത്രമാണ്. സാറിനോടുള്ള കൂറിന്റെ മാത്രമല്ല, കേസരി പത്രത്തോടുള്ള കൂറി ന്റെകൂടെ കഥയാണ്. പ്രസ്സിൽനിന്നും പത്രത്തിൽനിന്നും വരുമാനം കുറവായി രുന്നു. കാലാകാലത്തു വേണ്ട അനുകര ണ്ങ്ങൾ തീർക്കാതിരുന്ന കാരണം പ്രസ്സി നും ജോലി കുറവ്. ബി. നാരായണ പിള്ളയുടെ പത്രാധിപത്യത്തിലുള്ള ഭക്ഷി ണഭാരതീയും കേസരിയും മാത്രമാണ വിടെ അടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത്. അപൂർവ്വ മാത്രം ശാരദാപ്രസ്സിൽ എന്തെങ്കിലും അച്ചടിക്കാൻ വന്നിരുന്നെങ്കിലും ചതഞ്ഞ അക്ഷരങ്ങളായിരുന്നു കൂടുതൽ. ഭക്ഷിണ ഭാരതീയും അവിടെത്തന്നെ അടിക്കാൻ കാരണമെന്നെന്ന് ആലോചിച്ച് അമ്പ രന്നിട്ടുണ്ട്. അതിനു കാരണം ആയ്യി ലൊരിക്കൽ ശ്രദ്ധിച്ചാൽ മനസ്സിലാവു കയും ചെയ്യും. ബി. നാരായണപിള്ള ഗേറ്റ് തുറന്ന് അകത്തേക്കു വരുന്നത്

തകഴി
**ആദികാശ-
ത്തിന്റെ
ചിരി**

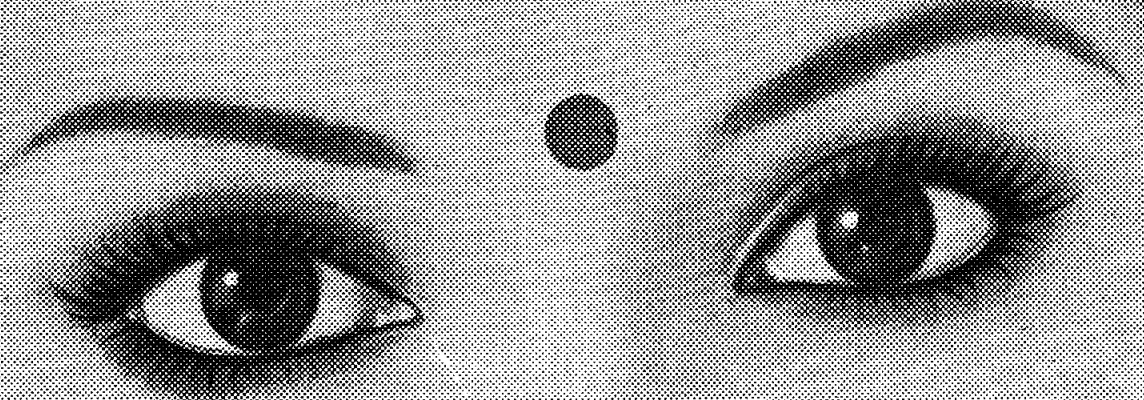
യേക്കേരിബഹുമാനങ്ങളോടെയാണ്. ഇ. വി.യെപ്പോലെതന്നെയാണ് അദ്ദേഹ വും. തോളിൽക്കിടക്കുന്ന രണ്ടാംമുണ്ട് അല്ലമൊന്നു താഴ്ത്തി, പതുക്കെ കാല് വച്ച് പ്രസ്സിനകത്തേക്ക് കടന്നുവരും. ബാലകൃഷ്ണപിള്ള സാറിനെ ഒന്നുനോക്കി തലകമ്പിച്ച് ഞാഴും. അദ്ദേഹവും ഒരു പത്രാധിപരായിരുന്നു. തെക്കൻ തിരു വിതാംകൂറിൽ നല്ല പ്രചാരമുണ്ടായിരുന്ന ഒരു പത്രത്തിന്റെ പത്രാധിപരും ഉട മയും. അതൊരു ഖാരികയായിരുന്നു. ദൈവവാരികയായിരുന്നോ എന്ന് നിശ്ച യമില്ല. ഭക്ഷിണഭാരതീയും അതിന്റെ ഉടമയും അന്ന് തെക്കൻ തിരുവിതാംകൂ റിൽ വലിയ സ്വാധീനം ചെലുത്തിയി രുന്നു. സ്വന്തം ജീവിതത്തിന് യാതൊരു നേട്ടവുമുണ്ടാക്കാതെ കഴിഞ്ഞുകൂടിയ രാമചന്ദ്രൻതമ്പിയെ കേസരിയുടെ ജീവ ചരിത്രകാരന്മാർ പോലും ഓർത്തില്ല. കേസരിപത്രം കേരളീയ സഹ്യാരത്തി ന് എന്തെങ്കിലും സംഭാവന ചെയ്തിട്ടുണ്ടെ കിൽ അക്കാദമിയിൽ രാമചന്ദ്രൻതമ്പി യുടെ സേവനങ്ങൾ വിലപ്പെട്ടതാണെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. സിതാരാമന്റെ ഹാസ്യാനുഭവങ്ങളും ഹാസസാഹിത്യസൃഷ്ടികളും ഒരു പ്രത്യേ കരീതിയിലായിരുന്നു. അന്നത്തെ എണ്ണ പ്പെട്ട ഹാസസാഹിത്യകാരന്മാരുടെ രച നകളിൽനിന്നും സിതാരാമന്റെ രചനക ളെ വേർതിരിച്ചു നിറുത്തിയിരുന്നത്

നർമ്മബോധത്തിന്റെ ആഴമാണ്. വ്യ ക്തിപരമായ പരിഹാസത്തിന്റെ ക്ഷായ അവയിൽ കാണാമായിരുന്നില്ല. ഇ. വി. കും സഞ്ജയനത്തന്നെയും ഈ സിദ്ധി ഉണ്ടായിരുന്നതായും തോന്നുന്നില്ല. ഈ യവസരത്തിൽ ഒരു പ്രത്യേക സംഭവം ഞാൻ ഓർത്തുപോകുന്നു. മഹാകവി ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പിന്റെ ഒരു കവിതയ്ക്ക് സിതാ രാമൻ കേസരിയിലൊരു പാഠവി യെഴുതി. പാഠവി ഒന്നാണെന്നായിരുന്നു. ലോലമായ പരിഹാസംപോലും കുറപ്പു മാസ്റ്റർക്ക് താങ്ങാൻ കഴിയില്ല. അന്നെ നല്ല, എന്നും ഉള്ള ഒരു പ്രകൃതമായി രുന്നു. സംഭാഷണത്തിനിടയിൽ അദ്ദേ ഹത്തിന് നേരെ നിർദ്ദോഷമായ ഒരു ഹലിതം തൊടുത്തുവിട്ടാലും അദ്ദേഹത്തി ന്റെ മുഖം ക്ഷിണിക്കുകയായി; മുണ്ടുകൾ വിറകൊറുകയായി; കണ്ണുകൾ അരുണ ണ്ടും ആകുകയായി. ഇത് പല പ്രാവ ശ്യം എനിക്കു കാണാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. കുറുപ്പു മാസ്റ്റർ ശുശ്രൂഷയെടുത്തു ഒരു മറുപ ടിക്കുവിത കേസരിക്കയച്ചു. അത് പ്രസി ഛീകരിച്ച കൂട്ടത്തിൽത്തന്നെ സിതാരാ മനോ ദാമോദരമേനോനോ (ആരാണെന്ന് എനിക്കു ഇപ്പോൾ തീർച്ചയില്ല.) ഒരു കവിതകൂടി ചേർത്തിരുന്നു. ആ കവിത തുടങ്ങുന്നതിങ്ങനെയാണ്: 'തൻ കഴു ത്തിലെ കാചം കാഞ്ചനമായിക്കൊണ്ടും ശങ്കരക്കുറുപ്പിന്റെ കവിതെന്നമ്മന്മാരും... ' കരേക്കാലത്തേക്ക് കുറുപ്പു മാസ്റ്റർ പിണ ക്കുമായിരുന്നു. എന്തൊക്കെയോ എഴുത്തു കത്തുകൾ നടന്നിട്ടുണ്ട്. അവയെല്ലാം പിണങ്ങിയവരുടെ എഴുത്തുകത്തുകളായി രുന്നു. എന്തൊക്കെയാണ് പരാതികളെ ന്നൊന്നും ഇപ്പോൾ ഓർമ്മയില്ല. പിന്നീട് സിതാരാമനും കുറുപ്പുമാസ്റ്ററും തമ്മിൽ വളരെ അധികം അടുത്തു. കുറുപ്പുമാസ്റ്റ രുടെ വീട്ടിൽ ആദരവോടെ സ്വീകരിക്ക പ്പെടുന്ന അതിഥിയായിരുന്നു സിതാ രാമൻ. സിതാരാമന്റെ ഒരു പ്രത്യേകത അധികം അറിയപ്പെടാത്ത ഒരു സ്വഭാവ വിശേഷമായിരുന്നു. ആരുടെ രചനകളെ യും അതാതിന്റെ ഗുണത്തെ ആസ്പദ മാക്കി മാത്രമേ അദ്ദേഹം വിലയിരുത്തു കയുള്ളൂ. നല്ലത് നല്ലതെന്ന് അദ്ദേഹം പറയും. ഏതു് അടുത്ത സ്നേഹിത ന്റെയും രചനയെ മോശപ്പെടുത്തുന്ന പറയും. മുഖത്തുനോക്കിത്തന്നെ ചില പ്പോൾ പറഞ്ഞെന്നിരിക്കും. മനസ്സിൽ കൊണ്ടിട്ടുള്ള കവിതകൾക്കു ഹാസ്യാ നുകരണങ്ങൾ രചിച്ചിട്ടുള്ളൂ. നിരൂപ കനായി അദ്ദേഹം പ്രത്യക്ഷപ്പെടാറി ല്ലായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിൽനിന്ന് കൈര ളിക്ക് കിട്ടാവുന്നിടത്തോളം കിട്ടിയി ടില്ല എന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. സിതാരാമൻ ഓറിയൻ്റ് ഇൻഷുറൻ സ് കമ്പനിയിൽ ഒരു ജോലിക്കാരനാ യിരുന്നു. അവിടെനിന്നു പിരിഞ്ഞതി നശേഷം പിന്നീടുള്ള ജീവിതം ക്ലേശകര മായിരുന്നു വെന്നാണെന്റെ ഓർമ്മ. ഏതോ ഒരു വാരിക നടത്തിയിരുന്നു. അതു വിജയിച്ചില്ല. താടിവളർത്തി ഗൃഹസ്ഥസന്യാസിയാക്കി അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടു. അങ്ങനെ ആ ജീവിതം അവസാ നിച്ചു. ഞാൻ ഒരു ദീർഘനിശ്വാസ ത്തോടുകൂടി അദ്ദേഹത്തെ ഓർമ്മിച്ചപ്പോ ള്ളെട്ടെ. (തുടരും...)

കലാകൗമുദി 39

കവിതകളെഴുതുന്ന കണ്ണുകൾക്ക്

ഐടെക്സ്

കൺമിഴികൾ വാത്തകൾ പൊഴിയുന്ന ഐടെക്സ്

സ്ത്രീത്വം തിളങ്ങും യൗവനം കൊണ്ടും നാരീയണിതൻ മുഖലാവണ്യം അഞ്ചനകണ്ണുകൾ കളിനടന്നു കാണാൻ ഐടെക്സ് കൺമിഴി ശാസ്ത്രീയ മുറപ്രകാരം തയ്യാറാക്കിയ ഐടെക്സ് മിഷി കണ്ണുകൾക്ക് കളിമയേകി കാത്തു രക്ഷിക്കുന്നു ഒരു വിധത്തിലും ദോഷം ചെയ്യുകയില്ല.

ഐടെക്സ് 42 വർഷങ്ങളായി നിങ്ങളുടെ പരിപൂർണ്ണ വിശ്വാസത്തിന്റെ ഹെതുമായ പ്രതീകം.

അരവിന്ദ ലാബറട്ടറീസ്, മദിരാശി 600 033

Illustration by J. J. J. J.

പുതിയമലയാളപുസ്തകങ്ങൾ

ഈ ഹൃദയം പൂവാണം

ഒരു സാധാരണ പ്രേമകഥയാണ് 'ഈ ഹൃദയം പൂവാണം' എന്ന നോവലിലൂടെ തുളസി പറയുന്നത്. 'പൂവുപോലുള്ള ഹൃദയങ്ങളുടെ വികാരലോലമായ കഥ' എന്ന് പ്രസാധകരും പറയുന്നു. തുളസിയുടെ രചനാകൗശലവും ജീവിത വീക്ഷണവും ഗൗരവം ആർജ്ജിക്കുന്നുവെന്ന് ഈ നോവൽ വ്യക്തമാക്കുന്നു. ഈ ഒരു വെറും സിസൺ പ്രേമകഥ.

ജീവിതം ധന്യമാക്കിയവർ

'ജീവിതം ധന്യമാക്കിയവർ' എന്ന പുസ്തകം രൂപികാ ചിത്രങ്ങൾ എന്ന വിലാസത്തിൽപ്പെടുന്നു. സാഹിത്യത്തിന്റെ പല മണ്ഡലങ്ങളിലും സജീവമായിത്തന്നെ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പതിനേഴുപേരുടെ രൂപികാചിത്രങ്ങളാണ് ധന്യരും ലളിതവുമായ ശൈലിയിൽ കരുവന്തൂർ രാമചന്ദ്രൻ അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. വൈലോപ്പിള്ളി, എൻ. കൃഷ്ണ

പിള്ള, എൻ. വി. കൃഷ്ണവാരീയർ, എസ്. ഗുപ്തനായർ, കൈനിക്കര കമാരപിള്ള, എം. കൃഷ്ണനായർ, റി. എൻ. ഗോപിനാഥൻ നായർ, പി. കെ. പരമേശ്വരൻ നായർ, ശ്രീനാഥ് കണ്ണൻപിള്ള, ഡോ. കെ. രാഘവൻ പിള്ള, കെ. ബാലകൃഷ്ണൻ, ഡോക്ടർ കെ. എം. ജോർജ്ജ്, പി. എ. വാരീയർ, എൻ. ബാലാമണിയമ്മ, നാലാങ്കൽ കൃഷ്ണപിള്ള, നന്തനാർ, വിലാസിനി എന്നിവരാണ് ഈ പതിനേഴുപേർ. നാഷണൽ ബുക്ക് സ്റ്റാൾ വിതരണം ചെയ്യുന്ന ഈ പുസ്തകത്തിന് 12 രൂപയാണ് വില.

എന്തിനീയാത്ര?

പാടിപ്പാടി പഴകിയ പാട്ടുകളാണ് ആർ. രാമചന്ദ്രന്റെ കവിതകൾ. 'എന്തിനീയാത്ര?' എന്ന സമാഹാരം ഇതിന് നല്ല ഒരുദാഹരണമാണ്. കാല്പനികതയുടെ ഒരു സ്വരത്തിനപ്പുറത്തേക്ക് ഈ കവിതകളൊന്നും കടന്നുനീല്ക്കുന്നില്ല. പാടിയ പാട്ടുകൾ കരളുടി തീവ്രരാഗങ്ങളിൽ പാടുന്നതിൽ പശ്ചാത്താപമില്ലല്ലോ. പൂർണ്ണാപണ്ണിക്കേഷൻസ് പുറത്തിറക്കിയ ഈ കവിതാപുസ്തകത്തിന് 5 രൂപ 50 പൈസയാണ് വില.

ആദിശേഷൻ

നിരൂപകന്മാരുടെ സഹായമില്ലാതെ തന്നെ മലയാളികളുടെ മനസ്സിൽ കയറിക്കൂടിയ കഥകളാണ് എസ്. വി. വേണുഗോപൻ നായരുടേത്. ആദിശേഷൻ എന്ന കഥാസമാഹാരത്തിൽ പന്ത്രണ്ട് കഥകളുണ്ട്. നാഷണൽ ബുക്ക് സ്റ്റാൾ വിതരണം ചെയ്യുന്ന ഈ കഥാസമാഹാരത്തിന് 11 രൂപ 50 പൈസയാണ് വില. പ്രമുഖനായ ഒരു മലയാള കഥാകാരനാണ് വേണുഗോപൻ നായരെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നതിൽ രേപാകതയുമില്ല.

സൗരയൂഥത്തെ കണ്ടെത്തൽ

പ്രപഞ്ചസത്യത്തെക്കുറിച്ച് കട്ടികൾക്ക് സരസമായി പാഞ്ഞുകൊടുക്കുന്ന കറു ലേഖനങ്ങളുടെ ഒരു സമാഹാരമാണ് 'സൗരയൂഥത്തെ കണ്ടെത്തൽ.' സൂര്യ ചന്ദ്രന്മാരെപ്പറ്റിയും ഭൂമിയെക്കുറിച്ചുമൊക്കെയുള്ള ലേഖനങ്ങൾ കട്ടികളിൽ തികഞ്ഞ കൗതുകം ജനിപ്പിക്കും. സയൻ ഫിഷ് ടെക്നിക്ക് ആൻഡ് എഡ്യൂക്കേഷൻ പബ്ലിഷിംഗ് കൊ-ഓപ്പറേറ്റീവ് സൊസൈറ്റി പുറത്തിറക്കിയ ഈ പുസ്തകത്തിന് 5 രൂപയാണ് വില.

(17-ാം പേജിൽ നിന്നു തുടർച്ച)

ഞതില്ല അവർ മന്ത്രിയുടെ ചെറിയ പാർട്ടിക്കുവേണ്ടി കാശു പിരിക്കണമെന്ന്. മറ്റു വകുപ്പുകളിൽ നടക്കുന്നതുപോലെ കാണുന്നില്ലേ? അവിടെ മന്ത്രിയുടെ പാർട്ടിയുടെ താല്പര്യം കണ്ടറിഞ്ഞ് പൊതുമേഖല ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഇരുകൂട്ടർക്കും ഗുണംതന്നെയല്ലാതെ ദോഷം വല്ലതുമുണ്ടോ? ഒല്ലിയിൽ നോക്കൂ. അവിടെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ഏതെല്ലാംവിധമാണ് മന്ത്രിമാരെയും പാർട്ടിയെയും സഹായിക്കുന്നത്? ഏതർ ഇന്ത്യക്ക് വിമാനം വാങ്ങുന്ന കാര്യത്തിൽ ഇതുപോലെയാകു പിടിവാശി പിടിക്കാൻ അതിന്റെ ചെമ്മർമാൻ ധൈര്യപ്പെടുമോ? അതാണ് മര്യാദയ്ക്ക്. പാർട്ടി വലുതാണെങ്കിൽ പറയുന്നത് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ചെയ്യും. പാർട്ടി ചെറുതായിപ്പോയാൽ ഇതും ഇതിനപ്പുറവും മന്ത്രി സഹിക്കണം. ഈ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്ക് അവരുടെ കാര്യം നോക്കാൻ പററില്ലേ? നേരത്തെ ഈ കോർപ്പറേഷനിൽ ഇതേ തന്ത്രികയിൽ ഇരുന്ന് ഇതേ പണി ചെയ്തിരുന്നയാൾ ഗൗഹിൽ വിട്ട പാർട്ടികൾക്ക്

ഒരു ജോലിപോലുമുണ്ടായിരുന്നോ? അവരെക്കൊതിച്ചു വന്നില്ലേ? എന്നിട്ടെന്താണിത്? ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ അസാധാരണ പ്രൊമോഷൻ കിട്ടി. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ കണ്ടറിഞ്ഞ് പെരുമാറിയാൽ എപ്പോഴും അവർക്ക് നല്ലതുവരും. അവർ ശീലാവതിയും സാവിത്രിയുമാകാൻ നോക്കിയാൽ അവരുടെ കാര്യവും നമ്മുടെ കാര്യവും ഒരുപോലെ വെളളത്തിലാകും. അതൊക്കെ മനസ്സിലാക്കാൻ ബുദ്ധി വേണ്ടേ?

ബുദ്ധിയില്ലാത്തതാത്രേ മാത്രമല്ല. ഇക്കല്ലേ? ഇന്ദിരാഗാന്ധിയുടേതീവേല പററുമോ? അവിടെ ശീലാവതി ചമഞ്ഞാൽ എന്താ നടക്കുകയെന്നറിയാമോ? ഒരു ചെറുകിട പാർട്ടിക്കാരനായ കേരളത്തിലെ പാവം മന്ത്രിയോടടുത്തുമാകാം. അയാളുടെ പാർട്ടിക്ക് വാർഡ് പോസ്റ്റ് അച്ചടിക്കാൻ കാശുണ്ടെങ്കിലെന്ന് ഇല്ലെങ്കിലെന്ന്? അയാൾ ഇലക്ഷൻ ജയിച്ചാലും തോറ്റാലും ഉദ്യോഗസ്ഥർക്ക് ശമ്പളത്തിനും പെൻഷനും മുട്ടണ്ടാകില്ല.

തല്ക്കാലത്തേക്ക് ഇടംകോലിടുന്ന ഒന്നോ രണ്ടോ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ നന്നെ കത്തി നിറുത്താമെന്നു വിചാരിച്ചു

പ്പോൾ, അതിന് സെക്രട്ടറിമാർ സമ്മതിക്കില്ല. ചീഫ് മിനിസ്റ്ററെക്കൊണ്ട് സമ്മതിപ്പിക്കാൻ പററും. എന്നാലും സെക്രട്ടറി സമ്മതിക്കില്ല, ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെയല്ല ജനങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുത്തു വിട്ടിരിക്കുന്നത്! മന്ത്രിമാരെയല്ലല്ലോ!

മാനേജിങ് ഡയറക്ടറായും ജനറൽ മാനേജറായും അക്കറിനിറുത്താമെന്ന വിചാരിച്ചത്, തന്നെ ഫ്രോഹിക്കാനായിരുന്നില്ല. ഈ പാരാമെഡിക്കൽപ്രശ്നം ഒന്നു തീർന്നിട്ട്, തല്ലാലത്തെ സാമ്പത്തികമായ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾക്കൊരു പരിഹാരം കണ്ടിട്ട്, അവരുടെ ഇഷ്ടപോലെ കോർപ്പറേഷൻ നടത്തിക്കൊണ്ട്. അതിനും വെള്ളിൽ ഒരു മൂന്നാസം അവർക്ക് അവധിയെടുത്തുകൂടെ? അതും ചെയ്തില്ല. പട്ടിയൊട്ടു തിന്നുകയുമില്ല. പശുവിനെ കൊണ്ടൊട്ടു തീറിക്കയുമില്ല. ഇതാണവരുടെ നില. എന്തുചെയ്യും? എന്തുചെയ്യണം?

കച്ചവടമായാലും രാഷ്ട്രീയമായാലും സിനിമാപിടത്തുമായാലും പത്രമായാലും ഒക്കെ ഒരു കാര്യം ശരിയാണ്. ചെറുകിടക്കാരന് എന്തും രക്ഷയില്ല. അതാണെന്നും കമ്പിളിൽ തന്നെ കഞ്ഞി.

ഡോ: പി. ആർ. വാരിയർ

കവിതയിൽ ശാസ്ത്രമെഴുതിയ അപൂർവ പ്രതിഭ

മുഖിഞ്ഞിരുന്ന് പാക്കേണ്ടിവരുന്ന ഒരു ശാസ്ത്രവിഷയമായാൽപ്പോലും നന്നെ ചുരുക്കാതെ, അധികം വിസ്തരിക്കാതെ, കേൾക്കാൻ പ്രതിപാദിക്കുകയാണെങ്കിൽ, മനസ്സിലാവാൻ എളുപ്പമുണ്ടാകും. രസകരമായും.. ഒരു വൃത്തസംഗീതത്തിന്റെ ഈണവും കാവ്യഗുണവും കൂടിയിട്ടുണ്ടായാലോ? മനപ്പാഠമാക്കി ഉരുവിട്ട് മുളിപ്പാട്ടു പാടി നടക്കുകയുമാവാം.. ആയുർവ്വേദത്തിൽ പരിചയമുള്ളവർക്കെല്ലാം ഒരിക്കലും ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത അപ്പാഠഗ്രന്ഥവും എന്ന സുപ്രസിദ്ധമായ പാഠ്യഗ്രന്ഥം ഇതിന് ഒരൊന്നാംതരം ഉദാഹരണമാണ്. സംസ്കൃതത്തിൽ സാമാന്യവ്യുൽപ്പത്തി നേടിക്കഴിഞ്ഞ പലരും ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ശില്പദേശിയുടെ ലഹരിയിൽ മുഴുകി വൈദ്യവൃത്തിയിലേക്കു കടന്നെത്തിയിട്ടുണ്ട് എന്നു പറഞ്ഞാൽ അതിശയോക്തി ആവില്ല. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ കർത്താവാണ് വാഗ്ഭടൻ. 'അപ്പാഠഗംഗാഗ്രഹം' എന്ന മറ്റൊരു ഗ്രന്ഥമുണ്ട്. ഇതിന്റെ കർത്താവും വാഗ്ഭടൻ തന്നെ.

ശസ്ത്രകീയയടക്കം എട്ടുഗണങ്ങളോടുകൂടി
വികസിച്ചുവന്ന ആയുർവ്വേദശാസ്ത്രത്തിൽ
കൃഷ്ണവർഷത്തിൽ ആര്യേന്ദ്രനാണ്ടകൾ
കുടമുസ്തനെ തരങ്ങളും സംഹിതകളും
ഉണ്ടായിത്തുടങ്ങിയിരുന്നു. സുശ്രുതസം
ഹിത, ചരകസംഹിത, കാശ്യവസം
ഹിത എന്നിവയാണ് അവയിൽ ഇന്നും
നിലവിലുള്ള സുപ്രസിദ്ധ പ്രാമാണിക
ഗ്രന്ഥങ്ങൾ. ഇവയെല്ലാം കൂടിയാൽ
ആയുർവ്വേദത്തിന്റെ എല്ലാ ശാഖകളിലും
വിശ്വരൂപിച്ച വിവരങ്ങൾ കിട്ടുമെന്നത്
ശരിതന്നെ. എന്നാൽ, ഇവയെല്ലാം പഠി
ക്കുവാൻതന്നെ ആയുസ്സിന്റെ വലി
യൊത്തഭാഗം ചെലവിക്കേണ്ടിവരും. അ
വിടവിലെ ചിതറിക്കിടക്കുന്ന അതിലെ
ഓരോരോ വിഷയങ്ങൾ ശരിക്കു കണ്ടെ
ത്തുവാനും പ്രയാസം. അതുകൊണ്ട്, കർമ്മ
കുശലനം ബുദ്ധിമാനമായ ഒരു വൈദ്യൻ
ആവശ്യമായ വീട്തന്നെ മുഴുവൻ
കുറേക്കൂടി വ്യക്തമായും വിഷയവിഭാഗം
ചെയ്ത് സംക്ഷേപിപ്പിച്ചു പറഞ്ഞുവയ്ക്കു
ന്നത് നല്ലതാണെന്നു വാഗ്ദേവൻ
തോന്നി. തുടർന്ന് (വാഗ്ദേവന്റെ ഭാഷ
യിൽ) അഷ്ടാംഗവൈദ്യകുശലനം കട
ഞ്ഞെടുത്ത അളതമായി സങ്കല്പിച്ചുകൊ
ണ്ട് 'അഷ്ടാംഗസംഗ്രഹം' ഉണ്ടാക്കി.

വാഗ്ദാനം ചെയ്ത പരി
യാണിട്ടു. ഒരു
മഹാ കാവ്യമെഴുത
ുന്നതിനു പകരം,
തന്റെ കവന നൈ
പുണി മുഴുവൻ
ശാസ്ത്ര രചനയ്ക്കു
സമർപ്പിച്ച ആ മഹാ
പ്രതിഭാ ശാലിയെ
പ്പറ്റി.

അതിവിന്യൂർണ്ണങ്ങളായ പൂർവ്വാചാര്യ
ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്നു സാരം ശേഖരി
മാത്രം സമുച്ചയിച്ചിട്ടാണ് നിർമ്മാണം.
ഗദ്യവും പദ്യവും കൂടിക്കലർന്നതാണ്
ഈ കൃതി. ഇതു പാഠിക്കണമെങ്കിലും നല്ല
വണ്ണം മെനക്കടണം. അത്രയധികമുണ്ടാ
ത യാ ില്ലാത്തവരെക്കൂടി ആകർഷി
ക്കണമെന്ന കരുതി അപ്പാംഗസംഗ്രഹ
ത്തെ പിന്നേയും സംക്ഷേപിച്ചു, "അതി
വിസ്തൃത തമോ അതിസംക്ഷിപ്തമോ
ആകാതേ.." ആറു സ്ഥാനങ്ങളിൽ 120
അദ്ധ്യായങ്ങളിലായി, വൃത്തസംഗീതം
കൊണ്ടും വൃത്തവൈവിധ്യം കൊണ്ടും
അനുപ്രാസരീതികൊണ്ടും അലങ്കാരഭംഗി
കൊണ്ടും രംഗീയതവരുത്തി വിരചിച്ചി
താണ് 'അപ്പാംഗഹൃദയം..'. കേരളത്തിൽ
എത്രയോ ശതാബ്ദങ്ങളായി ആയുർവ്വേ
ദത്തിലെ മുഖ്യപാഠപുസ്തകം ഇതായിര
ണം. പ്രതിപാദനരീതിയുടെ ഭംഗികൊ
ണ്ടു മറ്റും, ഇതിലെ പല അദ്ധ്യായ
ങ്ങൾ വിശേഷിച്ചും, പാഠിക്കണമെന്നു
ഹൃദയത്തിൽ സ്മിരപ്രതിഷ്ഠ നേടണം.

ചുരുക്കം പദങ്ങളെക്കൊണ്ടു് അധികം കാര്യങ്ങൾ പറയുക, അന്തരവു. ഭംഗിയാക്കുക, ഇതാണല്ലോ ഒരു കവിതയുടെ വാമർത്ഥ്യം. വൈദ്യശാസ്ത്രം കൈകാര്യം ചെയ്തുകൊണ്ടു് ഈ രണ്ടു കാര്യവും ശരിയായാ നിർവ്വഹിച്ചിരിക്കയാണു് വാഗ്ദേൻ. “സർവ്വാന്തരവ്യേഷ വാങ്മയ

പയോധിയുടെ ഹൃദയം. "തന്നെയാണ്"
അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'അഷ്ടാംഗഹൃദയം.'

“சாயு ஸப்தோர்மம் ஸநந்ஃ.
 ஸுளாலகாரத்ருயிதம்.
 ஸ்ஹுதரீதிரஸோபேதம்.
 காவ்யம் கிர்யூத கிர்ந்தயே.”

എന്നാണ് കാവ്യസ്വരൂപത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ആലങ്കാരിക വാഗ്ഭടന്റെ നിർവ്വചനം. ഗദ്യം, അർത്ഥം, സന്ദർഭം ഇവ നന്നായിരിക്കണം. രീതിരസങ്ങൾക്കു സ്മൃതമനുഷ്ഠാനം. അങ്ങനെയുള്ള കാവ്യം ഉണ്ടാകാൻ അനുഗൃഹീതം, അദ്വൈതം, മൂലപകപ്രഖ്യാതകാവ്യലക്ഷണങ്ങൾക്കു മുകളോടോഹരണവുമാണ് അഷ്ടാംഗ ഏകദേശം.

'ഭൂമിപര്യം' അദ്ധ്യായത്തിൽ ഗ്രീഷ്മ
പര്യം പ്രകരണത്തിൽ കാണുന്ന
കർപ്പൂര മല്ലികാ മാലാ ഹാരാഃ-

സഹരിചന്ദനം
മനോഹരകളാലാപാ: ശിശവ:-

എന്നും ശാരികാ ശുഭാഃ

അഭ്യർത്ഥന: മഹാസാലതാലയഭവനം-
രശ്മി

ബനേഷ്വരമായവീശിപ്പുറാക്ഷാസ്സ-
ബകശാലിപ്പു

നഗരീയ നിമപാനീയ സിദ്ധ്യ-
മാന പടാലികേ.

കായമാനേ ചിന്തേ ചുതപ്രവാളഹല
ലംബിനി

கோமலம்: கலியாண மலர்

കുസുമപല്ലവേ

പത്തുനൂറ്റാണ്ടിനു മുമ്പെഴുതിയതായി കരുതപ്പെടുന്ന
ലാതാ ഗൃഹേഴിമവാ
പത്തുനൂറ്റാണ്ടിനു മുമ്പെഴുതിയതായി കരുതപ്പെടുന്ന

ശീരവാരിണി. "

എന്നും ഉള്ള ഭാഗത്തു വൈദികർ,
നന്ദി, പാഞ്ചാലി എന്നീ രീതികൾ
യുദ്ധം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

പ്രകാരം ഈ മനോഹരവാക്യങ്ങൾ

ഭാഹരണമാകണമെന്നു തോന്നുമോ? ഉഭാഹ
 ണങ്ങൾ നീടുന്നില്ല.

ഈവര്യ (സു-3), മോതയ ചികിത്സ
ചികി. 7) വാമികരണ് (ഈവര്യ 10)

தலையுயர்த்துப் புகரணைகாவுக. (உள்ளு-40)

കലാകൗമുദി 42

കാര്യത്തിൽ എടുത്തുപറയത്തക്കവ തന്നെ
യാണു്.

അഷ്ടാംഗസംഗ്രഹം, അഷ്ടാംഗഹൃദയം എന്നീ ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കു പുറമെ, വാഗ്ഭടകോശം, വാഗ്ഭടാലങ്കാരം, രസരത്നസമുച്ചയം, ശൃംഗാരതിലകം, ചലുലോകം തുടങ്ങി പത്തു ഗ്രന്ഥങ്ങൾ കൂടി വാഗ്ഭടൻ എന്ന പേരുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് നിലക്കുന്നു. എന്നാൽ, അഷ്ടാംഗസംഗ്രഹവും അഷ്ടാംഗഹൃദയവും ഏഴുതീയ വാഗ്ഭടൻ വേറെതന്നെയാണ് ഈ വാഗ്ഭടന്റെ അച്ഛന്റെ പേർ സിംഹഗുപ്തൻ എന്നാകുന്നു. പിതാമഹനും ഒരു വാഗ്ഭടൻ തന്നെയായിരുന്നു. സിന്ധുദേശത്തിൽ ജനിച്ചു, വൈദ്യന്മാരിൽ മുമ്പനായിത്തീർന്നു, വാഗ്ഭടനെന്ന പേരുള്ള പിതാമഹൻ; അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രൻ സിംഹഗുപ്തന്റെ മകനായി, പിതാമഹന്റെ പേരോടുകൂടി, ഈ ഞാനും ഉണ്ടായി എന്ന് അഷ്ടാംഗസംഗ്രഹത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ സ്വയം പരിചയപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു വാഗ്ഭടവചനമാണിത്. മേൽപ്പറഞ്ഞ പത്തു ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ രസരത്ന സമുച്ചയത്തിൽ ഒഴികെ, കർതാവ് സിംഹഗുപ്തന്റെ മകനാണെന്ന് എടുത്തു പറഞ്ഞിട്ടില്ല. രസരത്നസമുച്ചയം കർതാവായതുകൊണ്ട്, താൻ സിംഹഗുപ്തന്റെ മകനാണ് എന്നു മാത്രമേ ചെല്ലിക്കൂട്ടുന്നതുള്ളൂ. തന്റെ പേർ ഇതാണെന്ന് വ്യക്തമാക്കിയിട്ടില്ല. 'സിംഹഗുപ്തന്റെ മകൻ' എന്നുകേട്ടു പാട് 'കർതാവ്' വാഗ്ഭടൻ എന്നു എണ്ണപ്പെട്ടിട്ടുള്ളോ. പ്രധാനമായി രസം, ഗന്ധകം, പലതരം ലോഹങ്ങൾ, രത്നങ്ങൾ ഇവയെക്കൊണ്ടുള്ള ചികിത്സയേയും; ഇത്തരം ദ്രവ്യങ്ങളുടെ സംസ്കാരം ഔഷധനിർമ്മാണം മുതലായവയേയും പറ്റി വിവരിക്കുന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥമാണ് രസരത്നസമുച്ചയം. ഇതിലെ പ്രതിപാദനഭംഗിയോർത്താൽ ഇതു വാഗ്ഭടൻ രചിച്ചതാണോ എന്നു ശങ്കപ്പെടാം. ഇപ്രകാരം അതോടൊപ്പം പറഞ്ഞ മറ്റു ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ കാര്യത്തിലും പറയാം. എന്നാൽ അഷ്ടാംഗഹൃദയകർതാവായ വാഗ്ഭടന്റെ കാലഘട്ടവും ഈ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ ആവിർഭാവ കാലഘട്ടങ്ങളും തമ്മിൽ നൂറ്റാണ്ടുകളുടെ അന്തരമുണ്ടെന്നതിന് ലക്ഷ്യങ്ങൾ വേറേയുണ്ടാകണം. ഏതായാലും ഒരു കാര്യവ്യക്തമാകുന്നു: അഷ്ടാംഗസംഗ്രഹം, അഷ്ടാംഗഹൃദയം എന്നിവയുടെ കർതാവായ വാഗ്ഭടന്റെ ഭാഷാശൈലി പ്രതിപാദനരീതി മുതലായവയുടെ പ്രഭാവം വാഗ്ഭടനുശേഷം കരേ നൂറ്റാണ്ടുകളോളം ഭാരതത്തിൽ കൊടികത്തിപ്പാഞ്ഞു. വാഗ്ഭടൻ ജീവിച്ചിരുന്ന കാലഘട്ടം ഏതെന്നു ചരിത്രകാരന്മാർ നിർണ്ണയിച്ചിട്ടുണ്ട്. അഷ്ടാംഗസംഗ്രഹത്തിന്റെ ഉത്തരതന്ത്രത്തിൽ, 49-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ, പാലാണുരസായന പ്രകാരത്തിൽ (പാലാണു = ചുവന്ന ഉള്ളി) ചുവന്ന ഉള്ളിയുടെ ആരോഗ്യകരങ്ങളായ നൂറ്റാണ്ടുകളെപ്പറ്റി വിവരിക്കുന്നതിന്റെ തുടക്കത്തിൽത്തന്നെ, അതു് (ചുവന്നുള്ളി) ശകരാജാക്കന്മാരുടെ ആയുസ്സിനെ നിശ്ചിതപ്പെടുത്തുന്ന പരമാഷ്ട്രധമാണെന്നു അതുപയോഗിച്ചതുകൊണ്ടു് സ്വതന്ത്രരെന്നു്

സന്ദർശിക്കായ ശകരാജകുമാരികൾക്ക് മുഖകാന്തികളെന്ന് സാക്ഷാൽ . ശരാക്കൻ (അമ്പിളിയമ്മാവൻ) ലജ്ജിച്ച് പാതാളത്തിൽ പോയി ഒളിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും മറ്റും അലങ്കാരംഗി കലർത്തി വർണ്ണിച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ട്. ശകരാജവംശത്തെപ്പറ്റി ഇപ്രകാരം ഒരു സ്മൃതിയുണ്ടാവണമെങ്കിൽ അക്കാലത്തെ സമ്പ്രദായം വെച്ചാലോ ചിട്ടാൽ, ശകന്മാരുടെ ഭരണകാലത്തോ അതിന്റെ പ്രശസ്തിയുടെ ദീപനാളം കെട്ടെത്തിയിട്ടില്ലാത്ത, അതിനു തൊട്ടു പിമ്പുള്ള, കാലഘട്ടത്തിലോ ആയിരിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥകാരൻ ജീവിച്ചിരുന്നതു് എന്നു കരുതണം. ഇന്ത്യാചരിത്രത്തിൽ ശകരാജാക്കന്മാരുടെ ഭരണകാലം. എ. ഡി. 200 നും 400 നും ഇടയിലാണല്ലോ. ഏഴാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഭാരതവഷ്ഠത്തിൽ തീർത്ഥാടനം നടത്തിയിരുന്ന ചീനക്കാരനായിരുന്ന ഒരു പരിവ്രാജകൻ (ഇറാസിയ്സ്) ഏഴുനിയ സഞ്ചാരക്കുറിപ്പുകളിൽ ഈ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ അക്കാലത്തു് ഭാരതത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നുവു പ്രചാരത്തെപ്പറ്റി സൂചനകളുണ്ട്. ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗത്തുനിന്നും ഉപരി പഠനത്തിനായി വൈദ്യവിദ്യാർത്ഥികൾ അന്നു് വിശ്വവിശ്രുതമായിരുന്ന നളന്ദാ സർവ്വകലാശാലയിൽ താമസിച്ചിരുന്ന ആ കാലഘട്ടത്തെപ്പറ്റി വിസ്തൃതമേക്കാട്ടുകൂടി വിവരിക്കുന്ന കൂട്ടത്തിൽ ഈ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ അന്നവിടെ പാഠ്യഗ്രന്ഥങ്ങളായിരുന്നു എന്നും അദ്ദേഹം സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

അപ്പോൾ സംഗ്രഹിക്കത്താവും അപ്പോൾ ഏതെങ്കിലും ഒരു വാഗ്ദാനം എന്നൊരു വാഗ്ദാനം വളർന്നുവരാതിരുന്നില്ല. യേശുവിനെയെ മഹാമഹോപാധ്യായ കവിരാജ് ഗണനാഥ് സേൻ സന്ദർശിച്ച്, യാദവ വിക്രമാചാര്യൻ എന്നീ പ്രാമുഖ്യത്തിലുള്ള ഈ വാഗ്ദാനം തയ്യാറാക്കിയത് ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ശകരാജവംശഭരണത്തിനെക്കുറിച്ച് പിന്നീട് അദ്ദേഹം രാജാവ് നൽകിയ തുകയിൽ വാഗ്ദാനം ജീവിച്ചിരുന്നുവെന്നും ചേർത്താണ് രണ്ടു ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെയും കർത്താവ് ഒരു വാഗ്ദാനത്തെയാണ് അദ്ദേഹം സമർത്ഥിച്ചിരിക്കുന്നത്. വാഗ്ദാനം രൂപം എടുക്കുന്നതിനുവേണ്ടി എന്ന് വർണ്ണിക്കുന്ന ഒരു പ്രസിദ്ധ ധ്യാനശ്ലോകമുണ്ട്:

“உ.ஸ. ம”மஸ்ர கலாபம்.ஸுஜனித
 சூயாப்யுதி. வெப்யகா-

നന്തോലിനാമിന്നു ജ്ഞാനം-
 ഭാഗ്യം പരമം സദാ

ആഗുൽഫാമലകണ്ഠമാഞ്ചിതദന്ത-
ലക്ഷ്യോപവീതോജ്ജാലത-

ധ്യായേ ദൃശം വാഗ്ഭടേ..'

ത്തിനു ചെന്നാമരയുടെ കാന്തി, കാൽമുട്ട

കണ്ടുകത്തിന്റെ വിടവിൽക്കൂടി കറ

പുണന്തൂർ, കഴുത്തിൽ പറിനില്ക്കുന്ന

വന്നു. ഇന്ദു, ജലജന്മ മുതലായ അന്യേ-
 യികളായ ശിഷ്യന്മാരെ എല്ലായ്പ്പോഴും

൧൦. പാഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവനായ പാശ്ചാത്യനെ ഞാൻ ധ്യാനിക്കുന്നു.

1500

വാഗ്ദേവൻ ബുദ്ധമതക്കാരനാണെന്നും, അല്ല, വൈദികമതക്കാരനാണ് എന്നും മറ്റുമുള്ള വാദങ്ങൾക്കും ആറ്റാണ്ടുകളുടെ പഴക്കമുണ്ടു്. ബുദ്ധമതക്കാരനാണു് എന്ന വാദത്തിനാണു് അധികം ബലം കാണുന്നതു്. "ബുദ്ധായ തസൈവനമഃ" എന്നവസാനിക്കുന്ന (അപ്പോംഗസംഗ്രഹത്തിന്റെ ചില ആദ്യകാലപ്പതിപ്പുകളിൽ മൂലഭാഗത്തിന്റെ തുടക്കത്തിൽ കാണുന്ന) വന്ദനശ്ലോകം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൂടിയാണു് ഇതു സമർത്ഥിച്ചിട്ടുള്ളതു്.

ജീവകാരുണ്യം. സദാചാരം. ഏകീകൃത പ്രാമുഖ്യം കല്പിക്കുന്ന ഒരു മതമാണല്ലോ ബുദ്ധമതം. അപ്പോൾ ഹൃദയത്തിന് ഉടനീളം ചിതറിക്കിടക്കുന്ന ചില സുഷിപ്തിക്കൾ പരിശോധിച്ചാൽ പ്രസ്തുത വാദം ശരിയാണെന്നുതോന്നും. ഏകാചര്യവും ആലോചനാമധുരങ്ങളായി വിളങ്ങുന്ന ആ സൂക്തികൾ ഈ ആയുർവ്വേദഗ്രന്ഥത്തിന് ഒരു ധർമ്മശാസ്ത്രത്തിന്റെ ഗൗരവം കൂടി നല്കുന്നുണ്ട്.

ഇദ്ദേഹം അപ്പോൾ സംഗ്രഹത്തിന്റെ തിരു ശൃംഗിലേക്ക് വ്യാഖ്യാനം സൂചിപ്പിച്ചു. അപ്പോൾ എഴുത്തത്തിനും ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ശൃംഗിലേക്ക് വ്യാഖ്യാനം ഉണ്ട്. ഈ രണ്ടു ഗ്രന്ഥത്തിനെയും കണ്ടെത്താൻ ഒരു വാഗ്ദർശനം എന്ന വാദത്തിന് ഈ വസ്തുതയും ബലം കൂട്ടുന്നു. ഇദ്ദേഹം ക്രിസ്തായനായെന്ന് കരുതാൻ പല ലക്ഷ്യങ്ങളും നിറുത്തിവെക്കുന്നുണ്ട്. ചരിത്ര പണ്ഡിതന്മാർ, വാഗ്ദർശനം കേരളവുമായുള്ള ബന്ധത്തിലേക്കും ഇതുവരെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നില്ല. ഒരു പാഠ്യകൃതിയെന്ന നിലയിൽ വാഗ്ദർശനം എന്താണെന്നും ആദ്യത്തെ പാഠ്യകൃതിയെന്നും കേരളത്തിലാണെന്നും കാണുക.

ഈ ആചാര്യൻ ഒരു മഹാകാവ്യത്തെ എഴുതാൻ പുറപ്പെടാതെ തന്റെ കാവ്യ നിർമ്മാണ നൈപുണി മൂലം കൈയെഴുത്തു കലയെ ഒരു ശാസ്ത്രരചനയിലാണല്ലോ ഉപയോഗിച്ചത് എന്ന് സാഹിത്യകൃതികൾക്കു മേൽനോട്ടം.

സംസ്കൃതസാഹിത്യമാകുന്ന തേൻ
മാവു പുത്തം തളിത്തും ഒരു കല്പകവൃക്ഷത്തി
ന്റെ പദവിയിലേക്കുയർന്നു സന്ദേശം
വീശിയിരുന്ന കാലത്താണ് വാഗ്ഭടൻ
ജീവിച്ചത്. ആ വൃക്ഷത്തിന്റെ വിത്തോ
നശാഖയ്ക്കൊന്നിൽ, വൈദ്യശാസ്ത്രശാഖ
യിൽ വന്നിരുന്നു പൂന്തേൻ ആസ്വദിച്ച
കൊണ്ട് ആയുരാരോഗ്യസൗഖ്യത്തിന്റെ
രഹസ്യമത്രം മധ്യരഥധാരാതിപ്പാടി ഒരു
പൂർവ്വകവികോകിലമാന്തിരുന്ന വാഗ്
ഭടൻ. ആ ഗാനങ്ങൾ ശബ്ദലേഖനം ചെയ്ത
വെച്ചു മധ്യരോഗാദങ്ങളും വിജ്ഞാനഗരിഷ്ഠ
ങ്ങളും ആയ വിശേഷ രത്നച്ചെപ്പുകളാ
ണ് അഷ്ടാംഗസംഗ്രഹവും അഷ്ടാംഗഹൃദ
യവും!! ഇവയ്ക്കൊപ്പം നില്ക്കാവുന്ന മറ്റൊ
രു ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥത്തെപ്പറ്റി പായണമെന്ന
വന്നാൽ ആദ്യം ഓരത്തിൽ വരിക വെ
പക്ഷേ, ജ്യോതിഷത്തിലെ (വരാഹമിഷ്ടി
രന്റെ) ബൃഹൽ സംഹിതയാവും.

കൈരളി ചിത്രശ്രീസ് ബുക് ട്രസ്റ്റിന്റെ മഹച്ചരിതമാല 515 ജീവചരിത്രങ്ങൾ 144 പുസ്തകങ്ങളിൽ

5 ക.യാണു് ഒരു പുസ്തകത്തിനു്. (ഇന്നത്തെ നിരക്കു് 100 പേജിനു് 7.50 ആണു്). ഇപ്പോൾ ഒരു സെറ്റു് 400 ക.യ്ക്കു ലഭിക്കും. ഒക്ടോബർ 10 മുതൽ നവംബർ 17 വരെയാണു് ഈ സൗജന്യം. അപ്പോൾ ഒരു പുസ്തകത്തിനു് 2.77 ക. മാത്രം..

എവിടെ കിട്ടും?
മഹച്ചരിതമാല കിട്ടുന്ന സ്ഥലങ്ങൾ: കൈരളി ചിത്രശ്രീസ് ബുക് ട്രസ്റ്റ്, കോട്ടയം. കറൻറ് ബുക്സ്, കോട്ടയം, തിരുവനന്തപുരം, ആലപ്പുഴ, എറണാകുളം, തൃശ്ശൂർ, കോഴിക്കോട്, തലശ്ശേരി. പോസ്റ്റിൽ കിട്ടാൻ: കറൻറ് ബുക്സ്, കോട്ടയം.

കട്ടികൾക്കുവേണ്ടി ഇന്ത്യയിൽ ആദ്യമായി തയ്യാറാക്കിയ ബൃഹത്തായ ജീവചരിത്രകോശം. കേരളം, ഭാരതം, ലോകം.....എല്ലാ രംഗങ്ങളിലും പ്രശസ്തരായ മൺമറഞ്ഞ 515 മഹത്തുക്കളുടെ ജീവചരിത്രങ്ങൾ.

ഹോമർ മുതൽ കേശവദേവ് വരെയുള്ള സാഹിത്യനായകന്മാരും കൂടിലുൾ മുതൽ സി. എം. സ്റ്റീഫൻ വരെയുള്ള രാഷ്ട്രതന്ത്രജ്ഞന്മാരും പൈതൃകഗോരസ് മുതൽ സി. വി. രാമൻവരെയുള്ള ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും ബുദ്ധൻ മുതൽ അരവിന്ദപോലാഷ് വരെയുള്ള മതാചാര്യന്മാരും മഹച്ചരിതമാലയിലുണ്ടു്.

എല്ലാ വീട്ടിലും മഹച്ചരിതമാലയുടെ ഒരു സെറ്റു് (144 പുസ്തകം) ഉണ്ടാവണം. സ്കൂൾ ലൈബ്രറിയിൽ എട്ടൊ പത്തൊ സെറ്റു് ആവാം.

- ട്രസ്റ്റ് ചെയർമാൻ : കെ. എം. മാത്യു, ചീഫ് എഡിറ്റർ, മലയാളമനോരമ
- വൈസ് ചെയർമാൻ: തങ്കപ്പി ശിവശങ്കരപ്പിള്ള ട്രഷറർ: കെ. ജോസ് തോമസ്, ചാർട്ടേഡ് അക്കൗണ്ടൻ്റ്.
- സെക്രട്ടറി : ഡി. സി. കിഴക്കേമുറി
- ഉപദേശകസമിതി : സുകുമാർ അഴീക്കോട്, കെ. എം. ജോർജ്ജ്, എൻ. വി. കൃഷ്ണവാരിയർ
- ചീഫ് എഡിറ്റർ : പി. എ. വാരിയർ

എം. കൃഷ്ണൻ നായർ സാഹിത്യവാദഫലം

സ്പെയിനിലെ നാവികൻ ക്രിസ്റ്റഫർ കലമ്പസ് (Christopher Columbus 1451-1506) അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളിലെ ഫ്ലോറിഡയ്ക്കു തെക്കുകിഴക്കുഭാഗത്തുള്ള ബഹാമോസിപ്പുകളിൽ 1492-ൽ ചെന്നിറങ്ങി. ഇന്ത്യയിലാണ് താനെത്തിയതെന്നു് അദ്ദേഹം വിചാരിച്ചു. അതുകൊണ്ടു് അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന ആദിമനിവാസികളെ ഇന്ത്യാക്കാർ എന്ന് കലമ്പസ് വിളിച്ചു. 'നവീന ലോക'ത്തിലെ പുരാതനവർഗ്ഗക്കാരെ ഇന്ത്യാക്കാർ എന്ന് ഇന്നും വിളിക്കാനുള്ള കാരണം അതാണു്. നമ്മുടെ ചില എഴുത്തുകാർ വിചാരസാഗരത്തിൽ കപ്പൽ യാത്ര നടത്തി ചില പദഭാഷ്യങ്ങളിൽ ചെന്നിറങ്ങുന്നു. കലമ്പസിനെപ്പോലെ തെറ്റിദ്ധാരണയുടെ പേരിൽ അവയെ സംസ്കൃതപദങ്ങളായി കാണുന്നു. ആ പദങ്ങളിൽ ഒന്നാണു് 'ആലക്കിറ' എന്നതു്. വിദ്യുച്ഛക്തിയെ സംബന്ധിക്കുന്ന എന്ന അർത്ഥത്തിലാണു് ഈ ആലക്കിറപ്രയോഗം. ഈ പദം സംസ്കൃത ഭാഷയിലുള്ളതുല്ല. മറ്റൊരു പദം 'ഘട്ടം' എന്നതത്രേ. ഘട്ടത്തിനു കടവു്, വഞ്ചിയടക്കുന്ന 'ജട്ടി', നദീതീരത്തുള്ള കല്ലടവു് എന്നു് അർത്ഥങ്ങൾ. അതിനു് 'നിര' (range) എന്ന അർത്ഥമില്ല. Western Ghats എന്ന ഇംഗ്ലീഷ് പ്രയോഗത്തോടു് കവി 'പശ്ചിമഘട്ടങ്ങളാക്കി' അവതരിപ്പിക്കുന്നതു് ('കേരളം വളർന്നു പശ്ചിമഘട്ടങ്ങളെക്കുറിയും കടന്നു...'). അതു ശരിയല്ലതാനും. ഇനിയും പറയാം. 'മാന്യരം' പത്തൊൻപതാം ശതാബ്ദത്തിലെ ഒരു ജർമ്മൻ വൈദ്യനായിരുന്നു മെസ്മർ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചികിത്സാ പദ്ധതി ഹിപ്നോട്ടിസമായിരുന്നു. അതിനെ മെസ്മറിസമെന്നും വിളിച്ചു. 'മെസ്മർ' എന്നതിൽ നിന്നുണ്ടായ പദമാണു് 'മാന്യരം'. അതു സംസ്കൃതമല്ല, മലയാളവുമല്ല. അതിനാൽ 'രാവണന്റെ മാന്യരവിദ്യയിൽ' സീത കറങ്ങിപ്പോയി.' എന്നെഴുതുന്നതു തെറ്റാണു്. ചില വിദഗ്ദ്ധന്മാർ മാന്യരീകം എന്നുവരെ പ്രയോഗിക്കുന്നുണ്ടു്. സത്യം ഇതാണെങ്കിലും ബഹാമോസിപ്പുകളിലെ ആദിമനിവാസികളെ ഇന്ത്യാക്കാർ എന്നു വിളിക്കുന്നതുപോലെ ഇപ്പറഞ്ഞ പദങ്ങളെ സംസ്കൃതപദങ്ങളായിത്തന്നെ ഇനിയും ആളുകൾ

കരുതിക്കൊണ്ടിരിക്കും. യൂറോപ്പിനെ സംബന്ധിച്ചതു് ഐരോപ്യമാണു് ഒരു കവിക്ക്. വാഷിങ്ടൺ ഇർവിങ്ങിന്റെ ഒരു കഥാപാത്രമായ Rip Van Winkle-നെ എന്റെ ഒരു ഗുരുനാഥൻ 'ത്രിഭുവന വെങ്കല'നാക്കിക്കളഞ്ഞു. രാജ്യത്തിന്റെ നിയമങ്ങളെ ധ്വംസിക്കുന്ന പാതകിയെ കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ പാതകിയായി പരിഗണിക്കേണ്ടതു് ഭാഷയുടെ; നിയമങ്ങളെ ധ്വംസിക്കുന്നവനെയാണെന്നു് ഒരു ചിന്തകൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്.

ഒന്നുമില്ലായ്മ - കഥയിലും പ്രപഞ്ചത്തിലും

'ശൂന്യതയ്ക്കു പകരമായി പ്രപഞ്ചമെന്തിനുണ്ടായി?' എന്ന ചോദ്യം സ്വയം ചോദിക്കാത്തവരില്ല. ആ ചോദ്യത്തിനു് ഉത്തരം കിട്ടാതെ ഏതാനും നിമിഷങ്ങളെങ്കിലും നമ്മൾ ഇരുന്നുപോകാറുണ്ടു്. ഓരോ ദിവസവും. ഈ ചോദ്യം ആദ്യമായി ചോദിച്ച മനുഷ്യൻ സ്വന്തം സമാധാനത്തിനുവേണ്ടി സൃഷ്ടിയെക്കുറിച്ച് കഥകളുണ്ടാക്കിയെന്നു് 'In and Out the Garbage Pail' എന്ന മനോഹരമായ ആത്മകഥ എഴുതിയ ഫ്രെഡറികു എസ് പേൺസ് പറയുന്നു. (ജെപ്പോൾ ചികിത്സാപദ്ധതിയെ വികസിപ്പിച്ച മനുഷാശ്വജ്ഞനാണു് ഇദ്ദേഹം). പക്ഷേ, ഇക്കഥകൾ ശൂന്യതയെ ഇല്ലാതാക്കാൻ പ്രയോജനപ്പെട്ടില്ലെന്നും അദ്ദേഹം അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. "My first philosophical encounter with nothingness was the naught, in the form of zero" (ശൂന്യതയോടുള്ള എന്റെ ആദ്യത്തെ ദാർശനികസംഘട്ടനം പുഴുത്തിന്റെ രൂപത്തിലുള്ള ഒന്നുമില്ലായ്മയാണു്) എന്നു പേൺസ്. തുടക്കത്തിലുള്ള ഈ ശൂന്യത മരണംവരെയും നമ്മെ ഒഴിയാബാധപോലെ പിന്തുടരുന്നുണ്ടാവു്. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണു് നിങ്ങൾ തന്നിച്ചു ജനിക്കുന്നു, തന്നിച്ചു മരിക്കുന്നു എന്നു ഡി. എച്ച്. ലോറൻസും പറഞ്ഞതു്. രാഷ്ട്രാന്തരീയ പ്രശ്നവിരുദ്ധജിജ്ഞാസ ഡോക്ടറുടെ ജീവിതമൊന്നു നോക്കൂ. കാലത്തു് ആദ്യമണി തൊട്ടു് രോഗികൾ വരിയായി നില്ക്കുന്ന അദ്ദേഹത്തെ കാണാൻ. ഓരോ രോഗിയെയും അദ്ദേഹം മരണത്തിൽനിന്നു രക്ഷിക്കുന്നു. അവർ സന്തോഷത്തോടെ വന്ധിക്കുന്ന ധനം അദ്ദേഹത്തെ കോടിശമ്പരനാക്കുന്നു. അദ്ദേഹവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബവും ആനന്ദത്തിൽ മുങ്ങുന്നു. പക്ഷേ, മരണമെന്ന ശൂന്യത കണ്ടു് അദ്ദേഹവും തെട്ടുന്നു

ണ്ടു്. ആ ശൂന്യതയെന്നയാണു് മഹാസത്യം. ഇതിനെ ചിത്രീകരിക്കാൻ ശ്രമിച്ച ബാലകൃഷ്ണൻ (മാതൃഭൂമി ആഴ്ചപ്പതിപ്പിലെ 'വർഗ്ഗീസ് വൈദ്യൻ' എന്ന ചെറുകഥ) വിജയം പ്രാപിച്ചോ? ഇല്ലതന്നെ. ഒരു 'വിഷൻ' (Vision) ഉണ്ടാവുക. അതിന്റെ സന്ദിഗ്ദ്ധതകളിൽ പ്രതികൊണ്ടു തുളച്ചുകയറുക. എന്നിട്ടു്, അങ്ങനെ കിട്ടുന്ന സത്യത്തെ സാഹിത്യരൂപമായി പൊരുത്തപ്പെടുത്തുക-ഇതിനു് അനുഗൃഹീതരായവർക്കു കഴിയു്. വിദഗ്ദ്ധനായ ഒരു വർഗ്ഗീസ് വൈദ്യൻ അർബുദം പിടിച്ച് മരണത്തെ സമീപിക്കുന്നതായി ചിത്രീകരിച്ചിട്ടുള്ള ഇക്കഥയിൽ വിഷ്ണുവില്ല. പ്രതിഭയുടെ വിലാസമില്ല. സത്യദർശനമില്ല. തികച്ചും ദർബ്ബലമായ രചന.

* * *

'ദീർഘകാലത്തെ അഭാവത്തിനപ്പോഴും നമ്മൾ നമ്മുടെ ഇരുണ്ട ഭവനത്തിൽ എത്തി കിരകിരക്കുന്ന ശബ്ദത്തോടെ താക്കോൽകൊണ്ടു വാതിൽ തുറന്നു' മുറിയിലേക്കു കാലെടുത്തു വയ്ക്കുമ്പോൾ മറ്റൊരാളായിട്ടുള്ള ആരോ ഇറങ്ങിപ്പോയി എന്നു തോന്നാറില്ലേ? എന്നോ മറ്റോ റോബർട്ട് ഫ്രോസ്റ്റ് എഴുതിയിട്ടുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു. ആ ഇറങ്ങിപ്പോയവനുണ്ടല്ലോ. അവനാണു മരണം. അവൻ തിരിച്ചു വൈകാതെ വരുമെന്നു് ഓരോ വ്യക്തിയും ഓർമ്മിക്കണം.

സ്റ്റേ! സ്പീക്ക്, സ്പീക്ക്!

ഡോക്ടർ പുതുശ്ശേരി രാമചന്ദ്രൻ ഞാനും സ്റ്റേഹിതന്മാരായിട്ടു് പൂപ്പുത്തഞ്ചു വർഷങ്ങളോളമായിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോഴും കൂടക്കൂടെ ഞങ്ങൾ കാണും, സംസാരിക്കും. നവീന കവിതയെക്കുറിച്ചും ആഫ്രിക്കൻ കവിതയെക്കുറിച്ചും ഞങ്ങൾക്കു് ഒരേ അഭിപ്രായമാണു്. യോജിക്കാത്ത വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ച് എഴുതുമ്പോഴും ഞങ്ങൾ പറസ്പറം വേദനിപ്പിക്കാറില്ല. വയലാർ രാമവർമ്മയുടെ പദ്യകൃതികൾക്കു് അദ്ദേഹമെഴുതിയ അവതാരിക നോക്കുക. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് വിരുദ്ധനല്ലാത്ത എന്നു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് വിരുദ്ധനാക്കി അദ്ദേഹം ചിത്രീകരിച്ചിട്ടുള്ളതു് മാനുഷമായ ഭാഷയിലാണു്. (നന്ദി.) ഇക്കാരണങ്ങൾ കൊണ്ടു് ഡോക്ടർ പുതുശ്ശേരി രാമചന്ദ്രൻ എന്ന പേരു് എവിടെ അച്ചടിച്ചു കണ്ടാലും എന്നിടം ആറ്റാമോണു്. ആ ആറ്റാമോണോടൊന്നു് ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'ആ ദിവ്യകോകിലത്തെ ഓക്കുറോ'യെ

500

എന്ന കാവ്യം ഓഷാപോഷിണിയുടെ മനോലക്ഷണങ്ങൾ വായിക്കാൻ തുടങ്ങിയത്. പക്ഷേ എത്ര ദുർഭാഗ്യംപിടിച്ച നിമിഷത്തിലാണോ ഞാൻ ആ പാഠ്യം ഓരോന്നും ആരംഭിച്ചത് ആ നിമിഷത്തിൽ തന്നെ എനിക്ക് ബോധപ്പെട്ടു, എന്റെ സ്നേഹിതൻ ഈ ലോകത്തു് അവതരിച്ചത് കവിത എഴുതാൻ വേണ്ടിയല്ലെന്ന്; അദ്ദേഹത്തിന് പറയിയ പണി ഇതല്ലെന്ന്. എന്റെ ഗുരുവായുരപ്പാ എന്തൊരു 'മോൺസ്'ട്രോസിറ്റി'യാണ് ഈ കവിത! അതും കമാരനാശാനെക്കുറിച്ചു്! പല്ലനയാറിന്റെ തീരത്തു് ശിശുവിക്കുന്ന കവി ഇതു വായിച്ചു് പലകുടിയായി കിടന്നു തിരിയുകയും മറിയുകയും ചെയ്തല്ലോ. ചിലപ്പോൾ അദ്ദേഹം അവിടെനിന്നുഴന്നുറു് തിരിവനന്തപുരത്തെത്തി എന്റെ സുഹൃത്തു് പതുങ്ങുരി താമസിക്കുന്ന വഞ്ചിയുരെ റോഡിൽക്കൂടി 'കിറുകിറു ബബ്ബു പുറപ്പെട്ടു വീച്ചു ജല്ലനം ചെയ്തു' നടക്കുകയില്ലെന്ന് ആരു കണ്ടു? (Squeak and gibber—Hamlet) അപ്പോൾ ആരെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തോടു് Stay, speak, speak! I charge thee, speak! എന്ന് പറയുകില്ലെന്ന് ആരു കണ്ടു?

രോഗങ്ങൾ രണ്ടുവിധം

സാംക്രമികരോഗങ്ങൾ (സാംക്രമികമെന്ന ശബ്ദംതോരാവലിയിൽ കാണുന്നതു് എത്രകണ്ടു ശരിയോ?) പലതാണ്. ന്യൂമോണിയ, ഡിഫ്തീരിയ, റുബർകുലോസിസ്, പോളിയോമൈലൈറ്റിസ്, സ്പാൽഡോക്സ് ഇവയൊക്കെ സാംക്രമികരോഗങ്ങളാണ്. ആൻറിബയോട്ടിക്സും മറ്റു മരുന്നുകളും കൊണ്ടു് ഇവയെ നിയന്ത്രിച്ചുകഴിഞ്ഞു എന്നാണ് ഡോക്ടർമാരുടെ വാദം. അതു് അത്രത്തോളം ശരിയല്ല. സംഫൊനമൈഡ് കൊണ്ടാണ് ആദ്യകാലത്തു് (1935-ൽ) ന്യൂമോണിയ പിടിച്ചവരെ ചികിത്സിച്ചു തന്നതു്. പിന്നീടു് പെനിസിലിൻ ടെറ്റാ സൈക്കൈൻ ഉപയോഗിച്ചു തുടങ്ങി. ന്യൂമോണിയ അപ്രത്യക്ഷമായി എന്നു ഡോക്ടർമാരുടെ പ്രഖ്യാപനം. പക്ഷേ ആ രോഗം പിടിപെട്ട പലരും ഇപ്പോഴും മരിക്കുന്നുണ്ടു്. ഐസനെസ്സീഡ് (isoniazid), റെസ്സപ്റ്റോമൈസിൻ ഇവയാണ് റുബർകുലോസിസിനുള്ള (ക്ഷയത്തിനുള്ള) മരുന്നുകൾ. രണ്ടും ആ രോഗത്തെ നിയന്ത്രിച്ചുവെന്നു ഭീഷഗ്വരമതം. എന്നാൽ ക്ഷയം വന്നു മരിക്കുന്നവർ ധാരാളം. ഇതു് എനിക്ക് തോന്നിയപ്പോൾ പറയുന്നതു്. വിദഗ്ദ്ധരായ മറ്റു ഡോക്ടർമാരുടെ മതംതന്നെയാണ്. സമയത്തുള്ള ചികിത്സകൊണ്ടു് രോഗം ഭേദമായി എന്നു വിചാരിക്കുന്നതു പലപ്പോഴും മൗഢ്യമാണു്. ഭൂമിശാസ്ത്രപരങ്ങളായ കാരണങ്ങളാലാണു് രോഗങ്ങൾ വരും. മറ്റു കാരണങ്ങളാൽ അവ ഭേദമാകുകയുംചെയ്യും. നമ്മുടെ പൈകിളിക്കഥ

കൾ പകർപ്പുവായിക്കൂവാൻ. ഒരു പെൺകുട്ടി 'വിഷ്'ഹുര തികിങ്ങി'ന്റെ ഫലമായി ഒരു പൈകിളിക്കഥ എഴുതിയാൽ അതു വായിക്കുന്ന ആ പൈകിളിക്കഥ ആദ്യകഥയുടേതും. അങ്ങനെ പൈകിളിക്കഥയുടെ സംഖ്യ കൂടിക്കൂടിവരും. ചെറുപ്പം റീഡർമാർക്കു് തന്നെ പെനിസിലിൻ തുടങ്ങിയ ഔഷധങ്ങൾ ഫലപ്രദങ്ങളാവാത്തതുപോലെ വിമർശന ഭേദങ്ങളും ഫലപ്രദങ്ങളാവാറില്ല. ഭൂമിശാസ്ത്രപരങ്ങളും ജലവായുസംബന്ധികളുമായ വസ്തുതകൾക്കു മാറ്റംവരുമ്പോൾ രോഗങ്ങൾ മാറ്റുന്നതുപോലെ നാട്ടിന്റെ സംസ്കാരത്തിനു പരിവർത്തനം വരുമ്പോൾ പൈകിളിക്കഥകളും അപ്രത്യക്ഷങ്ങളാവാം. പകർപ്പുവായിക്കുക എവിടെയുണ്ടു്. ഒരു ദേശത്തുമാത്രം കാണുന്ന രോഗങ്ങളുണ്ടു്. അവയെ എൻഡെമിക് രോഗങ്ങളെന്നു വിളിക്കുന്നു. ഇത്തരം രോഗങ്ങളിലൊന്നായി മീസിൽസിനെ (അഞ്ചാം പനി) കരുതാം. ഒരുതരം ഇമ്മ്യൂണിറ്റി യോടുകൂടി ഭേദിതയോടുകൂടി അളക്കുക കഴിയുകയാണ്. അതുകൊണ്ടു് രോഗം മീസിൽസ് വന്നാൽ അടുത്തുപെരുമാറ്റം വന്നാൽ അതു വരണമെന്നില്ല അതു് ഒരു കാലത്തു് അയാൾക്കു വന്നിരിക്കും. ഇമ്മ്യൂണിറ്റി ലഭിച്ചിരിക്കും. ഓഷാപോഷിണിയെപ്പോലെ ശാസ്ത്രീയരും എന്ന കഥ ഒരു എൻഡെമിക് രോഗമാണു്. സാഹിത്യമല്ല. 'ചോരപാലകരേ വഴിമാറ്റം...ഗോപുരവാട്കൾ മലർക്കെ തൂണിട്ടു. ആയിരം അഗ്നിശലാകകളായി...ജാലയായി...പിന്നെ നാളുമായി...കാറ്റുലയ്ക്കുത്ത നാളുമായി' എന്ന ശിഖണ്ഡിപ്പാപ്പയിൽ രചിക്കപ്പെട്ട ഈ കഥ കണ്ടു് ഇതേ രോഗമുള്ള പലരും അടുത്തുചെന്നു പെരുമാറുന്നു. അവർക്കു് അതു പകർന്നിട്ടില്ല. അവരുടെയല്ലാ. ഉള്ളിന്റെ ഉള്ളിൽ ഇതു തന്നെയുണ്ടല്ലോ. 'ഹാ, എനിക്ക് വന്ന മീസിൽസ്. ഇപ്പോൾ ശാസ്ത്രീയരും മറ്റും തിയ പദം നോക്കാതിരുന്ന പനിയിരിക്കുന്നു. മീസിൽസ് ജയിക്കട്ടെ' എന്ന് അവർ പറയും. ശശി, ലതയെ സ്നേഹിച്ചു; ലത ശശിയേയും. ലതയെ വേറൊരുത്തൻ വിവാഹം കഴിച്ചു. അയാൾ പെട്ടെന്നു ചത്തു. ലതയും ശശിയും ഉച്ചിച്ചോടാൻ തീരുമാനിക്കുന്നു. അപ്പോഴേക്കും ശശിയെ പാവുകടിക്കുന്നു. ഇതു പറയാനാണ് മേൽക്കാണിച്ച കൃത്രിമശൈലി. ഉത്തമപുരുഷൻ സർവ്വനാം പ്രയോഗിച്ചു് കഥ പറയുന്നു. ഒടുവിൽ വക്താവിനെത്തന്നെ പാവുകടിക്കുന്നതായും അയാൾ മരണത്തിലേക്കു ചെല്ലുന്നതായും ആഖ്യാനം. ശവകുടീരത്തിൽ കിടന്നുകൊണ്ടാണോ അയാൾ കഥ പറയുന്നതു്? ഒന്നും 'പുടികിട്ടുന്നി

ല്ല.' ഈ കലാഭാസത്തിനു മുകളിലായി ഒരു കുറിപ്പ്: 'സാഹിത്യകലാവിഷയങ്ങളിലും പ്രവർത്തനങ്ങളിലും അനുയോജ്യവും വ്യാപാരപരമായ പദം മേൽ ഭാവം ഭാവനാസമ്പന്നമായ ഒരുഴുത്തുകാരനാണു്. ശാസ്ത്രീയരും അതു വ്യക്തമാക്കാതിരിക്കുകയില്ല.' (പുറം 13) എൻഡെമിക് രോഗങ്ങളെയാണ് പകരുന്ന രോഗങ്ങളെക്കാൾ വളരെക്കൂടുതലായി നമ്മൾ പേടിക്കേണ്ടതു്. അവ ചിലപ്പോൾ പടർന്നുപിടിച്ചാൽ എല്ലാവരും മരിച്ചു പോകും. * * * ഇങ്ങനെയുള്ള ആരും എറണാകുളം മഹാരാജാസ് കോളേജിൽ അധ്യാപകർ മാത്രമുള്ള ഒരു സമ്മേളനത്തിൽ പ്രസംഗിച്ചു. പ്രഭാഷണം നന്നായിയെന്നു പ്രിൻസിപ്പൽ ഉൾപ്പെടെയുള്ളവർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. നിരൂപകൻ തോമസ് മാത്യു മാത്രം 'ഓ റൊമാൻറിക്' എന്ന വിപ്രതിപത്തി പ്രകടിപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രാഗല്ഭ്യത്തിൽ എനിക്ക് വിശ്വാസമുള്ളതു കൊണ്ടു് ആ പ്രസ്താവത്തിൽ എനിക്കൊരു വല്ലായ്മയും തോന്നിയില്ല. അതിനു കടന്ന റൊമാൻറിസിസം രോഗംതന്നെയാണ്. അതിനുകടക്കാത്ത റൊമാൻറിസിസമോ? അതു ശക്തിയാണ്. വിലു. ബ്ലേക്കിന്റെ ശക്തിയാണു് റൊമാൻറിക് കവിതയെ ജയിക്കാൻ വേറെ കവിതയുണ്ടോ? കാസാൻ ദ് സാക്കിസിന്റെ ശക്തിയാണു് റൊമാൻറിക് നോവലുകളെ അതിശയിക്കുന്ന വേറെ റൊമാൻറിക് നോവലുകളുണ്ടോ? പക്ഷേ, ശാസ്ത്രത്തിലെ 'എൻഡോപി' നിയമമനുസരിച്ചു് ശക്തി ചേരുമ്പോഴാണ്. ആ ചേരുമാണു് നവീന സാഹിത്യത്തിൽ കാണുന്നതു്. ഉയർന്ന സ്ഥലത്തു കെട്ടി നിറുത്തിയ ജലത്തിനു ശക്തിയുണ്ടു്. അതു് താഴേത്തേക്കു് ഒഴുകിയാൽ ചക്രം തിരിക്കും. വിദ്യുച്ഛക്തി ഉൽപാദിപ്പിക്കും. വെള്ളം ഒഴുകി സമതലത്തിലെത്തിയാൽ അതിനു ശക്തിയില്ല. ഉന്നത പ്രദേശത്തെ ജലം താഴോട്ടൊഴുകിയപ്പോൾ വള്ളത്തോളിന്റെയും കമാരനാശാന്റെയും കവിതയുടെ വൈദ്യുതശക്തി നമുക്കു ലഭിച്ചു. സമതലത്തിൽ അതു് എത്തിയപ്പോൾ നവീന കവികളുടെ നിശ്ചേതനങ്ങളായ സൃഷ്ടികളും. അഞ്ചു പുരുഷൻ, ഒരു സ്ത്രീകൾ നിയമത്തിനു വിധേയമായേ നമുക്കു ജീവിക്കാൻ പറ്റൂ. റോഡിൽ എവിടെ നടക്കാനും നമുക്കു സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടു്. സ്വാ

ഭൂമിശാസ്ത്രപരങ്ങളും ജലവായു സംബന്ധികളുമായ വസ്തുക്കൾക്കു മാറ്റം വരുമ്പോൾ രോഗങ്ങൾ മാറ്റുന്നതുപോലെ, നാട്ടിന്റെ സംസ്കാരത്തിനു പരിവർത്തനം വരുമ്പോൾ പൈകിളിക്കഥകളും അപ്രത്യക്ഷമാകും.

തന്ത്രമുള്ളതുകൊണ്ടു് അതിന്റെ ഒത്തനടുക്കേ നടക്കു് എന്നു ശരിയായിട്ടു് മനസ്സ് കയറി ചരിക്കും. അതുകൊണ്ടു് നടന്നു പോകുന്നവർ റോഡിന്റെ വശംചേർന്നു പോകണം എന്ന നിയമം നമ്മൾ അനുസരിക്കുന്നു. ഇതുപോലെ ഭാഷയ്ക്കും നിയമങ്ങളുണ്ടു്. അവ പാലിച്ചില്ലെങ്കിൽ കഷ്ടമുണ്ടാകും. ആ കഷ്ടം നമ്മുടെ ജീവിതത്തെ ബാധിക്കും, തകർക്കും. അന്യോഗം എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം ചോദ്യം എന്നാണ് (അനു + യജ് + ഘഞ് + പ്രഥം, പ്രച്ഛ എന്നു പര്യായങ്ങൾ പ്രയോഗം യോഗം പ്രച്ഛ). 'അന്യോജ്യ'ത്തിനു് to be examined or questioned എന്ന അർത്ഥമുണ്ടു്. മലയാളം നിലുണ്ടെങ്കിൽ 'യോജിച്ചു' എന്ന് അർത്ഥം നല്കി ചിരിക്കുന്നതു് നിലവിലുള്ള പ്രയോഗത്തെ അപലംബിച്ചാണ്. തെറ്റായ വാക്കുകളും തെറ്റായ അർത്ഥങ്ങളും നിലുണ്ടുവെങ്കിൽ കൊടുക്കും. നിലുണ്ടു പ്രമാണികൾ ഗ്രന്ഥമല്ല. അന്യോജ്യനായ വരൻ എന്ന പ്രയോഗിക്കുമ്പോൾ അർത്ഥം മനസ്സിലായില്ലെ എന്ന് ചോദിക്കാം. മനസ്സിലായി. പഴത്തിനു പകരം പയം എന്നു പറഞ്ഞാലും വക്താവു് എന്താണു് ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെന്നു ഗ്രഹിക്കാം. 'അഞ്ചു പുരുഷന്മാർ വന്നു' എന്നു പറയുന്നതിനു പകരമായി 'അഞ്ചു പുരുഷൻ വന്നു' എന്നു പറയാം. അർത്ഥഗ്രഹണം ഉണ്ടാകും. എന്നാൽ ബഹുതപസ്സു കാണിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി പുരുഷന്മാർ എന്നു പ്രയോഗിക്കണം. അതു വ്യാകരണത്തിലെ നിയമമാണു്. ആ നിയമം ലംഘിച്ചാൽ ഭാഷയുടെ വിശുദ്ധിയും ആർജ്ജവവും ഇല്ലാതാകും. അവ ഇല്ലാത്തതായാൽ ആദ്യം എഴുതിയതുപോലെ സമുദായം തകരും. കലാകൗമുദിയിൽ പി. ചന്ദ്രശേഖരൻ എഴുതിയ കത്തു വായിച്ചപ്പോൾ ഇത്രയും കറിക്കണമെന്നു തോന്നി. ചേർത്തലക്കാരനാണല്ലോ ചന്ദ്രശേഖരൻ. മിസ്റ്റർ ചന്ദ്രശേഖരൻ, വ്യാകരണ നിയമത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം കാണിക്കാൻ വേണ്ടി ഞാൻ മൂന്നു ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കുന്നു. ഏതാണു് ശരിയെന്നു താങ്കൾ തന്നെ തീരുമാനിച്ചാലും:

- 1) ഞാൻ ചേർത്തലയിൽ വരട്ടോ?
- 2) ഞാൻ ചേർത്തലയിലെ വരട്ടോ?
- 3) ഞാൻ ചേർത്തല വരട്ടോ?

* * * നോം ചൊംസ്കി പറയുന്നതുപോലെ വ്യാകരണം പരിവർത്തനങ്ങളിലും പരിവർത്തനങ്ങളിലായ ബന്ധങ്ങളിലും മാറ്റം വരാത്ത ഒരു അവസ്ഥയോ സത്തയോ ആണു്. അതു് അഭിപ്രായാത്മകവമത്രേ. വ്യാകരണം പഠിക്കാത്തതെന്നു വ്യാകരണനിയമങ്ങൾ ലംഘിക്കാത്ത ആളുകൾ സംസാരിക്കും, എഴുതും. ഭാഷയെ പുതുപ്പിക്കുന്ന കരിമ്പടലല്ല അതു്. തണുപ്പു് അനുഭവിക്കാൻ കെല്പുള്ളവർക്കു കരിമ്പടം വേണ്ട എന്ന വിചാരം മോഷനകമാണു്.

ഫുലാൻദേവി നല്ലവൾ

ഫുലാൻദേവി സൈവരവിഹാരം പെയ്യിരുന്ന കാടുകളിൽക്കൂടി ഞാനൊരിക്കലും

സഞ്ചരിച്ചു. കൊടുക്കാടുകൾ ഏവമുണ്ടു്. ഇടയ്ക്കു വീതി കറഞ്ഞ റോഡു്. ഫുലാൻദേവിയും കൂട്ടുകാരും ഏതുമയത്തുവന്നു കൊണ്ടു് എന്നു വിചാരിച്ചു ഞാൻ പോയി. അവൾ വന്നാൽ എതിർക്കാൻ വേണ്ടി കാർ ഡ്രൈവർ കരുമുളകുപൊടി കരുതി വച്ചിരുന്നു. ഫുലാൻദേവി മെഷ്യൻഗ്ലസ്സുമായി വരുമ്പോൾ, 'ദേവി ഇങ്ങു്' അടുത്തു വന്നു എന്ന് ഡ്രൈവർ പറയുമായിരിക്കും. അടുത്തെത്തുന്ന അവളുടെ കൺപോളുകൾ വിരലുകൊണ്ടു് കൂടുതൽ അകറ്റി കരുമുളകുപൊടി ഇട്ടുകൊടുക്കും. നിറാൽ സഹിക്കാനാവാതെ ദേവി ഗ്ലസ്സു താഴെയിട്ടു് ഓടിക്കളയും. അവൾ ഓടിയാൽ കൂട്ടുകാരും ഓടമല്ലോ. നല്ല ബുദ്ധി ഡ്രൈവറുടേതു്. ദേവിയുടെ ഭാഗ്യംകൊണ്ടു് അവൾ വന്നില്ല. ഞാൻ മീറാൻസ് സ്ഥലത്തെത്തി. അവിടെ അഞ്ചു മലയാളി സംഘടനകൾ. എന്റെ പ്രഭാഷണം നടത്താൻ തീരുമാനിച്ച സംഘടനയെ തോൽപ്പിക്കാൻ, ആ യോഗം തകരാൻ മറ്റു നല്ല സംഘടനകളും ഓരോ ആഘോഷം നടത്താൻ തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒരുക്കൂർ ഞാൻ പ്രസംഗിക്കുന്ന സ്ഥലത്തുനിന്നു് ഏതാനും വാറ അകലെ യായി കലാമണ്ഡലം ഗംഗാധരന്റെ നൃത്തപരിപാടി നടത്താൻ പോകുന്നു. പ്രസംഗം നടക്കുന്ന അതേ സമയത്തു തന്നെ. ഞാൻ വിചാരിച്ചു: 'ഫുലാൻദേവി ഇവരെക്കാളേതു ഭേദം. അവൾ തോക്കുമായി വരും. കണ്ടാൽ വെടിവെച്ചു കൊല്ലും. അതു് ഉറപ്പാണ്. അല്ലാതെ കേരളത്തിലുള്ള കൃഷ്ണൻ നായരോ, എന്നാൽ വത്ര, കാപ്പി കടിച്ചിട്ടു പോകാം എന്നു പറയുകയില്ല. അതല്ല ഈ സംഘാടകരുടെ സ്ഥിതി. അവർ വളരെ ചിരിക്കുന്നു. പിറകിൽ തോക്കു് ഒളിച്ചു വെച്ചിരിക്കുന്നു. തലയുടെ പിറകിൽ നമ്മളറിയാതെ വെടിവെക്കുന്നു. വീഴ്ത്തുന്നു.' അതുകൊണ്ടു് ഏവാണ് മിത്രഭാവത്തോടെ അഭിനയിക്കുന്ന

ശത്രുവിനെക്കാൾ ഭേദം. ഫുലാൻദേവി ഓരോദേശം കെ. പി. ടി. നമ്പൂരിയും പ്രചാരണത്തിന്റെ മെഷ്യൻ ഗൺ കൈയിൽ വെച്ചിരിക്കുന്നു. അവർ സഹൃദയരെ കണ്ടാൽ നിറയോടിക്കും. അതു് ഉറപ്പുള്ള കാര്യമായതുകൊണ്ടു് എനിക്ക് അവരെ പേടിയാണെങ്കിലും വിശ്വാസമുണ്ടു്. അതല്ല ദേശാഭിമാനി വാരികയിൽ കഥയെഴുതുന്ന ഉഷാ നമ്പ്യാരുടെ സ്ഥിതി. അവർ പ്രചാരണമെന്ന തോക്കു് പിറകിൽ ഒളിച്ചു വെച്ചിരിക്കുന്നു. കഥയെന്ന ജീവേബി നമ്മുടെ മുമ്പിൽ വീളുമ്പോൾ നമ്മൾ അതു കഴിക്കുന്ന വേളയിൽ പിറകുവശത്തുവന്നു് തലയുടെ നേർക്കു് കാഞ്ചിപലിക്കുന്നു. ബുള്ളറു് ഏറു് തലച്ചോറ്റു ചിതറി നമ്മൾ വീഴുന്നു. സംശയമുണ്ടോ വായനക്കാർക്കു്? എങ്കിൽ ദേശാഭിമാനി വാരികയിൽ ശ്രീമതി എഴുതിയ 'ദാസേട്ടൻ' എന്ന കഥ വായിച്ചാലും. ദാസേട്ടനെ ധനികനാവുന്നതുവരെ നാട്ടിന്റെ കവിതയായിരുന്നു. സാധാരണക്കാരുടെ ഹൃദയസ്തന്ദ്രങ്ങളെ ആവിഷ്കരിച്ചിരുന്നു അയാൾ. എപ്പോൾ ധനികനായോ അപ്പോൾ ആ നന്മകളെല്ലാം പറന്നു പോയി. 'ഞങ്ങളെക്കിനിയും ദാസേട്ടനെ സഹിക്കാനാവില്ല.' എന്നു പറഞ്ഞു് ഉഷാനമ്പ്യാർ കഥ പരിസമാപ്തിയിലെത്തിക്കുന്നു. കഥയാകുന്ന തോക്കിൽ നിന്നു് ആശയമാകുന്ന ബുള്ളറു് പാഞ്ഞു വന്നു് വായനക്കാരന്റെ ചകിൽ തറച്ചിട്ടു മുതുകുപൊളിച്ചു പുറത്തേക്കു പോകുന്നു. ആശയം വാഞ്ചിയായി ചിത്രമാകുമ്പോഴല്ല സാഹിത്യത്തിന്റെ ആവിർഭാവം? ആ പ്രാഥമികതത്തോടും പോലും ശ്രീമതി ഗ്രാമി ചിട്ടില്ല.

രൂപശില്പവും കാവശില്പവും

റോഡിൽ കരിങ്കൽക്കല്ലെണ്ണങ്ങളോ പെക്കല്ലുകളോ ചിതറിക്കിടക്കുന്നതു കാണ

DARSAN BOOKS

An exclusive showroom for the serious readers

New Arrivals

A. K. DEWDNEY	:	The Planiverse	Rs. 48-10
SHERE HITE	:	The Hite Report on Male Sexuality	Rs. 162-20
SHYAM BENGAL'S	:	THE CHURNING Manthan	Rs. 40-00
AKALER SANDHANEY	:	In Search of Famine A film by Mrinal Sen	Rs. 35-00
ASHIT PAUL	:	Woodcut Prints of Nineteenth Century Calcutta	Rs. 200-00

Books can be sent by V. P. P. also.

DARSAN BOOKS (P) LTD.,
J. T. HALL ROAD, PALAYAM, TRIVANDRUM-34.

